

Socializmus verzus kapitalizmus

**Hry,
sex
a
terorizmus**

Karol Ondriaš

Pod'akovanie

Rád by som poďakoval všetkým, s ktorými som často v mnohých kútoch Slovenska diskutoval o otázkach socializmu a kapitalizmu, či na stretnutiach s komunistami, sympatizantmi, alebo s ľuďmi v bežnom živote. Ich názory, viera, túžba a práca za spravodlivý, čestný a dôstojný život ma inšpirovali a pomohli napísať túto knižku. Ďakujem Viere Švenkovej za jazykovú korektúru.

Autor

© Karol Ondriaš 2005

Táto kniha nesmie byť kopírovaná, rozmnožovaná ani inak šírená bez písomného súhlasu autora. Obrázky môžu byť kopírované, rozmnožené a inak šírené bez súhlasu autora.

© Design: Karol Ondriaš

Obrázky: Karol Ondriaš

Osobné logo – chvosty potkanov ako symbol zmätenia (*Children's book illustration, F. Pocci 1848*)

Vydala:

Agentúra IQ+, Janošovský v edícii Alternatíva, Bratislava 2005

ISBN: 80-967979-9-9

EAN: 9788096797998

Knihu možno objednať:

E-mail: janokery@hotmail.com; Mobil: 0908-577943

Karol Ondriaš

Socializmus verzus kapitalizmus

Hry, sex a terorizmus

NEVEDOMOSŤ JE SILA

George Orwell: 1984

Zvonka budeme stále viac spracúvaní masmédiami, aby sme mysleli jednotne a tupo – to bude hlavná noosféra globalizácie.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Obsah

Úvod	5
1. Socializmus verzus kapitalizmus	
Mýty, fakty a záhady	7
1.1. Poľnohospodárstvo	8
1.2. Stavebníctvo a priemysel	21
1.3. Kultúra	30
1.4. Kriminalita a úpadok spoločnosti	34
1.5. Slovenský kolonizačný štandard	58
1.6. Tak hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy	90
2. Hry, sex a terorizmus	149
2.1. Hry na demokraciu a jej ochranu	152
2.2. Hry malé a veľké	155
2.3. Sex	159
2.4. Terorizmus	162
2.5. Socializmus verzus kapitalizmus vo svete	187
2.6. Svetový kolonizačný štandard	199
2.7. Sila profesionálnej totality	208
Záver	215
Literatúra	216

Úvod

George Orwell: 1984 – Jedno z najznámejších diel svetovej literatúry nášho storočia spája v sebe prvky spoločensko-politického a vedecko-fantastického románu. Je obžalobou komunistickej diktatúry, ktorá v roku 1984 ovládla všetko, vrátane ľudského myslenia. V centre románu sú osudy čestného, citlivého a uvažujúceho jedinca (Winstona Smútha), ktorý sa vzoprie systému, za čo platí krutú daň. Orwell touto knihou už v roku 1948 ponúkol svetovú víziu, ktorá sa neskôr stala realitou.

Vydavateľstvo Slovart 2001

Knižka nadväzuje na predchádzajúce publikácie [1 - 4], prináša nové údaje o vývoji budovania „slobody a demokracie“ na Slovensku. Podáva dôkazy o 15-ročnej kolonizácii Slovenska, o slovenskom kolonizačnom štandarde, o zvyšujúcej sa kolonizačnej dávke, ktorú platíme motokárom. Stručne popisuje demokratickú genocídu (?) v bývalom socialistickom bloku po odstránení socializmu, výsledkom ktorej je už viac ako 9,7 miliónov mŕtvych. Podáva dôkazy o 15-ročnom úpadku slovenskej spoločnosti a sile profesionálnej totality, v ktorej žijeme. Rozoberá obsah druhého kolonizačného balíčka: hier, sexu a terorizmu. Opiera sa o fakty, ktoré sú väčšinou prezentované v grafickej forme.

Pýta sa a snaží sa aj odpovedať, čo bol reálny socializmus a aký je reálny kapitalizmus? Bol reálny socializmus na Slovensku totalitou a úpadkom alebo ekonomickým zázrakom, vzdelanostným zázrakom, kultúrnym zázrakom a dokonca aj zázrakom dodržiavania ľudských práv v porovnaní s reálnym kapitalizmom, v ktorom už 15 rokov žijeme?

Knižka nie je určená diplomatom, ale bežným občanom, preto som sa snažil používať jednoduché slová a jednoduchý priamy „nediplomatický“ jazyk, pretože predpokladám, že je to výhodnejšie pre bežného občana.

Na písanie knižky ma vyprovokovala skutočnosť, že vychádza veľa kníh porovnávajúcich socializmus a kapitalizmus. Autori väčšinou prišli

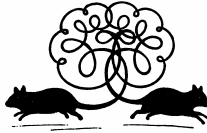
k záveru, že socialistický systém je neschopný v porovnaní s kapitalistickým, pritom nikto neporovnal kapitalizmus a socializmus v bývalých socialistických krajinách. Nemohol som sa dopátrať, odkiaľ prišli aurori k tomuto uzáveru. Na písanie knihy ma vyprovokovali aj západní novinári, mnohí z nich ľavicoví – keď som im ukázal obrázky porovnávajúce socialistickú a kapitalistickú ekonomiku, životnú úroveň, kriminalitu a kultúru, tak mi jednoducho neverili. Údaje, ktoré som im predkladal, boli v rozpore s „pravdami“, ktorým verili.

Porovnanie 15 rokov reálneho kapitalizmu s reálnym socializmom na Slovensku ukazuje, že socialistická spoločnosť je iná ako kapitalistická. Že tieto dva systémy produkujú dve rôzne typy spoločnosti. Výsledok experimentu reálneho socializmu a reálneho kapitalizmu ukázal, že socializmus je niečo nové a progresívne, je to cesta do budúcnosti, a preto sa ho súčasní vládcovia boja, lebo je to systém, ktorý by ich dokázal zničiť.

V Bratislave
6. 4. 2005

1. Socializmus verzus kapitalizmus

Mýty, fakty a záhady

Ak sa však týka straníka, (blackwhite) znamená – ak si to stranícka disciplína vyžaduje – lojálnu ochotu tvrdiť, že čierne je biele. Zároveň to znamená aj schopnosť veriť, že čierne je biele, ba čo viac, vedieť, že čierne je biele, a zabudnúť, že človek kedysi veril v opak.

George Orwell: 1984

Podľa prieskumu: Ústav pre výskum verejnej mienky, Bratislava 1990:
V roku 1990

- 41% obyvateľov preferovalo socializmus,
- 3% preferovali kapitalizmus a
- 52% preferovalo niečo medzi tým.

Podľa publikácie: G. Mesežnikov: Povolebné Slovensko (Inštitút pre verejné otázky 2003, str. 10):

- v roku 1997 uviedlo 49% obyvateľov, že lepšie sa žilo za socializmu
- v roku 1999 uviedlo 56% obyvateľov, že lepšie sa žilo za socializmu
- v roku 2001 uviedlo 59% obyvateľov, že lepšie sa žilo za socializmu
- v roku 2002 uviedlo 66% obyvateľov, že lepšie sa žilo za socializmu, pričom len 8% občanov Slovenska zastávalo názor, že sa im za kapitalizmu žije lepšie ako za socializmu.

1.1. Poľnohospodárstvo

Poľnohospodári z Lozorna, Devína, Záhorskej Bystrice, Malinova, Rusoviec, Mosta pri Bratislave, Dunajskej Lužnej a Kráľovej pri Senci sa nedávno stretli, aby sa zhodli na tom, že sa chcú osamostatniť. Odmonopolizovať poľnohospodárstvo. Aj od OPS-iek, Agrozetov, Milexov a ďalších monopolov. (...) Na mítingu v Borskom Mikuláši navrhovali študenti VŠP Nitra, aby sa výmery družstiev znížili tak, aby ich družstvo samo mohlo rozumne obrábať. Treba zrušiť veľké kravíny, aby neničili životné prostredie a nekaličili zvieratá. Na rozumný rozmer sa musia zmenšiť aj lány, aby znovu vznikli medze, lesíky a vetrolamy.

Peter Tatár, Magda Vášáryová (Verejnosť 12. 1. 1990)

Kysucké lesy, potoky a bystriny plačú. Plačú i lesné čistinky a opustené chalupy viacerých osád. Takmer 15 rokov necitlivého barbarského vyčistiťania Pudi, ktorí riadili obhospodarovanie lesov, vyničilo celé Kysuce.

Verejnosť 9. 4. 1991

Mýty

Už počas socializmu nás motrokári (moderní otrokári) zo zahraničia, v rámci prvého kolonizačného balíčka, za účelom našej kolonizácie poučovali a presviedčali o primitívnosti nášho poľnohospodárstva, ktoré vraj nebolo také efektívne ako súkromné farmy vo vyspelých kapitalistických krajinách. Zdôrazňovali, že socializmus s centrálnou plánovanou ekonomikou a kolektívizáciou boli zodpovedné za naše zlé výsledky v poľnohospodárstve. Tvrdili, že ak má poľnohospodárstvo lepšie fungovať musíme odstrániť socializmus, centrálnu plánovanie a dať poľnohospodárstvo do rúk súkromníkom. Všetci, ktorí podľahli propagande, tomu uverili a po prevrate v roku 1989 sa riadili radami motrokárov. Výsledkom je, že v roku 2004 až 99% produkcie bola zo súkromného sektora a poľnohospodárstvo stále nedosahuje produkciu, ktorá tu bola za socializmu.

Ako dopadlo kapitalistické poľnohospodárstvo v porovnaní so socialistickým? Čo hovoria fakty?

Fakty

Ako ukazujú obrázky, cieľ v poľnohospodárstve motrokári dosiahli. Celková poľnohospodárska produkcia v rokoch 1936 - 2002 je na obrázku 1. Obrázok zároveň ukazuje výsledok experimentu, kde poľnohospodárstvo bolo kapitalistické, socialistické a opäť kapitalistické (K-S-K). Produkcia bolo nízka počas kapitalizmu do roku 1948. Počas socializmu rástla a po zavedení kapitalizmu opäť klesla. Je neuveriteľné, že napriek svetovým odborníkom zo zahraničia, ktorí nám prišli radiť, ako máme v poľnohospodárstve postupovať, napriek novým svetovým technológiám, poľnohospodárska produkcia v stálych cenách v roku 2002 predstavovala len 58% produkcie roku 1989. Produkcia v roku 2002 bola na úrovni, ktorú sme za socializmu dosiahli už v roku 1956. To znamená, že sme sa vrátili o 46 rokov dozadu.

Finančné straty Slovenska v poľnohospodárstve prijatím rád cudzích spasiteľov a zákonov kapitalizmu sú veľké. Keď predpokladáme, že by nenastal prevrat v roku 1989 a produkcia v poľnohospodárstve by neklesla, ale ostala na rovnakej úrovni v rokoch 1989 - 2002 (čo je veľmi konzervatívny odhad), straty v poľnohospodárstve za tieto roky, v cenách roku 2000, sú 564 mld Sk. Za tie peniaze by sa dalo postaviť metro v 10 mestách, každé v dĺžke 50 km.

Produkcii obilnín na Slovensku ukazuje obrázku 2. Produkcia obilnín sa po počiatočnom poklese zvyšovala počas socializmu a klesala počas kapitalizmu po roku 1989. Produkcia klesla na 75% v porovnaní s rokom 1989, t.j. na hodnotu, ktorú sme dosiahli už roku 1977. Produkcii obilnín sme vrátili o 25 rokov späť.

Počet hovädzieho dobytku počas obdobia K-S-K je na obrázku 3. Počet sa zvýšil počas socializmu a dramaticky znížil na 37% v roku 2002 v porovnaní s rokom 1989. V súčasnosti máme menej hovädzieho dobytku ako v roku 1936. Máme len 56% dobytku v porovnaní s rokom 1936! Je možné, že v počte hovädzieho dobytku sme sa vrátili až do 19. storočia.

Počet ošípaných na Slovensku počas K-S-K má podobný trend (obrázok 4). Počet bol nízky počas kapitalizmu 1920 - 1948, zvýšil sa počas socializmu a znížil sa po transformácii na kapitalizmus. V roku 2002 počet ošípaných predstavoval len 57% počtu z roku 1989. To

znamená, že je podobný, ako bol v roku 1956, vrátili sme sa 46 rokov späť.

Produkcia vajec na Slovensku počas periódy K-S-K je na obrázku 5. Produkcia bola nízka do roku 1948, za socializmu sa stabilne zvyšovala a po roku 1989 začala klesať. V roku 2002 klesla na 61% hodnoty roku 1989, vrátili sme sa do roku 1973, o 29 rokov späť.

Plocha viníc na Slovensku počas periódy K-S-K je na obrázku 6. Plocha bola nízka do roku 1954, zvýšila sa počas socializmu a znížila následne po transformácii na kapitalizmus. V roku 2002 bola len 56% plochy roku 1989, vrátili sme sa do roku 1962, t.j. o 40 rokov späť (kvótam na plochu vinohradov, počet oviec a produkciu mlieka predpísané Európskou úniou sa budem venovať v kapitole „Slovenský kolonizačný štandard“).

Počet oviec na Slovensku počas obdobia K-S-K je na obrázku 7. Počet bol nízky do roku 1948, zvýšil sa počas socializmu a znížil sa po transformácii na kapitalizmus. V roku 2002 počet oviec bol len 51% počtu roku 1989, čo je asi toľko, ako sme mali po druhej svetovej vojne a menej ako v roku 1936.

Produkcia mlieka na Slovensku počas periódy K-S-K je na obrázku 8. Produkcia bola nízka do roku 1948, zvyšovala sa za socializmu a znížila sa po transformácii na kapitalizmus. V roku 2002 dosahovala len 58% produkcie roku 1989, vrátili sme sa o 34 rokov dozadu.

Ľudia, ktorí podľahli propagande, argumentujú, že by som mal porovnať vývoj poľnohospodárstva vo vyspelých kapitalistických krajinách a na Slovensku počas socializmu. Moja odpoveď je, že by to nebolo správne, pretože produkcia poľnohospodárstva závisí od prírodných, klimatických a demografických podmienok. Ideálne sa to dá porovnať na tom istom území, v rovnakej krajine, s tými istými ľuďmi, ako sme to uviedli vyššie.

Záhady

Analýzy vývoja poľnohospodárstva počas periódy K-S-K jednoznačne hovoria, že skutočnosť je opačná, ako nás presviedčali motrokári počas socializmu. Pozoruhodné je, že poľnohospodárska produkcia bolo nízka, keď poľnohospodárstvo bolo kapitalistické a napojené na Západnú Európu, produkcia sa zvyšovala, keď sme zaviedli

socializmus a odpojili sa od Západnej Európy, a produkcia začala klesať, keď sme sa opäť pripojili ku kapitalistickej ekonomike Západnej Európy. Z analýz vyplýva, že napriek najlepším kapitalistickým teóriám, praktikám, odborníkom a pomoci z Európskej únie v reálnom experimente socialistické poľnohospodárstvo bolo vynikajúce v porovnaní so súčasným kapitalistickým. Ako je to možné?

Z analýz vyplýva, že v poľnohospodárstve socialistický systém s plánovanou ekonomikou a družstevným vlastníctvom bol efektívnejší ako kapitalistická trhovú ekonomiku. Bol to socialistický zázrak v poľnohospodárstve v porovnaní so súčasným kapitalistickým poľnohospodárstvom. Všetky mýty, ktoré motrokári počas socializmu šíрили, sa ukázali ako klamstvo, ktoré slúžilo len hlavnému cieľu, kolonizovať Slovensko a mať z neho maximálny zisk. Riadili sa hlavným zákonom kapitalizmu.

Ďalšou záhadou je, že výsledky poľnohospodárskeho experimentu periódy K-S-K sú tajné. Nikto ich oficiálne na Slovensku a ani v zahraničí neprezentuje a už vôbec sa nediskutuje o otázke, prečo bolo socialistické poľnohospodárstvo také vynikajúce v porovnaní so súčasným kapitalistickým. Nezaujmem zaoberať sa týmito otázkami je výsledok sily profesionálnej totality, v ktorej žijeme.

Práve naopak, veľavážení predstavitelia motrokárov na Slovensku a veľavážení profesori z významných svetových univerzít stále dookola opakujú nepravdy, že socialistický systém poľnohospodárstva bol zlý a neschopný konkurovať kapitalistickému. V rámci demokracie motroctva tomu prítakávajú všetky médiá, slovenské celebrity, slovenská šľachta, slovenské bandy podvodníkov a všetci, ktorí podľahli propagande.

Dokedy mýty o neschopnosti socializmu v poľnohospodárstve budú oblietať svet a budú sa ich učiť všetci žiaci už na základných školách? Dokedy sa budeme klaňať ekumenickej pravde, že voľný trh všetko vyrieši a plánované hospodárstvo narúša zdravý ekonomický rozvoj?

Dovtedy, kým nám tu budú vládnuť motrokári. Zdá sa, že to bude ešte trvať dlho, pretože myšlienky socialistického poľnohospodárstva narúšajú systém súčasného motroctva, ktoré garantuje kvalitný život pre hŕstku bohatých a vykorisťovanie pre mnoho chudobných.

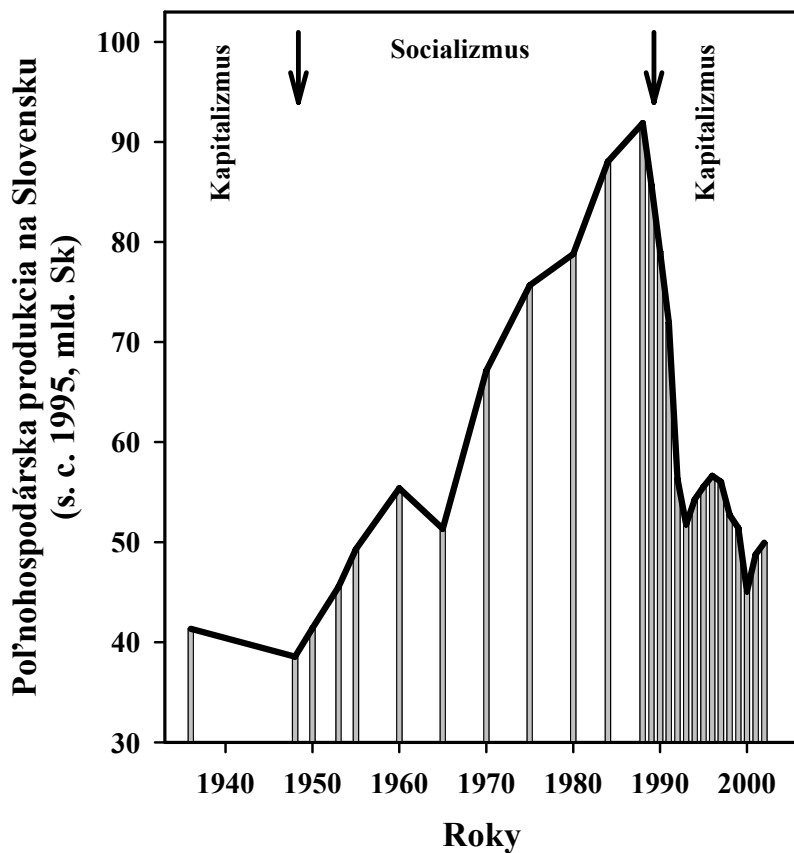
Nájdu sa odpovede na otázky: Kto má takú obrovskú moc, že pravda o reálnom experimente v poľnohospodárstve počas K-S-K sa

nemôže dostať na svetlo božie, i napriek tomu, že žijeme v slobodnej informačnej spoločnosti? Kto má takú moc a prečo ju takto využíva?

Tým sa budem zaoberať v ďalších kapitolách.

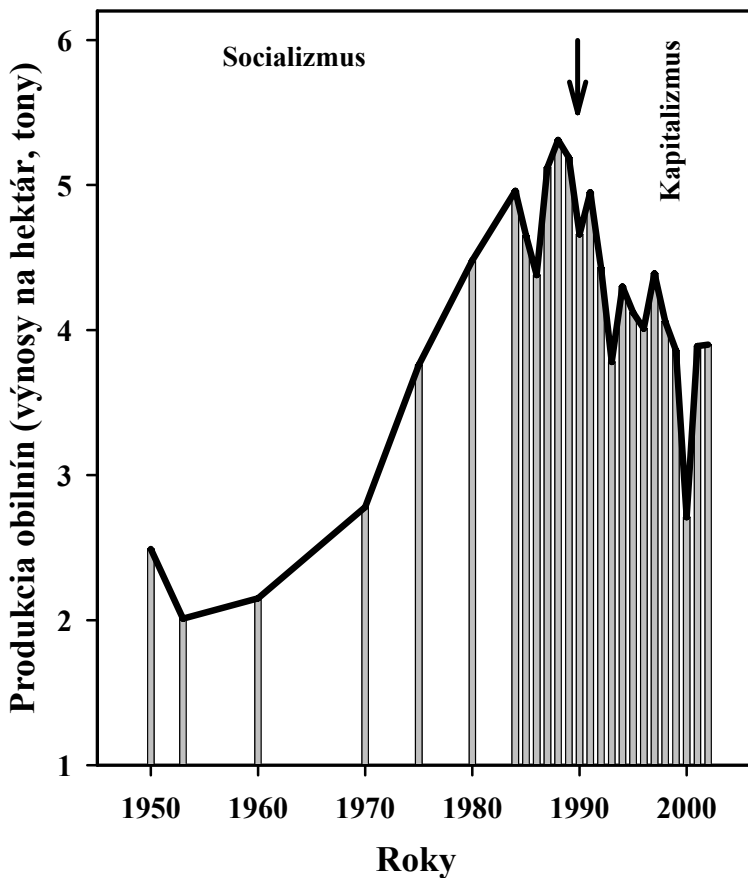
Z analýz vývoja nášho poľnohospodárstva počas K-S-K periódy vyplýva ďalšia záhada. Počas socializmu vedúci predstavitelia a manažéri v poľnohospodárstve boli menovaní komunistickou stranou, ktorá nebola volená „v demokratických voľbách“ súčasného neoliberalného typu. Naproti tomu po roku 1989 riadiaci pracovníci poľnohospodárstva a manažment bol výsledkom slobodných demokratických volieb. Ostáva záhadou, ako je možné, že keď boli manažéri poľnohospodárstva počas socializmu vyberaní „nedemokratickým spôsobom“, poľnohospodárstvo profitovalo, a keď boli vyberaní „demokratickým spôsobom“, ako výsledok slobodných demokratických volieb, poľnohospodárstvo upadlo. Akým systémom nedemokratická komunistická strana dokázala vyberať odborníkov do riadenia poľnohospodárstva a akým systémom ľudia v demokratických voľbách sústavne vyberali neodborníkov? Ako funguje súčasný demokratický systém, že nedovolí profesionálnym odborníkom riadiť poľnohospodárstvo, ako to zariadil „nedemokratický“ socialistický systém? Aké neviditeľné sily súčasnej totalitnej demokracie o tom rozhodujú?

Spôsobila to totalita súčasnej neoliberalnej demokracie? V ďalších kapitolách sa budem snažiť ukázať, že áno.

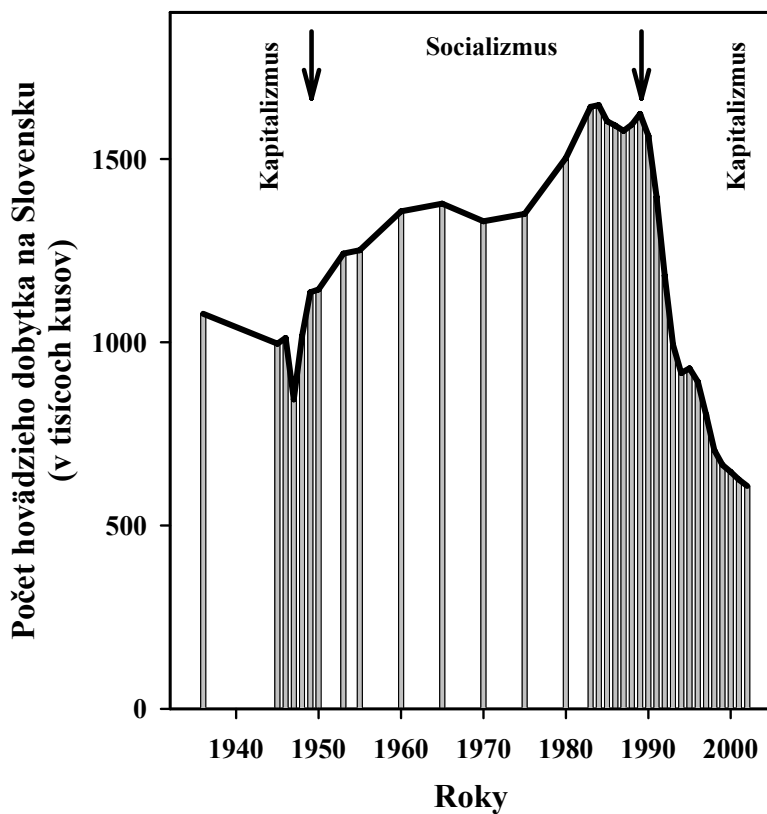
Historická statistická ročenka ČSSR 1985
Statistická ročenka České a Slovenské federatívni republiky 1990-1991
Štatistická ročenka Slovenskej republiky 1994-2003

Obrázok 1

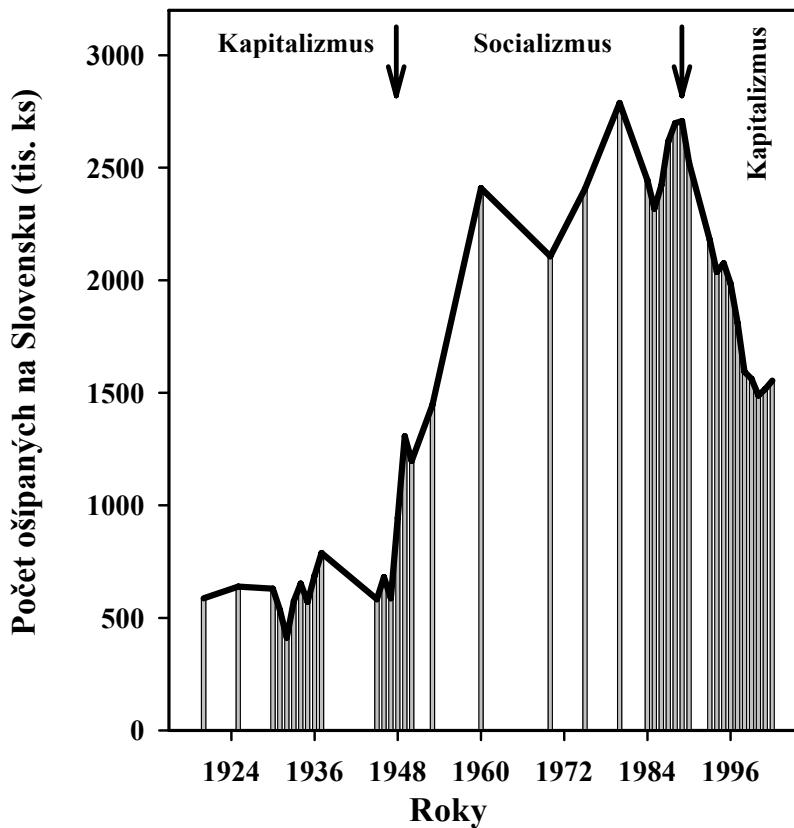
Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 2

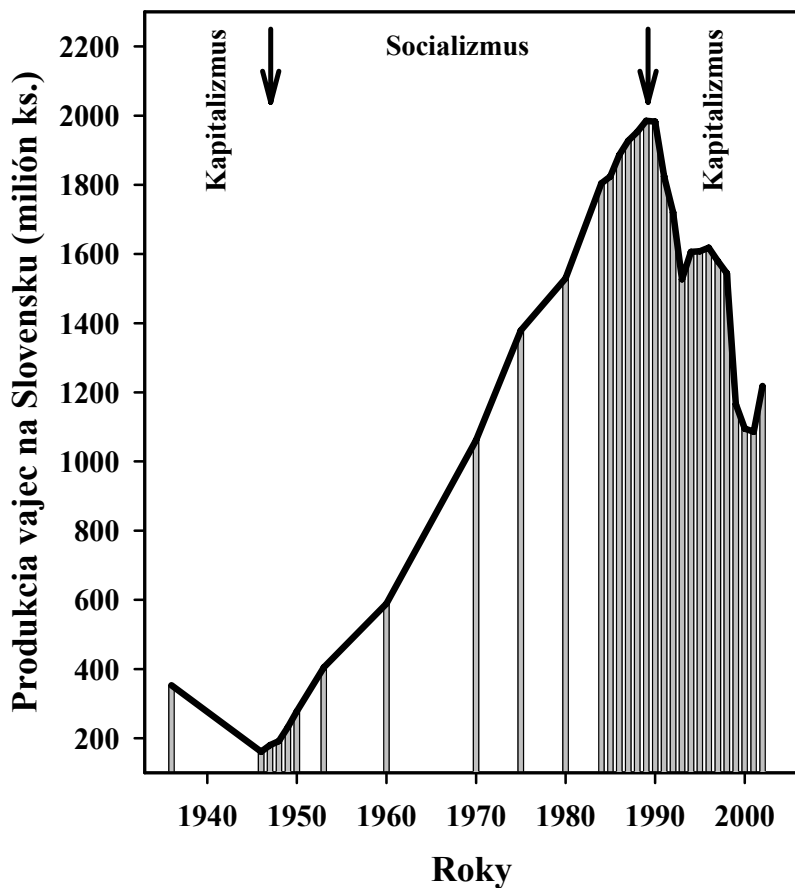
Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 3

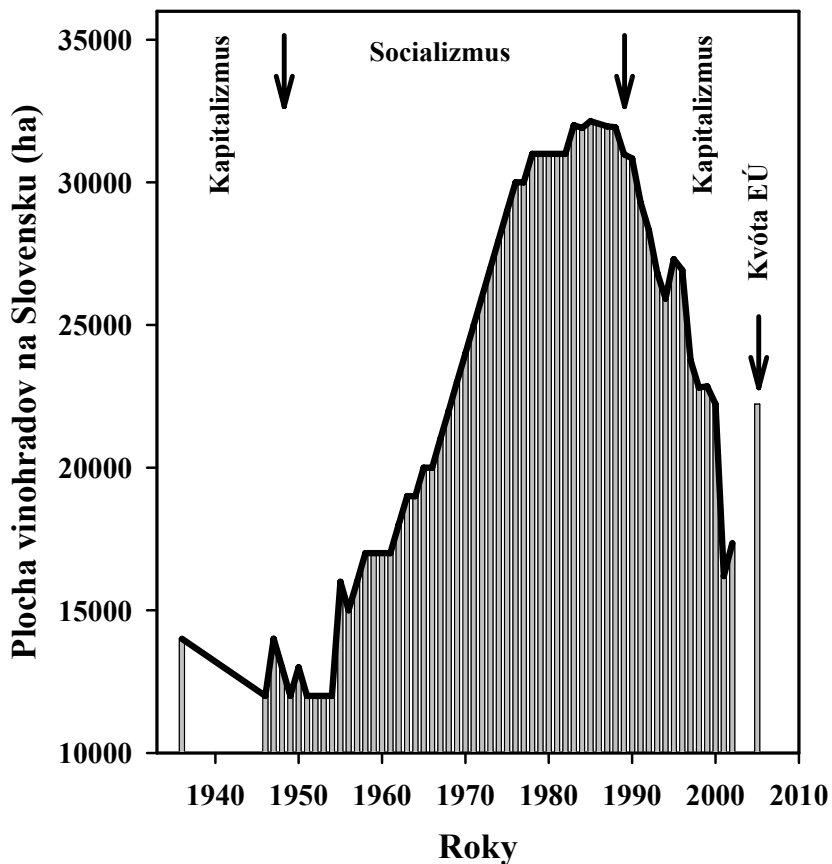
Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 4

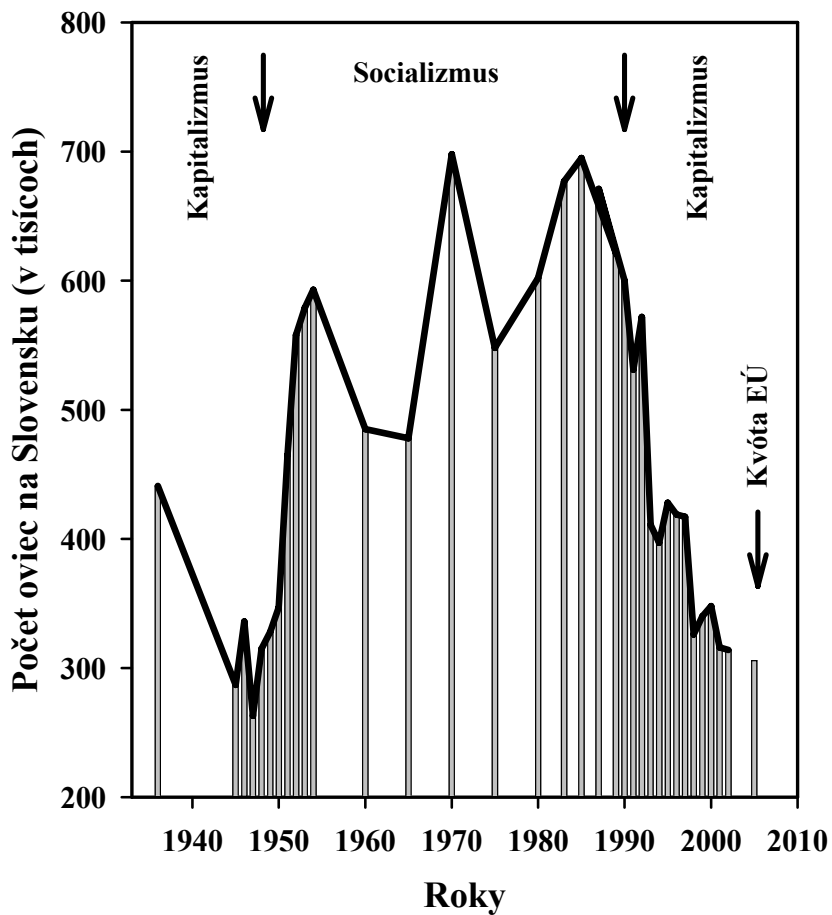
Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 5

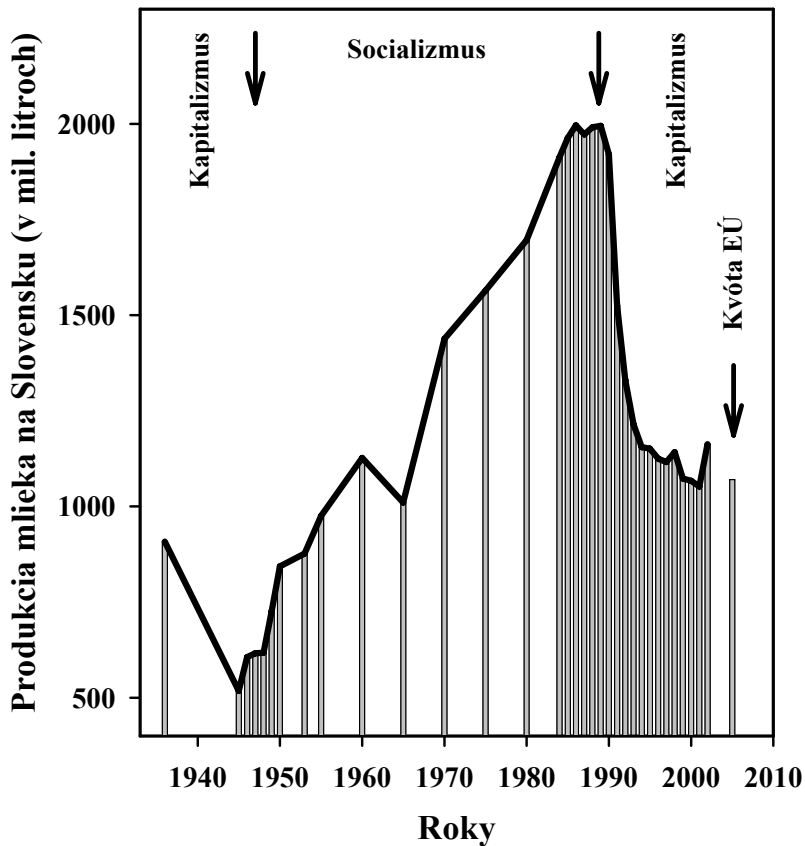
Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 6

Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 7

Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 8

1. 2. Stavebníctvo a priemysel

V učebniciach dejepisu stojí, že život pred Revolúciou bol celkom iný, ako je dnes. Všade vládol samý útlak, nespravodlivosť, chudoba – to všetko bolo horšie, než si to vieme predstaviť.

George Orwell: 1984

Mýty

Podobne ako pri socialistickom poľnohospodárstve aj slovenský priemysel a stavebníctvo boli počas socializmu pod silným tlakom propagandy motrokárov. V záujme kolonizácie Slovenska, v prvom kolonizačnom balíčku, nás motrokári presviedčali, že náš priemysel a stavebníctvo sú neefektívne a zaostávajú v porovnaní s vyspelými kapitalistickými krajinami. Poučovali nás, že na príčine je socializmus, t.j. spoločenské vlastníctvo výrobných prostriedkov a centrálné plánovanie. Tvrdili, že stačí sprivatizovať náš priemysel a stavebníctvo, centrálné plánovanie nahradiť kapitalistickým voľným trhom, aby sa situácia zlepšila. Tieto frázy po motrokároch opakovali všetci, ktorí podľahli propagande, najmä slovenské celebrity a väčšina vládných zamestnancov. Samozrejme, v rámci totality demokracie to denne šírili a šíria médiá.

Čo hovoria fakty? Aký je slovenský kolonizačný štandard v odvetví priemyslu?

Fakty

Do roku 1948 Slovensko bolo zväčša poľnohospodárska krajina s málo rozvinutým priemyslom a stavebníctvom. Na domácom produkte sa v roku 1948 podieľalo poľnohospodárstvo 32,2%, priemysel 39,9% a stavebníctvo 11,4%. V roku 1947 až 47% občanov pracovalo v poľnohospodárstve. Po znárodnení na základe Benešových dekrétov v roku 1945 až 58% zamestnancov pracovalo v štátnych podnikoch. Po znárodnení komunistami po roku 1948 veľká väčšina pracovala v štátnych a družstevných podnikoch. V roku 1989 podiel na domácom

produkcie v poľnohospodárstve bol 10%, v priemysle 62% a v stavebníctve 12%.

Podiel súkromného sektora na HDP Slovenska začal narastať po privatizácii po roku 1989. V súčasnosti viac ako 90% HDP produkuje súkromný sektor.

Stavebná produkcia na Slovensku v stálych cenách od roku 1948 až do 2002 je zobrazená na obrázku 9. Produkcia bola nízka do roku 1948, no za socializmu, do roku 1989, sa zvýšila na 2041%, a po transformácii na kapitalizmus sa dramaticky znížila. Stavebná produkcia v roku 2002 dosahovala len 38% produkcie v roku 1989, a je asi na úrovni, akú sme dosiahli už v roku 1968, t.j. vrátila sa o 34 rokov späť.

Veľmi konzervatívny odhad strát v stavebníctve kumulatívne počas rokov 1990 - 2002 v dôsledku prechodu na kapitalizmus v stálych cenách roku 1995 je 769 mld Sk.

Jeden z výsledkov úpadku stavebníctva po prevrate 1989 a po prijatí rád motrokárov o výhodnosti privatizácie a voľného trhu je zníženie počtu odovzdaných bytov. Počet odovzdaných bytov sa zvyšoval počas socializmu a dramaticky sa znížil po prijatí zákonov kapitalizmu (obrázok 10). Počet odovzdaných bytov v roku 2002 dosahoval iba 43% počtu odovzdaných bytov v roku 1989 a je porovnateľný s počtom, ktorý sme dosiahli počas socializmu už v roku 1950, t.j. vrátili sme sa o 52 rokov späť.

I napriek tomuto faktu motrokári a všetci, ktorí podľahli propagande, napríklad v relácii 7 retardovaných, stále opakujú mýty o neschopnosti socialistického stavebníctva a superiority o kapitalistickom stavebníctve.

Priemyselná produkcia Slovenska od roku 1936 do 2002 v stálych cenách je na obrázku 11. Z obrázka vidieť opäť reálny experiment K-S-K. Produkcia bola veľmi nízka do roku 1948 (100%) a dramaticky rástla počas socializmu do roku 1989 (zvýšila sa na 3 286%). Po zavedení kapitalizmu klesla a až v roku 2004 produkcia dosiahla úroveň roku 1989. Keď budeme predpokladať, že za socializmu by už priemyselná produkcia nestúpala a ostala by na úrovni roku 1989 až do roku 2005, čo je veľmi konzervatívny odhad, potom výpadok produkcie v priemysle za roky 1990 - 2004 stál Slovensko 2054 mld Sk (v cenách roku 1995), alebo 3828 mld Sk (v cenách december 2004). Za tieto peniaze by sa

dalo postaviť metro v 76 mestách, každé v dĺžke 50 km (pri predpoklade nákladov 1 mld Sk na km).

Rast HDP Slovenska od roku 1948 až 2004 v stálych cenách je prezentovaný na obrázku 12. HDP bol do roku 1948 nízky a dramaticky stúpал počas socializmu. Po roku 1989 klesol a neskoršie začal opäť stúpať. HDP v stálych cenách bol v roku 2004 už o 29% vyšší, ako v roku 1989. Ako ukazuje obrázok 13, rast HDP za posledných 14 rokov bol v dôsledku rozvoja služieb, pričom podiel priemyslu+stavebníctva+poľnohospodárstva na HDP klesol zo 68% v roku 1989 na 33% v roku 2002.

Záhady

Nebudem rozoberať prednosti a nedostatky rozvoja priemyslu za reálneho socializmu a reálneho kapitalizmu. Porovnávam len ich výsledok. Reálny experiment ukázal, že socialistický systém v stavebníctve a v priemysle bol neporovnateľne lepší ako súčasný kapitalistický. Bol to socialistický priemyselný zázrak v porovnaní so súčasným kapitalizmom. Z obrázkov vidieť, že motrokári a slovenskí vytunelovaní blúznili pred prevratom, po prevrate, a mnohí blúznia stále, zdôrazňujúc, že štát je zlý vlastník výrobných prostriedkov a že privatizácia, súkromné vlastníctvo a voľný trh spasili naše zlé socialistické stavebníctvo a priemysel. Pravdaže, v systéme motroctva na celom svete sa stále zdôrazňuje lož o neschopnosti socialistického stavebníctva a priemyslu v porovnaní s kapitalistickým voľným trhom.

Jedna z mnohých záhad stúpania nášho HDP je, že reálne mzdy (obrázok 34) po roku 1989 nestúpajú so stúpajúcim HDP Slovenska. Je to preto, lebo v rámci motroctva sme na Slovensku po roku 1989 nahradili všeludové a štátne vlastníctvo výrobných prostriedkov kolonizačným vlastníctvom. Podrobnejšie sa tento fenomén rozoberá v kapitole 1. 5. Slovenský kolonizačný štandard.

Záhady slovenského priemyslu a stavebníctva sú rovnaké, ako pri poľnohospodárstve. Z prezentovaných údajov vyplýva, že napriek najlepším kapitalistickým teóriám, praktikám, novým technológiám, „know-how“ a odborníkom a pomoci z Európskej únie, v reálnom experimente socialistické stavebníctvo a priemysel boli lepšie v porovnaní so súčasným kapitalistickým. Všetky mýty, ktoré motrokári počas socializmu šírili, sa ukázali ako klamstvo, ktoré slúžilo len

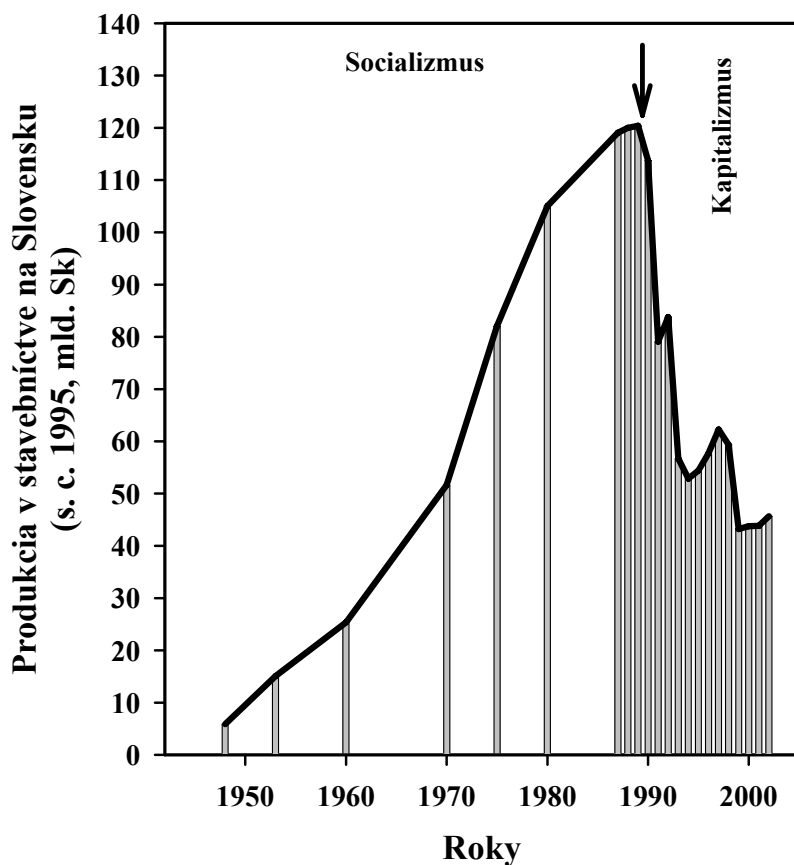
hlavnému cieľu, kolonizovať Slovensko a mať z neho maximálny zisk. Pričom ako jeden z hlavných nástrojov kolonizácie sme boli donútení podriaďiť sa zákonu liberálnej demokracie – voľného trhu, kde silnejší berie všetko, a aj zobral [1 - 4].

Podobne ako pri poľnohospodárstve sú podľa zákonov motroctva výsledky socialistického experimentu a periódy K-S-K v priemysle a stavebníctve tajné. Nikto ich oficiálne na Slovensku a ani v zahraničí neprezentuje a už vôbec sa nediskutuje o otázke, prečo bolo socialistické plánované hospodárstvo také vynikajúce v porovnaní so súčasným kapitalistickým voľným trhom.

Práve naopak, slovenské celebrity, mediálni baviči stále dookola opakujú fámy o neschopnosti socialistického priemyslu a stavebníctva, zlého a neschopného konkurovať kapitalistickému. Takto to vyhovuje motrokárom a systému motroctva, v ktorom žijeme.

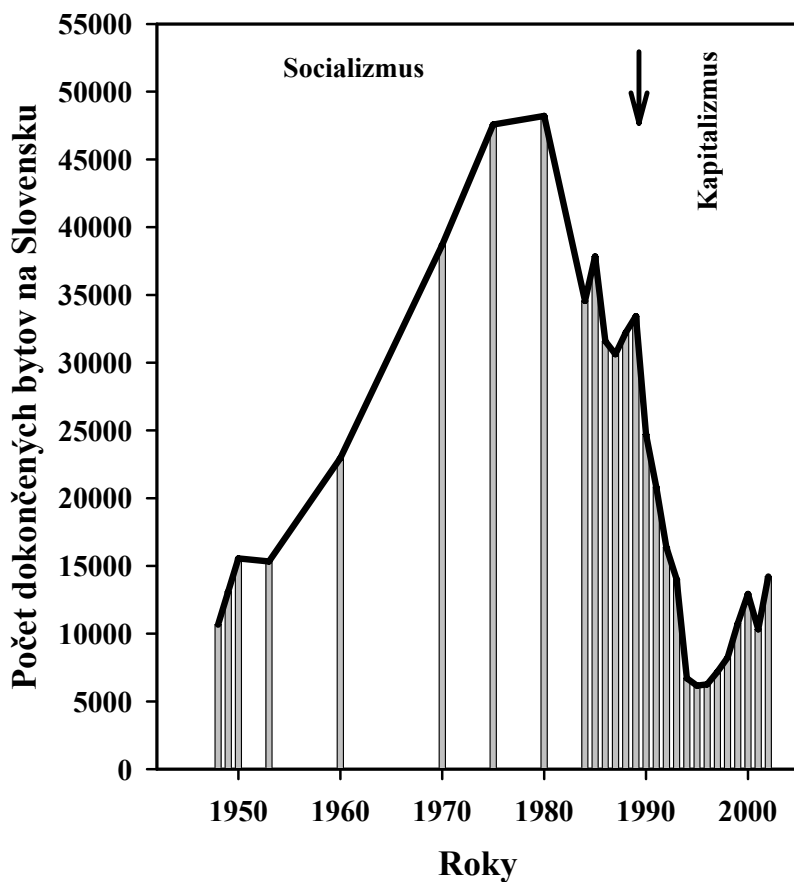
Podobne ako pri poľnohospodárstve ostáva záhadou, prečo si občania v demokratických voľbách stále volili a volia neodborníkov, ktorí dokázali zvrátiť úspešný rozvoj priemyslu a stavebníctva na Slovensku, a akým systémom komunistická strana totalitne vybrala odborníkov.

Aké neviditeľné sily súčasnej totalitnej demokracie o tom rozhodujú? Sú to zákony voľného trhu, kapitalizmu a s ním spojenej neoliberalnej demokracie. Tieto zákony vyplývajú zo sily súčasnej totality. Pretože súkromné vlastníctvo je základom sily súčasnej totality, akýkoľvek systém, ktorý obmedzuje alebo ruší neobmedzené súkromné vlastníctvo, je nebezpečný a pre motrokárov neprijateľný.

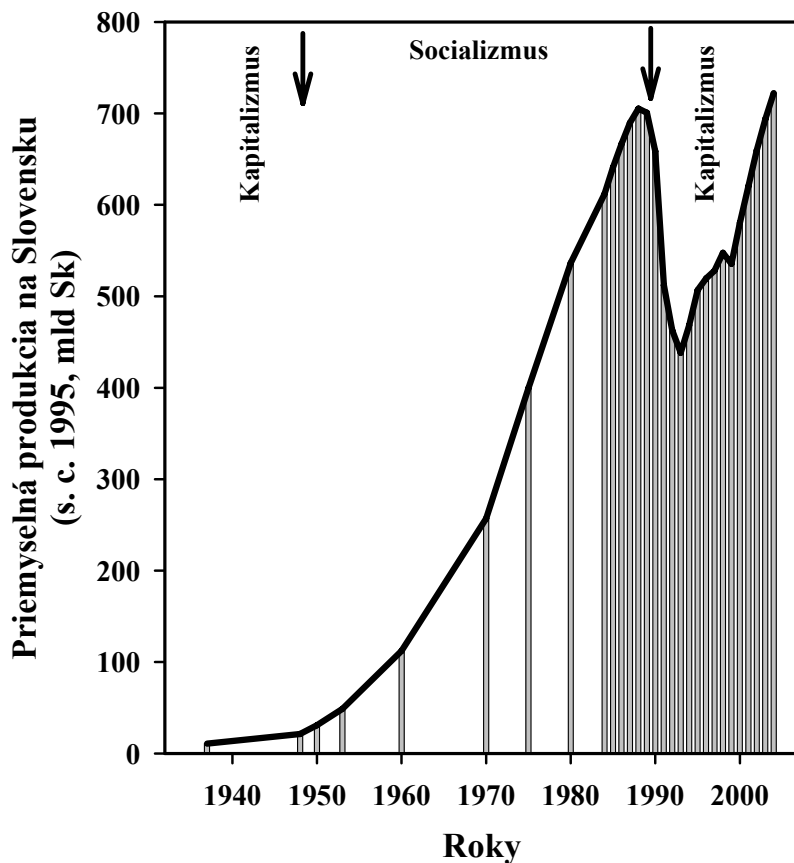
Historická statistická ročenka ČSSR 1985
Statistická ročenka České a Slovenské federativní republiky 1990-1991
Štatistická ročenka Slovenskej republiky 1994-2003

Obrázok 9

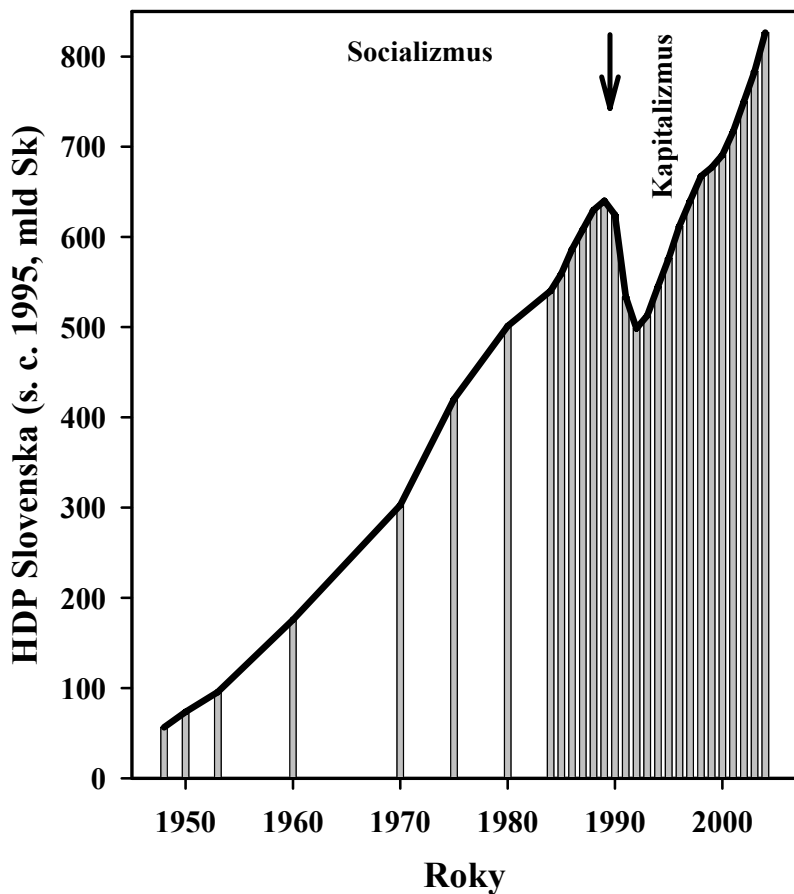
Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 10

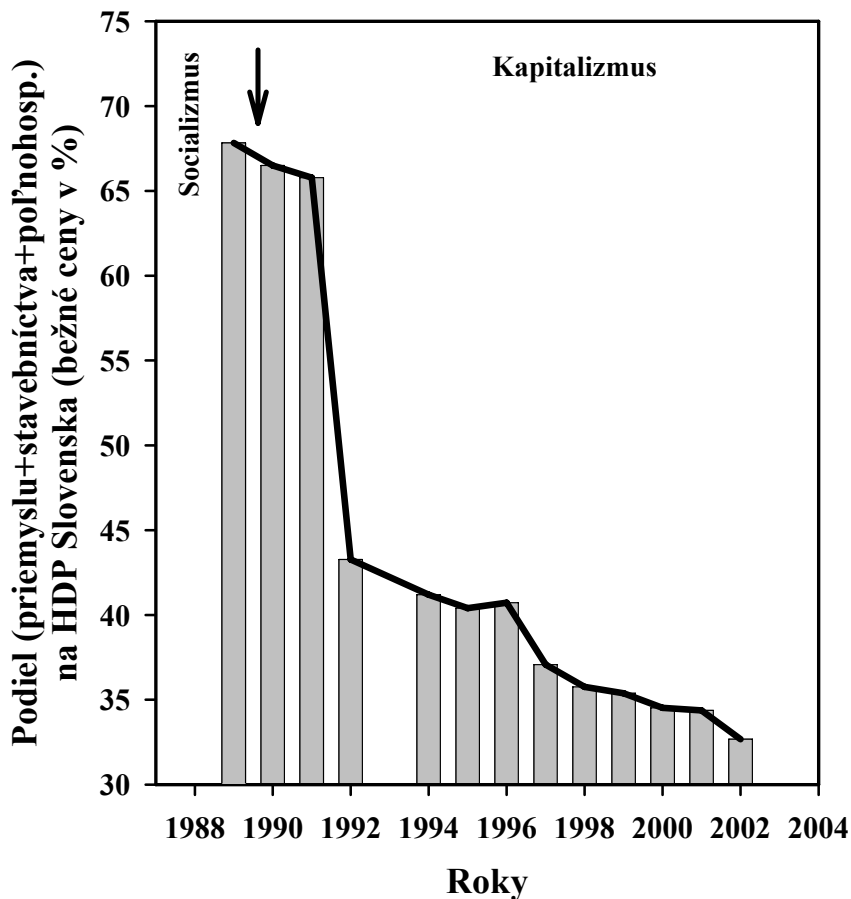
Historická statistická ročenka ČSSR 1985
Statistická ročenka České a Slovenské federativní republiky 1990-1991
Štatistická ročenka Slovenskej republiky 1994-2003
Štatistický úrad SR

Obrázok 11

Štatistické ročenky ČSSR a SR
Štatistický úrad SR

Obrázok 12

Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 13

1.3. Kultúra

Zišlo mu na um, že najcharakteristickejšou črtou moderného života nie je jeho krutosť a neistota, ale jednoducho jeho prázdnota, nuda a ľahostajnosť. Ak sa človek poobzeral okolo seba, život nielenže sa neponášal na klamstvá, ktoré sa naňho valili z obrazoviek, ale ani na ideály, ktoré sa Strana snažila uskutočniť.

George Orwell: 1984

A tak naše deti hľadia dnes vo veľkom a bez zábran cez obrazovky na zločiny a napodobňujú ich. Šíri sa priam výsmech z manželstva, propaguje sa bezuzdná neviazanosť už medzi mládežou.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

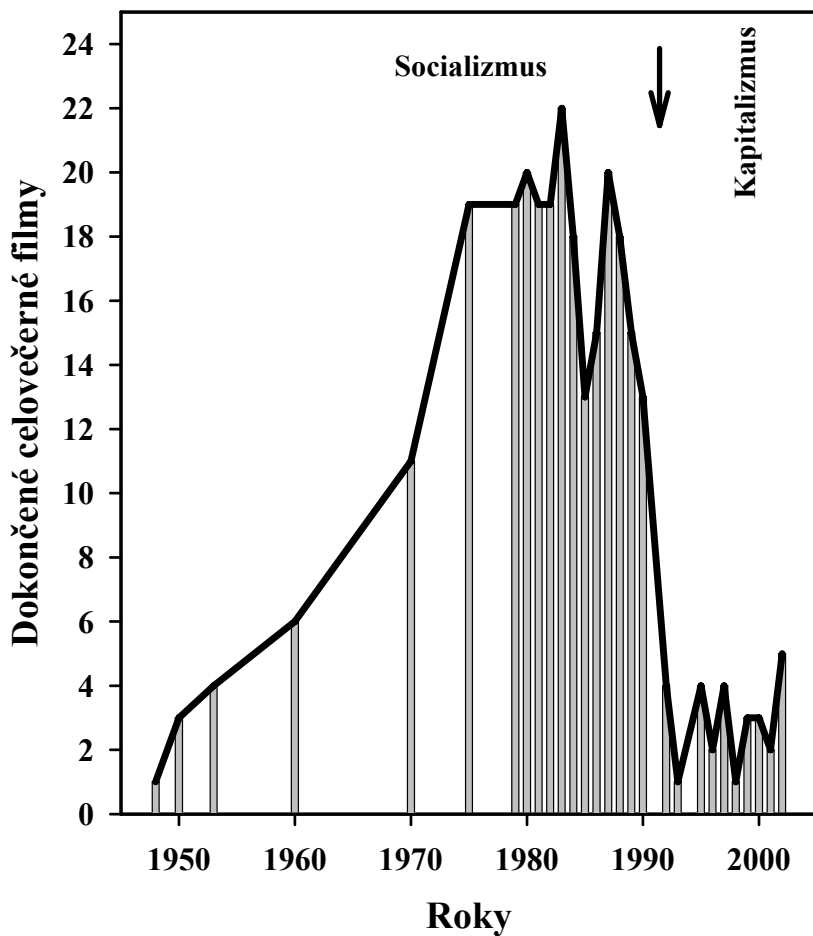
Zabezpečenie úpadku kultúry po prechode zo socializmu na kapitalizmus bolo súčasťou prvého kolonizačného balíčka. Nebudem to opisovať [2], bolo by to nosenie dreva do lesa. Každý o tom vie a denne sa o tom presvedča pri pozeraní televízie alebo čítaní brakových časopisov. Pre zaujímavosť dokladám obrázok 14, kde počet dokončených celovečerných filmov ročne bol 3 - 5 ráz vyšší za „totality“, keď režiséri mali zakázané tvoriť, ako dnes, keď majú slobodu tvorby. Mohol by som uvádzať, ako sila súčasnej totality bráni produkovať kvalitné filmy, ale to tiež každý vie.

V súčasnosti kapitalistický zákon – dosiahnuť maximálny zisk z kultúry – vo väčšine prípadoch nedovolí vytvárať hodnotné kultúrne diela. Jednoduchšie, lacnejšie a ziskovejšie je vytvárať kultúrne hamburgery, čo je štandardnou výchovou slovenského motroka. Je možné, že po našej dôkladnej mentálnej kolonizácii už kultúrne kvalitné diela nebudú potrebné. Väčšinu obyvateľov hodnotná kultúra nebude zaujímať, nebudú ju ani chápať, a budú sa tešiť na kultúrne hamburgery, ktoré budú rýchlo poruke na každom kroku.

Nepodarilo sa mi zistiť, koľko hodnotných kultúrnych programov, filmov, televíznych inscenácií a seriálov vyrobila Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas do roku 1989, keď „totalitný systém zakazoval“ režisérom pracovať, ale zato viem, že po roku 1989 v rámci slobody tvorby sa vyrobilo podstatne menej hodnotných kultúrnych diel.

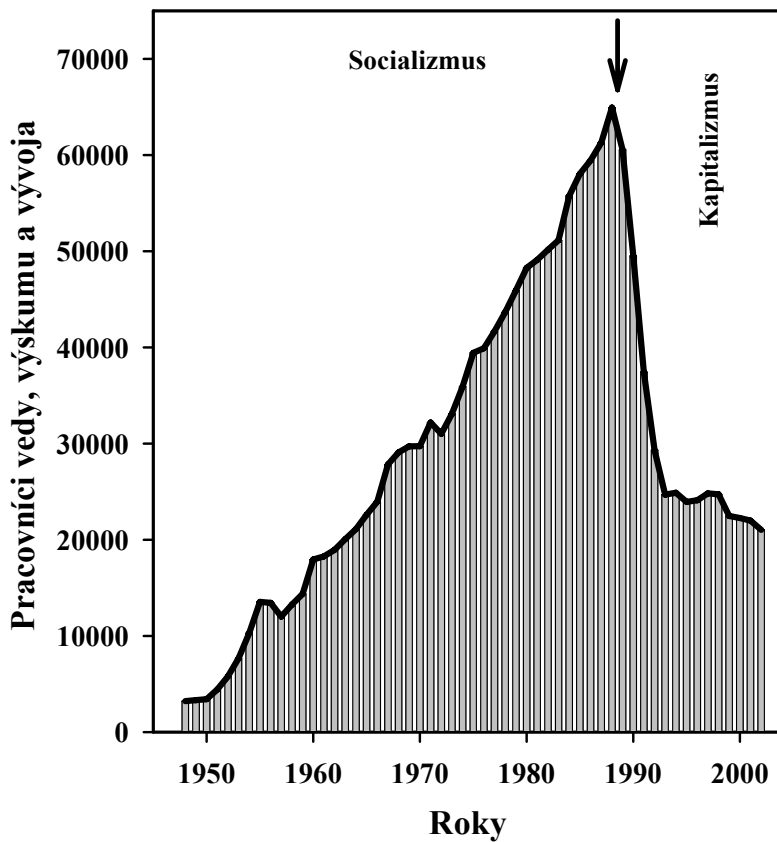
Problémom je, že na všadeprítomnú kvalitnú kultúru za socializmu, kultúrny zázrak socializmu, si pamätá čoraz menej občanov Slovenska, t.j. čoraz menej občanov môže porovnávať všadeprítomnú kvalitnú kultúru za socializmu so všadeprítomnou hamburgerovou kultúrou kapitalizmu. Za pár rokov nebude nikoho, kto by tieto dve kultúry mohol porovnať na vlastnej koži a o socialistickej „kultúre totality“ sa budú učiť deti v školách a slovenskí „umelci“ je budú okyďávať v reláciách ako „7 retardovaných“, „posedenie pri sviečke“ a „na samizdatových dýchankách“. V súčasnosti všetky reklamy v masových médiách sú účinné, keď propagujú hamburgerovú kultúru, pretože ovplyvnia veľkú časť populácie. Reklamy, ktoré by propagovali v médiách kvalitnú kultúru, sú neúčinné, pretože oslovia len malú časť populácie, ktorá sa pravdepodobne stále znižuje. Preto reklamy na kvalitnú kultúru sú veľmi zriedkavé, ak vôbec existujú. Zdá sa, že prvý kolonizačný balíček pri výchove slovenského motroka splnil v tejto oblasti svoju úlohu. Sila liberálnej demokracie zariadila, že občania Slovenska sú od roku 1989 ovplyvňovaní masmédiami tak, ako to vyhovuje motrokárom zo zahraničia, slovenskej šľachte a slovenským bandám podvodníkov.

K tejto kapitole som pripojil aj obrázok 15, ktorý ukazuje počet vedeckých a technických pracovníkov na Slovensku, pretože si myslím, že veda je aj súčasťou kultúry. Prudký a každoročný nárast počtu pracovníkov vedy a techniky na Slovensku za socializmu považujem za malý zázrak, na ktorý som bol hrdý. Je smutné, že po prevrate v rámci slobody a demokracie ich počet prudko klesol: Zrejme motrokári potrebujú masu pracovníkov do priemyselných parkov a k montážnym pásom, nepotrebujú vedecko-technickú konkurenciu.

Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 14

Štatistické ročenky ČSSR a SR

Obrázok 15

1. 4. Kriminalita a úpadok spoločnosti

Ako však mal človek zistiť, čo z toho je lož?! Možno priemerná ľudská bytosť je na tom dnes naozaj lepšie než pred Revolúciou.

George Orwell: 1984

- ... Najhoršie je, že žijeme v skazenom mravnom prostredí (socializmu)*
- ... Naučili sme sa v nič neveriť, nevšimáť si jeden druhého, starať sa iba o seba. Pojmy ako láska, priateľstvo, súcíť, pokora či odpustenie stratili svoju hĺbku a rozmer*
- ... Doterajší režim – vyzbrojený svojou pyšnou a neznašanlivou ideológiou – ponížil človeka na výrobnú silu a prírodu na výrobný nástroj.*

Prezident Václav Havel: Novoročný prejav 1. 1. 1990

U nás stále zápasíme s nerestami podplácania, plytvá sa s verejnými peniazmi, máme príliš bohatých, ktorí nevedia, čo s peniazmi, a mnoho chudobných, ktorí nemajú na topánky pre deti. Čítal som neraz výpočet našich nerestí v novinách – vyrástla nám celá trieda privilegovaných, sebavedomých vedúcich, ktorí vedia byť agresívni, pokladajú sa za smotánku Slovenska a za tzv. celebrity a nosia tisícokorunové viazanky. Niektorí z nich sa pokladajú za umelcov a ponúkajú ľudom úpadkovú zábavu. Na druhej strane sú na Slovensku pokorné matky, ktoré len-len že vyžijú s deťmi z niekoľkých koruniiek. Vo verejnom živote sa stráca úcta k životu, úcta k človeku, k deťom, k manželstvu a rodine. Pestuje a šíri sa morálna svojvôľa cez masmédiá so zdiveným zhomom za peniazmi, za mocou, a to aj za cenu vrážd za bieleho dňa. Šíri sa priam zdivené sexualizovanie života. To je cesta do zatratenia.

Kardinál Ján Chryzostom Korec: Novoročný prejav 1. 1. 2005

Mýty

Motrokári a ľudia, ktorí podľahli propagande, súčasná slovenská šľachta a slovenské bandy kriminálnikov opakovali a opakujú až do roztrhania tela tvrdenia o úpadku spoločnosti za socializmu, o tom, ako komunisti porušovali ľudské práva, používali násilie, zabíjali nevinných. Uisťovali, že demokracia, t.j. kapitalizmus, odstráni zabíjanie, násilie a ľudia budú žiť lepšie.

Fakty

V šiesty deň Týždňa nenávisti, po demonštráciách, prejavoch, po všetkom tom vyrevúvaní, vyspevovaní, transparentoch, plagátoch, filmoch, výstavách voskových figúr, vírení bubnov, jačaní poľníc, dupote pochodujúcich nôh, škripote tankových pásov, burácaní leteckých brigád, kanonádach – po šiestich dňoch tohto všetkého, keď superorgazmus vrcholil v krčoch a všeobecná nenávisť k Euroázii zovrela na také delírium, že ak by dav dostal do rúk dvetisíc euroázijských vojnových zločincov, ktorých mali verejne obesť v posledný deň podujatia, bol by ich bezpochyby roztrhal na márne kúsky...

George Orwell: 1984

Nedajme sa znechutiť tým, čo vidíme a skusujeme okolo seba, dnes sa vyhlasujú priam dni nenávisti a pomsty. Dnes sa šíria hnutia hnevu a odvety. Výsledkom je nekonečný zápas, vzájomné obviňovania, obžaloby, hrozby, ba priam atentáty, dennodenné vraždenie ľudí a terorizmus. Aj u nás, aj v Európe aj vo svete. Mnohí ľudia hľadajú na život bezradne a bez nádeje.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Fakty o vývoji spoločnosti na Slovensku po roku 1989 jednoznačne dokumentujú jej všeobecný úpadok v porovnaní so socializmom. Podávajú jednoznačný dôkaz, že kapitalistická spoločnosť je nehumánnejšia a nespravodlivejšia ako socialistická.

V dôsledku kapitalistického zákona maximálneho zisku a kolonizačného štandardu reálna mzda nestúpa so stúpajúcou produkciou HDP na Slovensku (obrázok 34), podobne nestúpajú ani reálne dôchodky (obrázok 35) alebo sociálne zabezpečenie. V dôsledku biedy, ktorú spôsobil kapitalizmus, spotreba mäsa na obyvateľa klesla na úroveň roku 1970 (obrázok 65), spotreba mlieka na úroveň pred roka 1970 (obrázok 66), a je menšia, ako bola v roku 1936. Spotreba zeleniny na obyvateľa za posledné tri roky klesla na úroveň pred roku 1965 (obrázok 67), spotreba ovocia klesla pred rok 1989 (obrázok 68) a spotreba cukru pred rok 1956 (obrázok 69). V dôsledku chudoby zníženie spotreby mäsa, mlieka, ovocia a zeleniny sa kompenzovalo zvýšením spotreby tukov (obrázok 70). V roku 1990 sa spotreba vody na obyvateľa v domácnosti pohybovala v priemere za deň okolo 200

litrov. V posledných rokoch je to len 77 litrov, čo sa blíži k hygienickému minimu.

Prieskum Centra výchovnej a psychologickkej prevencie pri Výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie ukázal, že poruchy správania má v priemere 10% dnešnej mladej generácie. Ide o agresivitu a násilné správanie.

Podľa riaditeľa sekcie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR asi 240-tisíc detí na Slovensku je ohrozených vo vývoji. Nejde len o chudobu, v ktorej žijú, ale napríklad aj o to, že deti dlhodobo nezamestnaných, vyrastajúce v nepodnetnom prostredí, kde nevidia rodičov odchádzať do práce, nevidia nijaký dôvod, aby sa učili a mohli neskôr žiť ináč.

V dôsledku prechodu na kapitalizmus máme vysokú nezamestnanosť, niekoľko desiatok tisíc bezdomovcov a spoluobčanov, ktorí sa živili alebo ešte živia zbieraním odpadkov z košov a kontajnerov.

Devastácia ekonomiky, morálky a kultúry, ako produkt nehumánneho kapitalistického režimu, sa zákonite prejavil v sociálnych parametroch, ako je bežná kriminalita, násilie a vraždy. Sú to jednoznačné parametre, ktoré hovoria o úpadku spoločnosti.

Po prijatí zákonov kapitalizmu a následnej kolonizácii Slovenska vzrástol počet trestných činov viac ako dvojnásobne (obrázok 16). V rokoch 1989 až 2004 počet trestných činov kumulatívne bol o 862 582 vyšší ako za socializmu (1985 - 1989). Objasnenosť trestných činov prudko klesla na menej ako 50% (Obrázok 17). Ako dokumentujú správy OSN [5], podobný negatívny trend zaznamenali v 20 z 25 krajín bývalého socialistického bloku.

Podobne dvojnásobne vzrástol počet vražd (obrázok 18) a klesla ich objasnenosť (obrázok 19). Kapitalistický systém na Slovensku po roku 1989 vytvoril vhodné podmienky na vraždu viac ako 784 našich spoluobčanov v porovnaní s priemerom za socializmu. Slovensko pomaly dosahuje štandardný úpadok spoločnosti mnohých kapitalistických krajín, ako ukazuje obrázok 20, kde je porovnaný počet vražd na obyvateľa v niektorých krajinách, a obrázok 21, dokumentujúci ich objasnenosť.

Úpadok spoločnosti ako produkt zavedenia kapitalizmu dokazuje aj stúpanie počtu násilných trestných činov po roku 1989 (obrázok 22). V rokoch 1989 až 2004 počet násilných trestných činov kumulatívne bol

o 72 290 vyšší ako za socializmu (1985 - 1989). Úpadok spoločnosti dokumentuje aj štvornásobný vzostup počtu krádeží vlámaním (obrázok 23), pričom objasnenosť krádeží významne klesla na okolo 30% (obrázok 24). Významne stúpol počet mŕtvych ľudí nájdených na ulici na Slovensku (obrázok 25). Len počas rokov 1998 až 2003, t. j. za 6 rokov, na Slovensku zomrelo na ulici v dôsledku zlej sociálnej situácie o 477 ľudí viac ako za rovnaké obdobie socializmu. Po implantácii zákonov kapitalizmu sa na Slovensku stratilo o 1 750 ľudí viac, ako bol priemer počas socializmu (obrázok 26).

Zákony kapitalizmu priniesli na Slovensko stratu dôstojného života človeka u mnohých občanov, priniesli nezamestnanosť, bezdomovcov, žobrákov a občanov, ktorí sa živia odpadkami z popolníc. Kapitalizmus priniesol na Slovensko zločiny, ktoré sme pred rokom 1989 nepoznali. Napríklad narkomániu, nájomné vraždy, výpalníctvo, únosy detí alebo obchod s ľuďmi. Počet nájdených a použitých výbušných systémov v rokoch 1990 - 2002 na Slovensku bol 474, pričom kultúru výbušných systémov sme do roku 1990 nepoznali. Po roku 1989 sa objavil a prudko stúpol počet prípadov zachytenia drog a počet pacientov s drogovou minulosťou. Tieto zločiny sú bežné v kapitalistických krajinách a takisto dokumentujú úpadok spoločnosti po roku 1989.

Po roku 1989 začala prudko stúpať narkománia a s ňou spojená kriminalita (obrázok 27). Objavil sa fenomén nájomných vražd a obchodovania s ľuďmi (obrázok 28). Len v rokoch 1990 - 2004 bol zistený obchod so 175 ľuďmi. Samozrejme, nevieme, koľko obchodov s ľuďmi ostalo neodhalených. Psychický tlak nespravodlivosti a bezmocnosti občanov potvrdzuje aj narastajúci počet návštev na psychiatrii (obrázok 29). Škody spôsobené kriminalitou stúpili od roku 1989 viac ako stonásobne a v roku 2003 dosiahli sumu 60 mld Sk (obrázok 30). Aj tieto zločiny sú už podobné ako vo vyspelých kapitalistických krajinách, kde napríklad v Rakúsku v roku 2000 zomrelo na predávkovanie drogami 227 ľudí. Predstavuje to nárast o 30% oproti roku 1999. V Nemecku každý rok zmizne, alebo sa nenájde priemerne 120 dievčat a chlapcov do desať rokov, pričom polícia predpokladá, že deti sa stali obeťou sexuálnych zločinov.

Zákony slobody a demokracie, ktoré boli prijaté po roku 1989 otvorili cestu slobode zločinu. Ako uvádza správa OSN [6], v roku 1996 až 36% populácie Bratislavy bolo obeťou kriminality. Takto sme sa

zaradili medzi svetové metropoly. Len 11 miest sveta bolo na tom horšie. Medzi nimi Bogotá (Colombia) 54,6% (1996), Kampala (Uganda) 40,9% (1995), Maputo (Mozambik) 40,6% (2001) alebo Rio de Janeiro (Brazília) 44,0%, (1995). Súťaž vyhralo Buenos Aires (Argentína) kde v roku 1995 až 61,1% populácie bolo obeťou kriminality.

Správy a dôkazy o úpadku spoločnosti denne prinášajú médiá už 15 rokov. Na tomto mieste uvediem aspoň ďalšie dve správy.

Úpadok spoločnosti po prijatí demokracie, t.j. kapitalizmu dokumentuje aj Národná správa o ľudskom rozvoji – Slovensko 1998: „Kým do roku 1989 sa o otázku zločinov verejnosť takmer vôbec nezaujímal, dnes sa o svoju bezpečnosť bojí až 84% obyvateľstva. Kým do roku 1989 bola väčšia časť kriminality spôsobená len nedbanlivosťou a násilnými sklonmi, po roku 1990 bolo čoraz viac krádeží a vlámaní, čím sa kriminalita začala meniť na spôsob obživy.“

Podobne zlú ekonomickú situáciu dokumentuje aj správa Ústavu pre výskum verejnej mienky pri Štatistickom úrade SR: Počet domácností s deficitným rodinným rozpočtom predstavuje asi štvrtinu všetkých domácností. Frekvencia tých, ktorí sú v jednotlivých mesiacoch nútení siahnúť na svoje úspory alebo sa zadlžiť, sa pohybuje v rozmedzí od 21 do 28%. Vo februári 2004 bolo na Slovensku 27% domácností deficitných. Finančná situácia vo februári 2004 sa zhoršila v 61% domácností, pričom priemer za posledných 12 mesiacov bol 52% domácností.

Po nastolení zákonov kapitalizmu po roku 1989 prudko stúpla nezamestnanosť až na pol milióna obyvateľov, čo je okolo 15 - 20% aktívnej populácie (obrázok 31-A, obrázok 31-B). Strata sociálnej istoty v podobe strachu o zamestnanie a strata zamestnania má negatívny vplyv na psychiku človeka, čo sa prejavuje zvýšenou kriminalitou nezamestnaných a násilnými trestnými činmi. Sloboda a demokracia kapitalizmu sa nevedia vyrovnat' s týmto negatívnym javom.

Ako uvádza správa OSN [5], podobný a v mnohých prípadoch väčší úpadok spoločnosti zaznamenali všetky krajiny bývalého socialistického bloku. Vyplýva z toho s veľkou pravdepodobnosťou, že úpadok spoločnosti po prechode zo socializmu na kapitalizmus je jedným zo zákonov neoliberalnej kapitalistickej demokracie a slobody.

Záhady

Žili sme (za socializmu) vo vychýlenom stave. Zúžený priestor možností ľuďí mrzачil: ekonomicky, zdravotne, morálne i duchovne. Mnohí ľuďia žili v trvalom strese, ktorý zasahoval každú oblasť života. Spoločnosť sa stala chorým organizmom...

Ján Budaj (ochranár, Verejnosť 22. 12. 1989)

Hnutie VPN je služobným hnutím. Prijali sme úlohu začať ako prví s čistením Augiášovho chlieva.

Ján Budaj (ochranár, Verejnosť 30. 1. 1989)

Násilie (za socializmu) sa páchalo aj na deťoch. Sami komunisti z toho neboli práve šťastní, o väčšine národa ani nehovoriac. Človek sa musel hanbiť za to, čo si naše deti, namiesto toho, aby hľadali kľúč k tomu, ako zmysluplne, šťastne strávil tú prepožičanú chvíľu na zemeguli, ktorá sa volá život, museli vtĺkať do nevinných hláv.

Milan Kňažko (herec, Verejnosť 22. 12. 1989)

Z výsledkov transformácie socializmu na kapitalizmus na Slovensku a vo všetkých bývalých socialistických krajinách jednoznačne vyplýva, že prechod spôsobil úpadok spoločnosti, bez ohľadu na to, aké zákony parlamenty prijali, ktoré vlády tam vládli, a či sa klaňali Vatikánu, Európskej únii, USA, medzinárodným výpalníkom, koalíciám globálnych investorov, slovenskej šľachte alebo slovenským bandám podvodníkov. Z toho vyplýva, že zákon úpadku spoločnosti je jedným zo zákonov kapitalizmu a vyplýva z podstaty kapitalistického systému. Úspešne funguje vo väčšine kapitalistických krajín. Z obrázkov ďalej jednoznačne vyplýva, že socializmus bol zázrakom dodržiavania ľudských práv v porovnaní so súčasným kapitalizmom.

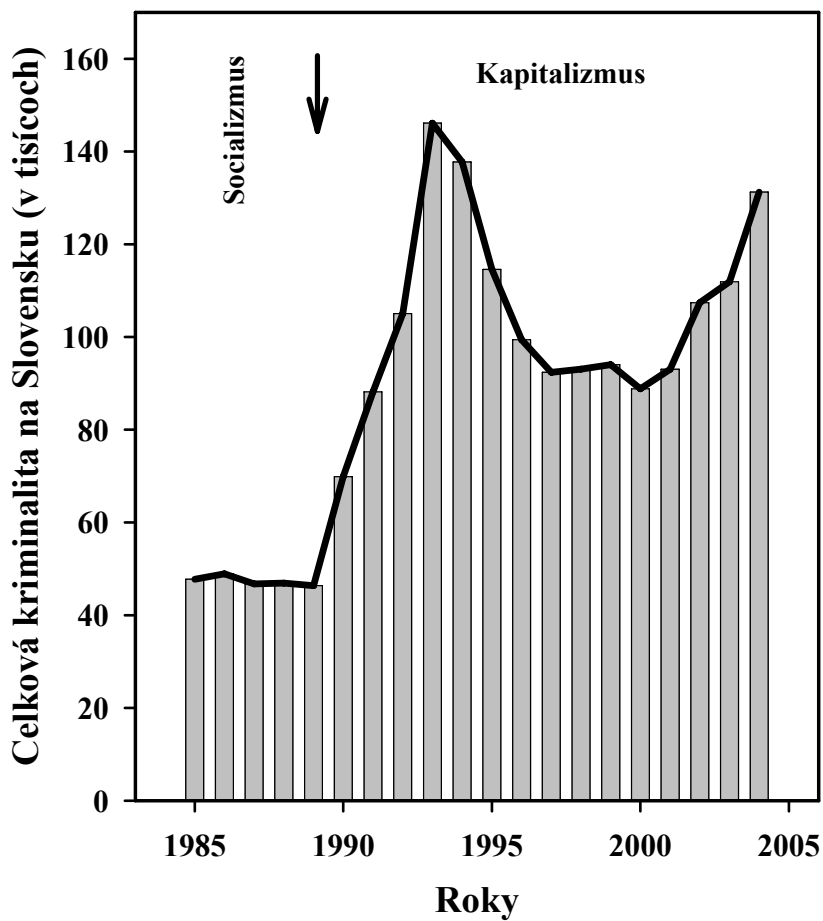
Ďalší zákon kapitalistickej neoliberalnej slobody a demokracie hovorí, že tento jednoznačný úpadok spoločnosti po transformácii zo socializmu na kapitalizmus musia svetoví demokrati a humanisti, motrokári, slovenská šľachta a slovenské bandy kriminálnikov, a aj poslední mediálni baviči interpretovať ako pozitívum a výdobytok slobody a demokracie. Takto sa to učia deti v školách a takto to je zapísané vo svätých knihách demokracie. Takto to vymysleli motrokári. Je to výsledok prvého kolonizačného balíčka vyplývajúci zo sily profesionálnej totality.

Ako je možné, že nie „diabolský“ komunistický režim, ale práve demokracia a slobodné voľby nám priniesli kriminalitu, a tým aj morálny úpadok do denného života? Prečo sloboda a demokracia priniesla slobodu zabíjať, kraďnúť, predávať ľudí, živiť sa výpalníctvom, detskou prostitúciou, vydieraním alebo páchať násilie? Aké neviditeľné sily kapitalistickej slobody a demokracie pôsobia, že zmenili takto našu spoločnosť a že občania si ju stále volia v slobodných voľbách? Aké neviditeľné sily slobody a demokracie pôsobia, že spomínaná kriminalita sa nedá odstrániť vo väčšine kapitalistických spoločností a je ich neoddeliteľnou súčasťou? Dá sa to všetko vysvetliť druhým kolonizačným balíčkom, piliermi slobody a demokracie: Hrami, sexom a terorizmom?

Čo spôsobilo, že demokracia na Slovensku a vo väčšine bývalých socialistických krajín je rajom podvodníkov a zločincov? Že česťnosť sa nevypláca?

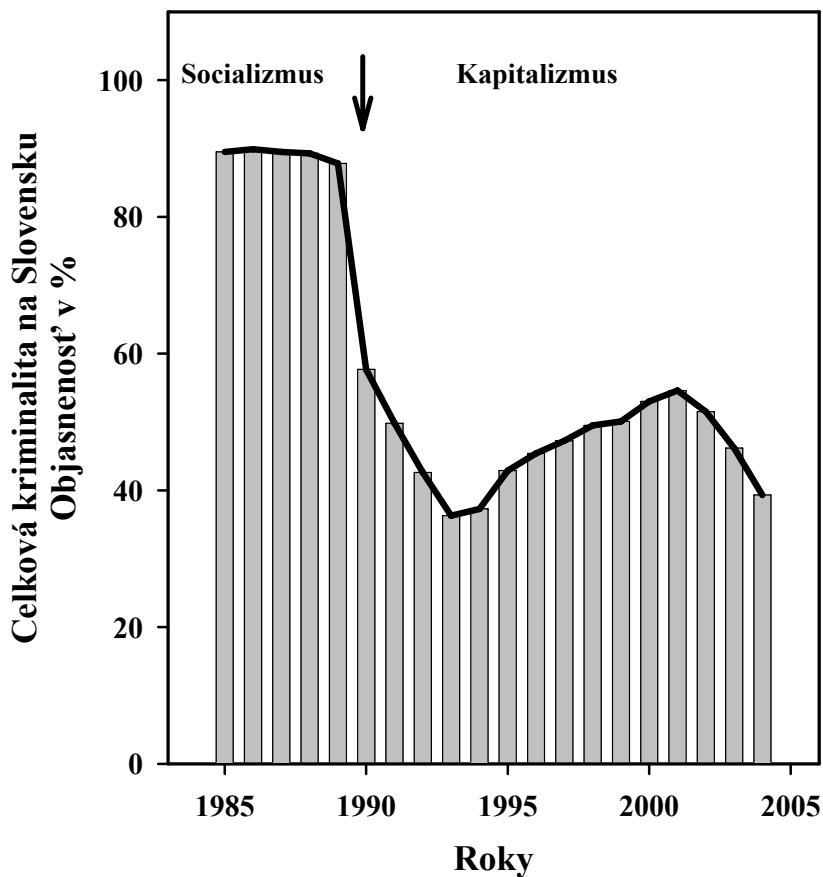
Áká zákony tu platia? Predsa zákony, ktoré prijali poslanci Národnej rady SR zvolení v slobodných, demokratických voľbách. Reálna prax je výsledkom týchto zákonov. Je paradoxom, že až „demokracia, sloboda prejavu a slobodné voľby“ docielili prijatie takých zákonov, ktoré povolili a legalizovali okrádanie občanov v nebankových subjektoch, v bankách, okrádanie občanov úžerníkmi, korupciu a vytvorili raj pre podvodníkov, vhodné podmienky pre mafiu, výpalníctvo, vraždy na objednávku, detskú prostitúciu atď. To všetko je výsledkom zákonov prijatých v Národnej rade SR po prevrate v roku 1989. Paradoxne až slobodne zvolení poslanci takéto zákony odsúhlasili. Mnohé zákony po prevrate 1989 prišli pomáhať písať na Slovensko veľké zahraničné zoskupenia podvodníkov.

Prečo väčšina poslancov Národnej rady SR odhlasovala takéto zákony? Prečo v Národnej rade Slovenskej republiky obhajovali skôr záujmy slovenských a medzinárodných bánd podvodníkov, záujmy slovenskej šľachty ako záujmy bežných občanov? Preto, lebo takto funguje reálna kapitalistická demokracia na Slovensku, vo väčšine krajín bývalého socialistického bloku a vo väčšine kapitalistických krajín sveta. Je to pekný dôkaz sily súčasnej profesionálnej totality.

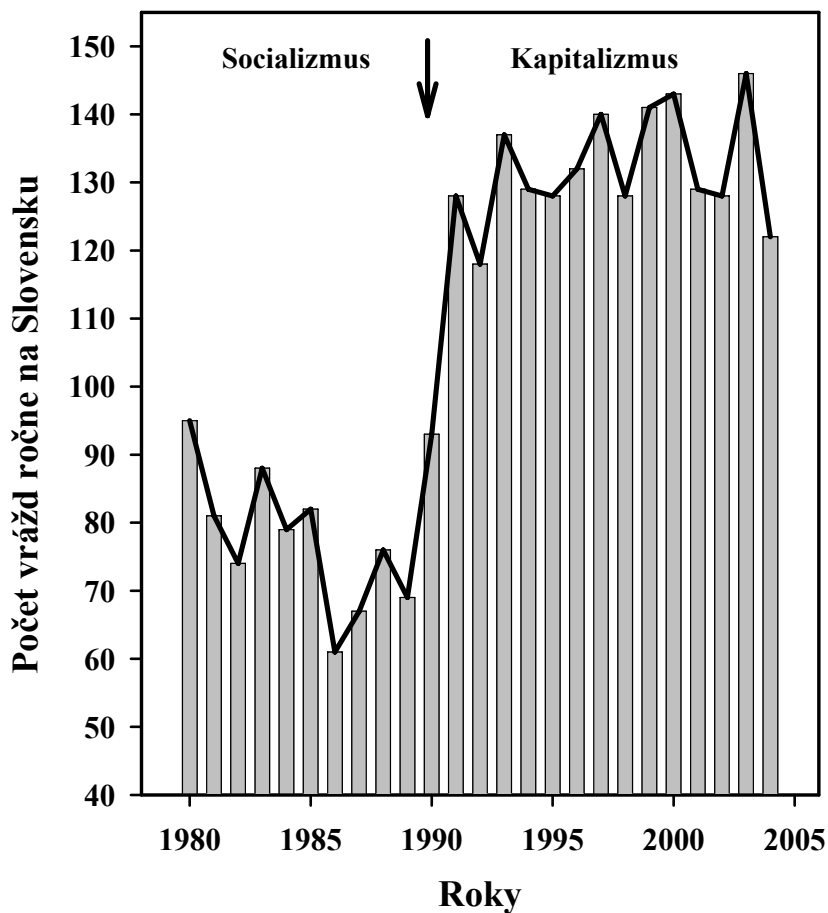
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 16

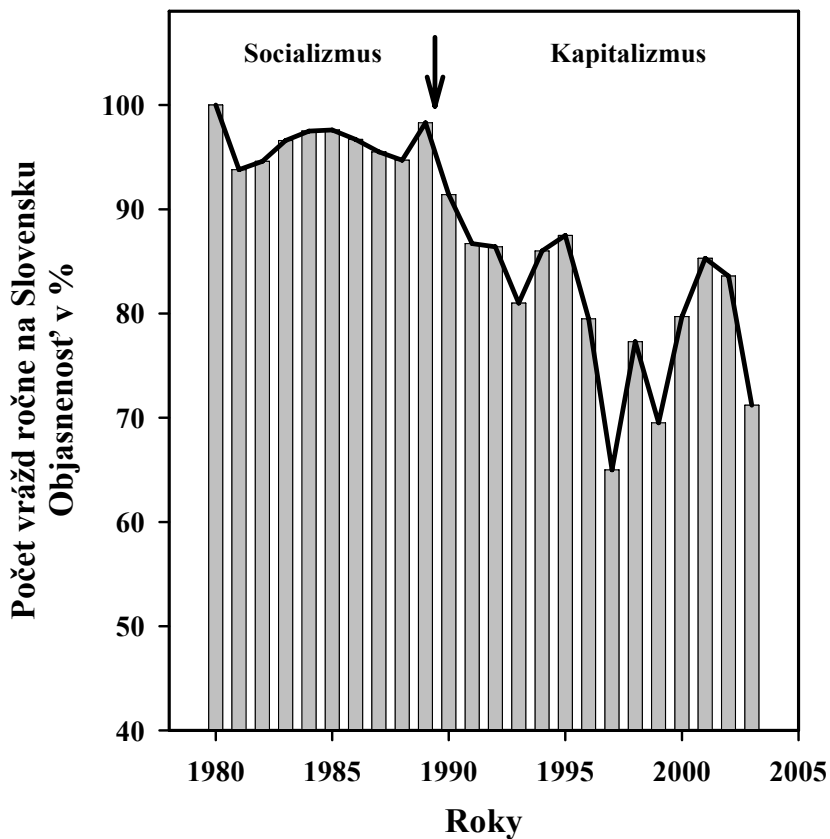
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 17

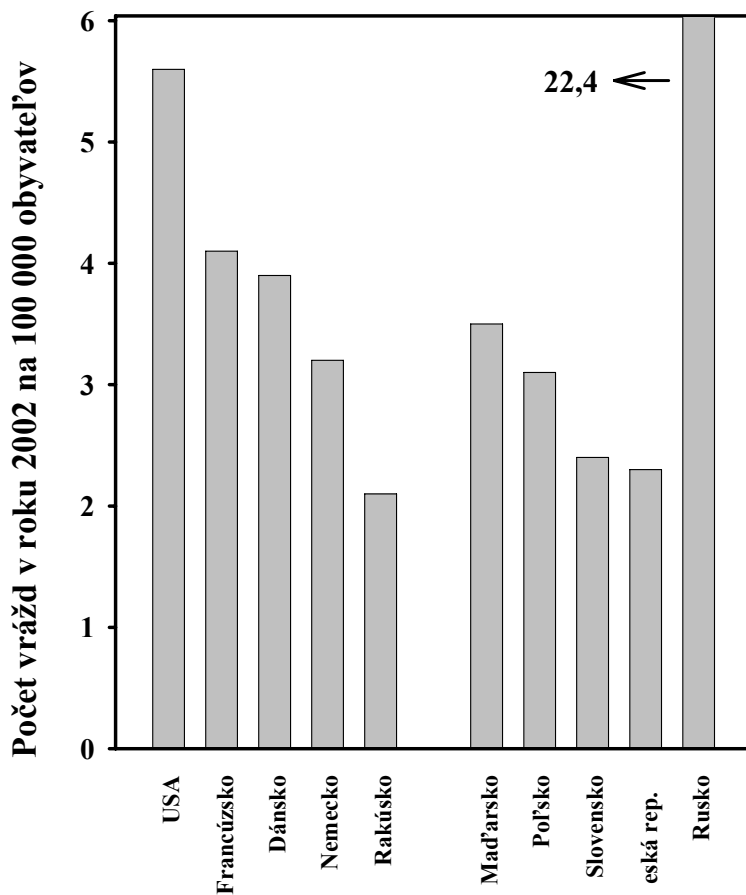
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 18

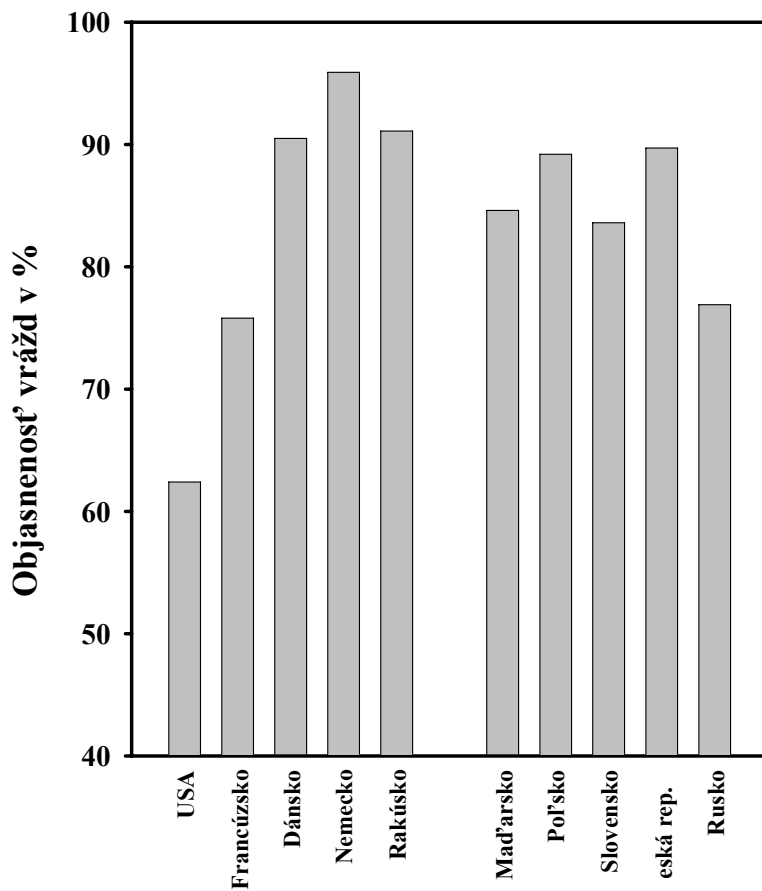
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 19

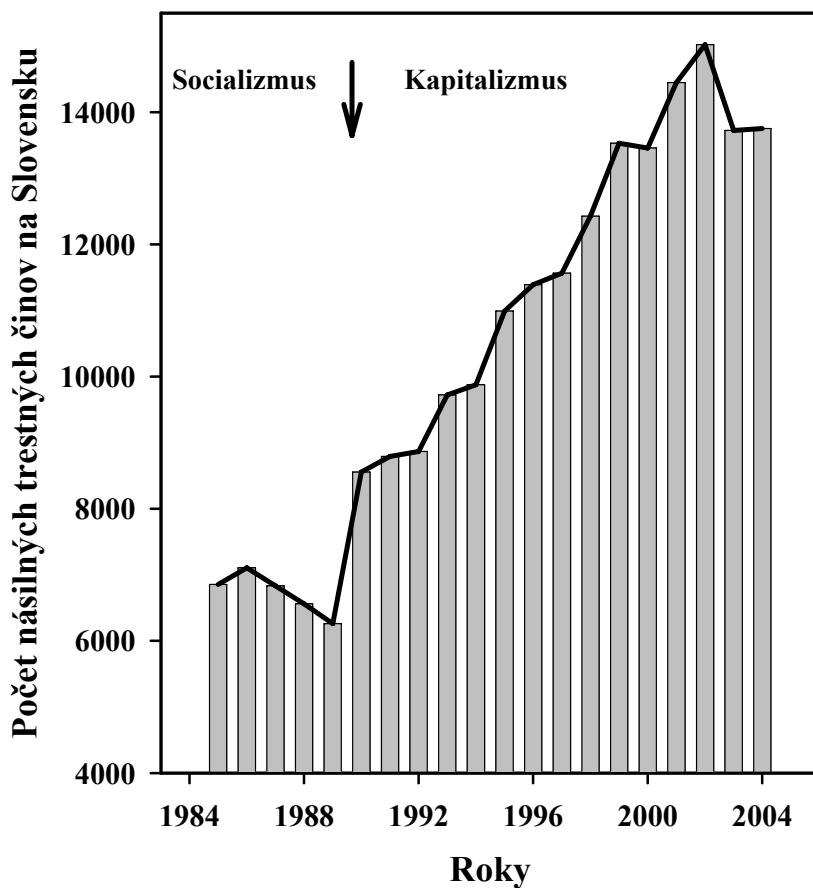

Miroslav Kollar a Grigorij Mesežnikov (Eds.):
Slovensko 2003. Súhrnná správa o stave spoločnosti.

Obrázok 20

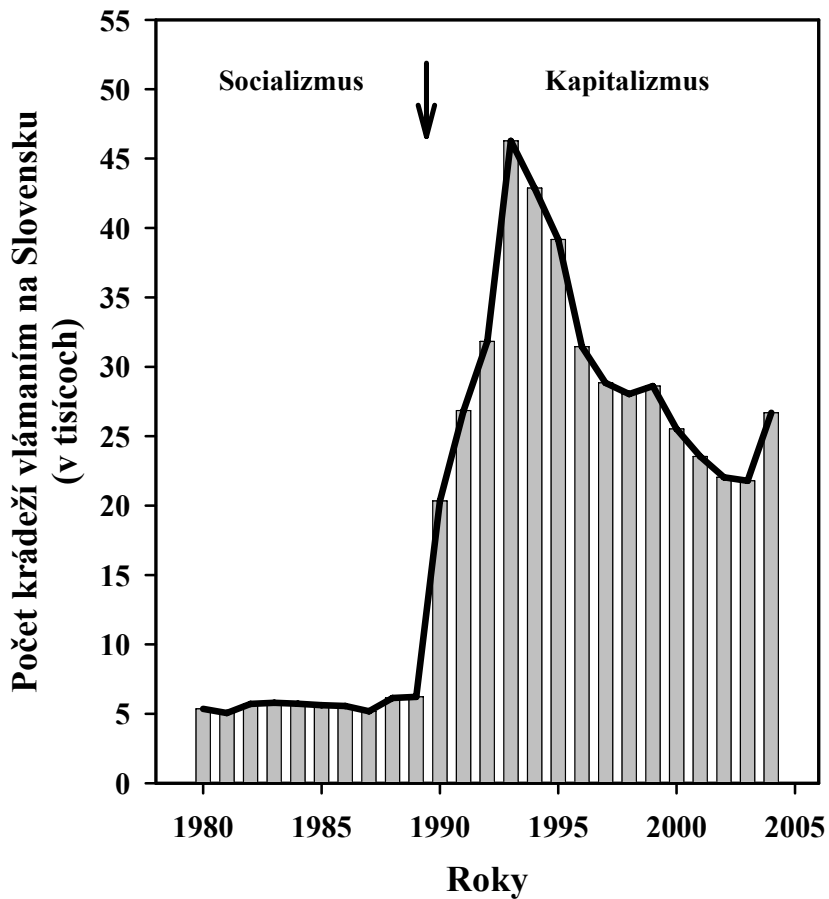

Miroslav Kollar a Grigorij Mesežnikov (Eds.):
Slovensko 2003. Súhrnná správa o stave spoločnosti.

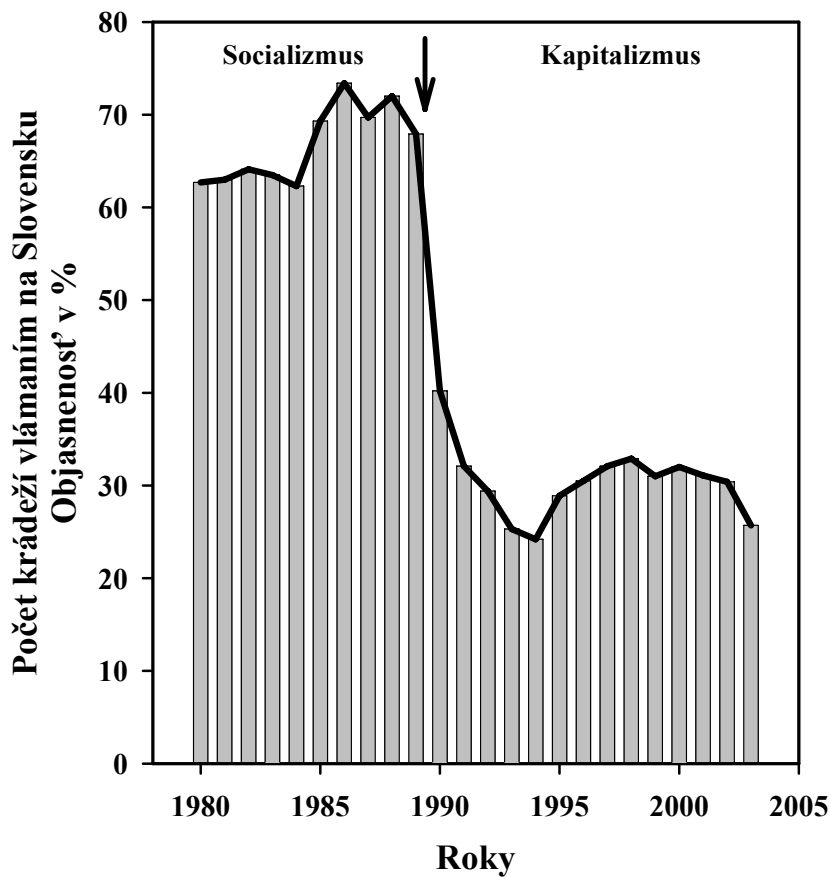
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 22

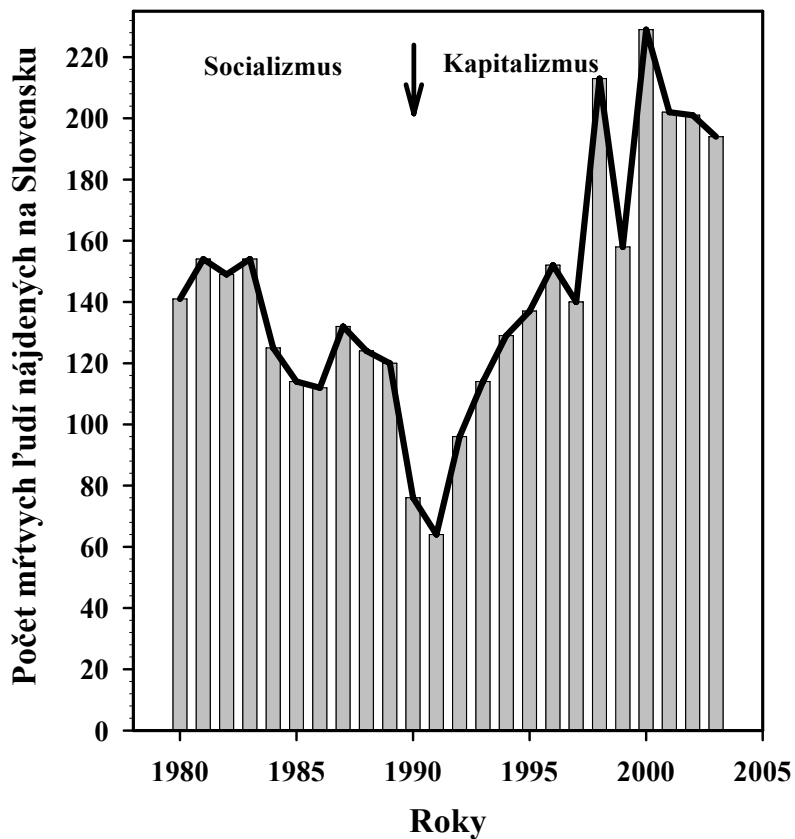
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 23

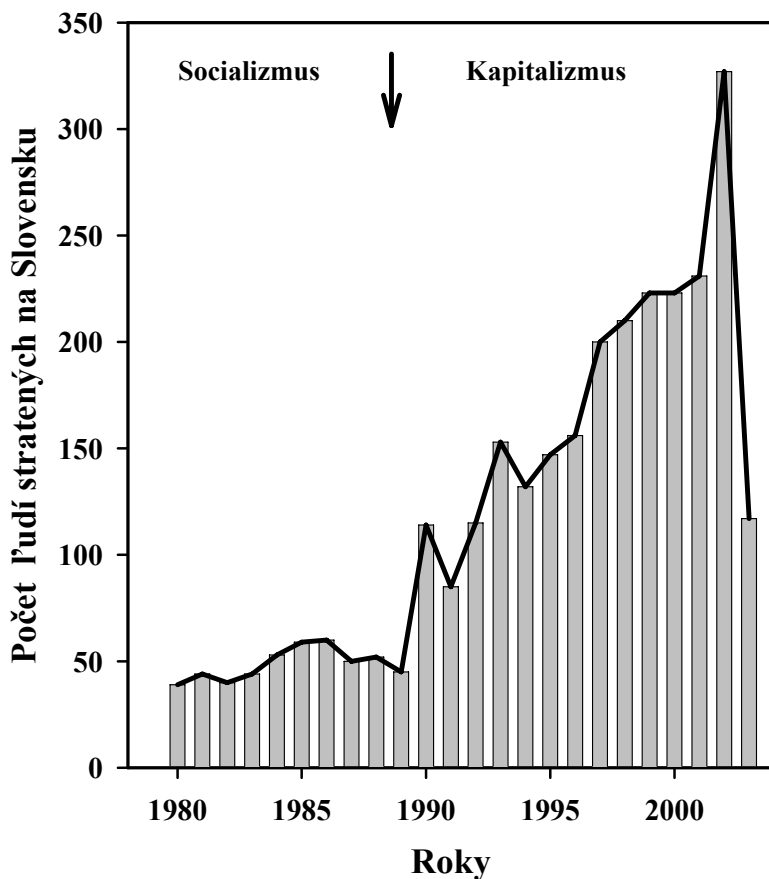
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 24

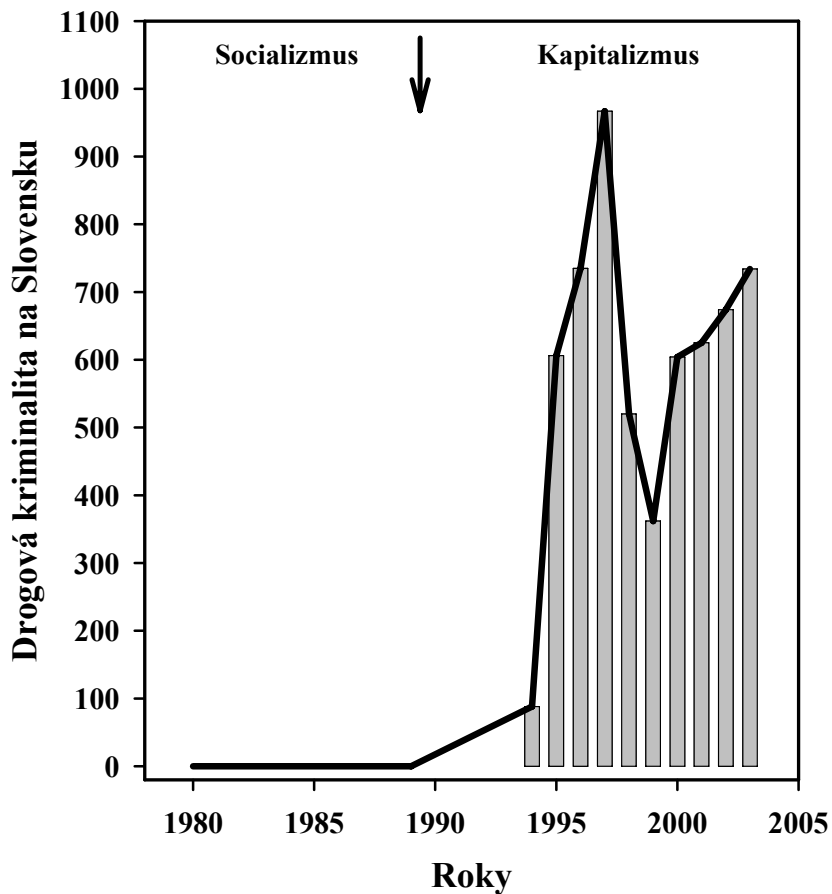
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 25

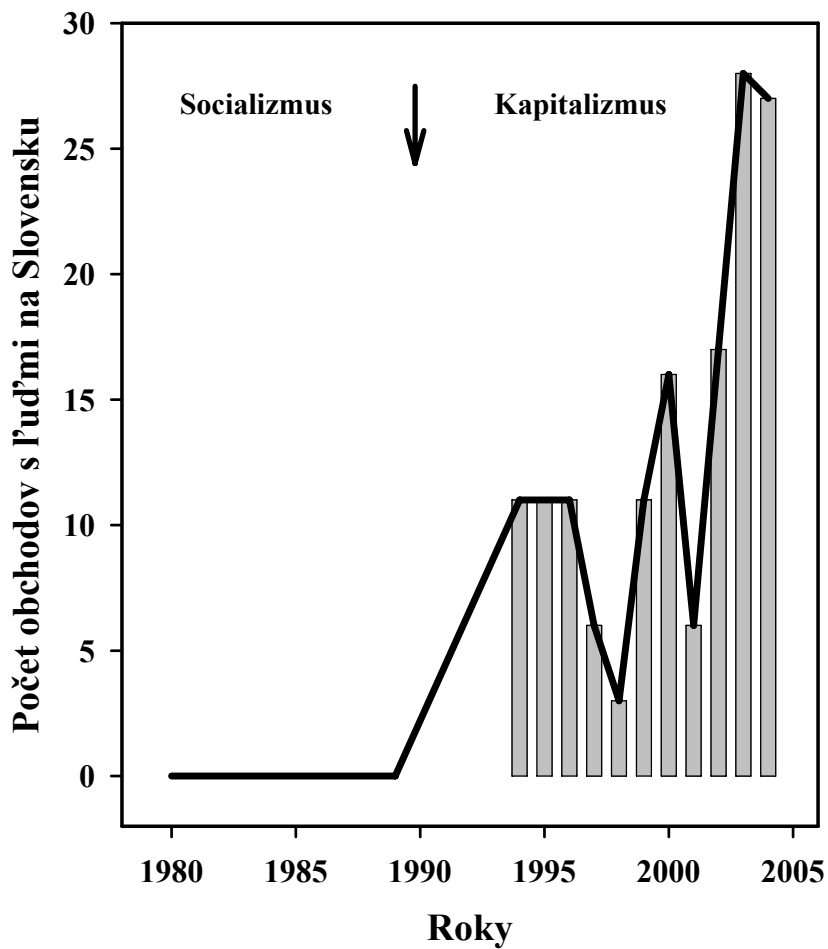
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 26

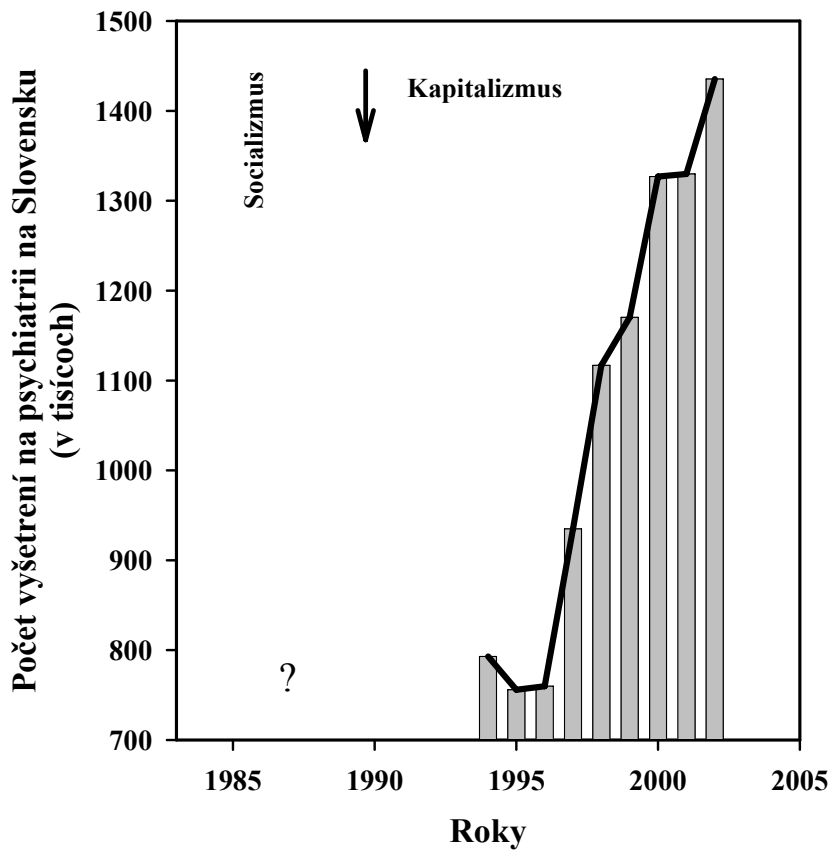
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 27

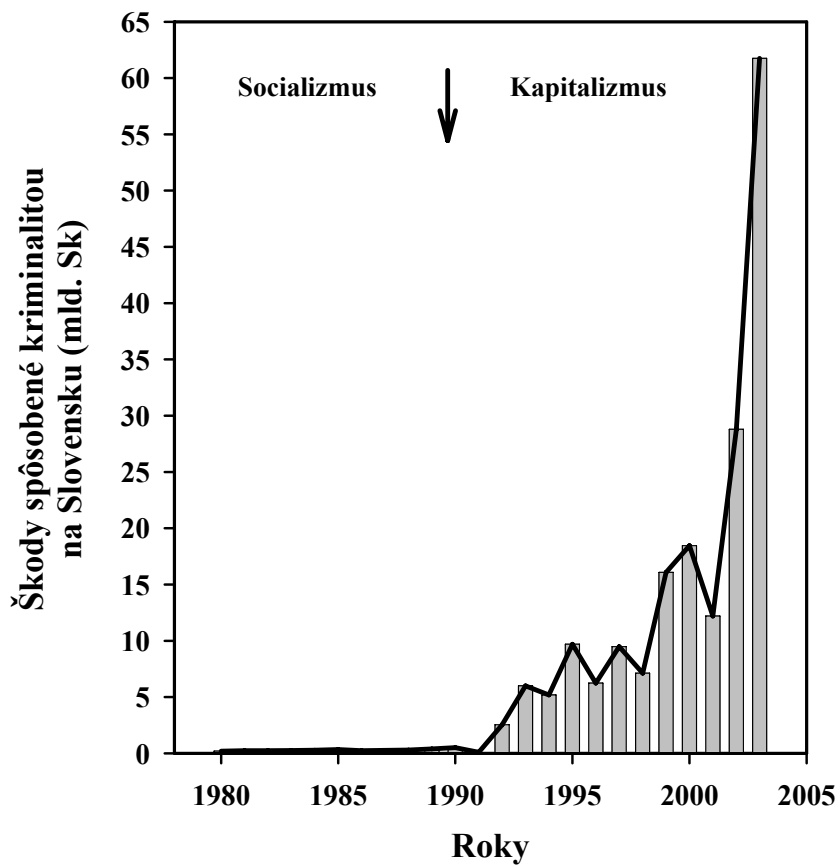
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 28

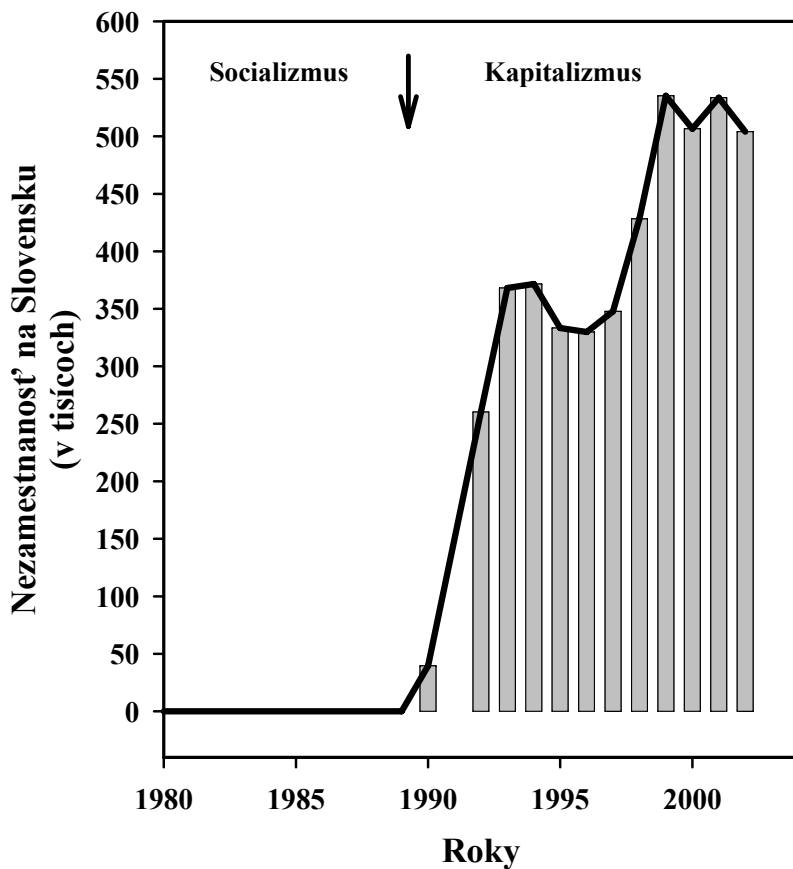
Zdravotnícke ročenky SR

Obrázok 29

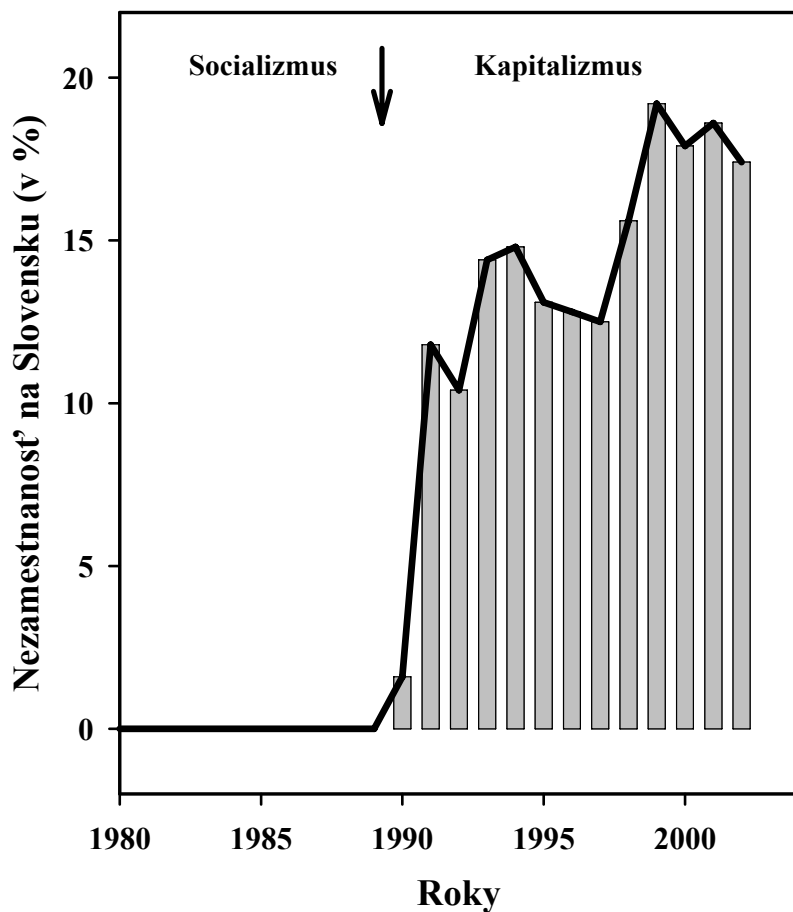
Správy Policajného zboru SR

Obrázok 30

Štatistické ročenky SR

Obrázok 31-A

Štatistické ročenky SR

Obrázok 31-B

1. 5. Slovenský kolonizačný štandard

Crimestop znamená schopnosť zháčiť sa takmer inštinktívne pred každou nebezpečnou myšlienkou. Obsahuje aj zručnosť nechápať zmysel analógií, neschopnosť postrehnúť logické chyby, neporozumieť najjednoduchším argumentom, ak sú neprijateľné pre angsoc, nudiť a znepokojovať sa každým myšlienkovým pochodom, ktorý by mohol vyústiť do kacírstva. Skrátka a dobre, crimestop znamená ochrannú hlúposť.

George Orwell: 1984

Zo všetkého vidno, aké vážne je už dnes chrániť si našu vlastnú osobnú, ale i národnú identitu, ktorú nám pomáhalo formovať na Slovensku viac ako tisíc rokov kresťanstvo – úctu k tajomstvu človeka ako osoby, kultúru nie smrti, ale života podľa zásad Desatora. Sme vstave vzopriet' sa náporu surových nerestí? Sme vstave ujímať sa nezamestnaných? Sme vstave pomáhať účinne mladým v manželstvách a chrániť bezbranných? Chceme si starostlivo vychovávať deti? Sme vstave napomáhať zdravú kultúru a nepodporovať pustošenie?

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

V tejto kapitole budem uvádzať fakty, ktoré dokumentujú kolonizáciu Slovenska po prevrate 1989, a budem sa snažiť vypočítať kolonizačný štandard Slovenska, t.j. koľko Slovensko platí ročne kolonizátorom. Aj po prečítaní tejto kapitoly som zistil, že vývoj Slovenska po roku 1989 bol zväčša negatívny. Čitateľ, ktorému chýbajú pozitíva nášho vývoja, radím, zapnúť si rozhlas alebo televíziu, alebo vypočuť si vládných politikov, prípadne vyhlásenia zahraničných demokratov na adresu Slovenska. To ho upokojí a tam sa všetko dozvie.

Mýty

Ako som už niekoľkokrát opakoval, motrokári zo zahraničia nás počas socializmu za účelom našej kolonizácie poučovali a presviedčali o našej primitívnosti, neschopnosti a zaostalosti. Zdôrazňovali, že príčinou toho je socializmus, t.j. „totalita“, všel'udové – štátne vlastníctvo výrobných prostriedkov, centrálné plánovaná ekonomika a komunisti. Presviedčali, že toto všetko treba odstrániť, aby sa

spoločnosť bez zábran naplno rozvíjala. Tvrdili, že musíme odstrániť socializmus a komunistickú stranu, aby sa ľudia oslobodili od „totality“ a začali lepšie žiť. Potom sa zlepšil vzdelanostný systém, nastane veľký rozvoj kultúry bez zábran.

Celá kolonizácia Slovenska sa zakrývala mýtmi o demokracii, slobode a dodržiavaní ľudských práv, čo bolo aj pekne vyjadrené v programových tézach Verejnosti proti násiliu (VPN) uverejnených 13. 2. 1990 v novinách Verejnosť:

Medzi najdôležitejšie ciele VPN patrí:

- *v oblasti sociálnej politiky sa VPN usiluje o zmiernenie sociálnych konfliktov a sociálnej nespravodlivosti,*
- *o zlepšenie sociálneho postavenia občanov, starých, chorých a zdravotne postihnutých*
- *a stavia sa za rovnaké šance pre všetkých pri voľbe a naplňovaní životnej dráhy.*
- *ochrana práva na vzdelanie, na slobodné poznávanie, na nezávislú kultúru*
- *ochrana zdravia občanov*
- *pri ochrane slobody tlače a ostatných masovokomunikačných prostriedkov sa VPN zasadzuje za voľný tok informácií, za ich nezávislosť a pravdivosť a za zodpovednosť pri informovaní verejnosti.*

Tieto a nasledujúce frázy po motrokároch opakovali všetci, ktorí podľahli propagande, zahŕňajúc slovenské celebrity, ktorí za veľké trafiky a trafikantky pomáhali a mnohí stále pomáhajú kolonizovať Slovensko. Paradoxne nijaký z cieľov sa po prevrate v roku 1989 nepodarilo splniť, naopak, parametre, ktoré sa mali zlepšiť, sa zhoršili.

Spolu s našimi „záchrancami“ zo zahraničia aj naši slovenskí hrdinovia, bojovníci za slobodu, demokraciu a šťastný život stále opakovali, že keď odstránime socializmus a nastolíme „demokraciu“, naše reálne platy budú rýchlo rásť a za päť rokov dobehneme Rakúsko. Naš priemysel, stavebníctvo a poľnohospodárstvo získajú novú kvalitu a začnú konečne prosperovať. Zdôrazňovali, že celý vyspelý kapitalistický svet nám v tom bude pomáhať.

Ako nám v tom vyspelý kapitalistický svet už 15 rokov pomáha dokumentujú nasledujúce fakty.

Fakty

Väčšina krajín bývalého socialistického bloku bola štandardne kolonizovaná posledných 300 – 500 rokov. Kolonizácia bolo prerušená budovaním socializmu, v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu v rokoch 1917 – 1989 a na Slovensku v rokoch 1948 – 1989. Úsilie motrokárov posledných 70 rokov minulého storočia odstrániť socializmus bolo úspešne zavŕšené politickým a ekonomickým prevratom a znovunastolením štandardnej kolonizácie v bývalom socialistickom bloku po roku 1989. Použili na to nástroje kapitalistickej neoliberalnej demokracie [publikácie v 1 - 3].

Z mnohých faktov, ktoré to dokumentujú, uvediem aspoň niektoré. Kolonizáciu bývalého socialistického bloku dokumentuje napríklad hodnota akcií „Dow indexu“ na Newyorskej burze zobrazená na obrázku 32. Z obrázka vidieť, že Dow index potreboval 100 rokov, aby vzrástol o 2 500 bodov. Počas kolonizácie socialistického bloku kapitalizmom stačilo 10 rokov, aby vzrástol o 8 000 bodov. Vzrast Dow indexu indikuje prevod majetku z bývalého socialistického bloku kolonizátorom a odhad zisku svetových korporácií z vykorisťovania občanov v bývalom socialistickom bloku. Rast indexu Dow v 90-tich rokoch bol taký výrazný, že na grafe zhodnocujúcom zmeny indexu je zvýraznená najvyššia hodnota indexu 11 722,98, dosiahnutá dňa 4. 1. 2000 s poznámkou „ukončenie prudkého a v histórii najdlhšieho 107 mesačného nepretržitého rastu Dow indexu“ (Longest economic boom in history ends its 107th month of expansion). Z nárastu indexu po našej kolonizácii vidieť, že bývalý socialistický blok bol bohatý a mal kvalitných pracovníkov. Samozrejme, rast indexu Dow je výsledkom aj odstránenia konkurencie v bývalom socialistickom bloku a nastolenia vlády len jednej supervelmoci.

Pri kolonizácii bývalého socialistického bloku a Slovenska sa použili štandardné postupy globálnej kapitalistickej demokracie [publikácie v 1 - 4].

Aby slovenský kolonizačný štandard úspešne fungoval, potrebuje na to tri štandardné skutočnosti:

- Slovensko je kolonizované cez slovenskú šľachtu a bandy slovenských podvodníkov.

- Tieto dve skupiny občanov sa musia mať dobre a musia byť vzájomne dostatočne spletené. Výsledkom toho je, že každý rozpráva o korupcii a kradnutí, ale skutoční páchatelia sú nedotknuteľní.
- Slovenská šľachta a slovenské bandy podvodníkov si musia uvedomiť komu vďačia za svoju moc a blahobyt, t.j. neoliberalnému kapitalizmu, a kto sú ich ochrancovia, t.j. motrokári.
- Dostatočne veľká skupina obyvateľov musí štandardne podľahnúť propagande.

Súčasťou kolonizácie Slovenska a bývalého socialistického bloku bola aj zmena socialistického všeludového – štátneho vlastníctva na kolonizačné vlastníctvo. Znamená to, že v súčasnosti kolonizátori rozhodujú o delení produktu, ktorý vyrobíme, pričom sa samozrejme snažia, aby získali z vyrobeného produktu čo najviac. Dôkazy o tom podáva napríklad porovnanie rastu HDP a reálnej mzdy (obrázok 12 a 33). Pretože počas socializmu sme časť nadhodnoty nikomu neodvádzali, reálna mzda sa zvyšovala viac-menej paralelne so zvyšujúcim sa rastom HDP. Po roku 1989 reálna mzda už nekopíruje rast HDP, najmä po roku 1999, keď došlo k privatizácii strategických podnikov. V roku 2002 boli reálne mzdy len 89,9% hodnoty roku 1989 i napriek tomu, že HDP v stálych cenách bol o 15,4% vyšší v porovnaní s rokom 1989.

Kolonizačné vlastníctvo po roku 1989 jasne dokumentuje nesúlad medzi stúpaním reálneho HDP a reálnych miezd, ako podrobnejšie ukazuje obrázok 34. HDP v stálych cenách stúpol od roku 1997 do konca roku 2003 zo 100% na 121%, čo je kumulatívne zvýšenie produkcie HDP za tieto roky o 840 mld Sk (v stálych cenách roku, jún 2004). Paradoxne, reálne mzdy sa za toto obdobie nezvýšili. To znamená, že len za toto obdobie sa stratilo na Slovensku navyše 840 mld Sk. Systém kolonizácie nám len za toto obdobie zobral navyše 840 mld Sk, sumu, ktorá by vyriešila problémy školstva, vedy, zdravotníctva, dôchodkov, kultúry, atď., keby nedošlo ku kolonizácii Slovenska.

Podobne je nesúlad medzi rastom HDP a reálnymi dôchodkami (obrázok 35). Zvyšovanie HDP do roku 1989 viedlo k zvyšovaniu reálnych dôchodkov, avšak po roku 1989 došlo k znižovaniu reálnych dôchodkov. Počas socializmu, v rokoch 1970 – 1989 náklady dôchodcov sa zvýšili zo 100% na 121%, ale dôchodky sa zvýšili

zo 100% na 202%, t.j. zvýšenie dôchodkov bolo o 67% vyššie ako náklady dôchodcov. Opačný trend nastal po prechode na kapitalizmus. Počas rokov 1989 – 2001, náklady dôchodcov sa zvýšili zo 100% na 480%, ale dôchodky vzrástli len o 378%, to znamená, že príjem dôchodcov sa znížil o 27%.

Podobne by sme našli nesúlad medzi rastom HDP a reálnym sociálnym zabezpečením, výdavkami na dopravu, poľnohospodárstvo, školstvo, kultúru atď.

Kolonizačný štandard vidieť aj z obrázka 38, kde po roku 1989 začali prúdiť na Slovensko zahraničné investície, ktoré paradoxne namiesto zvyšovania životnej úrovne zvyšovali počet ľudí v hmotnej núdzi.

Ďalším výsledkom našej kolonizácie je stúpanie našej zahraničnej zadlženosti (obrázok 36-A, obrázok 36-B) a splátok zahraničného dlhu (obrázok 37). V roku 1989 náš zahraničný dlh bol 1,8 mld USD (a zhruba sa vyrovnal aktívam), v októbri 2004 bol už 20,7 mld USD. Každý občan Slovenska je zadlžený v zahraničí sumou 100 000 Sk. Paradoxne naša zadlženosť stúpala i napriek viac ako 1 mld dolárovým splátkam zahraničného dlhu ročne (obrázok 37).

Našu kolonizáciu dokumentuje aj splácanie totálneho dlhu Slovenska v zahraničnej mene (Total Debt Service), ako ju dokumentujú správy OSN „Human Development Reports“. Podľa správ z posledných rokov 2000 – 2004 splácanie totálneho dlhu Slovenska v zahraničnej mene (Total Debt Service [7,9]) v bežných cenách SKK ročne, bolo nasledujúce:

1998=79 mld Sk, týždenne sme splácali 1,5 mld Sk.

1999=73 mld Sk, týždenne sme splácali 1,4 mld Sk.

2000=126 mld Sk, týždenne sme splácali 2,4 mld Sk.

2001=129 mld Sk, týždenne sme splácali 2,5 mld Sk.

2002=157 mld Sk, týždenne sme splácali 3,0 mld Sk.

Spolu len za týchto päť rokov Slovensko zaplatilo totálny dlhový servis v cudzej mene v hodnote 564 mld Sk. Táto suma je rovnaká alebo až vyššia ako hodnota sprivatizovaného majetku na Slovensku po roku 1989. Z toho vyplýva, že všetky podniky, banky, poisťovne, bary, reštaurácie a hotely, ktoré sa privatizovali do zahraničia, naše ponovembrové vlády odovzdali zahraničiu zadarmo a ešte k nim ako

šľahačku máme doplatiť 20,7 mld. USD, čo je výška nášho zahraničného dlhu v októbri 2004. V rámci demokratickej kolonizácie stali sme sa permanentnými platičmi dlhov a úrokov, možno aj na dlhé roky, podobne ako ďalších 120 krajín sveta.

Paradoxne, počas tohto 5-ročného splácania celkového dlhu v cudzej mene v hodnote 564 mld Sk náš zahraničný dlh neklesol, ale stúpol z 9,9 mld USD, ktorý sme mali v roku 1997, na 18,7 mld USD, ktorý sme mali koncom júna 2004. Len za posledných 6,5 roka náš zahraničný dlh stúpol o 8,8 mld USD, čo pri kurze 32 Sk/USD je o 282 mld Sk viac. Podľa tohto kurzu sme si požičiavali za posledného 2 a pol roka 1,8 mld Sk týždenne. O takúto sumu rástol náš zahraničný dlh týždenne.

Pre porovnanie – v roku 2002 celkový dlhový servis Slovenska bol 14,3% HDP (t.j. do zahraničia putovala celá 7,5 týždňová produkcia HDP len ako splátka celkového dlhového servisu). Vyšší celkový dlhový servis malo len 6 zo 177 krajín: Maďarsko 22,6% HDP, Thajsko 15,6%, Kazachstan 16,7%, Turecko 15,0%, Belize 22,3% a Kongo 16,2% HDP. Tabuľka pri najbohatších 23 krajinách dlhový servis neuvádza, pravdepodobne sú to krajiny, ktorým sa platí [7].

Zahraničný dlh Slovenska v roku 2004 bol okolo 19 mld USD, čo je zhruba 40% HDP Slovenska. Keď ju porovnáme so zadlženosťou iných štátov (obrázok 43), zistíme, že zadlženosť okolo 35 – 40% HDP je možno optimálna pre fungovanie súčasného motroctva. Keby zadlženosť bola dlhodobo vyššia ako 40%, ekonomika štátu by sa pravdepodobne zrútila a motrokári by z neho nič nemali. Keby zadlženosť bola dlhodobo nižšia, štát by mal dosť prostriedkov na vlastný rozvoj a z dlžníka by sa mohol stať kreditor (je možné, že je to prípad Číny).

V systéme kapitalistickej demokracie dochádza k zaujímavému javu, že veľmi zadlženým krajinám, ktoré už nemajú schopnosť platiť, sa dlh jednoducho odpustí. Výšku odpustených dlhov možno nájsť aj v správe OSN [8]. Napríklad USA v rokoch 1990 – 2002 odpustili dlh za 8,5 mld USD, Francúzsko za 13,5 mld USD. Niektoré krajiny, napríklad Argentína, sa snažia presvedčiť kreditorov, aby ich uznali za neschopných platiť dlhy a aspoň časť dlhov im odpustili.

Samozrejme, permanentné splácanie dlhov a úrokov Slovenska je súčasťou nášho kolonizačného štandardu a bolo jedným z cieľov prevratu roku 1989. Pritom je potrebné zobrať do úvahy, že v splácaní

celkového dlhu Slovenska (t.j. total debt service) nie sú zahrnuté dávky, ktoré odchádzajú zo Slovenska z privatizovaných bánk, poisťovní, priemyselných závodov, služieb a všeličoho iného. Napríklad správa Eurostatu dokumentuje, že priemerná pracovná sila na Slovensku v roku 2000 bola takmer 7,4-krát lacnejšia ako v EÚ. Priemerný slovenský pracovník pracujúci v zahraničnom podniku na Slovensku s priemernou mzdou dostával v roku 2000 len 13,5% zárobku a 86,5% z neho odovzdáva do zahraničia.

Náš kolonizačný štandard vidieť aj zo zmien rozdelenia čistého príjmu na domácnosti. Na obrázku 40 je zobrazený čistý príjem domácností v roku 2002 [10]. Z obrázka vidieť, že rozdelenie je nesymetrické a že 75 000 domácností má čistý príjem na člena domácnosti viac ako 14 000 Sk mesačne. Táto skupina obyvateľov vytvára slovenskú šľachtu a slovenskú bandu podvodníkov, ktorí väčšinou prezentujú názor na socializmus a súčasný kapitalizmus v médiách, vládnu, navrhujú a často aj odsúhlasujú zákony. Títo občania väčšinou reprezentujú Slovensko aj navonok. Naproti tomu 1,155 milióna domácností (60,8%) má čistý príjem menej ako 7 000 Sk mesačne, a 220 240 domácností (11,6%) má príjem menší ako 4 000 Sk mesačne na člena domácnosti. Čo by sme sa dozvedeli, keby aj občania s čistým mesačným príjmom menším ako 4 000 Sk, ktorých je 3-krát viac ako slovenskej šľachty, prezentovali svoje názory. Táto skupina občanov svoje názory prezentuje v médiách veľmi ťažko, sila profesionálnej totality to nedovolí.

Keď si porovnáme rozdelenie čistého mesačného príjmu v rokoch 1988, 1992, 1996 a v roku 2002 (obrázok 41, bez započítania inflácie), vidíme, že v roku 1988 príjem bol symetricky rozdelený okolo najvyššej hodnoty, v neskorších rokoch sa stal menej symetrickým. Keď nakreslíme obrázok 42 tak, že zahrnieme do čistého príjmu aj infláciu a vyjadríme ho v čistom príjme roku 2002, zistíme, že čistý príjem na osobu v domácnosti v roku 2002 nedosahuje príjem z roku 1988.

Opäť si môžeme položiť otázku, ako je možné, že po zrušení technologického embarga pre Slovensko, prínosu „know how“ z vyspelých krajín, zvyšovania HDP, požičania si 20,7 mld USD (október 2004), sprivatizovania majetku za 500 mld Sk naša reálna mzda nedosahuje úroveň socializmu. Je to výsledok zákonov kapitalizmu a s ním spojenej demokratickej kolonizácie Slovenska.

Výsledkom kolonizácie Slovenska je aj pokles počtu pracovníkov vedy a techniky (obrázok 15) po zavedení kapitalistickej demokracie. Tento počet prudko stúpil počas vzdelanostného a technického zázraku na Slovensku, počas socializmu, keď v roku 1988 dosiahol počet 64 944. Bohužiaľ, ich počet po roku 1989 prudko klesá, a v roku 2002 bol už len 21 025, t.j. 32% počtu z roku 1988.

Kolonizačný štandard vo vzťahu k Slovensku zaujala aj Európska únia. V prístupovej zmluve k EÚ sa Slovensko podriadilo a súhlasilo s odstavením jadrovej elektrárne v Jaslovských Bohuniciach v rokoch 2006 – 2008, i napriek tomu, že elektrárňu spĺňa bezpečnostné kritéria, t.j. spĺňa podmienku EU pre jej prevádzkovanie. EÚ postupovala v tomto prípade proti vlastným zákonom a nariadeniam. Aj tu ide len o maximálny zisk zo Slovenska pre zahraničné korporácie.

Napriek tomu, že Ústava Slovenskej republiky a zákony EÚ jasne hovoria, že základ hospodárstva je trhovú ekonomiku, EÚ požadovala obmedziť produkciu železiarní US Steel Košice. Aj v tomto prípade zákon maximálneho zisku bol nadriadený zákonom EÚ a Ústave Slovenskej republiky.

Kolonizačný postoj zaujala EÚ aj v obchode s poľnohospodárskymi produktmi so Slovenskom. Napriek tomu, že Ústava Slovenskej republiky a zákony EÚ jasne hovoria, že základ hospodárstva je trhovú ekonomiku, obchod medzi Slovenskom a EÚ v poľnohospodárskych produktoch porušoval a porušuje zákony EÚ a Ústavu Slovenskej republiky. EÚ niekoľkonásobne viac dotuje poľnohospodárstvo ako Slovensko, to znamená, že po roku 1989 začala exportovať na Slovensko dotované poľnohospodárske výrobky za dumpingové ceny, čím poľnohospodárske produkty Slovenska boli menej konkurencieschopné. Paradoxne, toto jasné porušovanie Ústavy Slovenskej republiky a zákonov EÚ nikto nenapadol. Aj v tomto prípade kapitalistický zákon maximálneho zisku bol nadriadený zákonom EÚ a Ústave Slovenskej republiky.

EÚ, riadiaca sa zákonmi a spravodlivosťou, zaujala kolonizačný postoj aj v prípade dotácií poľnohospodárom na Slovensku, ktoré v roku 2004 dosahujú len 25% dotácií (a postupne sa budú zvyšovať), ktoré dostanú poľnohospodári v pôvodných krajinách EÚ.

Kolonizačný štandard EÚ – vzor západných demokracií, jasne dokumentujú aj kvóty na poľnohospodárske výrobky, ktoré nám

v prístupovej zmluve zakotvila EÚ. Napríklad celková plocha vinohradov na Slovensku po roku 1989 klesla a kvóta, ktorú EÚ a Slovensko vyjednali, predstavuje len 72% plochy, ktorú sme mali v roku 1989 (obrázok 6), t.j. vrátíme plochu vinohradov o 34 rokov späť. Podobne je to aj s počtom oviec a kôz na Slovensku (obrázok 7). Kvóta, ktorú sme vyjednali, vráti počet oviec a kôz pred rok 1948. Kvóta na mlieko bude stabilizovať jeho produkciu na Slovensku na 58% hodnoty, ktorú sme dosiahli v roku 1989 (obrázok 8). Tým budeme stabilizovať našu produkciu mlieka na úrovni, ktorú sme dosiahli už v roku 1968. Samozrejme, výsledkom týchto a ďalších kvôt pre poľnohospodárske produkty Slovensko utrpí straty a niekto v EÚ bude mať zisky. Na Slovensku, ktoré bolo do roku 1990 zhruba sebestačné v potravinách, predstavuje v súčasnosti čistý dovoz potravín objem okolo 10 mld Sk ročne. Bohužiaľ, nedokázal som zistiť a porovnať kvóty na syry alebo mlieko na obyvateľa vo Francúzsku, Holandsku a na Slovensku. Predpokladám, že by nehovorili o demokracii a spravodlivosti.

Poslednom čase sa na Slovensku veľa hovorí o predvstupových a povstupových fondoch, ktoré dostávame a budeme dostávať z Európskej únie. Naše politické celebrity dookola stále opakujú, ako nám EÚ pomáhala, pomáha a bude pomáhať poskytovaním finančných prostriedkov na budovanie Slovenska. Zdôrazňujú, že je to v rámci slobody a demokracie a že aj oni sa o to pričínili.

Ako pomáha EÚ budovať Slovensko a ako Slovensko pomáha budovať EÚ? Slovensko môže dostať v optimálnom prípade v roku 2004 vo forme fondov z EÚ prostriedky v objeme okolo 13 – 14 mld Sk. V prepočítaní na HDP EÚ je to zhruba 0,004% z HDP EÚ. Pre EÚ takáto suma je relatívne bezvýznamná. Každý občan EÚ nám maximálne dá v roku 2004 len 1 euro. Táto hodnota je pre občana EÚ takisto bezvýznamná.

Akú veľkú pomoc dostaneme z EÚ z pohľadu Slovenska? Ročne pridelené prostriedky z predvstupových fondov Slovensku od roku 2000 boli okolo 0,4% HDP Slovenska. Výška týchto prostriedkov bola relatívne málo významná. Vidieť to aj z toho, že ekonomické problémy Slovenska sa nevyriešili, v mnohých prípadoch sa ešte vystupňovali, a životná úroveň obyvateľov sa nezlepšila.

Slovensko pri optimálnych podmienkach získa z EU v povstupových fondoch za roky 2004 – 2006 okolo 46 mld Sk ako čistý príjem. V optimálnom prípade to bude ročne okolo 1% HDP Slovenska.

Akú hodnotu majú povstupové fondy pre Slovensko? V roku 2002 sme splatili totálny dlhový servis (total debt service) 157 mld Sk, čo je okolo 4 mld eur. Z toho vyplýva, že optimálny čistý príjem z povstupových fondov ročne z EÚ je zhruba 10 ráz menší ako naše splácanie totálneho dlhového servisu. Inými slovami, optimálny čistý ročný príjem z EU nám bude stačiť len na splácanie totálneho dlhového servisu na 5 týždňov. Každý rok len splátkou totálneho dlhového servisu zaplatíme motokárom 10-krát viac, ako dostaneme v optimálnom prípade vo forme ospevovaných fondov z EÚ. V tom nie sú započítané splátky sprivatizovaných bánk, poisťovní, podnikov, služieb atď. Je potrebné pripomenúť, že splátky do zahraničia platíme už viac ako desať rokov, takže ospevované fondy z EÚ sme splatili už niekoľko desaťnásobne.

Fondy pomoci z EÚ splácame aj našou lacnou pracovnou silou. Príjem robotníka na Slovensku pracujúceho v zahraničnom podniku je okolo 20 – 30% príjmu jeho kolegu v EÚ. Zvyšok sa odvádza do zahraničia. Z tohto sa dá vypočítať, že stačí 25 000 slovenských robotníkov, aby za rok splatili Európskej únii všetky fondy, ktoré môžeme dostať v optimálnom prípade. Koľko máme takýchto robotníkov? Neviem, ale predpokladám, že viac ako 25 000.

Záhady

Sme za to, aby ukriždení mali právo dovolávať sa spravodlivosti. Aby sa prestalo s krátkozrakou neefektívnou ekonomikou, s drancovaním Slovenska.

Ján Budaj (ochranár, Verejnosť 30. 1. 1989)

„Biele domy“ a politické školy KSC, ale aj hotely ROH majú šancu zmeniť sa na biele domy pomoci chorým, starým a nevládnym. V Modre-Harmónii, Košiciach, Žiline, Bratislave – všade, kam vkročíš v tejto krajine. Vo Vysokých Tatrách je hriechom neprenechať budovy KSC a ROH deťom s astmou.

Peter Tatár (Verejnosť 12. 1. 1990)

Výsledok pomoci z EÚ je paradox, ktorý môžeme vidieť na vývoji poľnohospodárstva, stavebníctva a priemyslu, ako je uvedené v predchádzajúcich kapitolách.

Pomoc z EÚ vo forme predvstupových fondov od roku 2002 nezlepšila produkciu v poľnohospodárstve ani v stavebníctve. Kladiem si nasledujúce otázky: Aká by mala byť výška fondov a dotácií z EÚ pre Slovensko, aby produkcia poľnohospodárstva alebo stavebníctva dosiahla aspoň úroveň socializmu v roku 1989? Odhadujem, že by mali byť viac ako 4-krát vyššie. Ďalšia otázka. Kde Slovensko bralo peniaze na dotácie do poľnohospodárstva, stavebníctva, kultúry atď. za socializmu a prečo dnes, keď HDP v stálych cenách je o viac ako 15% vyšší ako v roku 1989, peniaze na dotácie nie sú? Odpoveď je jednoduchá. Pretože v rámci kolonizačného štandardu peniaze, ktoré sme používali na dotácie na Slovensku do roku 1990, sa dnes používajú na dotácie do poľnohospodárstva, stavebníctva, kultúry, na mzdy, dôchodky atď. v zahraničí.

Prečo sa neúmerne veľa diskutuje a zvyrazňujú príjmy vo forme fondov z Európskej únie, ktoré majú v optimálnom prípade hodnotu len 1,1% HDP Slovenska? Prečo nikto nediskutuje o zvyšných 98,9% nášho HDP? Prečo nikto nediskutuje o permanentnom prevode peňazí zo Slovenska do EÚ? Lebo to je súčasť nášho kolonizačného štandardu, podľa ktorého má v spoločnosti prevládať názor, že pomoc z Európskej únie má zachrániť Slovensko a má byť rozhodujúca pri zabezpečovaní ekonomického rastu Slovenska. Že nie my, ale Európska Únia má byť garantom nášho rozvoja.

V rámci kolonizačného štandardu má v spoločnosti prevládať názor, že občania Slovenska nie sú schopní sami garantovať svoj rozvoj a že sa nemajú sústrediť na vlastné sily, ale hľadať, kde a odkiaľ čo najviac dostanú. Myslím si, že toto je filozofia občanov Slovenska, ktorým chýba zdravé sebavedomie. Vo svete sú príklady kultúr, ktoré sa riadia podobnou filozofiou. Výsledky takejto filozofie nie sú veľmi pozitívne.

Slovenský kolonizačný štandard

Za starých časov (písalo sa tam v dejepise pre deti), pred slávnou Revolúciou, Londýn nebol takým krásnym mestom, ako ho poznáme dnes. Bolo to pochmúrne úbohé miesto, kde sa takmer nikto nikdy dost' nenajedol a kde stovky a tisícky bedárov nemali topánky či strechu nad hlavou.

George Orwell: 1984

Slovenský kolonizačný štandard vyjadruje hodnotu, ktorú ročne zaplatíme motrokárom. Je to niečo podobné, ako keď nevoľník v stredoveku odovzdával každú desiatu časť z úrody pánovi a každú deviatu časť cirkvi (alebo naopak). V súčasnosti je veľmi ťažké zistiť, aký desiatok platíme motrokárom. I napriek tomu sa pokúsim aspoň hrubo odhadnúť jeho dolnú hranicu za rok 2002. Použijem tri predpoklady: Prvý predpoklad je, že naša úroda je vlastne hrubý domáci produkt (HDP). Druhý predpoklad je, že z vytvoreného HDP za socializmu na Slovensku sme nikomu nič nedali. Tretí predpoklad, že vytvorený HDP v roku 2002 v stálych cenách je taký, ako ho prezentujú štatistické údaje.

Podľa správy SAV [11] HDP v roku 2002 v stálych cenách bol 115,4% v pomere k roku 1989=100%. Ale index reálnej mzdy bol o 10,1% nižší v roku 2002 ako v roku 1989. Odhadnem, o koľko by bolo potrebné zvýšiť mzdu v roku 2002, aby dosiahla reálnu mzdu roku 1989. V roku 2002 sme mali 2,0 miliónov pracovníkov a priemerná mzda v roku 2002 bola 13 511 Sk. Z toho sa dá vypočítať, že potrebujeme ročne na navýšenie mzdy 32 mld Sk, aby reálna priemerná mzda bola v roku 2002 rovnaká ako v roku 1989.

Pretože v roku 1989 v hospodárstve pracovalo 2,5 milióna pracujúcich a nie len 2 milióny pracujúcich, ku kolonizačnému štandardu musíme započítať aj ušlú mzdu 500 000 nezamestnaných v roku 2002. Keď odhadnem, že v roku 2002 príjem nezamestnaných bol o 8 000 Sk nižší ako priemerná mzda, potom by bolo potrebné 48 mld Sk ročne, aby mali priemernú mzdu ako v roku 1989. Spolu len na vyrovnanie mzdy v roku 2002 bolo potrebné 80 mld Sk.

Samozrejme, pretože v roku 2002 bol HDP o 15,4% vyšší v reálnych cenách ako v roku 1989, navýšenie mzdy o 80 mld Sk ročne ešte nestačí, aby bolo úmerné zvýšenému HDP v roku 2002. Preto sumu 80 mld ročne, ktorá chýbala na mzdách v roku 2002, budem považovať len za dolnú hranicu slovenského kolonizačného štandardu roku 2002.

O koľko by bolo potrebné navýšiť dôchodky, aby v súčasnosti ich reálna hodnota bola na úrovni roku 1989? Keď vychádzame z údajov, že súčasné reálne dôchodky sú o 27% nižšie ako v roku 1989, bolo by ich potrebné navýšiť o 23 mld Sk ročne, aby sme dosiahli úroveň roku

1989. Takto by som mohol pokračovať porovnaním sociálneho zabezpečenia, dotácií na kultúru atď.

Keď spočítam len zníženie reálnych miezd a dôchodkov v roku 2002 v porovnaní s rokom 1989, tak kolonizačný štandard Slovenska v roku 2002 bol 103 mld Sk, čo je dolná a veľmi konzervatívna hodnota. Takže slovenský kolonizačný štandard, ktorý sme zaplatili motrokárom v roku 2002, bol viac ako 2 mld Sk týždenne. O koľko viac, to vedia presne analytici vo svetových centráloch motrokárov. Z toho vyplýva, že investície motrokárov na odstránenie socializmu v bývalom socialistickom bloku sa im už mnohonásobne vrátili a budú sa im vracat' ešte mnoho rokov, ak nie desaťročí.

Keď porovnáme naše hospodárske úspechy, vyjadrené reálnym rastom HDP od vzniku Slovenskej republiky, tak ako sa ním naše vlády chvália (obrázok 39), zistíme, že HDP v reálnych cenách vzrástol od roku 1992=100% na 156,4% v roku 2003. Paradoxne, keď ešte v roku 1993 sme nemuseli spoplatňovať zdravotníctvo, školstvo a robiť dôchodkovú reformu, dnes, keď HDP v reálnych cenách je o viac ako 56% vyššie ako bolo v roku 1992, to musíme urobiť, lebo štát nemá peniaze. Z tohto jednoducho vyplýva, že od roku 1993 nám motrokári zvýšili kolonizačnú dávku. O koľko nám ju zvýšili, to by sa dalo vypočítať. Dôležitejšia otázka však je, dokedy nám ju budú zvyšovať, alebo dokedy a ako si ju dáme zvyšovať. Dúfam, že budeme ako-tak úspešní a výška našej kolonizačnej dávky bude menšia ako výška, ktorú platia krajiny Latinskej a Južnej Ameriky, Juhovýchodnej Ázie alebo Afriky.

Kolonizačná dávka Slovenska pre motrokárov je relatívne bezvýznamná v porovnaní kolonizačnými dávkami ostatných krajín bývalého socialistického bloku. Celková suma musí byť obrovská a neviem, či niekto z nás si dá námahu ju vypočítať. Preto aj úsilie odstrániť socializmus v bývalom socialistickom bloku bolo veľké a náklady sa už mnohonásobne vrátili.

Motrokári sa snažia, aby sme im platili pravidelne a dlhodobo kolonizačnú dávku. V profesionálnej totalite, v ktorej žijeme, sa o to stará slovenská šľachta v spojení so slovenskými bandami podvodníkov a médiá sa starajú, aby sme mali dostatočný počet občanov, ktorí veria propagande.

Abý Slovensko platilo pravidelne a dlhodobo kolonizačnú dávku bez reptania, museli sme si dokonca očierniť všetko pozitívne, čo sa

počas socializmu dosiahlo. Samozrejme, najaktívnejší v očierňovaní dostali najvyššie výsady, často trafiky aj s trafikantkami.

Slovensko si napríklad, očiernilo zázrak socialistického poľnohospodárstva (obrázok 1), zázrak v socialistickom stavebníctve (obrázok 9), v priemysle (obrázok 11), vo vede (obrázok 15), v kultúre (obrázok 44), v školstve (obrázok 45 a 47) a v zdravotníctve (obrázok 46) (samozrejme, zázrak v porovnaní s reálnym kapitalizmom na Slovensku po roku 1989). Očiernenie všetkého pozitívneho, čo sme dosiahli za socializmu, má vychovávať občanov Slovenska v tradícii kolonizácie, aby občanom Slovenska už nikdy nenapadlo, že Slovensko by malo vlastniť banky, poisťovne, podniky, reštaurácie, médiá a všetko to, čo sme vlastnili za socializmu. Občania Slovenska musia podvedome zavrhnúť takúto alternatívu a zatiaľ ju aj úspešne zavrhnújú. Občania Slovenska musia podvedome súhlasiť, že súčasné motroctvo je pre nás najideálnejšie. Namiesto vlastníctva bánk, poisťovní, priemyselných podnikov sme dostali tri piliere neoliberalnej demokracie – hry, sex a terorizmus, ktoré majú byť súčasťou nášho dôstojného života.

Predstavme si, že by nás slovenská šľachta a slovenské bandy podvodníkov nepredali po roku 1989 aj s majetkom motrokárom a nemuseli by sme platiť v rámci slovenského kolonizačného štandardu viac ako 2 mld Sk týždenne (čo je len časť kolonizačnej dávky, pretože ušlý zisk bánk, poisťovní, podnikov a služieb je v súčasnosti ťažko vyčíslieť). To by sa vláde vládlo, keby každý týždeň mohla rozdeliť 2 mld Sk!

Napríklad:

Prvý januárový týždeň by vláda mala 2 mld korún na rozdelenie. Dala by ich na fond životného prostredia.

Druhý januárový týždeň by mala vláda opäť 2 mld korún na rozdelenie, dala by ich školstvu.

Tretí januárový týždeň by mala vláda opäť 2 mld na rozdelenie, dala by ich zdravotníctvu.

Štvrtý januárový týždeň by mala vláda opäť 2 mld na rozdelenie, dala by ich dôchodcom.

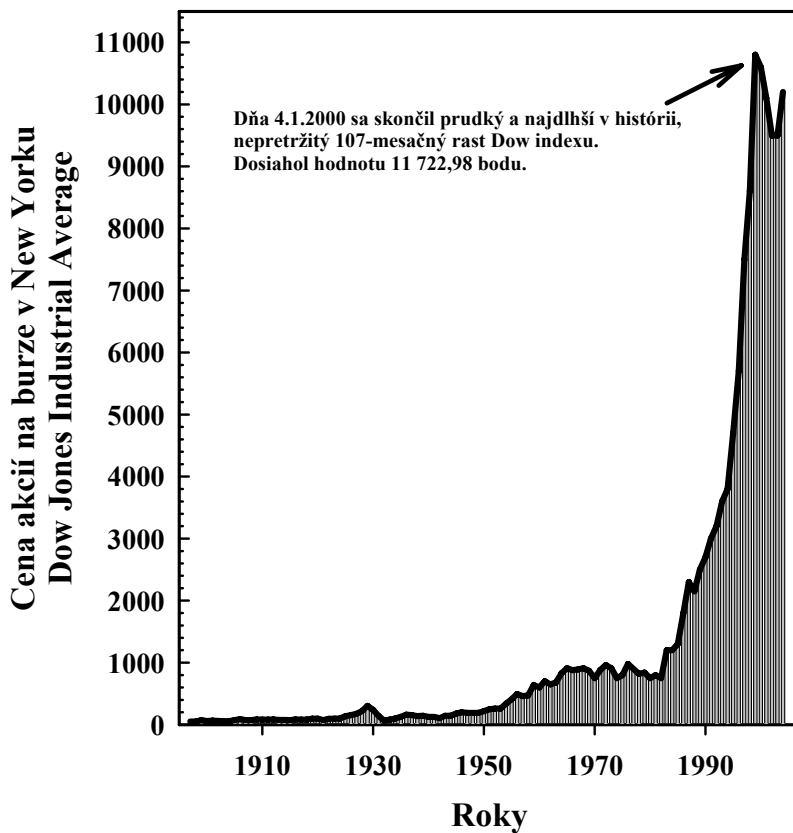
Prvý februárový týždeň by mala vláda opäť 2 mld na rozdelenie, dala by ich deťom na letné prázdniny.

Druhý februárový týždeň by mala vláda opäť 2 mld na rozdelenie, kúpila by za ne byty mladým rodinám, ktoré by im dala zadarmo. Tretí februárový týždeň by mala vláda opäť 2 mld na rozdelenie, kúpila by za ne desiate a obedy pre deti v základných školách.

Takto by to išlo po celý rok. Prišiel by prvý augustový týždeň, vláda by mala opäť 2 mld korún na rozdelenie, mohla by sa z toho aj zblázniť, lebo by nevedela, komu dať peniaze, lebo každý už dostal dvakrát 2 mld korún.

Bohužiaľ, realita je taká, že vláda sa ide zblázniť, keď potrebuje zohnať 300 mil. Sk na zakrytie dier v ekonomike Slovenska, čo je splátka našej kolonizačnej dávky za menej ako jeden pracovný deň.

Paradoxom Slovenska je, že mnohí ponovembroví hrdinovia, ktorí nás do tohto stavu dostali, sú ešte aj v súčasnosti naše ospevované celebrity, hrdinovia týchto dní, a ktorí, keď je to potrebné, na zapísknutie vždy vylezú s trafik aj s trafikantkami a idú nás poučovať, ako sa máme dobre, ako nás oslobodili od totality a aký bol socializmus zločinný.

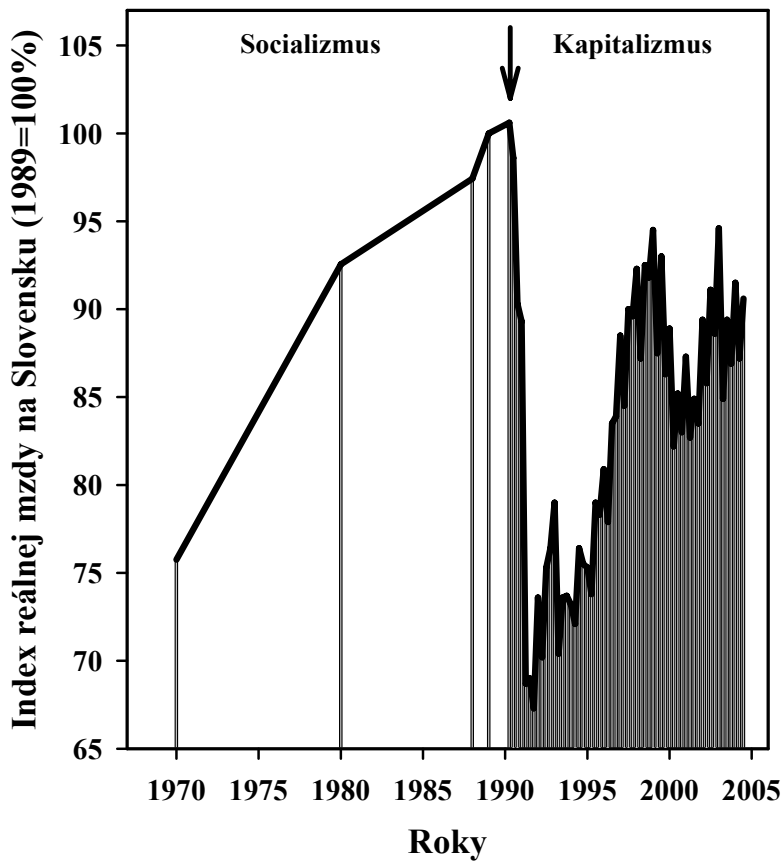

[Http://averages.dowjones.com/chrt1990.html](http://averages.dowjones.com/chrt1990.html)

Dow index potreboval 100 rokov aby vzrástol o 2 500 bodov.

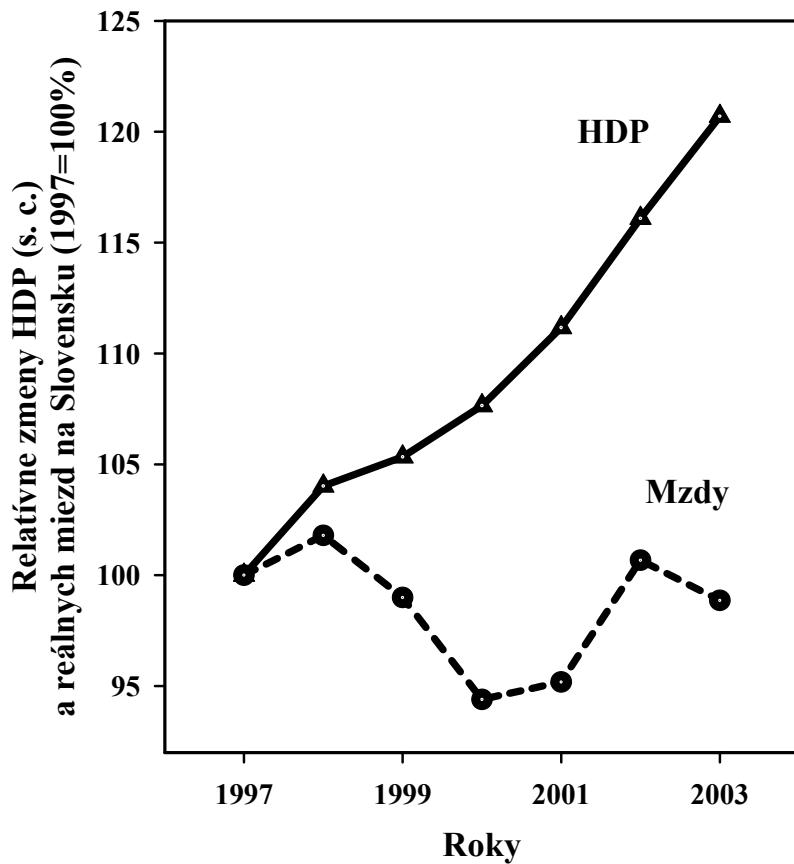
Počas kolonizácie socialistického bloku kapitalizmom za 10 rokov vzrástol o 8 000 bodov.

Obrázok 32

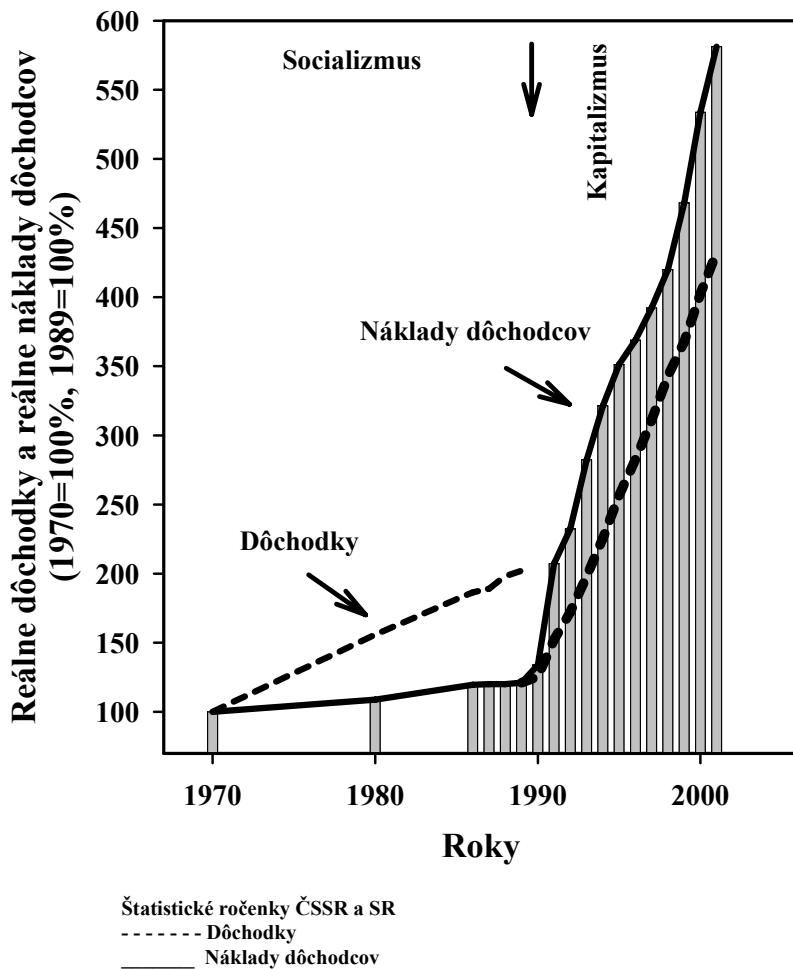
Štatistické ročenky SR
Ekonomický informačný systém Slovensko

Obrázok 33

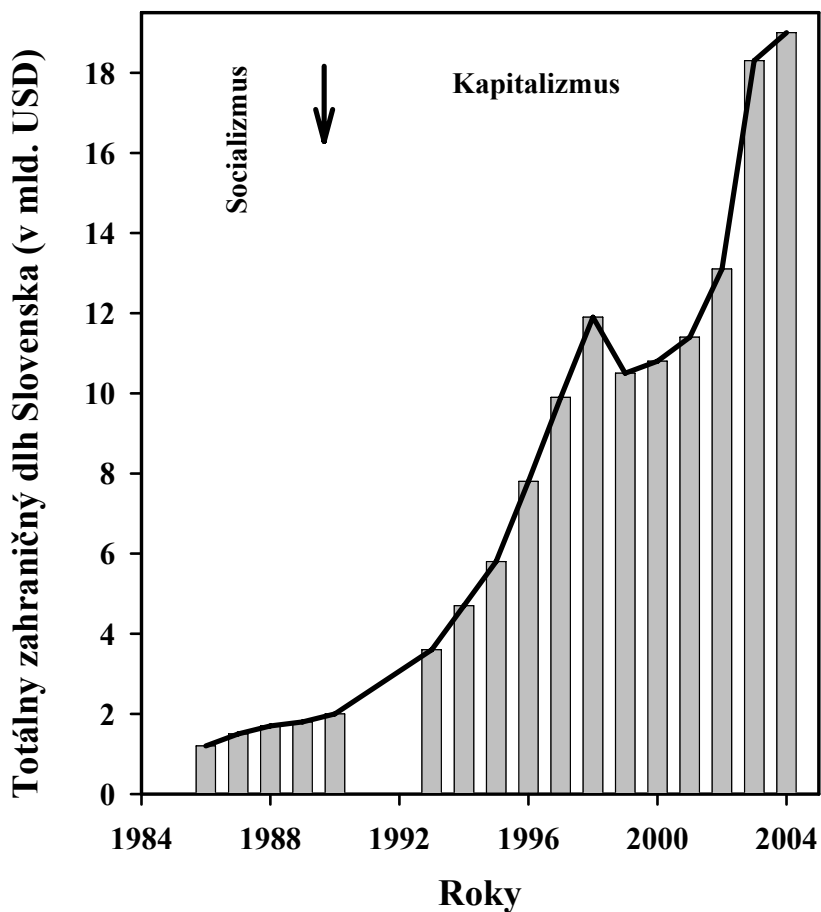

Štatistická ročenka Slovenskej republiky 1998-2003

Obrázok 34

Obrázok 35

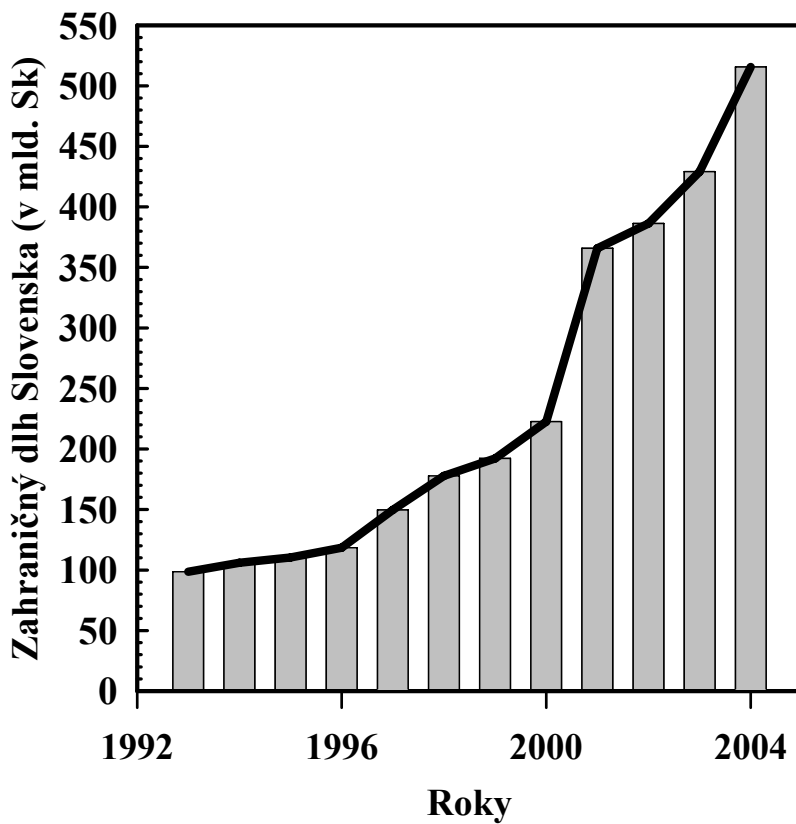
Modifikované z:

www.government.gov.sk

1) http://unstats.un.org/unsd/cdbdemo/cdb_years_on_top.asp

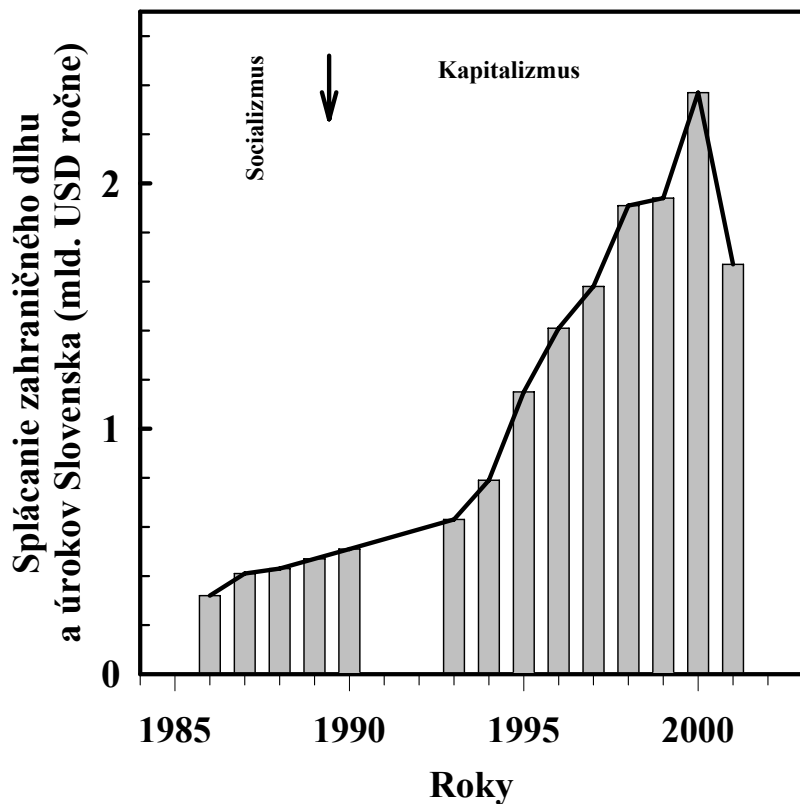
2) <http://www.bradynet.com/indicators/slovakia.html>

Obrázok 36-A

Zdroj: Hospodárske noviny

Obrázok 36-B

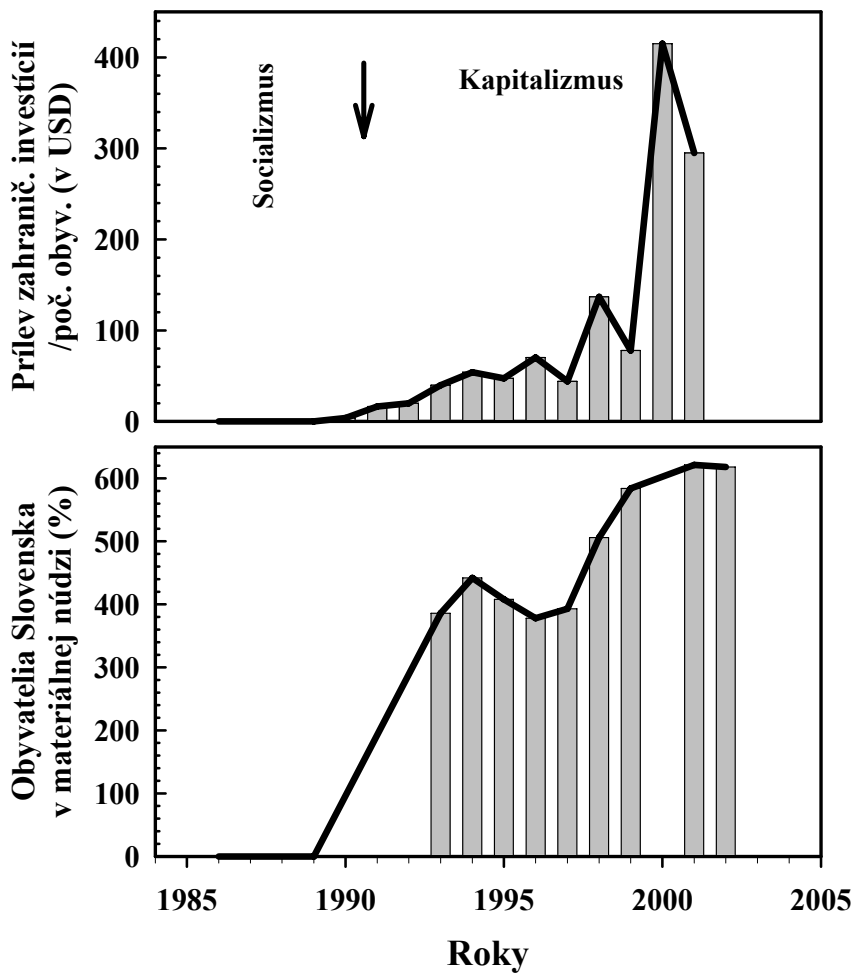
Modifikované z:

www.government.gov.sk

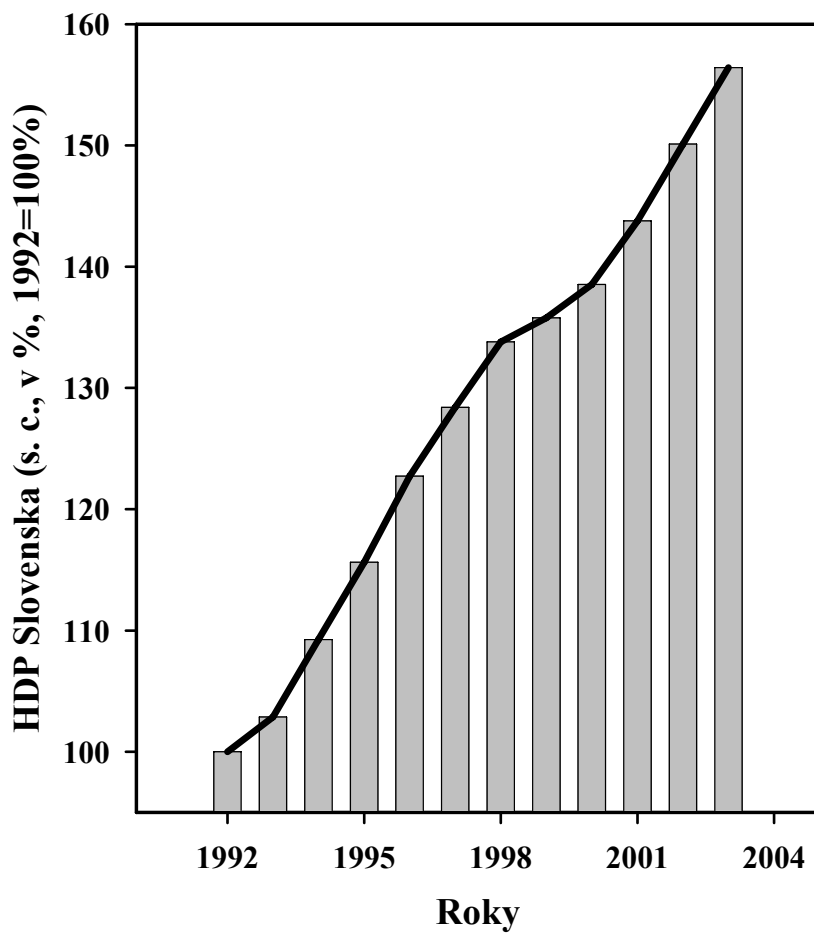
1) http://unstats.un.org/unsd/cdbdemo/cdb_years_on_top.asp

2) <http://www.bradynet.com/indicators/slovakia.html>

Obrázok 37

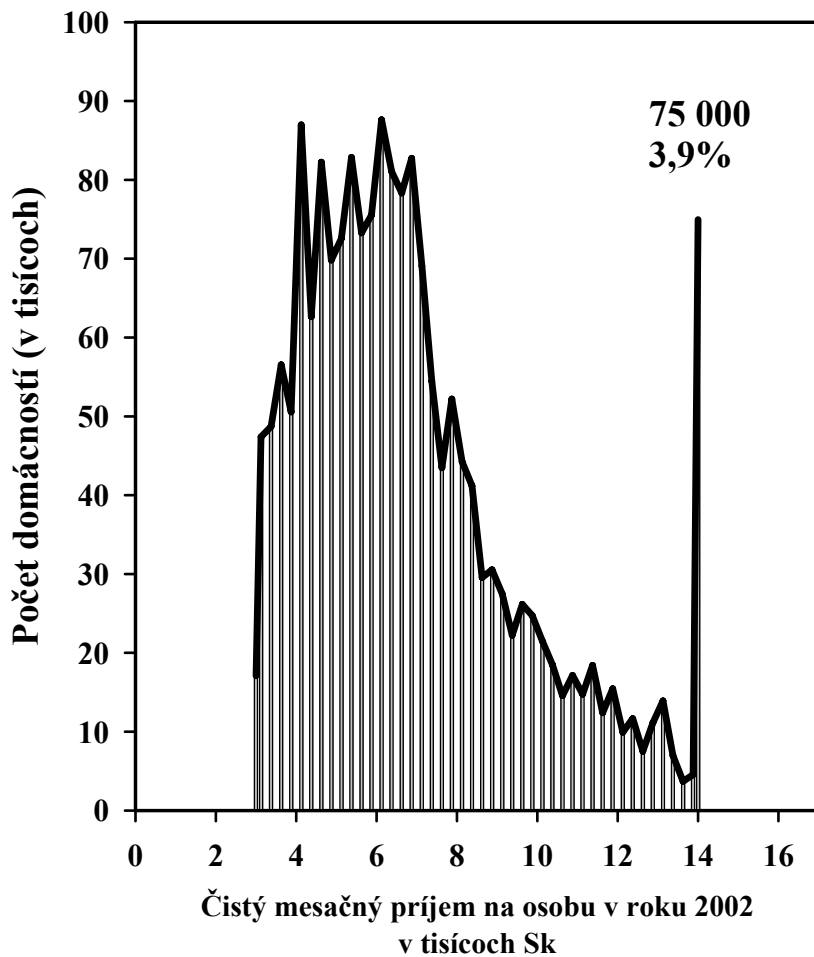

Správa Svetovej banky č. 22 351 SK
9. august 2001

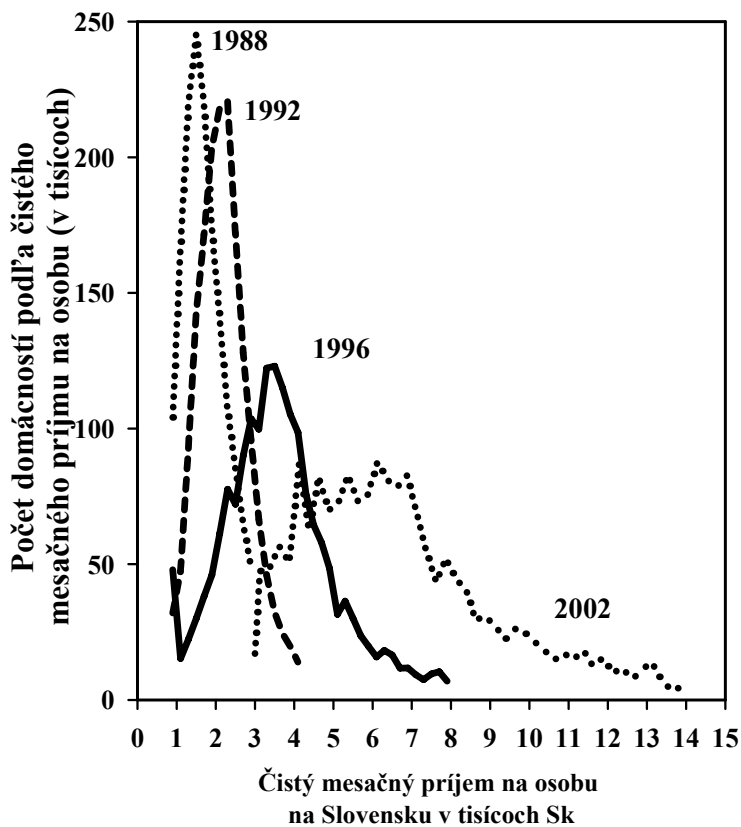

Štatistické ročenky SR

Obrázok 39

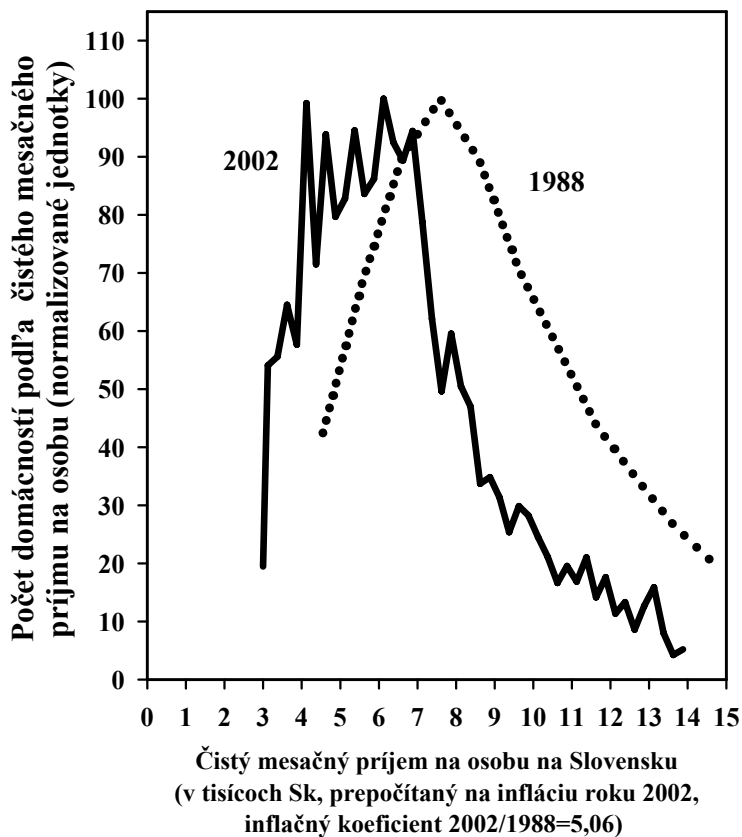

Mikrocenzus 2002

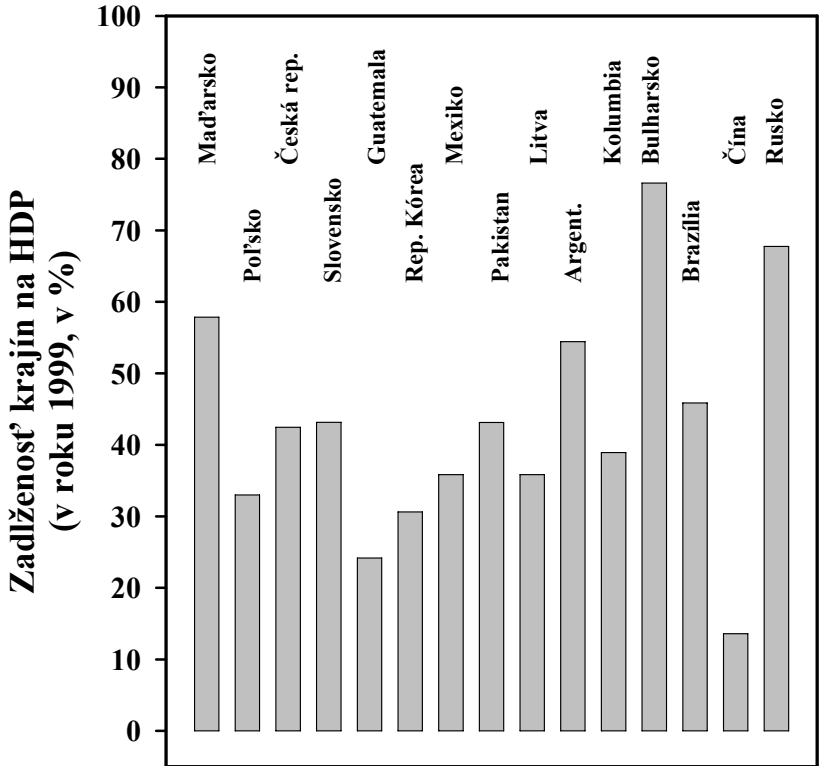
Štatistická ročenka SR 1999
Mikrocenzus 2002

Obrázok 41

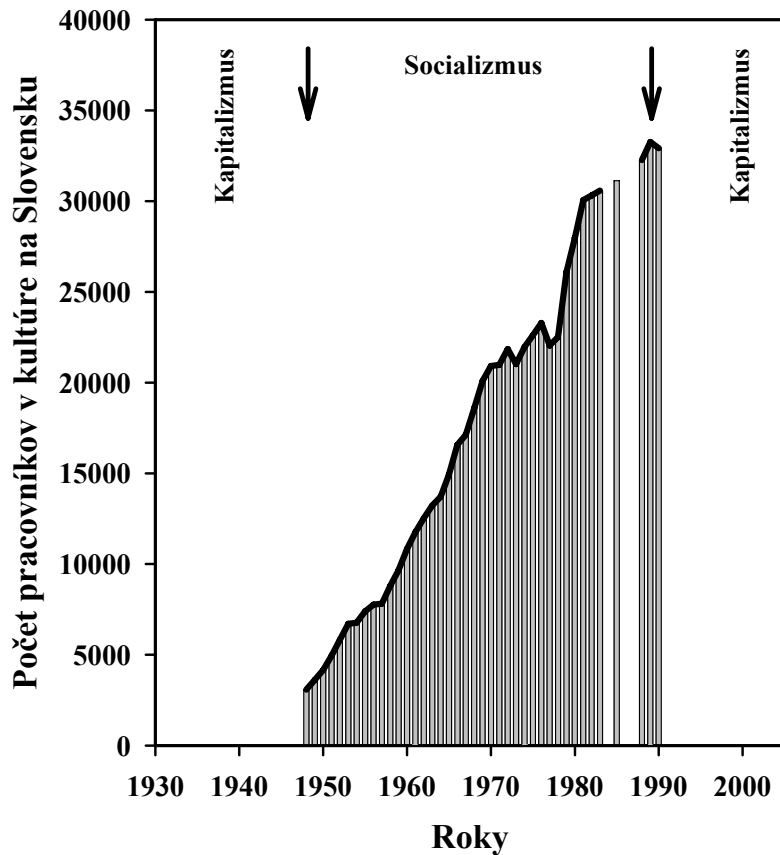
Štatistická ročenka SR 1999
Mikrocenzus 2002

Obrázok 42

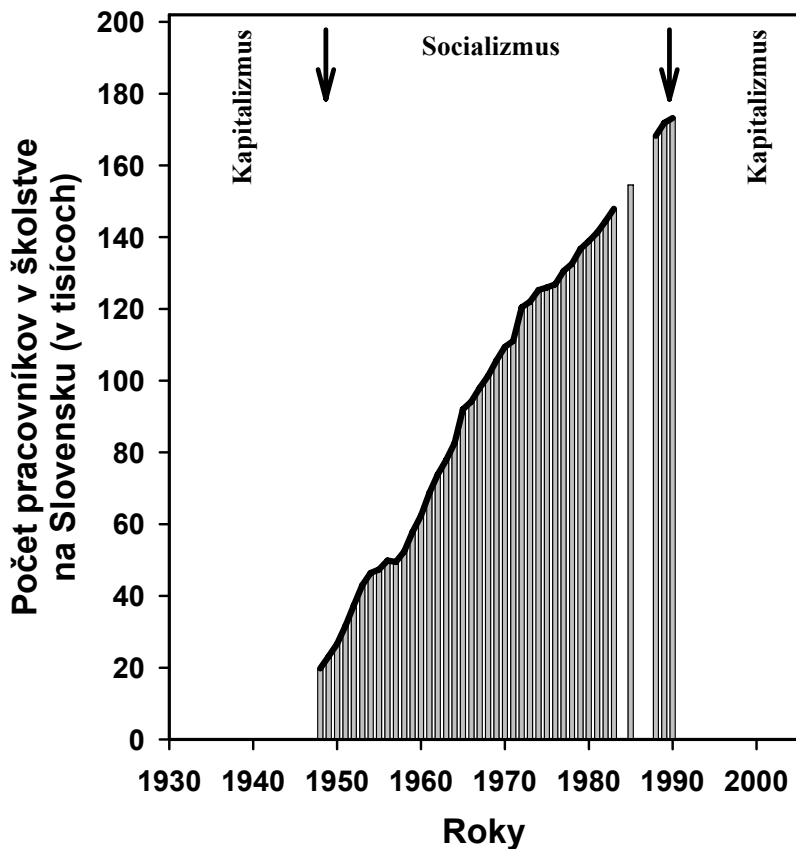
**The World Bank Group:
World Development Indicators database, July 2001**

Obrázok 43

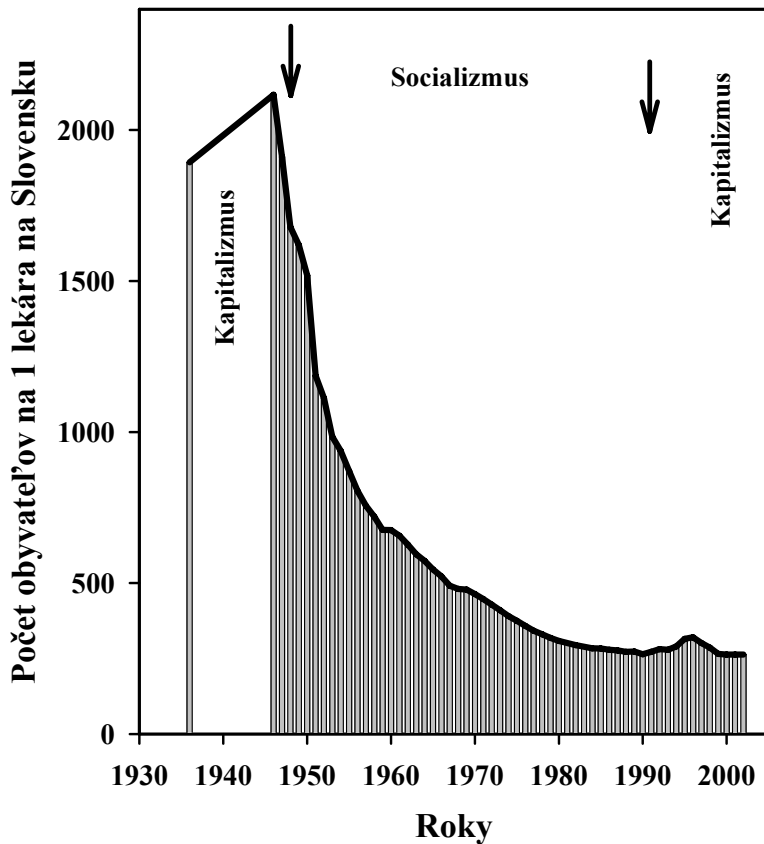
Historická statistická ročenka ČSSR, Praha 1985
Statistická ročenka České a slovenské fed. rep. 1991

Obrázok 44

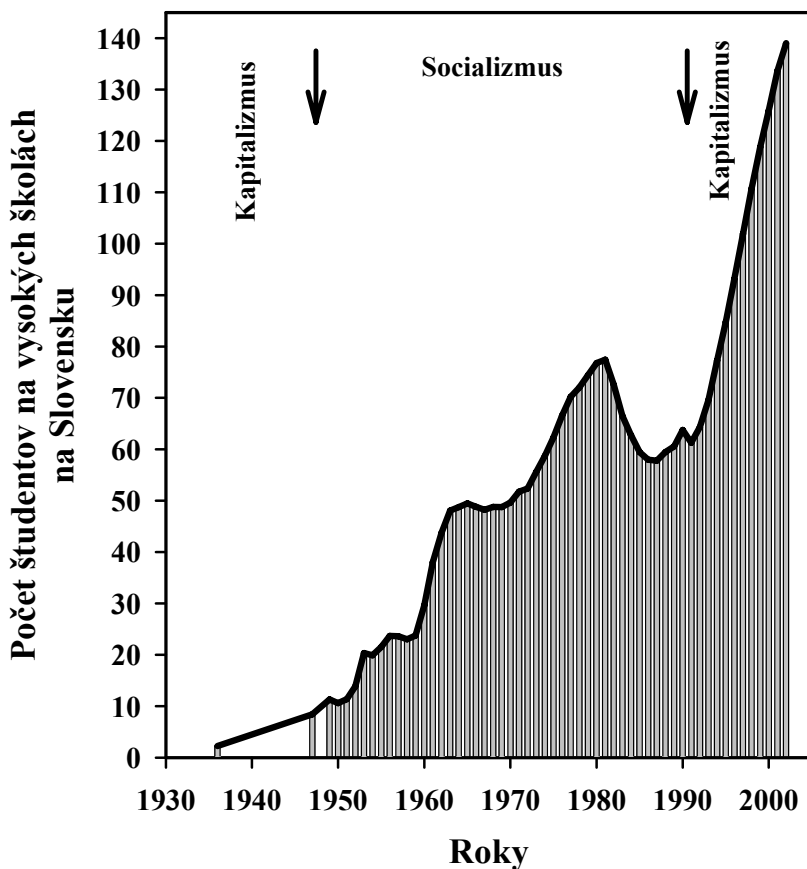

Historická statistická ročenka ČSSR, Praha 1985
Statistická ročenka České a slovenské fed. rep. 1991

Obrázok 45

Historická statistická ročenka ČSSR, Praha 1985
Statistická ročenka České a slovenské fed. rep. 1991
Štatistická ročenka SR 2003

Historická statistická ročenka ČSSR, Praha 1985
Statistická ročenka České a slovenské fed. rep. 1991
Štatistická ročenka SR 2003

Obrázok 47

1. 6. Tak hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy

Premenlivosť minulosti je podstatou angsovcu. Prezrádza, že minulé diania nemajú objektivnú existenciu, ale prežívajú iba v písomných záznamoch a v ľudskej pamäti. Minulosť je to, na čom sa dohodnú záznamy a pamäť. A keďže strana ovláda všetky záznamy, ale aj mysle svojich členov, vyplýva z toho, že minulosť je taká, akú ju strana chce mať. Okrem toho vyplýva z toho aj poznatok, že aj keď minulosť je meniteľná, nikdy sa nezmenila v nejakom konkrétnom prípade. Lebo nech ju už pretvorili do akejkoľvek práve vtedy potrebnej podoby, potom táto nová verzia je minulosť a nijaká iná minulosť nikdy nejestvovala.

George Orwell: 1984

V diskusiách o vývoji Slovenska za socializmu a kapitalizmu som sa stretol s názormi, ktoré nezodpovedajú faktom. Prekvapilo ma, že tieto všeobecne prijaté názory má veľa „dôležitých“ ľudí. Predpokladám, že tieto názory majú preto, lebo podľahli propagande, ľudovo povedané, majú premytý alebo vytunelovaný mozog. Samozrejme, že je tu ešte jedna možnosť, že majú supertajné dôkazy o svojej pravde, ale tie sú také supertajné, že sa ich zatiaľ, podľa mojich znalostí, nikomu nepodarilo nájsť. Rád by som vedel, aké sú ich dôkazy. Preto v texte používam nasledujúce výrazy ako synonymá: „ľudia, ktorí podľahli propagande“, „štandardne vytunelovaný“, „ľudia, ktorí poznajú superdôkazy“ alebo „7 retardovaných“.

Túto kapitolu píšem i napriek tomu, že mnohých, ktorí podľahli propagande, nepresvedčia fakty, stále ich bude presvedčať softvér dodaný motrokármi.

Filozofia marxizmu, ideológia socializmu a komunizmu narušuje súčasný systém motroctva. Preto pre motrokárov je nevyhnutné, aby proti tejto ideológii, ktorá ako jediná ich môže zničiť, bojovali všetkými prostriedkami. Jedným z prostriedkov je aj propaganda (ľudovo – premývanie alebo tunelovanie mozgov). Na zabezpečenie svojich cieľov je potrebné, aby vo svete bol dostatočný počet obyvateľov, ktorí podľahli propagande. Je potrebné, aby bol taktiež dostatočný počet medzinárodných vedeckých kapacít, ktoré šíria propagandu motrokárov a o ktorých sa majú možnosť oprieť lokálne vytunelovaní. Tieto

vedecké kapacity, často s profesorským titulom, prirodzene alebo za paušál prednášajú na univerzitách, vystupujú v medzinárodných médiách a počas turné sa dostanú často aj na Slovensko – ako svetové autority pre pravdu. Niektorí u nás aj zakotvia v podobe nezávislých a neziskových organizácií, majú taktiež licenciu na pravdu.

Mať v populácii veľkú skupinu občanov, ktorí štandardne podľahnú propagande, je súčasťou fungovania sveta, fungovania motroctva a súčasťou kapitalistickej demokracie a s ňou spojeného divadielka o hrách, sexe a teroristoch. Na ľudí, ktorí podľahnú propagande, sa motrokári vždy mali možnosť oprieť a stále sa na nich opierajú, keď si chcú zvýšiť alebo udržať majetok a moc. Ľudia, ktorí podľahli propagande, hrali významnú úlohu vo všetkých vojnách a prevratoch, u nás v prevrate roku 1989, a v súčasnosti, keď píšem tieto riadky (december 2004), hrajú významnú úlohu v prevrate na Ukrajine. Samozrejme v rámci divadielka demokracie niektorí hrajú úlohu štandardne vytunelovaného za peniaze.

Niektorí ľudia nemajú dostatočne kvalitný mozgový hardvér a softvér zabezpečujúci reálne myslenie a často ho nahrádzajú hardvérom a softvérom viery v čokoľvek, preto uveria všetko, čo sa im stokrát zopakuje. Predpokladá sa, že až 80% populácie podľahne propagande [publikácie v 1 - 4]. Aby slovenský kolonizačný štandard dobre fungoval, musí mať dostatočne veľkú populáciu ľudí, ktorá podľahla propagande, ktorú nepresvedčia fakty ale ju presvedčí všeobecne mnohokrát opakovaná „pravda“. O to sa starajú mienkotvorné médiá, ktoré väčšinou patria motrokárom.

Zistiť, že človek podľahol propagande, je veľmi jednoduché. Keď niečo tvrdí, stačí sa ho len spýtať, na základe akých dôkazov to tvrdí. Každý, kto podľahol propagande, používa len naučené frázy a verí im, dôkazy nepozná, ba ani nevie, že dôkazy nepozná, ale je presvedčený, že dôkazy, ktoré podporujú jeho tvrdenie, existujú a všetci okrem neho ich poznajú. Uvediem aspoň jeden príklad z mojej praxe. V hrách o mediálnu pravdu sa už roky stretávam s ľuďmi, ktorí opakujú len to, čo im nahovorila propaganda. Napríklad s niektorými redaktormi médií, ktorí mi vždy pripomenú tisíce komunistami zavraždených ľudí na Slovensku. Keď žiadam, aby mi vymenovali tie tisíce zavraždených, kde, ako a začo boli zavraždení, vysvitne, že nepoznajú ani jedno meno, ale tvrdia, že každý to vie a píše sa o tom v mnohých knihách.

Ešte jeden príklad: Televízne vysielanie pre ľudí, ktorí ľahko podľahnú propagande, vyzerá nasledujúco (neviem, či to mám vôbec opisovať, keďže to väčšina denne vídava v televízii): Najskôr prednesú súčasný citát komunista, napríklad: „V súčasnosti v dôsledku zákonov kapitalizmu sa zvýšil počet vražd viac ako dvakrát.“ Namiesto diskusie o tejto otázke v rozhovore vystúpi obeť komunizmu z 50-tých rokov a rozpráva, ako ho komunisti zavreli, bili a všelijako mu ubližovali. V relácii nikdy nesmie vystúpiť komunista, pretože by sa mohol opýtať, za aký priestupok bola obeť komunizmu v minulom storočí zavretá a aká bola oficiálna obžaloba. Komunista by sa mohol spýtať, prečo sa nediskutuje o náraste počtu vražd na Slovensku. Prípadne by si komunista priniesol so sebou 30 000 slovenských bezdomovcov, ktorí by v priamom prenose trvajúcim 6 mesiacov rozprávali, ako im ublížil kapitalizmus.

Keď je už reč o otázke socializmu, ľudia pod vplyvom propagandy hneď spomenú Stalina a jeho gulagy a popravy. Tak sa to učia deti v školách, tak to je zapísané v encyklopédiách, tak to vie celý svet. Paradoxne, keď porovnáme zločiny Stalina a rozhodnutia vedúcich predstaviteľov Slovenského štátu v rokoch 1939 – 1945 na počet obyvateľov a počet rokov, prídeme k zaujímavému záveru. Za Stalina zomrelo v gulagoch za 33 rokov 2 milióny ľudí z priemerne 170 miliónov obyvateľov. Počas kléro-fašistickej vlády na Slovensku bolo poslaných na smrť okolo 60 000 obyvateľov za 6 rokov z 3,5 milióna obyvateľov. Keď to prepočítam na obyvateľa a rok, tak vládnucci režim počas Slovenského štátu zabíjal 7-krát účinnejšie ako stalinské gulagy. Podobne keď porovnáme počet ľudí popravených za Stalina s počtom obyvateľov a roky s režimom za Slovenského štátu, tak vládnucci režim počas Slovenského štátu zabíjal 20-krát účinnejšie, ako popravoval Stalin. (A to už nehovorím o tom, že medzi obeťami stalinských gulagov a popravenými bola väčšina kriminálnikov a obeťami Slovenského štátu boli veľkou väčšinou nevinní.)

Ľudia, ktorí podľahli propagande zohrali významnú úlohu pri prevrate a následnej kolonizácii Slovenska po roku 1989 a hrajú významnú úlohu aj teraz. V rámci kolonizačného štandardu, často čím rozsah vytunelovania bol vyšší, tým mali a majú viac možností vystupovať v médiách a niektorí aj fungovať vo vysokých politických

a štátnych funkciách. Samozrejme, ako za každého režimu, v hrách demokracie niektorí hrajú štandardne vytunelovaného za peniaze.

Ako som už uviedol, občan Slovenska, ktorý podľahol propagande motrokárov, má zabezpečiť, aby systém motroctva na Slovensku fungoval čo najdlhšie, aby Slovensko bolo štandardne kolonizované cez slovenskú šľachtu a slovenské bandy kriminálnikov, ktorí vzájomne pospájajú budú bez problémov zabezpečiť platenie slovenskej kolonizačnej dávky motrokárom a pre seba kvalitný život motrokára. Samozrejme, propaganda a druhý kolonizačný balíček má zabezpečiť, aby Slovensko a celý bývalý socialistický blok nehľadal inú alternatívu vývoja, aby sa nedajbože nepostavil na vlastné nohy a nekonkuroval ideologicky a ekonomicky motrokárom. Aby nechcel mať vlastné banky, poisťovne, priemyselné podniky, služby, médiá atď.

Krásne príklady prejavov slovenských celebrit, ktoré podľahli propagande, sú uložené v printových a elektronických médiách z konca roku 1989 a z roku 1990. Totalita demokracie ich nedovolí zverejňovať v súčasnosti.

Krásne príklady prejavov osobností, ktoré podľahli propagande, sú uložené v printových a elektronických médiách od roku 1990 až doteraz. Samozrejme, tieto ich prejavy sú teraz ešte verejné, ale o 10-20 rokov bude ich zverejňovanie zakázané.

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o vyspelom kapitalistickom Slovensku do roku 1938, a aké sú fakty

Skupina občanov už 50 rokov na Slovensku stále opakuje: „Keby sa v roku 1948 nedostali k moci komunisti a nebudovali socializmus, tak nezaostaneme za západnou Európou a boli by sme sa mali tak dobre ako v Rakúsku a v západnej Európe.“

Ľudia, ktorí podľahli propagande, sú presvedčení, že počas kapitalistických 100 rokov, až do roku 1938, sa kapitalistické Slovensko rozvíjalo ekonomicky podobne ako Rakúsko, USA a západná Európa a že sme mali aj podobný životný štandard [12].

Keďže štandardne vytunelovaný verí tomu aj dnes a to bez akýchkoľvek dôkazov, potom je jednoduché mu dokázať, že socializmus spôsobil zaostávanie Slovenska za vyspelými kapitalistickými krajinami.

Čo hovoria fakty. Nasledujúce obrázky dokumentujú zaostávanie kapitalistického Slovenska do roku 1938 v porovnaní s Rakúskom a so západnou Európou.

Obrázok 48 porovnáva vývoj spotreby elektrickej energie kapitalistického Slovenska a Rakúska. Je to parameter, ktorý hovorí o rozvoji priemyslu a životnej úrovni obyvateľov. Z obrázka vidieť obrovské zaostávanie Slovenska za Rakúskom. Slovensko v roku 1938 malo len polovicu spotreby elektrickej energie na obyvateľa, ktorú dosiahlo Rakúsko už v roku 1919. Pre porovnanie vývoj spotreby elektrickej energie kapitalistického Slovenska a Veľkej Británie alebo Nemecka je na obrázkoch 49 a 50. Zaostávanie kapitalistického Slovenska oproti vyspelým krajinám západnej Európy sa postupne zväčšovalo. Na obrázku 51 je porovnanie zaostávania Slovenska v spotrebe elektrickej energie na obyvateľa v roku 1935. Priemerný obyvateľ Slovenska mal len 22% spotreby v porovnaní s Rakúskom a ešte menej v porovnaní s Nemeckom a Veľkou Britániou. Za 31 rokov budovania socializmu Slovensko dobiehalo tieto kapitalistické krajiny, a v roku 1980 spotreba elektrickej energie na obyvateľa na Slovensku dosiahla už 87% Rakúska (obrázok 52). Po odstránení socializmu spotreba elektrickej energie v porovnaní s kapitalistickými krajinami opäť začala klesať, v roku 1996 bola 78% a v roku 2001 už len 65% Rakúska (obrázok 53 a 54). Keď zhniem fakty, tak Slovensko stále viac zaostávalo za vyspelou západnou Európou počas kapitalizmu do roku 1938, dobiehalo západnú Európu počas socializmu a opäť zaostáva za západnou Európou po roku 1989. Samozrejme, ľudia, ktorí podľa hli propagande, tvrdia pravý opak. Podobné závery by sme zistili pri porovnaní produkcie väčšiny významných priemyselných produktov.

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o zločinoch komunistického režimu a demokracii súčasného kapitalistického režimu

V tejto kapitole nebudem rozoberať nepravosti socializmu v päťdesiatych rokoch. Opísal som ich v knižke [3, 4]. Krátko opíšem dva diely knihy Zločiny komunizmu na Slovensku 1948 – 1989 [13], ktoré majú byť obžalobou socializmu a komunistov, a porovnam demokraciu v USA a na Slovensku v päťdesiatych rokoch.

V roku 2001 vyšli na Slovensku dva diely knižky Zločiny

komunizmu na Slovensku 1948 – 1989 [13] vážiace 2,6 kg, opisujúce zločiny komunizmu (hoci komunizmus na Slovensku nebol). Na projekte pracovalo viac ako tridsať ľudí od októbra 1998 do novembra roku 2001. Odporúčam, aby si ich každý prečítal a porovnal ich so zločinnými kapitalistického režimu za posledných 15 rokov na Slovensku alebo so zločinnými klérofašistického režimu na Slovensku v rokoch 1938 – 1945.

Druhý diel knihy opisuje osudy 120 osôb, ktorým ublížil „zločinný komunistický režim“. Keby som ja mal napísať v podobnom štýle knihu o zločinoch kapitalizmu od roku 1939 až do roku 1948, musel by som tam zahrnúť osudy 58 000 ľudí odvlečených do koncentračných táborov a 5 396 obetí v masových hrobách. Kniha o zločinoch kapitalizmu od roku 1939 až do roku 1948 by mala 1 126 kg.

Keby som mal napísať o zločinoch kapitalizmu od roku 1990 až do roku 2005, musel by som tam opísať osudy viac ako 900 ľudí zavraždených navyše, viac ako 100 ľudí, ktorí zomreli na predávkovanie drogami, osudy stoviek ľudí, ktorí zomreli na ulici. Musel by som opísať osudy viac ako 1 000 ľudí, ktorí sa stratili, desiatky tisíc bezdomovcov a vyberačov odpadkov, desiatky tisíc narkomanov, pol milióna nezamestnaných, ich rodiny a deti.

Napíše niekto niekedy knihu o zločinoch kapitalizmu od roku 1990 až do roku 2005? Veľmi ťažko, lebo kniha, ktorá by ich opísala, by vážila rozhodne viac ako 1 tonu a nezmestila by sa do regála v knižnici.

Napríklad kniha Zločiny komunizmu na Slovensku 1948 – 1989 [13] opisuje pracovné tábory, ktoré zriaďoval Ústredný úrad práce Ministerstva vnútra pre tzv. árijských asociálov na Slovensku od roku 1941. V rokoch 1941 – 1944 bolo zriadených spolu 15 donucovacích zariadení pracovného charakteru. V roku 1946 bolo na Slovensku 47 pracovných (sústredovacích) táborov a v nich 21 085 osôb (z nich až 17 825 Nemcov), ktorí čakali na odsun zo Slovenska. Do roku 1952 komunisti tábory nútených prác zrušili, okrem jedného v Ruskove pri Košiciach, bolo v ňom 471 osôb - bol zrušený 15. 5. 1953.

Kniha opisuje, ako „po roku 1968 nastala brutálna normalizácia v Československu“. Predstavme si, že komunisti by normalizovali podobne ako USA po roku 1945 v 27 štátoch sveta, kde v rámci normalizácie použili bombardovacie lietadlá a tisíce ton bômb a počas normalizácie by zabili viac ako 2 až 16 miliónov ľudí. Len kniha o americkej normalizácii vo Vietname, Kambodži, Juhoslávii,

Afganistane a v Iraku by mala niekoľko ton. Napíše niekto knihu o kapitalistickej normalizácii? Ťažko, nielenže by sa nevmestila do knižnice, ale sila profesionálnej totality to ani nedovolí.

Opováži sa skupina autorov, ktorá napísala dva diely zločinov komunizmu, napísať o zločinoch kapitalizmu, ktoré sú mnohonásobné väčšie a krutejšie? Verím, že áno. Veď majú cit pre spravodlivosť. Alebo že by v rámci všeobecného úpadku spoločnosti, uvedomujúc si silu profesionálnej totality, prišli na iné myšlienky?

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o demokracii v USA a komunistickej totalite na Slovensku v päťdesiatych rokoch

Ľudia, ktorí stále pripomínajú neprávosti komunistického režimu v päťdesiatych rokoch na Slovensku, často ako kontrast, pripomínajú vyspelú demokraciu v USA, kde vládne sloboda, rovnosť a dodržiavanie ľudských práv. Čo hovoria fakty?

Predstavme si, že by komunisti po roku 1948 zaviedli demokraciu podľa vzoru USA. Predstavme si, že by sa komunisti nadradili a segregovali od nekomunistov, podobne ako sa v USA belosi segregovali od černochoch.

Predstavme si fontánky pitnej vody v meste a v parkoch v niektorých oblastiach Slovenska, kde by bolo napísané „Len pre komunistov“. Predstavme si parky, rekreačné zariadenia, reštaurácie alebo golfové ihriská s označením „Len pre komunistov“. Podobne to bolo v päťdesiatych rokoch v niektorých južných štátoch USA, kde nebelosi nemohli piť vodu z fontánok s označením „Len pre belochov“, nemohli používať parky alebo reštaurácie určené len pre belochov. Až v novembri 1955 Najvyšší súd USA nariadil zrušiť rasovú segregáciu vo verejných parkoch a rekreačných zariadeniach. Samozrejme, pre slovenských demokratov a humanistov to bol vzor demokracie a dodržiavania ľudských práv.

Predstavme si, že na Slovensku by komunisti, podľa vzoru demokracie v USA, určili v autobusoch a vlakoch výhodné miesta „Len pre komunistov“, podobne ako to bolo v niektorých južných štátoch USA, kde belosi mali vyhradené miesta vpredu a černosi vzadu. V decembri 1955 v Montgomery v Alabame (USA) bola zatknutá

černoška Rosa Parksová, pretože si sadla v autobuse na miesto určené len pre belochov a odmietla ho belochovi uvoľniť. V novembri 1955 komisia USA pre obchod zakázala segregáciu v medzištátnych vlakoch a autobusoch.

Predstavme si tri druhy verejných záchodov na železničnej stanici s označením: „Komunisti muži“, „Komunisti ženy“, a „Nekomunisti“. V niektorých južných štátoch USA označenia na staničných a verejných toaletách boli „Belosi muži“, „Belošky ženy“ a „Negri“. Segregácia bola v kostoloch aj na pracoviskách. Ešte aj v kostoloch miesta delili podľa farby pleti. Dňa 2. 5. 1956 Konferencia Metodickej cirkvi v Minnesote nariadila zrušiť segregáciu v kostoloch. Dňa 14. 6. 1964 predstavitelia oceliarskeho priemyslu a odborov oceliarskeho priemyslu USA sa rozhodli skončiť rasovú diskrimináciu v oceliarskom priemysle.

Predstavme si, že na Slovensku by komunisti, podľa vzoru demokracie v USA, zaviedli segregované základné, stredné a vysoké školy. Školy „Len pre komunistov“ a „Nekomunistov“, ako to bolo v niektorých štátoch v USA. Vo februári 1956 študenti-belosi bránili prvej černoške zapísať sa na Alabamskú univerzitu v USA. V auguste 1957 pri zápise prvých 9 černošských detí na strednú školu „Central High School in Little Rock“ v Arkansase musela federálna vláda povolať armádu, 1 000 výsadbárov, aby sa deti vôbec mohli zaregistrovať (a možno aj proti lynčovaniu). Dňa 14. augusta 1964 černošskí študenti v Biloxi, Mississippi, prvýkrát nastúpili do základnej školy „Len pre belochov“. Stalo sa to v prvej škole v štáte, ktorá mala nižšiu úroveň ako stredná škola.

George Starke bol prvý černoš, ktorý v roku 1958 začal študovať právo na Floridskej univerzite. Mary Frances Earlyová bola prvá černoška, ktorá v roku 1962 promovala na Georgijskej univerzite. Predstavme si univerzitu na Slovensku, kde by do roku 1958 mohli študovať len komunisti a až v roku 1958 by mohol študovať prvý nekomunista, alebo univerzitu, kde by promoval prvý nekomunista až v roku 1962. Takto to bolo v niektorých školách v USA až do roku 1967 a slovenskí okydávači socializmu a komunistov to nazývajú vzor demokracie. Najvyšší súd USA rozhodol proti segregácii v školách 17. 5. 1954, toto nariadenie sa však ťažko presadzovalo v praxi. Až v apríli 1965 najvyšší komisár pre vzdelanie v USA nariadil, že na jeseň 1967 všetky verejné školy musia zrušiť rasovú segregáciu.

Ako vyzerali slobodné a demokratické voľby v USA v päťdesiatych rokoch? V roku 1964 študenti protestovali v „Mississippi Freedom Summer“, aby černosi mohli voliť. Výsledok protestu bol – šesť ľudí zabitých a tisíc zatknutých. Dňa 18. 2. 1965 v meste Marion, Alabama, černochoch Jimmie Lee Jackson bol zastrelený políciou počas demonštrácie, ktorá požadovala, aby aj černochoch bolo dovolené zaregistrovať sa do volieb. Až 13. 3. 1965 prezident USA Lyndon B. Johnson v televíznom vystúpení oznámil, že predloží Kongresu návrh zákona o volebnom práve, ktorý zabezpečí, aby sa černochoch nebránilo registrovať na voľby. Zákon platí od 6. 8. 1965.

Ako fungoval Ku-Klux-Klan v demokracii v USA ešte aj v päťdesiatych rokoch, keď mal okolo 15 000 členov (v roku 1965 mal najviac, 40 000 členov) a sústredoval sa na činnosť proti černochoch, židom a komunistom, proti všetkému, čo zabezpečovalo rovnosť ľudských práv. Výsledkom bolo zabitie, fyzické útoky a terorizovanie černochochov. V roku 1955 v štate Mississippi bol brutálne zavraždený 14-ročný černošský chlapec, pretože sa drzo rozprával s beloškou. Chlapec bol zo severu USA, z Chicaga, a nevedel, aké maniere sa praktizujú na juhu USA. Podľa štúdie Barbary Pattersonovej *Defiance and Dynamite* v rokoch 1956 – 1963 bolo okolo 100 bombových útokov Ku-Klux-Klanu na kostoly, domy černošských komunit a belošských podporovateľov ľudských práv.

Prečo súčasný demokrati, humanisti a bojovníci za ľudské práva nepoukazujú na útlak, psychické ponižovanie, vraždy a lynčovanie druhotriednych občanov USA v päťdesiatych rokoch? Pretože je to súčasť morálneho úpadku našich „humanistov, bojovníkov proti komunizmu, za demokraciu a spravodlivosť“. Je to výsledok profesionálneho a demokratického premývania mozgov. Samozrejme, u niektorých to môže byť aj strach zo sily profesionálnej totality a u niektorých rozhodujú len peniaze.

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o „zločinnej“ socialistickej štátnej bezpečnosti (ŠTB) a o kvalitách súčasnej štátnej bezpečnosti

Nezákonnosti socialistickej ŠTB som opísal v publikácii [4], nebudem ich opakovať a ani ospravedlňovať.

Slovensko si za 15 rokov, v rámci kolonizačného štandardu, stačilo očierniť už všetko pozitívne, čo počas socializmu dosiahlo. Ostali už len materské škôlky, pionierske tábory, podnikové rekreácie, odborné a kultúrne krúžky pre deti, nenávratné stavebné pôžičky, právo na prácu, právo na bývanie, ŠTB atď. Sú stále v poradi.

Posledné roky prišla opäť na rad aj socialistickej ŠTB, pre ktorú si okydávači vytvorili aj inštitúciu v podobe Ústavu pamäti národa. Táto inštitúcia nám má stále pripomínať „zločiny komunizmu, zločineckú tajnú políciu“, ktorá držala v „totalite“ všetkých obyvateľov. Táto „zločinná“ organizácia „zavraždila desaťtisíce nevinných ľudí“. Mnohí ľudia, ktorí poznajú seperdôkazy, mi to potvrdili, ale keď som za spýtal, aby mi vymenovali desaťtisíce zavraždených, nevedeli povedať ani jedno meno.

Pri počúvaní o „zločinoch socialistickej ŠTB“ mi napadnú údaje z publikácie: G. Mesežnikov: Povolebné Slovensko (Inštitút pre verejné otázky, 2003, str. 10), kde v roku 2002 uviedlo 66% obyvateľov, že lepšie sa im žilo za socializmu, pričom len 8% občanov Slovenska malo názor, že sa im za kapitalizmu žije lepšie ako za socializmu. Rád by som sa spýtal okydávačov socialistickej ŠTB, prečo až 66% obyvateľov Slovenska by radšej žilo v socialistickej „totalite, kde vládla zločinná, socialistickej ŠTB“ ako v súčasnej „slobode a demokracii“?

Rád by som uviedol niektoré fakty, týkajúce sa socialistickej ŠTB. Socialistická ŠTB plnila podobné úlohy ako ŠTB väčšiny vyspelých štátov sveta. Používala na to aj podobné prostriedky.

Úlohou ŠTB na Slovensku za socializmu bolo:

- zhruba tretina práce ŠTB bola zameraná na ochranu slovenskej ekonomiky,
- zhruba tretina práce ŠTB bola zameraná proti cudzím rozviedkam,
- a poslednú tretinu práce ŠTB tvorilo tzv. vnútorné spravodajstvo, zamerané na boj proti vnútornému nepriateľovi.

Súhrnným cieľom ŠTB bolo čeliť všetkému, čo by mohlo Slovensko a občanov Slovenska poškodzovať.

Porovnáam prácu socialistickej ŠTB so súčasnou kapitalistickou ŠTB v oblasti ochrany Slovenskej ekonomiky. Zoberme si poľnohospodárstvo. Keď socialisticá ŠTB ochraňovala ekonomiku poľnohospodárstva, výroba v poľnohospodárstva stúpala. Bol to slovenský zázrak v poľnohospodárstve v porovnaní s tým, čo je dnes (obrázok 1). Po roku 1989, keď sme zrušili ŠTB na ochranu ekonomiky a zaviedli kapitalistickú ŠTB, produkcia v poľnohospodárstve klesala.

Podobne to bolo aj v stavebníctve (obrázok 9). Keď socialisticá ŠTB ochraňovala ekonomiku v stavebníctve, výroba stúpala. Po roku 1989, keď sme zrušili ŠTB na ochranu ekonomiky a zaviedli kapitalistickú ŠTB, na Slovensku začali pôsobiť veľké skupiny domácich a zahraničných podvodníkov, výsledkom čoho je, že produkcia v stavebníctve klesla.

Podobne to bolo aj v priemysle (obrázok 11). Keď socialisticá ŠTB ochraňovala ekonomiku v priemysle, výroba stúpala. Bol to slovenský zázrak v priemysle. Po roku 1989, keď zrušili socialisticú ŠTB na ochranu priemyselnej ekonomiky a zaviedli kapitalistickú ŠTB, na Slovensku dostali voľnú ruku slovenské a zahraničné skupiny podvodníkov. Došlo k zničeniu väčšiny priemyselných podnikov, ich rozkradnutiu, prípadne k lacnému predaju do zahraničia. V rámci kolonizácie Slovenska veľká väčšina priemyselných podnikov patrí zahraničiu, čoho výsledkom je, že máme nízke platy, nie sú peniaze na školstvo, zdravotníctvo ani kultúru.

Keď socialisticá ŠTB ochraňovala ekonomiku bánk, ani jedna banka neskrachovala, poskytovala normálne úvery, ktoré sa normálne splácali. Po roku 1989, keď sa zrušila socialisticá ŠTB a zaviedla kapitalistickú ŠTB, banky vyrobili za viac ako 100 mld Sk nedobytných úverov, čo sme my občania museli zaplatiť, 4 banky skrachovali. Konečný výsledok je, že nevladíme ani jednu banku. Socialisticá ŠTB ochránila občanov od podvodníkov nebankových subjektov a rôznych fondov. Výsledkom odstránenia socialistickej ŠTB je aj platenie kolonizačnej dávky, ako je opísané v kapitole 1.5. Slovenský kolonizačný štandard.

Samozrejme, súčasťou nášho kolonizačného štandardu je, že musíme opovrhovať a obviňovať socialisticú ŠTB ako „zločinnú“

organizáciu, namiesto toho, aby sme jej poďakovali za vynikajúcu profesionálnu prácu a obvinili súčasnú kapitalistickú ŠTB z neschopnosti a zo spôsobenia obrovských ekonomických škôd na Slovensku. Dokonca vynikajúcu prácu pracovníkov socialistickej ŠTB musíme potrestať v podobe zákazu pre týchto pracovníkov vykonávať niektoré z významných funkcií v štátnych službách.

Výsledky práce socialistickej ŠTB v boji proti vnútornému nepriateľovi, za účelom ochrany občanov, mnohí pocítili na vlastnej koži. Opakujem, nezákonnosti socialistickej ŠTB som opísal v publikácii [4], nebudem ich opakovať a ani ospravedlňovať. Stále ma zaráža, že i napriek mnohým „proklamovaným“ zločinom socialistickej ŠTB, podľa mojich vedomostí, nikto nebol za nijaký zločin odsúdený. Znamená to, že neexistujú?

Keď občanov Slovenska ochraňovala socialistická ŠTB, počet trestných činov bol nízky (pozri kapitolu a obrázky: 1.4. Kriminalita a úpadok spoločnosti). Keď bola odstránená a nahradená kapitalistickou ŠTB, počet trestných činov narástol, vzrástla kriminalita, nastal celkový úpadok spoločnosti. V rokoch 1989 až 2004 počet trestných činov kumulatívne bol o 862 582 vyšší ako priemer za socializmu (1985 – 1989). Objasnenosť trestných činov prudko klesla na menej ako 50%. Počet vražd na Slovensku po odstránení socialistickej ŠTB vzrástol dvojnásobne. Kapitalistická ŠTB na Slovensku po roku 1989 neochránila občanov pred vraždami tak ako socialistická ŠTB. Po roku 1989 bolo na Slovensku zavraždených o 784 našich spoluobčanov viac v porovnaní s priemerom za socializmu. Môžeme obrazne povedať, že súčasná kapitalistická ŠTB je zodpovedná za smrť 784 našich spoluobčanov. Úpadok spoločnosti po zrušení socialistickej ŠTB dokazuje aj stúpanie počtu násilných trestných činov po roku 1989. V rokoch 1989 až 2004 počet násilných trestných činov kumulatívne bol o 72 290 vyšší ako za socializmu (1985 – 1989). Opäť opakujem, i napriek týmto faktom musíme pokladať socialistickú ŠTB za zločinnú organizáciu, opovrhovať ňou a obviňovať ju, namiesto toho, aby sme jej poďakovali za vynikajúcu profesionálnu prácu.

Úpadok spoločnosti po zrušení socialistickej ŠTB dokumentuje aj počet mŕtvych ľudí nájdených na ulici alebo na smetisku. Len počas rokov 1998 až 2003, t. j. za 6 rokov, bolo na Slovensku nájdených na ulici alebo na smetisku o 477 ľudí viac ako za rovnaké obdobie socializmu. Kde bola súčasná ŠTB, aby tomu zabránila? Po zrušení

socialistickej ŠTB sa na Slovensku začali vo veľkom strácať ľudia. Od roku 1989 sa stratilo o 1 750 ľudí viac, ako bol priemer za socializmus. Obrazne môžeme povedať, že súčasná ŠTB spôsobila zmiznutie 1 750 občanov. Socialistická ŠTB tomu zabránila.

Po zrušení socialistickej ŠTB po roku 1989 začala prudko stúpať narkománia a s ňou spojená kriminalita. Niekoľko desiatok alebo až stoviek mladých ľudí zomrelo na predávkovanie drogami. Obrazne môžeme povedať, že za smrť týchto ľudí je zodpovedná súčasná ŠTB. Socialistická ŠTB tomu vedela zabrániť. Po zrušení socialistickej ŠTB po roku 1989 sa objavil na Slovensku fenomén nájomných vražd a obchodovania s ľuďmi. Len v rokoch 1990 – 2004 bol zistený obchod zo 175 ľuďmi. Týchto 175 ľudí bolo predaných ako dobytok. A to ešte nevieme, na koľko obchodov s ľuďmi a deťmi sa neprišlo. Po zrušení socialistickej ŠTB je Slovensko zaplavené drogami, dílermi drog a narkomanmi. Po zrušení socialistickej ŠTB je Slovensko zaplavené zločineckými skupinami, mafiami, výpalníkmi, vydieračmi, detskou prostitúciou, vraždami na objednávku. Tomu všetkému socialistická ŠTB úspešne vedela zabrániť, bola vynikajúca, profesionálne vedela chrániť občanov v porovnaní so súčasnou kapitalistickou ŠTB.

Hlboko sa skláňam pred profesionalitou socialistickej ŠTB, ktorá ochránila občanov Slovenska od dílerov drog, narkománie, vražd, mafii a zločineckých skupín. Ochránili ste nás pred zabíjakmi, výpalníkmi, vydieračmi, detskou prostitúciou, vraždami na objednávku. Obrazne môžeme povedať, že súčasná ŠTB svojou neschopnosťou je zodpovedná za smrť viac ako 3 000 nevinných obetí kapitalistickej demokracie.

Rád by som vedel, kedy súčasní okydávači socialistickej ŠTB a budovatelia Ústavu pamäti národa postavia ďalší Ústav pamäti národa, kde bude zoznam ľudí, ktorí po roku 1989 zariadili, že sme prišli o veľkú väčšinu priemyselných podnikov, bánk, poisťovní a médií. Kedy takýto zoznam našich ponovembrových hrdinov dajú na internet?

Kedy založia Ústav pamäti národa, kde bude zoznam ľudí, ktorí po roku 1989 zariadili, že státisíce občanov stratili zamestnanie, že desiatky tisíc občanov sa živia vyberaním odpadkov z košov, že desiatky tisíc našich občanov sú bezdomovcami, že 240 tisíc detí vyrastá v chudobe, že každé desiate dieťa má agresívne sklony. Kedy takýto zoznam našich ponovembrových hrdinov dajú na internet?

Kedy postavíte Ústav pamäti národa, kde bude zoznam ľudí, ktorí po roku 1989 zariadili, že na Slovensku sa udomácnil fenomén nájomných vražd, obchodovanie s ľuďmi? Že Slovensko je zaplavené dílermi drog, narkomániou, zločineckými skupinami, mafiami, výpalníkmi, vydieračmi, detskou prostitúciou, vraždami na objednávku?

Kedy takýto zoznam našich ponovembrových hrdinov dajú na internet, kde každý

- žobrák,
- bezdomovec,
- nezamestnaný,
- okradnutý,
- obeť násilnej trestnej činnosti,
- deti nezamestnaných,
- rodič dieťaťa, ktoré zomrelo na predávkovanie drogami,
- rodičia zavraždených a stratených ľudí na Slovensku,
- okradnutí občania Slovenska v skrachovaných bankách a v nebankových subjektoch

si budú môcť zistiť mená našich ponovembrových hrdinov, ktorí sú za to zodpovední.

Kedy sa bude novelizovať zákon o Ústave pamäti národa, že aj naši ponovembroví hrdinovia, ktorí sú za toto všetko zodpovední, budú musieť prechádzať previerkami NBÚ a budú mať zákaz pracovať v štátnych službách? Je Ústav pamäti národa v dnešnej podobe ďalší z pomníkov morálneho úpadku ponovembrovej spoločnosti? Je súčasťou nášho kolonizačného štandardu, že si sami musíme odstrániť všetkých schopných ľudí, ktorí pracovali vo významných funkciách a dokázali svoju profesionalitu?

Socialistická ŠTB si chránila štátne zriadenie a občanov podobne ako väčšina vyspelých štátov sveta. Používala na to aj podobné prostriedky. Ja by som rád porovnal metódy a prostriedky socialistickej ŠTB so súčasnou ŠTB USA, keby som sa nebál. Neuvediem ani to, k akému výsledku som na základe tohto porovnania dospel.

Čo hovoria Ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o tragédii budovania socializmu, a aké sú fakty

Dalo sa oprávnene predpokladať, že až desať Ľudí pracovalo na rôznych verziách toho, čo Veľký brat naozaj povedal. A onedlho niektorý vedúci predstaviteľ Vnútornej strany vyberie tú či onú verziu, zrediguje ju a rozbehne zložitý proces potrebného odkazovania a potom sa vybraná lož stane súčasťou stálych záznamov a teda pravdou.

George Orwell: 1984

Ľudia, ktorí podľahli propagande, stále opakujú, akú vysokú životnú úroveň sme mali pred rokom 1938 v porovnaní s vyspelými kapitalistickými krajinami a ako sme zaostávali počas socializmu.

Čo hovoria fakty: Na obrázku 55 je porovnaný HDP na obyvateľa, v parite kúpnej sily (HDP-ppp) v rokoch 1925 – 1934 pre rôzne štáty. Obrázok dokumentuje, koľkokrát bol HDP-ppp vyšší vo vyspelých krajinách na obyvateľa v porovnaní so Slovenskom. Napríklad USA a Kanada mali HDP-ppp skoro 6-krát vyšší na obyvateľa ako Slovensko. Pretože som nezistil porovnanie HDP-ppp pre rok 1989, uvádzam aspoň porovnanie HDP-ppp na obyvateľa za rok 2001. Pripomínam, že v roku 2001 Slovensko mohlo mať podobné HDP-ppp ako v roku 1989, zatiaľ čo HDP-ppp vo väčšine štátoch bolo v roku 2001 vyššie ako v roku 1989. Takže údaje pre Slovensko na obrázku 56 sú veľmi pravdepodobne podhodnotené. I napriek tomu obrázok 56 dokumentuje, že pomer medzi Slovenskom a väčšinou štátov sa významne znížil. Napríklad USA a Kanada mali HDP-ppp na obyvateľa už len 2-3 razy vyšší, ako Slovensko. Z toho vyplýva, že počas socializmu Slovensko dobiehalo väčšinu vyspelých krajín. Porovnaním situácie v rokoch 1925 – 1934 a roku 2001 je na obrázku 57 ukázané, koľkokrát dobehlo Slovensko v HDP-ppp na obyvateľa vyspelé kapitalistické krajiny. Slovensko dobiehalo väčšinu vyspelých krajín sveta. Napríklad Slovensko dobehlo, t. j. znížilo rozdiel s USA 2-krát, s Kanadou 2,5-krát atď. Slovensko mierne zaostalo v roku 2001 v porovnaní s rokmi 1925 – 1934 za krajinami s pomerom menším ako 1, napríklad za Fínskom a Talianskom. Ešte raz zdôrazňujem, že na obrázku je porovnanie situácie v roku 2001, keď Slovensko malo za sebou niekoľko rokov stagnácie až úpadku HDP-ppp a väčšina vyspelých kapitalistických krajín dosahovala progres v hodnotách HDP-ppp.

Úpadok kvality života po roku 1989 dokumentujú aj štatistiky OSN „Human Development Reports“, napríklad parametrom „index ľudského rozvoja (HDI)“, ktorý zahŕňa HDP, vzdelanie a dĺžku života. Správy OSN zoraďujú štáty podľa indexu HDI. Štát, kde obyvatelia majú najvyššiu hodnotu HDI, t.j. najvyššiu kvalitu života, je v poradí na prvom mieste, má číslo 1, a štát s najnižšou kvalitou života má najvyššie číslo. Na obrázku 58 na osi Y je poradie štátov podľa HDI. Z obrázka vidieť, že Rakúsko za roky 1988 – 2002 bolo na 13. – 16. mieste, USA na 3. – 8. mieste. ČSSR bolo v rokoch 1988 – 1990 na 26. – 27. mieste a Slovensko kleslo po roku 1990 na 36. – 42. miesto [14]. Negatíva prechodu zo socializmu na kapitalizmus dokumentuje aj porovnanie indexu HDI pre Rusko (obrázok 59). ZSSR v rokoch 1998 – 1999 bol na 31. – 33. mieste. Po rozpade ZSSR a prijatí kapitalizmu Rusko kleslo a v roku 2002 bolo na 57. mieste. Na obrázku je porovnaný vývoj indexu HDI Kuby, kde nedošlo k prechodu zo socializmu na kapitalizmus, s Ruskom, kde došlo k prechodu zo socializmu na kapitalizmus. Kuba v rokoch 1988 a 1989 bola na 61. – 62. mieste, v čase, keď ju podporoval ZSSR. Po strate podpory zo strany socialistických krajín Kuba klesla v rokoch 1993 – 1995 na 79. – 86. miesto. Zaujímavé je, že v nasledujúcich rokoch 1997 – 2002 hodnota HDI sa zvyšovala, a tým aj kvality života, Kuba predstihla Rusko a dosahuje lepšie hodnoty HDI ako v čase, keď ju podporovali socialistické krajiny. I napriek týmto údajom štandardne vytunelovaní stále tvrdia, že socializmus na Kube bráni jej rozvoju.

Čo hovoria Ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o katastrofálnom socialistickom zdravotníctve, a aké sú fakty

Ľudia, ktorí podľašli propagande, stále tvrdili a tvrdia, že socialistické zdravotníctvo zaostávalo za kapitalistickým.

Čo hovoria fakty? Obrázok 60 dokumentuje dojčenskú úmrtnosť do jedného roka na 1 000 živonarodených v roku 1937 v kapitalistických krajinách. Na Slovensku v dôsledku chudoby a nedostatku zdravotnej starostlivosti zomieralo ročne okolo 150 detí. Podobne to bolo aj v budúcich socialistických krajinách. Vo vyspelých kapitalistických krajinách zomieralo len 40 – 70 detí ročne. Situácia sa zmenila počas socializmu, kde na Slovensku zomieralo len 14 detí ročne na 1 000

živonarodených. Vo vyspelých kapitalistických krajinách to bolo okolo 7 detí ročne (obrázok 61).

Na Slovensku počas kapitalizmu bolo až dvojnásobne viac úmrtí na tuberkulózu (tbc) a zápal pľúc ako vo vyspelých kapitalistických krajinách (obrázok 62 a 63). S rozvojom socialistického zdravotníctva klesal počet úmrtí na rôzne choroby, ako napríklad na infekčné a parazitárne choroby (obrázok 64), z ktorých niektoré, ako tbc alebo pohlavné choroby, majú po roku 1989 stúpajúcu tendenciu.

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o totalite a strádani obyvateľov Kuby, a aké sú fakty

Ľudia, ktorí podľahli propagande, stále tvrdili a tvrdia, že na západnej pologuli je len jedna totalita, kde sa nedodržiavajú ľudské práva, a to je Kuba. Následkom totality, nedodržiavania ľudských práv sa tam žije zle a ľudia z Kuby utekajú.

Čo hovoria fakty? Na obrázku 71 je porovnaný index kvality života v krajinách amerického kontinentu v roku 2002 podľa správy OSN. Kuba, i napriek ekonomickému a politickému embargu, je na 10 mieste z 36 krajín. Následkom relatívne dobrej životnej úrovne a kvalitného zdravotníctva dojčenská úmrtnosť na Kube je nižšia ako na Slovensku a nižšia ako vo väčšine krajín amerického kontinentu a je podobná ako v USA (obrázok 72). Následkom relatívne dobrej životnej úrovne, predpokladaná dĺžka života pri narodení v roku 2002 bola vyššia ako na Slovensku (Kuba 76,7 rokov a Slovensko 73,6 rokov) (obrázok 73). Výsledkom kvalitného vzdelania je skoro 100% gramotnosť porovnateľná s USA, Slovenskom a je vyššia ako vo väčšine krajín amerického kontinentu (obrázok 74). Praktická negramotnosť je vyššia v USA ako na Kube.

Ako je to s dodržiavaním ľudských práv na Kube v porovnaní s krajinami amerického kontinentu? Dodržiavanie ľudských práv monitoruje niekoľko medzinárodných organizácií, ako napríklad „Human Right Watch“. Ako sa dodržiavajú ľudské práva na Kube a na Haiti? Kubánci, ktorí utečú z Kuby, dostávajú automaticky azyl v USA s veľkou mediálnou propagandou. Väčšina utekajúcich z Haiti do USA je zachytená už na mori a vrátená naspäť na Haiti (vo fiškálnom roku 2004 to bolo 1 486 Haiťanov). Porušovanie ľudských práv a obete systému na Haiti opisujú napríklad správy Human Right Watch či

Amnesty International. V mnohých krajinách amerického kontinentu sa ľudské práva porušujú niekoľkonásobne viac ako na Kube. Samozrejme, štandardne vytunelovaného to nezaujímá.

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o prenasledovaní viery na Slovensku v rokoch 1948 – 1989, a čo na to Biblia?

Po roku 1948 sa vedúca komunistická strana snažila obmedziť vplyv cirkevných inštitúcií na Slovensku. Používala nehumánne, nedemokratické a totalitné praktiky. Zrušila kláštory a rehole, znárodnila ich a rehoľníkov poslala do výroby. Mnohí, ktorí kládli odpor alebo zaujali aktívnu pozíciu proti socialistickému zriadeniu, boli prenasledovaní a mnohí uväznení. V rámci totality demokracie nikto sa nesmie ani teraz dozvedieť, čo hovorila obžaloba, za čo boli odsúdení a uväznení.

Pod vplyvom propagandy celý svet verí, že komunisti obmedzovali vieru a veriacich a že po odstránení komunistickej totality konečne aj veriaci na Slovensku mohli slobodne vyznávať vieru a dodržiavať desať Božích prikázaní. Konečne nastala sloboda náboženstva podporovaná ústavou.

Čo hovoria fakty:

Áno, po roku 1989 cirkvi na Slovensku dostali zelenú a rozvíjali sa. Pre jednoduchosť budem uvádzať fakty týkajúce sa katolíckej cirkvi. Po roku 1989 počet kňazov stúpol na 171% (obrázok 75), počet kňazov a katechétov v roku 2002 bol už viac ako 3-násobne vyšší ako v roku 1989 (obrázok 76). Cirkvi a náboženské spoločnosti dostali v roku 2005 zo štátneho rozpočtu 875,477 mil. Sk. Dostali až 23,1% peňazí, ktoré boli vyčlenené na rezort kultúry.

Ako sa táto podpora prejavila v praxi?

Obrázok 77 dokumentuje, že absolútny počet pokrstených detí za socialistickej „totality“, keď komunisti obmedzovali vieru, bol vyšší, ako je v súčasnosti. Pod toto číslo sa podpísala aj nižšia pôrodnosť, ktorá klesla v roku 2001 na 62% v porovnaní s rokom 1989. V roku 2002 relatívny počet pokrstených detí v pomere k celkovo narodeným bol len 68% a bol podobný ako v roku 1989.

Absolútny počet cirkevných sobášov klesol po roku 1989 (obrázok 78). Dokonca počet cirkevných sobášov klesol aj relatívne. V roku 2002

bolo len 55% cirkevných sobášov, kým v roku 1989 ich bolo 59%. Paradoxne, podiel cirkevných sobášov je nižší ako deklarovaný podiel rímskokatolíkov na Slovensku (69%). Relatívny počet cirkevných pohrebov sa po roku 1989 nezvýšil (obrázok 79).

Fakty, že po roku 1989 sa nezvýšil počet cirkevne krstených, cirkevne sobášených a ani cirkevných pohrebov, jednoznačne hovoria, že v praktickom živote nešlo o významné obmedzovanie kresťanského života počas socializmu. Samozrejme, počas socializmu ľudia praktizujúci verejne náboženstvo nemohli alebo mali ťažkosti pracovať vo vyšších štátnych štruktúrach a vyslovovať názor v médiách, podobne, ako má v súčasnosti ťažkosti pracovať aktívny člen Komunistickej strany Slovenska vo vyšších štátnych štruktúrach.

Na obrázkoch 75 a 76 sú uvedené počty kňazov a katechétov za posledných 15 rokov. Na obrázku 80 je uvedený počet kostolov, kde v rokoch 1989 – 1998 sa ich počet zvýšil len o 7% (v roku 1999 boli medzi kostoly pripočítané aj kaplnky) a počet omší sa zvýšil len o 19% (obrázok 81). Tieto údaje tiež nepodporujú názor o významnom obmedzovaní slobody náboženstva za socializmu. Paradoxne mediálna a finančná podpora cirkví štátom sa neprejavila na praktických výsledkoch.

Podľa sčítania ľudu v roku 2001 najväčšiu ideologickú skupinu, až 69% populácie, tvoria rímskokatolíci. Druhou najväčšou skupinou sú ľudia bez vyznania, ktorí tvoria 13% populácie. Medzi nimi je väčšina ateistov.

V súčasnosti sa sloboda a demokracia prakticky prejavuje tak, že všetky ideologické náboženské skupiny sú podporované zo štátneho rozpočtu, okrem ideologických skupín bez vyznania.

Po roku 1948 komunistická strana na Slovensku používala nehumánne, nedemokratické a totalitné praktiky voči veriacim. Zrušila im kláštory a rehole, znárodnila ich a rehoľníkov poslala do výroby a tých, ktorí sa búrili, aj do väzenia. Po roku 1989 vládnucci humanisti a demokrati zobrali Komunistickej strane Slovenska majetok, pracovníkov, ktorí nekonvertovali, vyhodili z významného zamestnania a pritom tvrdili, že to robia v mene demokracie a slobody.

Počas komunistickej „totality“ kňazi boli platení štátom, na základných školách zadarmo mohli vyučovať náboženstvo. V rokoch „najväčšej totality“ 1953 – 1954 na vyučovanie náboženstva chodilo

66% žiakov a 35% žiakov v rokoch 1962 – 1963. Na Slovensku za komunistickej „totality“ štát platil tri teologické fakulty, kde v roku 1989 študovalo zadarmo 461 študentov.

Za súčasnej slobody a demokracie je nemysliteľné, aby ateistom alebo marxistom poskytli zadarmo učebne na základných školách na výučbu ateizmu alebo marxizmu, podobne ako komunisti poskytli kňazom na výučbu náboženstva.

Čo hovorí Biblia o viere na Slovensku za „socialistickej totality“ a za súčasnej slobody vyznávať Bibliu

Desatoro patrí k samým koreňom a základom nášho chápania dobra a zla, našej úcty k životu, dieťaťu, manželstvu a rodine. Desatoro je základom našej úcty k životu národa a sveta – cti otca i matku, nezabi, chráň silu muža a ženy, ktorí sa majú stať v manželstve otcami a matkami detí a vychovávať ich. Desatoro hovorí: Nekradni, neznič dobré meno druhého človeka, ucti si a rešpektuj manželstvo a rodinu druhých. Toto všetko mnohí aj vplyvní ľudia dnes odhadzujú. Iní to znášajú, trpia alebo rovno prijímajú. Nemyslia na Boha a odhadzujú Desatoro.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Podľa Biblie kresťan má dodržiavať desať Božích prikázaní [15]. Ako sa dodržiavali tieto prikázania počas „totality“ a ako sa dodržiavajú dnes? Čo hovoria prikázania a aká je prax?

1. Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva: Nebudeš mať iných bohov okrem mňa. Neurobíš si modlu ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou. Nebudeš sa im klaňať ani ich uctievať.

Prvé prikázanie sa dodržiavalo lepšie za socializmu, pretože za socializmu na Slovensku malo vplyv len kresťanské náboženstvo, v súčasnosti na Slovensku pôsobí viac náboženstiev a tým aj viac bohov, dokonca aj satanisti. A, pravdaže, najväčším božstvom sú peniaze!

2. Nevezmeš meno Pána, tvojho Boha, nadarmo. Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto bude brať jeho meno nadarmo.

Prikláňam sa k názoru, že druhé prikázanie sa dodržiavalo lepšie za

socializmu, pretože teraz sa viac berie meno Božie nadarmo.

3. *Spomni na sobotňajší deň, aby si ho zasvätil. Šest' dní budeš pracovať a tvoriť všetky svoje diela. Siedmy deň je však sobota Pána, tvojho Boha.*

V súčasnosti sa siedmy deň už nesväťí tak ako za socializmu, ľudia bežne v nedeľu pracujú, a keď nepracujú, často chodia nakupovať.

4. *Cti otca svojho a svoju matku.*

Zvýšenie počtu trestných a násilných trestných činov po prevrate v roku 1989 (obrázok 16 a 22) jednoznačne dokumentuje, že štvrté prikázanie sa dodržiavalo za socializmu dôslednejšie ako v súčasnosti.

5. *Nezabiješ.*

Zvýšenie počtu vražd po prevrate v roku 1989 (obrázok 18) jednoznačne dokumentuje, že piate prikázanie sa dodržiavalo za socializmu dôslednejšie ako v súčasnosti.

6. *Nescudzoložiť.*

Rozvoj sex-priemyslu na Slovensku a zdvojnásobenie počtu rozvodov po roku 1989 jednoznačne dokumentuje, že šieste prikázanie sa dodržiavalo za socializmu dôslednejšie ako v súčasnosti.

7. *Nepokradneš.*

Prudké zvýšenie počtu krádeží po prevrate v roku 1989 (obrázok 23) jednoznačne dokumentuje, že siedme prikázanie sa dodržiavalo za socializmu dôslednejšie ako v súčasnosti.

8. *Nevyslovíš krivé svedectvo proti svojmu blížnemu.*

Všeobecný nárast kriminality, množstvo kriminálnych káuz poukazuje na zvýšený počet krivých svedectiev po prevrate v roku 1989 (obrázok 16) a tým aj lepšieho dodržiavania ôsmeho prikázania za socializmu ako v súčasnosti.

9. *Nepožiadaj manželky svojho blížneho.*

Podobne ako pri šiestom prikázaní, rozvoj sex-priemyslu na Slovensku a zdvojnásobenie počtu rozvodov po roku 1989 jednoznačne dokumentuje, že deviate prikázanie sa dodržiavalo za socializmu

dôslednejšie ako v súčasnosti.

10. Nepožíadaš dom svojho bližneho, ani jeho sluhu, ani jeho slúžku, vola, osla ani nič, čo je tvoje bližneho.

Prudké zvýšenie počtu súdnych sporov o domy a majetky po roku 1989, krach bánk a nebankových subjektov jednoznačne dokumentujú, že desiate prikázanie sa dodržiavalo za socializmu dôslednejšie ako v súčasnosti.

Porovnaním dodržiavania desiatich Božích prikázaní za socializmu a súčasného kapitalizmu prichádzame k paradoxnému záveru, že komunistická strana za socializmu dokázala zabezpečiť lepšie dodržiavanie Božích prikázaní ako v súčasnosti cirkev s podporou médií a financií od štátu. Dokonca komunistická strana na Slovensku dokázala lepšie zabezpečiť dodržiavanie Božích prikázaní ako skoro všetky kresťanské vlády v kresťanských kapitalistických krajinách sveta! Prečo sa výsledky takýchto analýz nezverejňujú? Sila profesionálnej totality to nedovolí.

Pripomínam, že Biblia nič nehovorí o tom, že cirkev by mala vlastniť majetky – polia, lesy a iné nehnuteľnosti. Práve naopak, Biblia hovorí, že základom kresťanstva je dodržiavanie desiatich Božích prikázaní a k bohatstvu sa vyjadruje jednoznačne, citujem:

- Evanjelium podľa Lukáša: 18, veta 22: „*Keď to Ježiš počul, povedal mu: Ešte jedno ti chýba. Predaj všetko, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebesiach; potom príď a nasleduj ma.*”
- Evanjelium podľa Lukáša: 18, veta 24: „*Vidiac ho Ježiš povedal: Ako ťažko vchádzajú do kráľovstva Božieho tí, čo majú majetky.*”
- Evanjelium podľa Lukáša: 18, veta 25: „*Zaiste ľahšie je ťave prejsť uchom ihly, ako bohatému vojsť do kráľovstva Božieho.*”
- Skutky apoštolov 2: vety 44 a 45: „*A všetci veriaci, ktorí boli pospolu, všetko mali spoločné, aj statky a majetky predávali a rozdeľovali všetkým, ako kto potreboval.*”

Vysokú úroveň kresťanstva na Slovensku a v bývalých socialistických krajinách potvrdzujú aj návštevy pápeža Jána Pavla II., ktoré tu boli pravidelnejšie ako v krajinách západnej Európy, pretože

u nás mal viac obdivovateľov. Pravdepodobne vysoká úroveň kultúry, morálky, vzdelania a dodržiavanie Božích prikázaní za socializmu konzervovali kresťanstvo u nás lepšie ako liberálny kapitalizmus v západnej Európe. Preto predstavitelia kresťanstva na Slovensku nie sú nadšení našou užšou integráciou do Európskej únie.

Porovnaním dodržiavania desiatich Božích prikázaní za socializmu a súčasného kapitalizmu prichádzame ešte k ďalšiemu paradoxnému záveru. Prečo súčasná cirkev nepodporuje Komunistickú stranu Slovenska, a tým dodržiavanie desatora? Prečo súčasná cirkev najviac útočí na komunistickú stranu, ktorá dokázala v praktickom živote, že občania lepšie dodržiavali desať Božích prikázaní, ako keď je pri moci súčasná cirkev. Pravdepodobne sa bojí konkurencie.

Prečo súčasná cirkev nepresviedča veriacich, aby vo voľbách volili KSS, a tým zabezpečili dodržiavanie desiatich Božích prikázaní? Prečo sa neriadi prikázaniami Biblie aspoň tak, ako to dokázali komunisti? Tento paradox si neviem vysvetliť, nerozumiem mu, alebo by som aj rozumel, ale sa to bojím napísať. Slovensko na to ešte nedozrelo.

Čo hovoria ľudia, ktorí poznajú superdôkazy o neschopnosti socialistického poľnohospodárstva, stavebníctva, priemyslu, o banánoch a mandarínkach, a aké sú fakty

Dňom i nocou televízia mučila uši divákov štatistickými údajmi, ktoré dokazovali, že ľudia majú dnes viac jedla, viac šatstva, lepšie domy, lepšiu zábavu – že žijú dlhšie, kratšie pracujú, sú vyšší, zdravší, mocnejší, šťastnejší, inteligentnejší, vzdelanejší ako pred päťdesiatimi rokmi.

George Orwell: 1984

Nemôže vo mne vzbudzovať dôveru ten, kto v takej zdevastovanej krajine (akou je Slovensko) sľubuje idylické vybrádnutie zo všeobecnej chudoby a nedostatku.

Fedor Gál, predseda Koordinačného centra VPN (Národná Obroda 1990(?))

Ľudia, ktorí podľahli propagande počas socializmu stále opakovali a často ešte aj teraz opakujú tvrdenia o neschopnostiach socialistického poľnohospodárstva oproti súkromnému poľnohospodárstvu (pozri kapitolu 1. 1. Poľnohospodárstvo) a o neschopnosti socialistického

stavebníctva a priemyslu oproti kapitalistickému (pozri kapitolu 1. 2. Stavebníctvo a priemysel).

Štandardne vytunelovaný stále opakuje a opakuje tvrdenia o nedostatku niektorých potravín za socializmu, napríklad banánov a mandarínok, ktoré bolo možné zohnať len na Vianoce. Štandardne ľudia, ktorí podľahli propagande, sú presvedčení, že podľa množstva banánov a mandarínok vo výkladoch obchodov sa určuje rozvoj poľnohospodárstva, celkovej ekonomiky a životnej úrovne obyvateľov.

Za socializmu na Slovensku koloval vtip, že komunisti odstránia písmeno „M“ z abecedy, pretože ho nepotrebujú, lebo niet ani mäsa, ani mlieka, ani masla. Ako to skutočne bolo? Čo hovoria fakty o spotrebe potravín na Slovensku?

Na obrázku 65 je zdokumentovaná spotreba mäsa na Slovensku. Spotreba bola nízka za kapitalizmu pred rokom 1938, zvyšovala sa počas socializmu a začala klesať po opätovnom zavedení kapitalizmu. V roku 2002 je na úrovni, ktorú sme za socializmu dosiahli už v roku 1970. Podobne je to aj so spotrebou mlieka, ktorá po zavedení kapitalizmu klesla až na úroveň rokov 1966 (obrázok 66) a spotreba cukru (obrázok 69), ktorá následkom chudoby klesla na úroveň, ktorú sme za socializmu dosiahli už v roku 1954. (To znamená, že ponovembroví revolucionári v roku 2004 môžu oslavovať 50-ročný úpadok spotreby cukru).

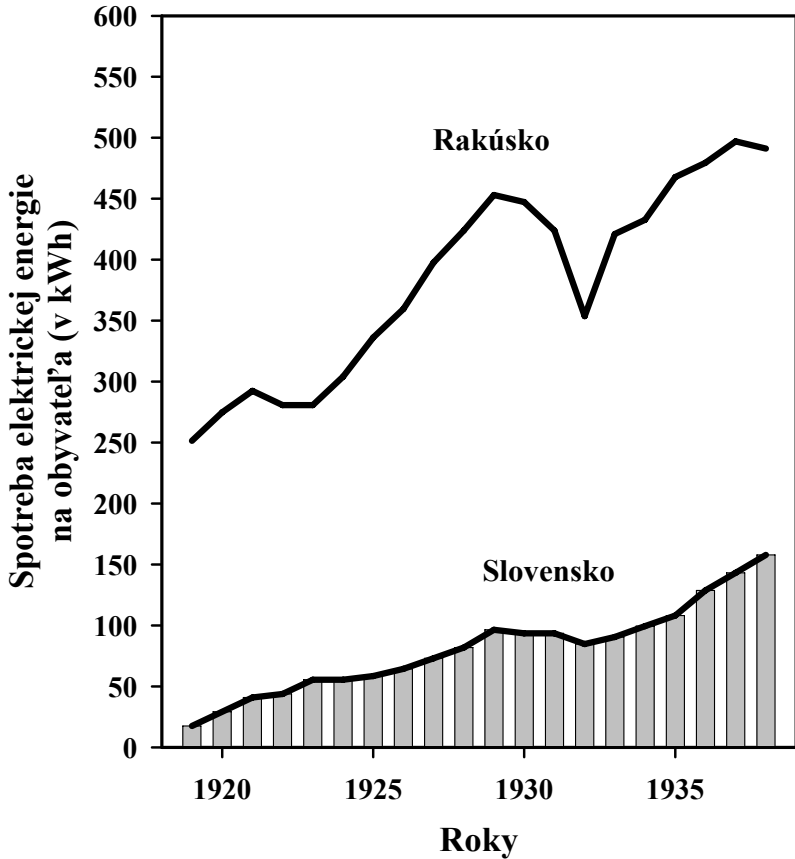
Bojovníci za kapitalistickú demokraciu argumentujú, že síce spotreba základných potravín klesla, ale je to len preto, že ľudia sa stravujú zdravšie. Ani tento argument neplatí, pretože výsledkom súčasnej biedy na Slovensku je aj zníženie spotreby zeleniny (obrázok 67), v posledných rokoch aj ovocia (obrázok 68) a bohužiaľ, aby sa vyrovnal príjem kalórií, zvýšenie spotreby tukov v poslednom roku. Škoda, že nemám k dispozícii údaje o banánoch a mandarínkach, preto neviem, či ich spotreba je v súčasnosti vyššia alebo nižšia ako za socializmu.

Ľudia, ktorí podľahli propagande, opakovali a opakujú okrídlenú „pravdu“: Štát je zlý vlastník priemyselných a poľnohospodárskych podnikov. To znamená, že je potrebné čo najrýchlejšie ich sprivatizovať. Túto „pravdu“ vyrobili pre štandardne vytunelovaných motrokári, keď sa chceli zmocniť zadarmo našich bánk, poisťovní, podnikov a služieb, čo sa im aj s pomocou našich ponovembrových hrdinov podarilo. Aký je štát zlý vlastník a aký dobrý vlastník je

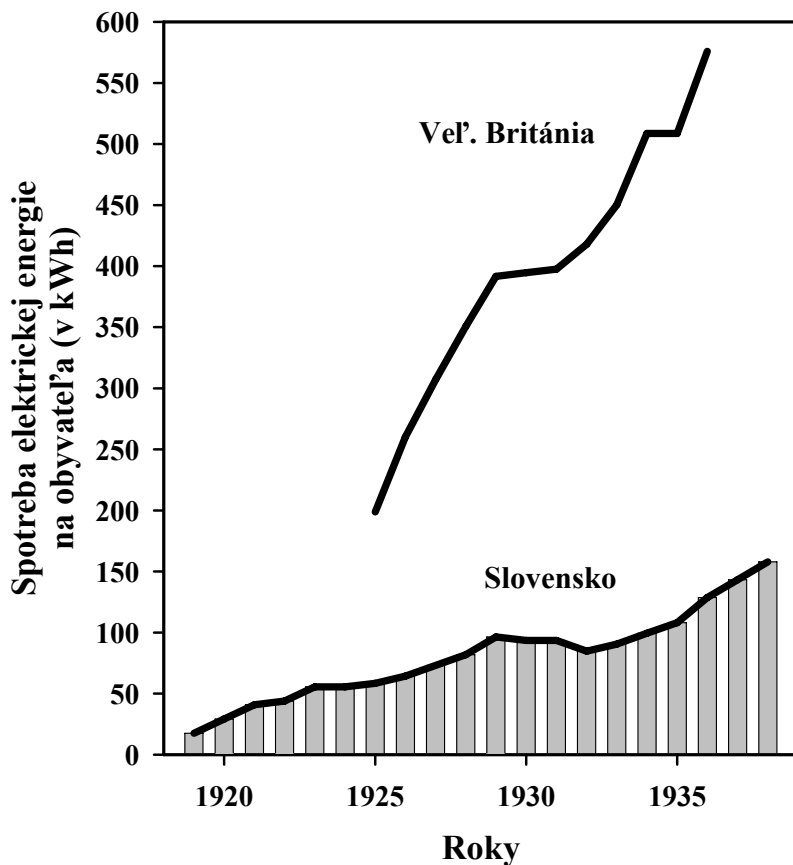
súkromný sektor, vidieť z obrázkov rozvoja poľnohospodárstva (obrázok 1), stavebníctva (obrázok 9), priemyslu (obrázok 11), reálnych miezd (obrázok 33), dôchodkov (obrázok 35), atď. Ľudí, ktorí podľahli propagande, nepresvedčia fakty uvedené na obrázkoch, ktoré v praxi potvrdzujú, že štát na Slovensku bol vynikajúcim vlastníkom v porovnaní so súkromným vlastníctvom.

Je úžasné sledovať, až do akej miery možno podľahnúť propagande. Nad takouto úrovňou by pravdepodobne žasol aj George Orwell. Ešte úžasnejšie je, že ľudia, ktorí podľahli propagande na základe dodaného mozgového softvéru, odvrhnú, nenávidia, opovrhujú a možno najradšej by aj fyzicky zlikvidovali každého, kto im dokumentuje pravdu, ktorá je v rozpore s ich presvedčením, ktoré bolo dodané motrokármí. Je to výsledok sily súčasnej totality.

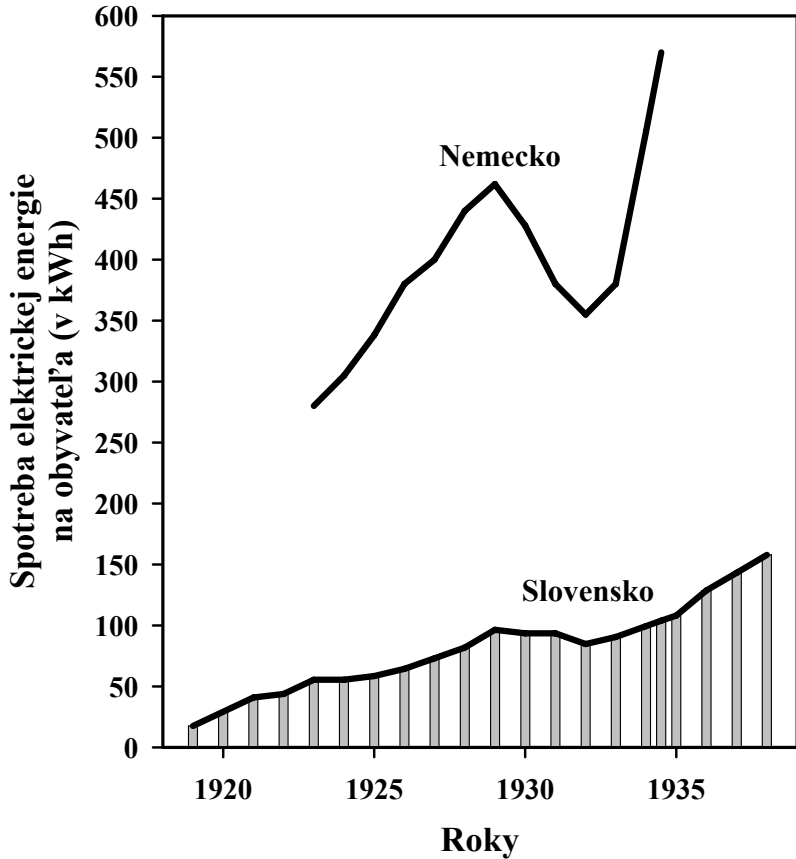
Len mi tak napadlo, či je možné vytunelovať mozog šimpanza až do takej miery, ako je to bežné u človeka? Zrejme systém súčasnej profesionálnej totality nepotrebuje vypracovať systém tunelovania mozgov u šimpanzov, lebo šimpanzy nepracujú v priemyselných parkoch, nevystupujú v televíznych reláciách, nebavia spoločnosť, nepíšu do novin a hlavne nechodia voliť v demokratických a slobodných voľbách.

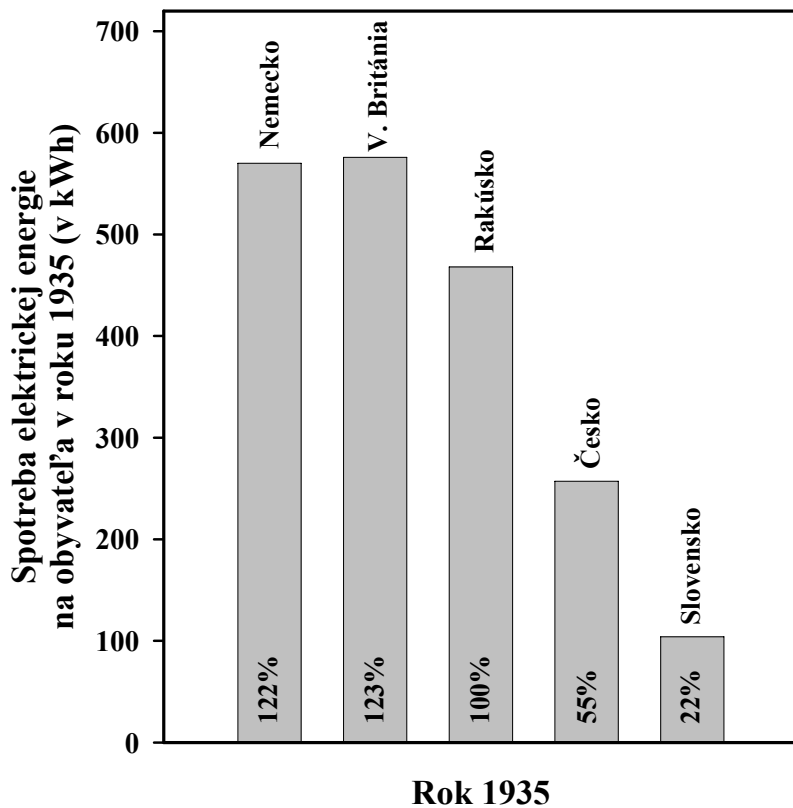
**E. Hallon: Industrializácia Slovenska 1918-1937
(Rozvoj alebo úpadok?). VEDA 1995**

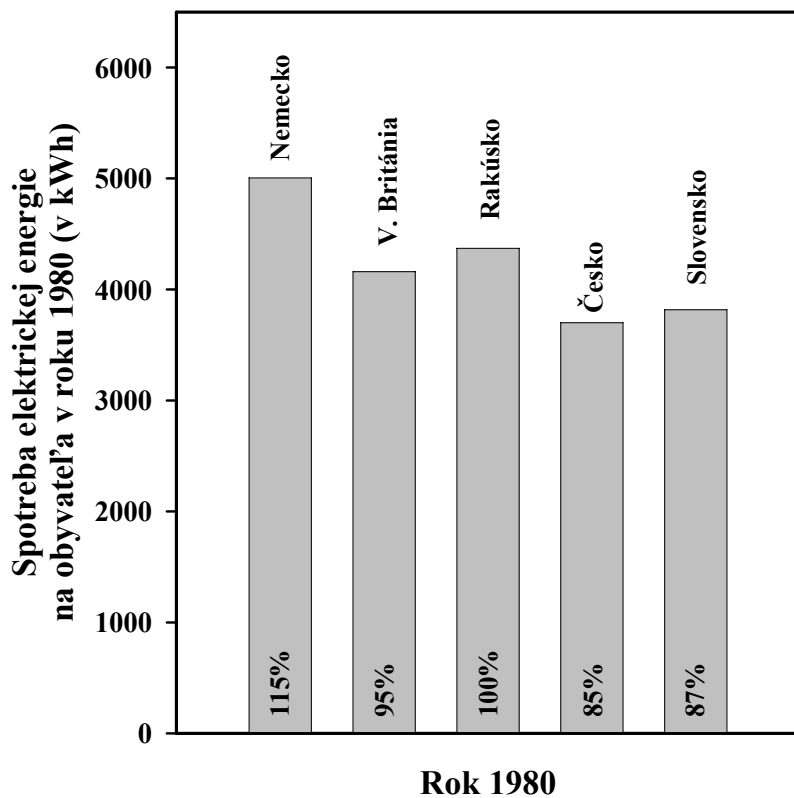
**E. Hallon: Industrializácia Slovenska 1918-1937
(Rozvoj alebo úpadok?). VEDA 1995**

**E. Hallon: Industrializácia Slovenska 1918-1937
(Rozvoj alebo úpadok?). VEDA 1995**

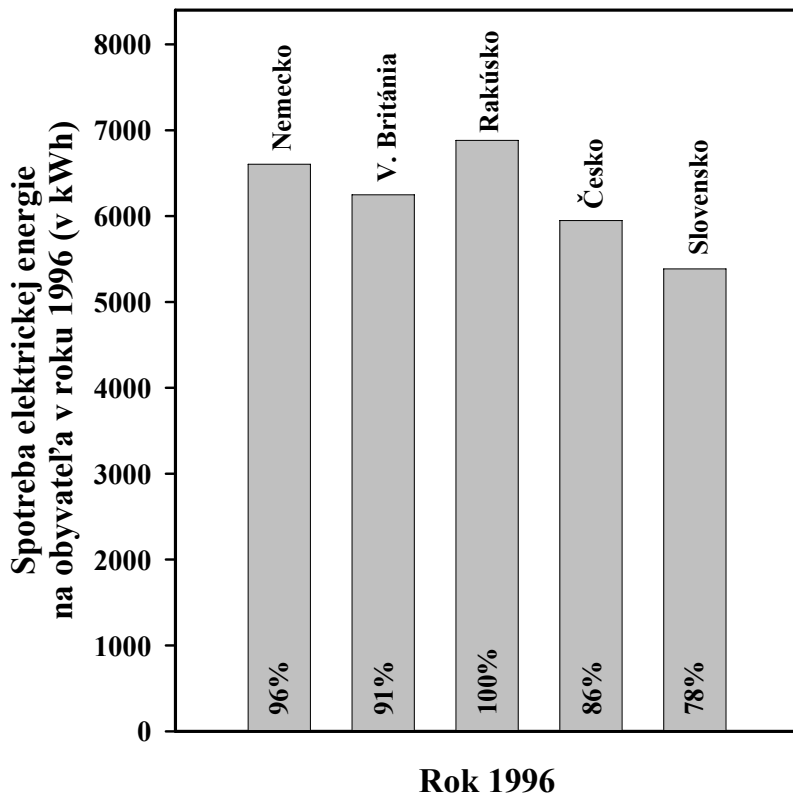

**E. Hallon: Industrializácia Slovenska 1918-1938
(Rozvoj alebo úpadok?). VEDA 1995**

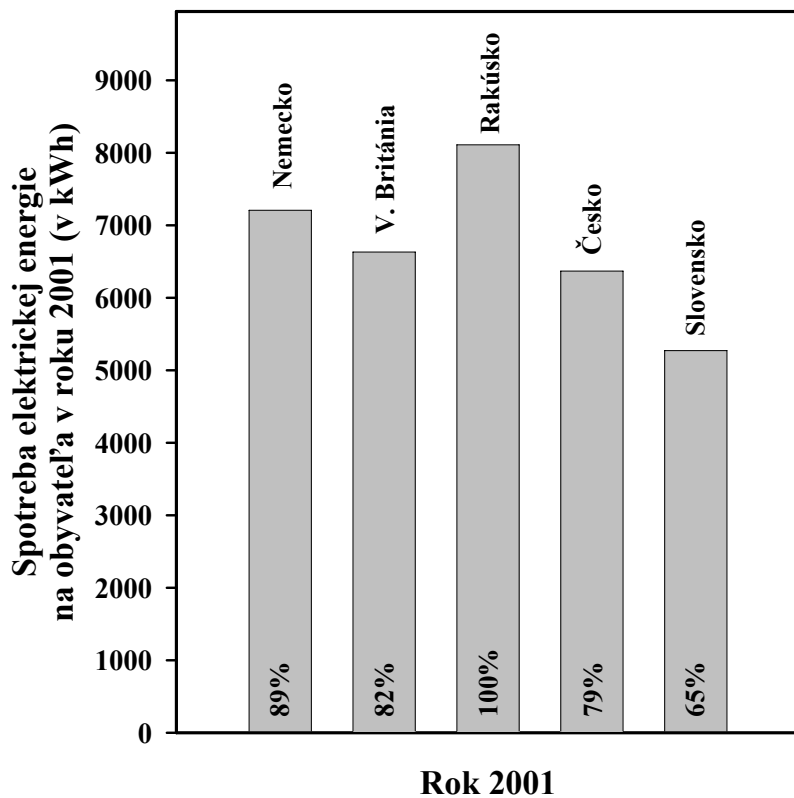

Human Development Report 2001

Obrázok 52

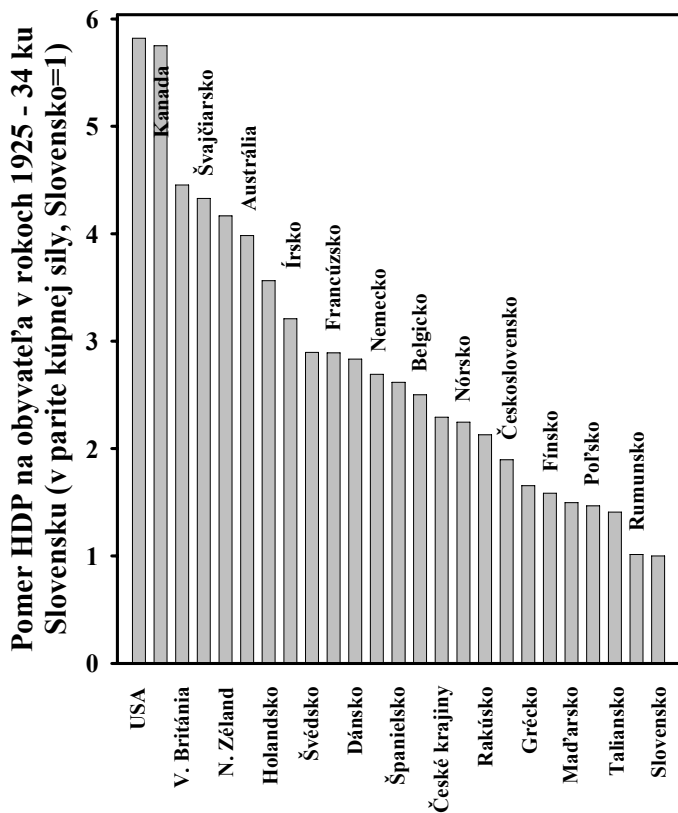

Human Development Report 1999

Human Development Report 2004

Obrázok 54

Národný dôchodok jednotlivých krajín prepočítaný na jednotnú základňu cien v USA.

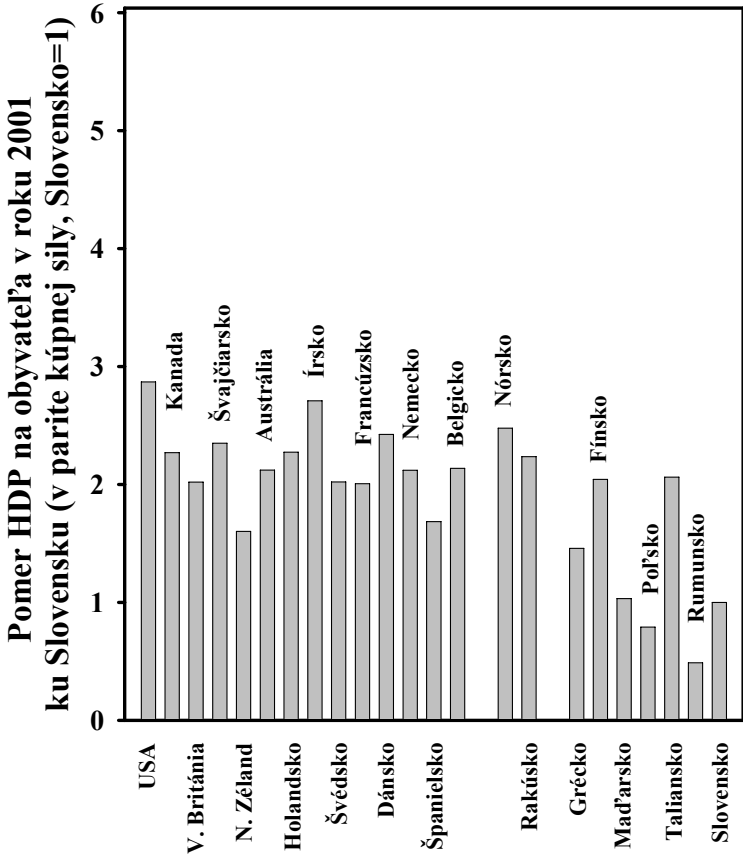
Clark, C.: Internationaler Vergleich der Volkseinkommen,

Weltwirtschaftliches Archiv 1938, č. 1.

Kubu, E. - Pátek, J.: c.d., s. 45-53,289.

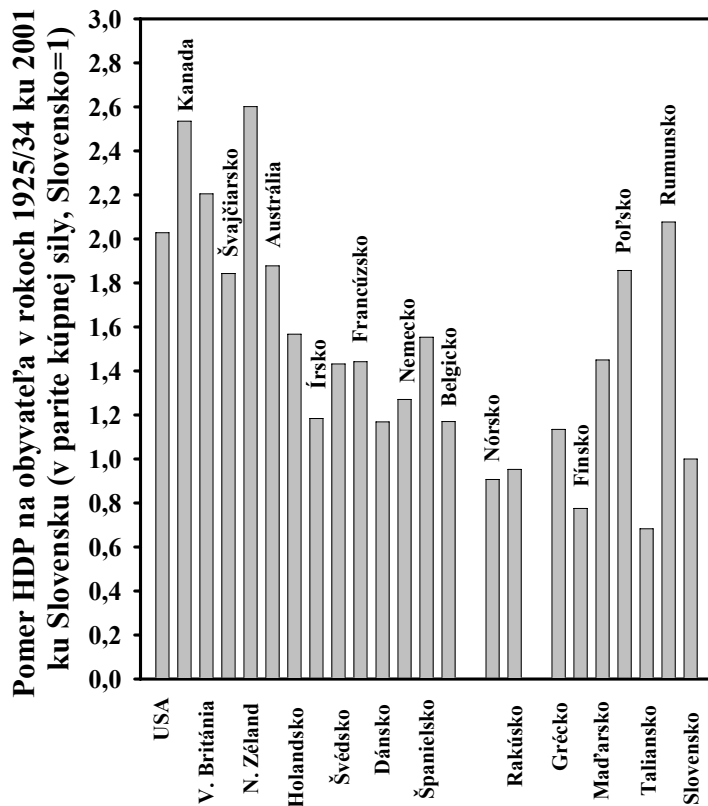
Mészáros, H.: Národný dôchodok Slovenska. Bratislava 1934, s. 47-49.

Krajčovič, V.: Národný dôchodok Slovenska 1944, 166-171

Human Development Report 2003

Obrázok 56

Národný dôchodok jednotlivých krajín prepočítaný na jednotnú základňu cien v USA.

Clark, C.: Internationaler Vergleich der Volkseinkommen,

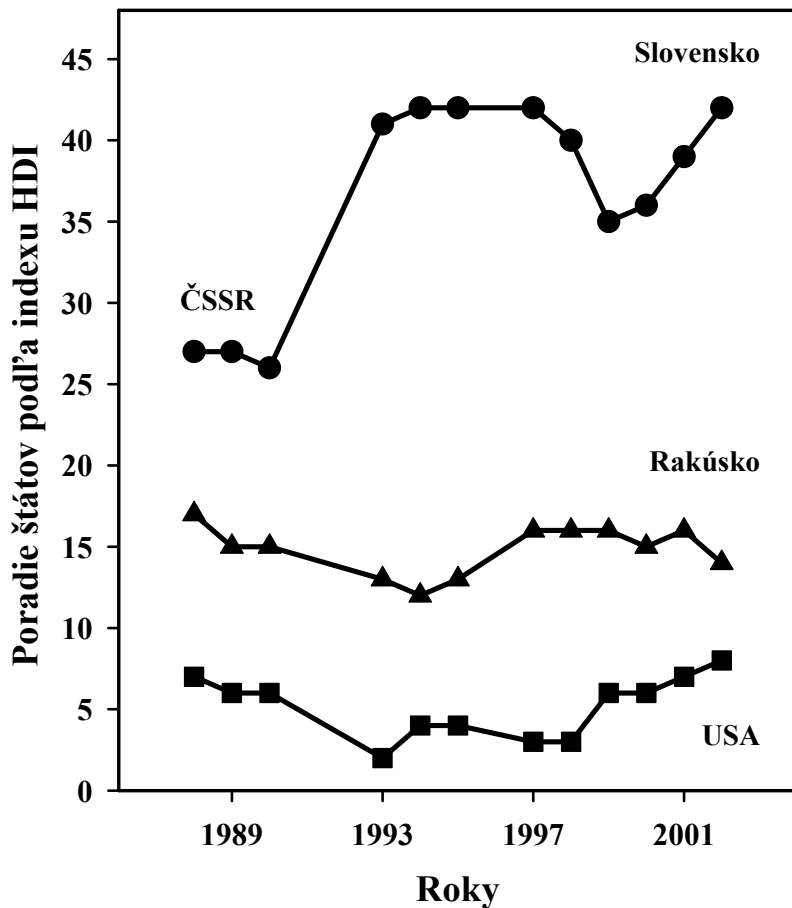
Weltwirtschaftliches Archiv 1938, č. 1.

Kubu, E. - Pátek, J.: c.d., s. 45-53, 289.

Mészáros, H.: Národný dôchodok Slovenska. Bratislava 1934, s. 47-49.

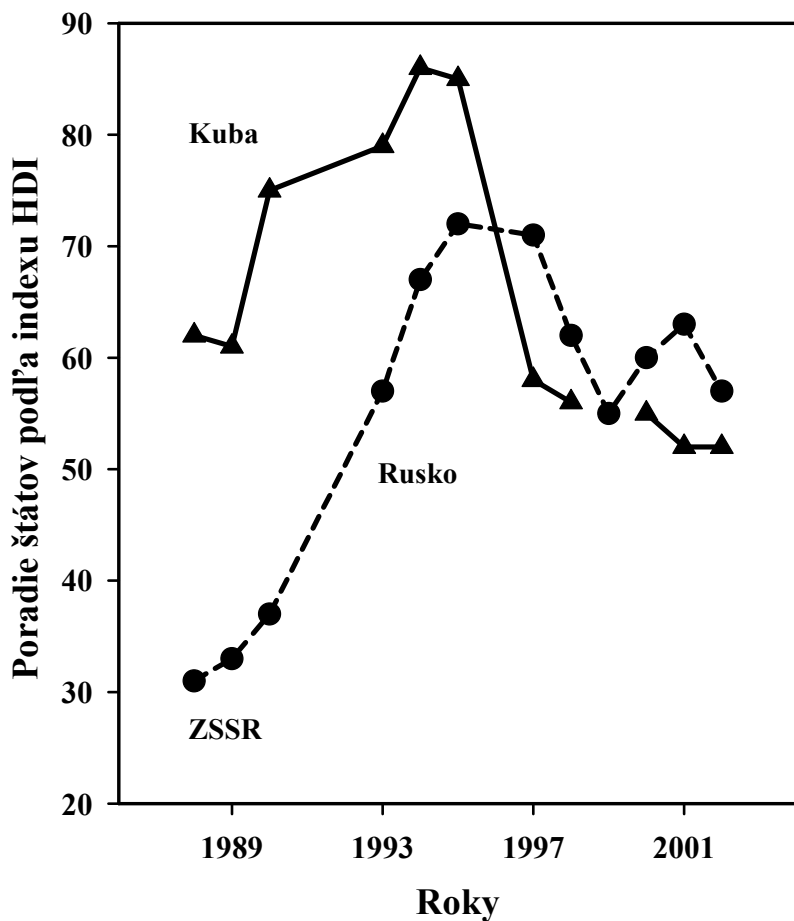
Krajčovič, V.: Národný dôchodok Slovenska 1944, 166-171

Human Development Report 2003

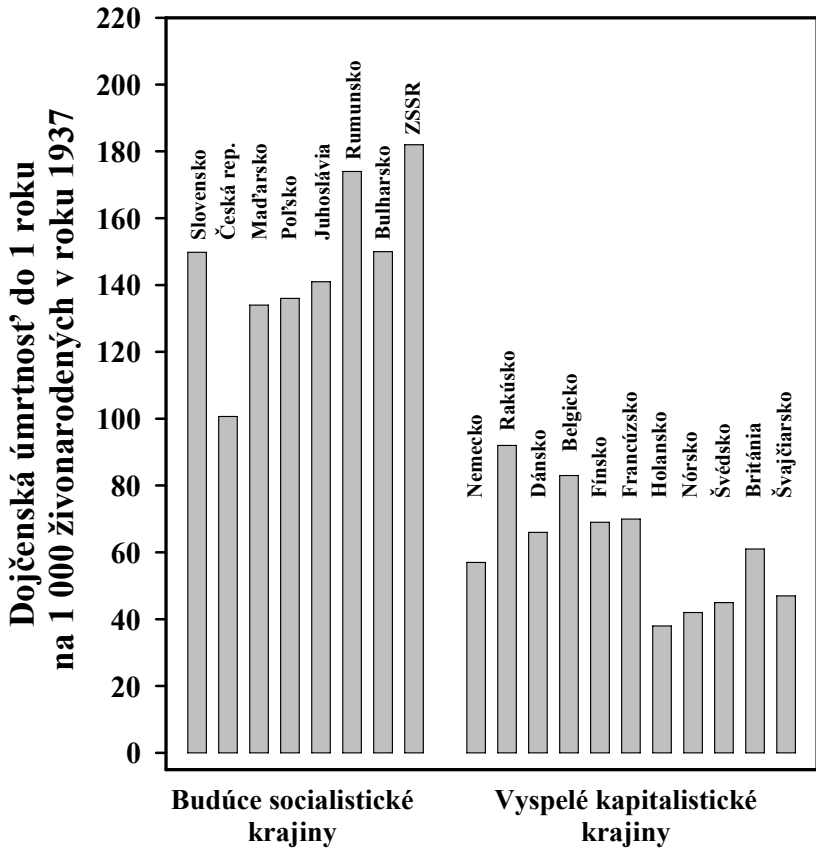

Human Development Report 1991-2003

Obrázok 58

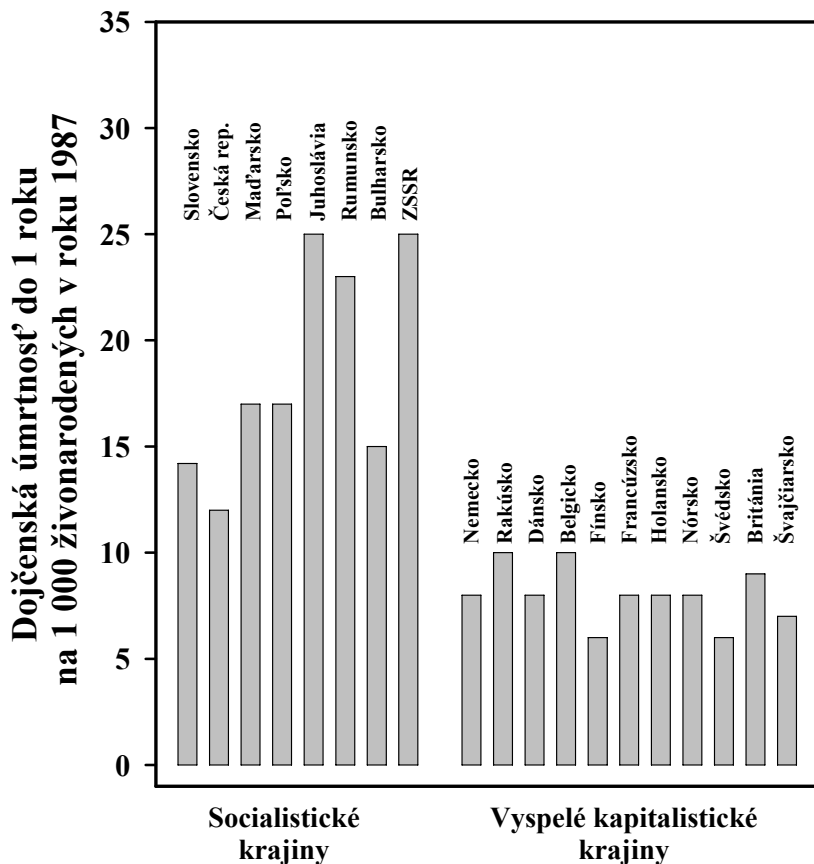

Human Development Report 1991-2003

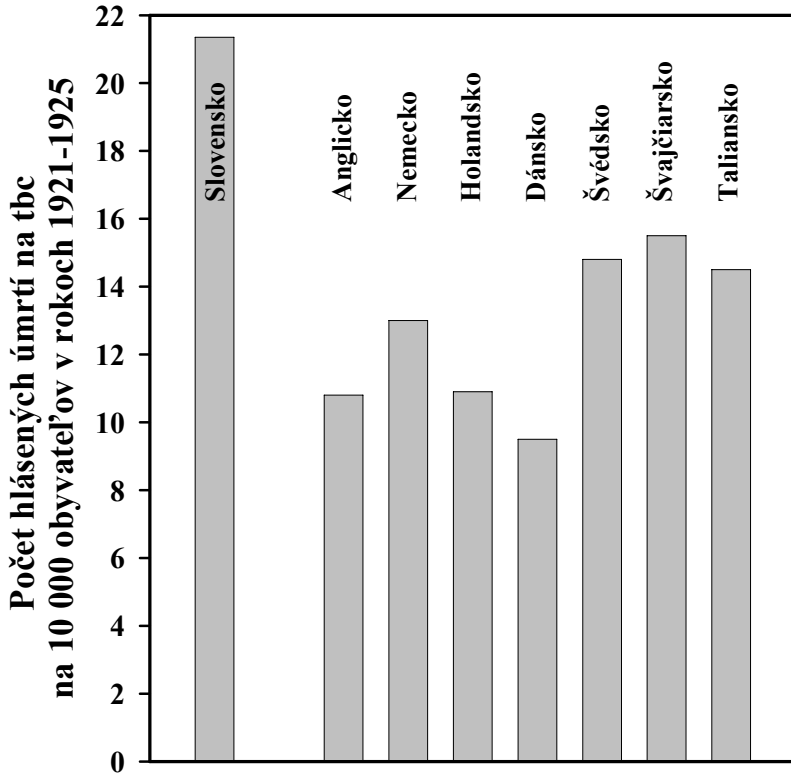
Štat. roč. České a Slovenské fed. rep. 1991
Historická statis. roč. ČSSR 1985

Obrázok 60

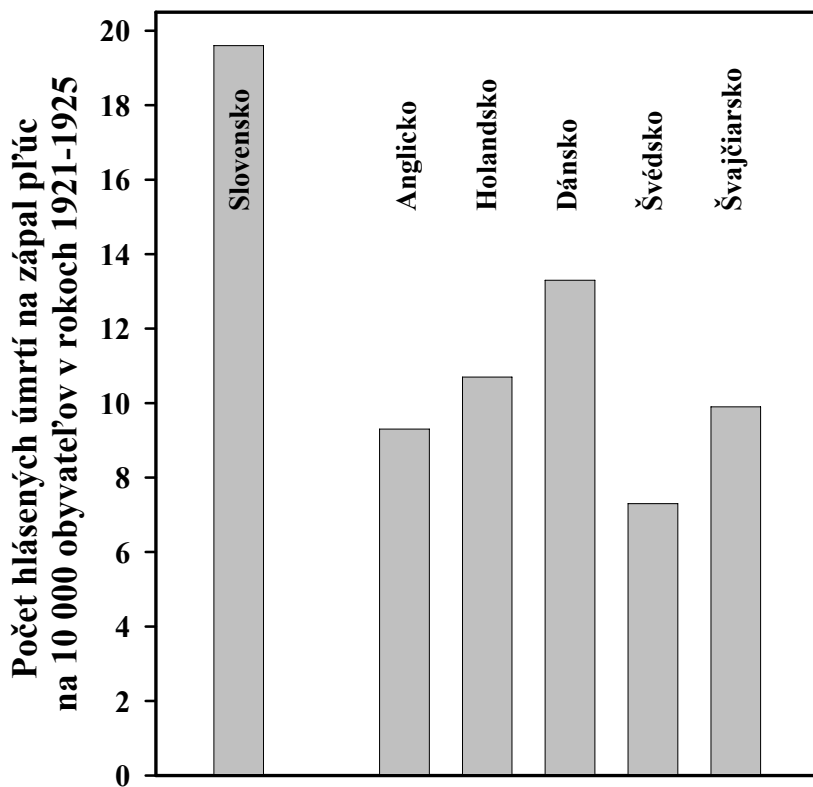

Štat. roč. České a Slovenské fed. rep. 1991
Historická statis. roč. ČSSR 1985

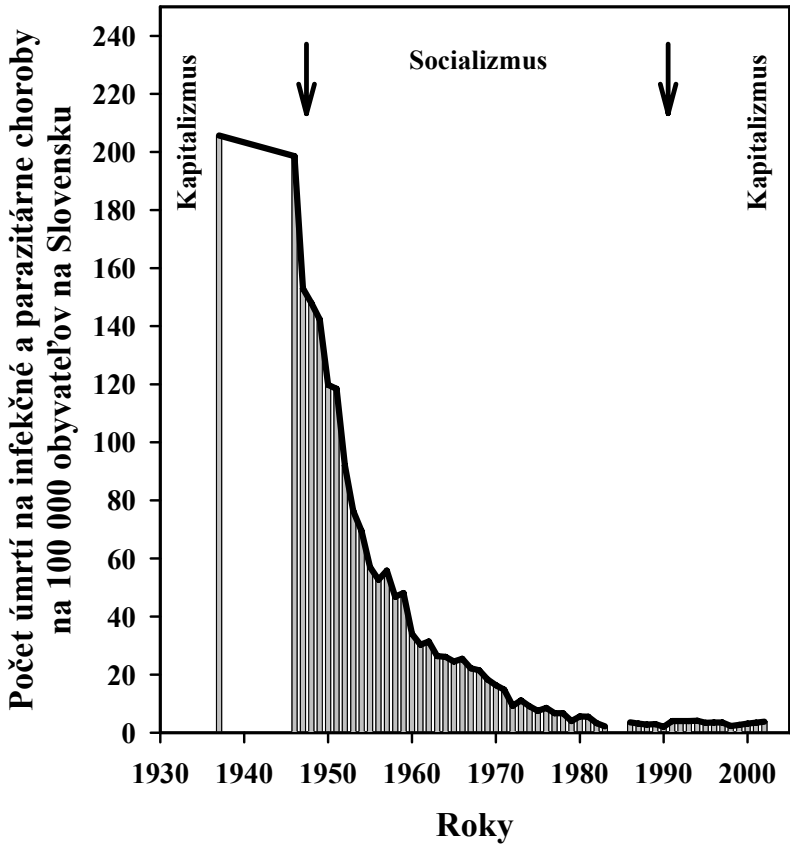
Obrázok 61

**A. Falisová: Zdravotníctvo na Slovensku
v medzivojnovom období.
VEDA 1999, Bratislava**

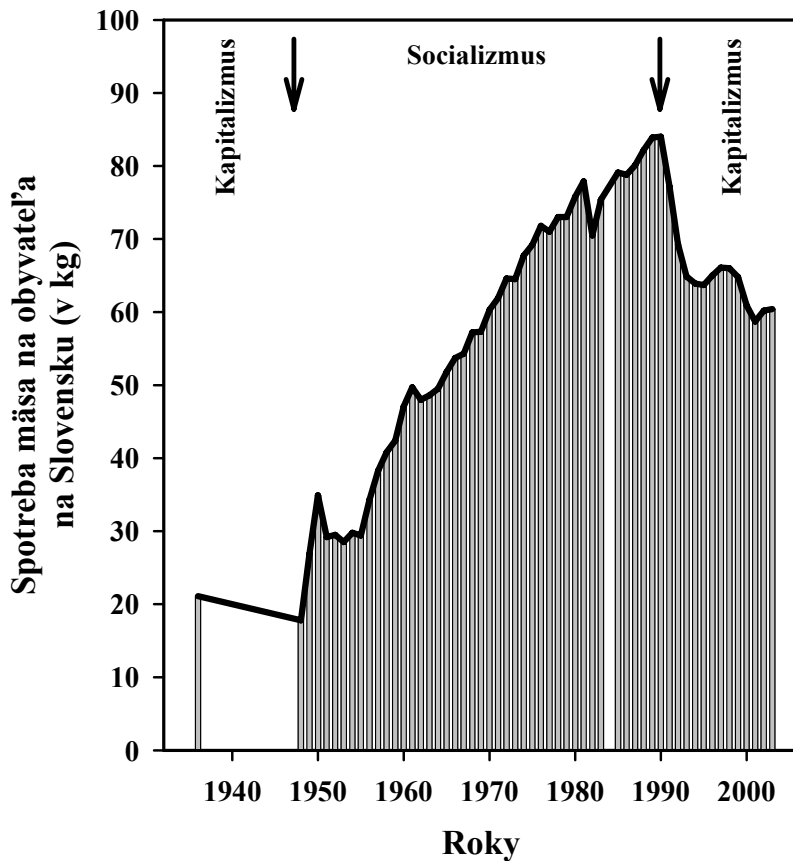

A. Falisová: Zdravotníctvo na Slovensku v medzivojnovom období. VEDA 1999, Bratislava

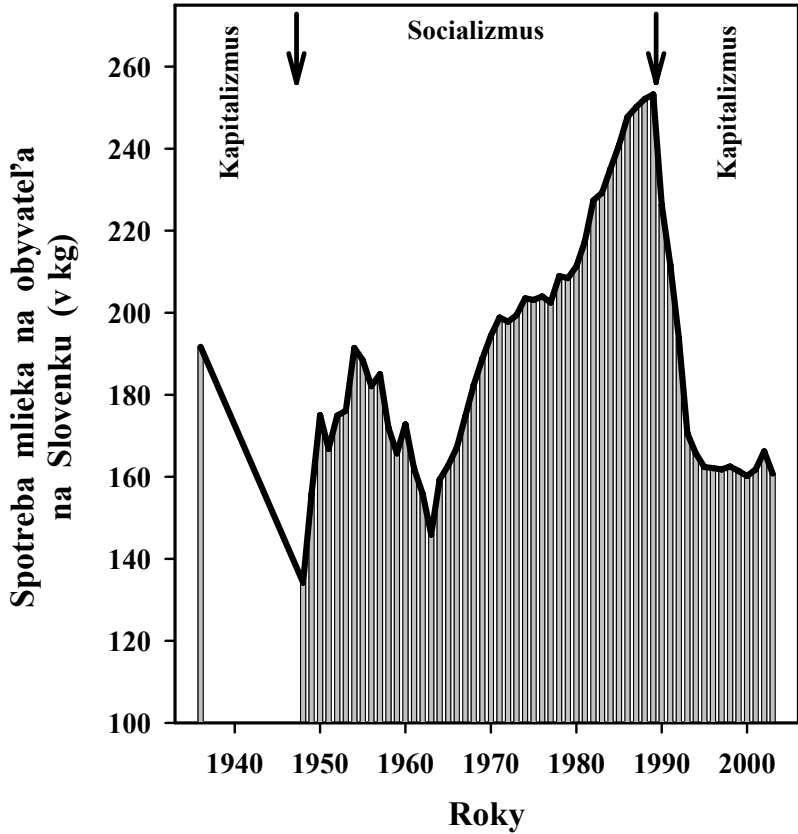
Historická statistická ročenka ČSSR, Praha 1985
Stat. roč. 1991 České a Slovenské federatívni republiky
Štat. roč. Slovenskej republiky 1994-2003

Obrázok 64

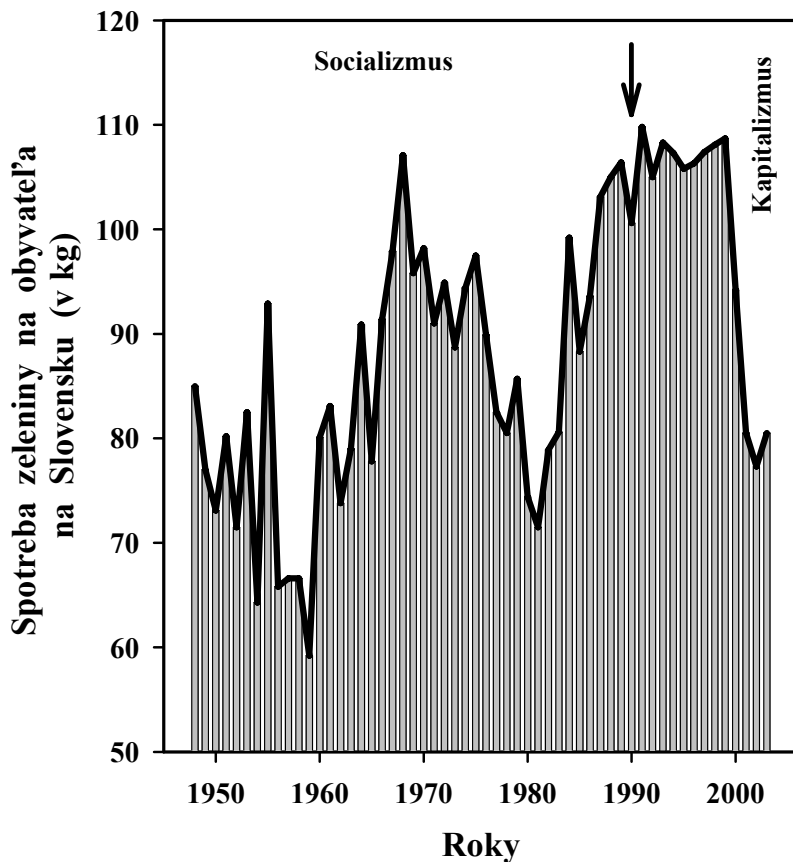
Štatistické ročenky ČSSR a SR
Ekonomický informačný systém Slovensko

Obrázok 65

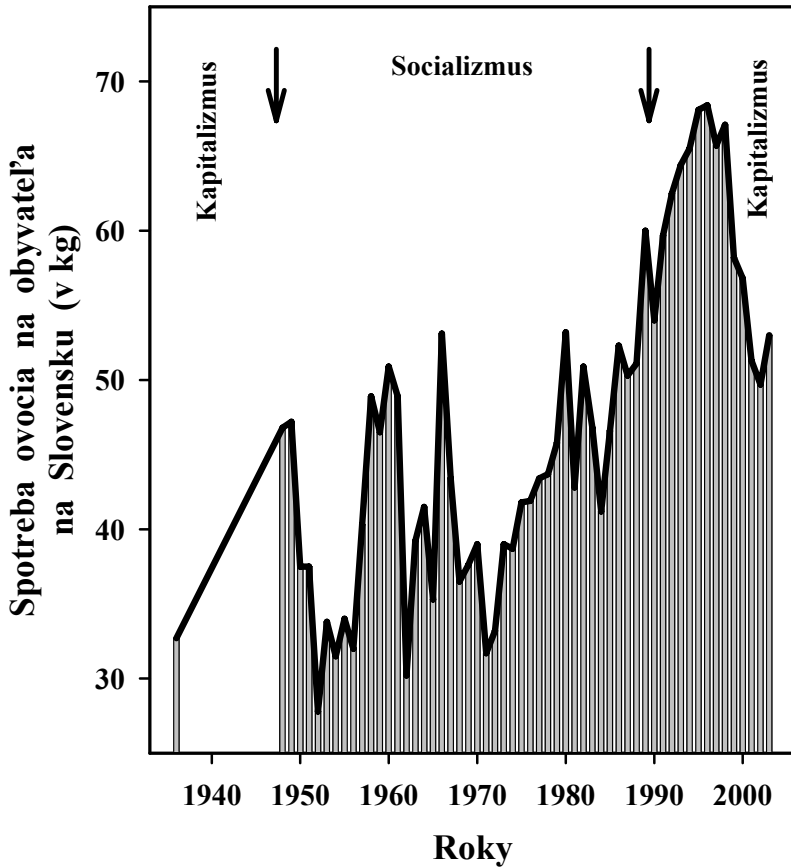
Štatistické ročenky ČSSR a SR
Ekonomický informačný systém Slovensko

Obrázok 66

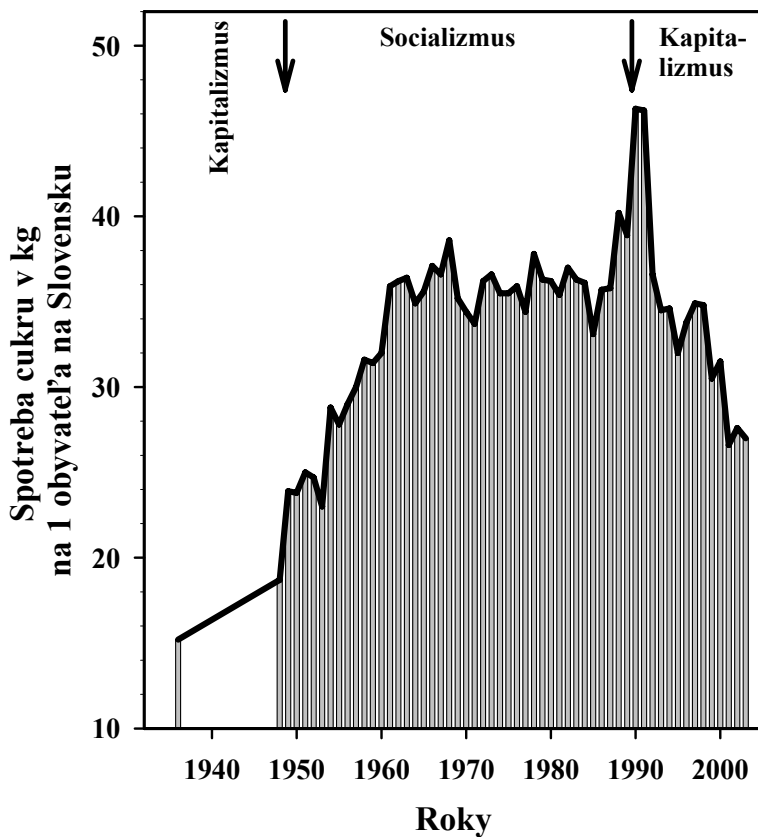
Štatistické ročenky ČSSR a SR
Ekonomický informačný systém Slovensko

Obrázok 67

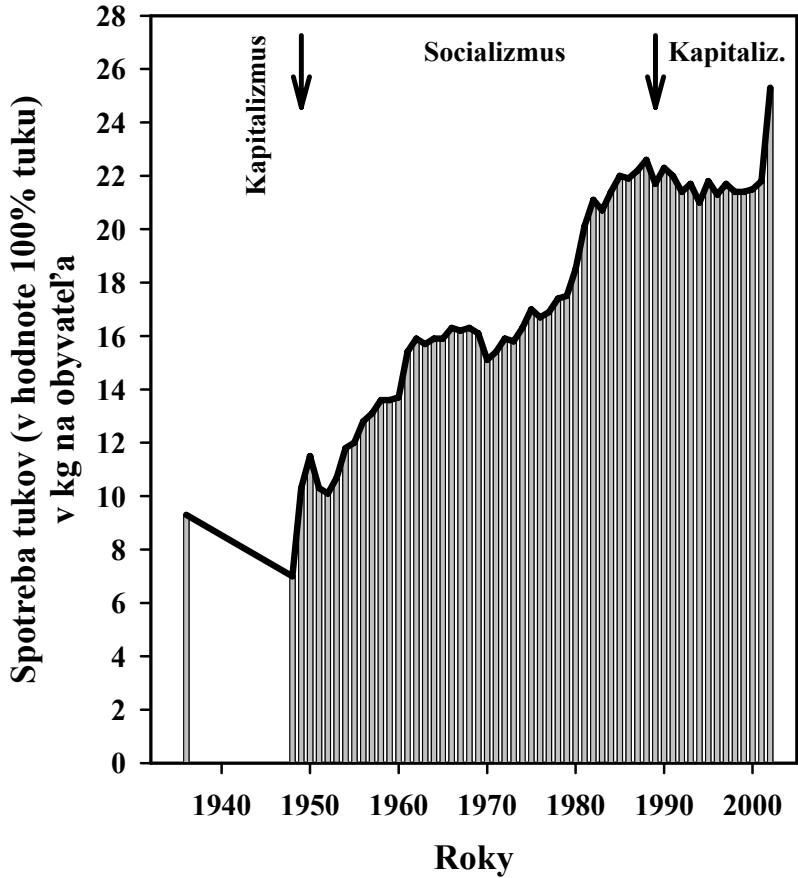
Štatistické ročenky ČSSR a SR
Ekonomický informačný systém Slovensko

Obrázok 68

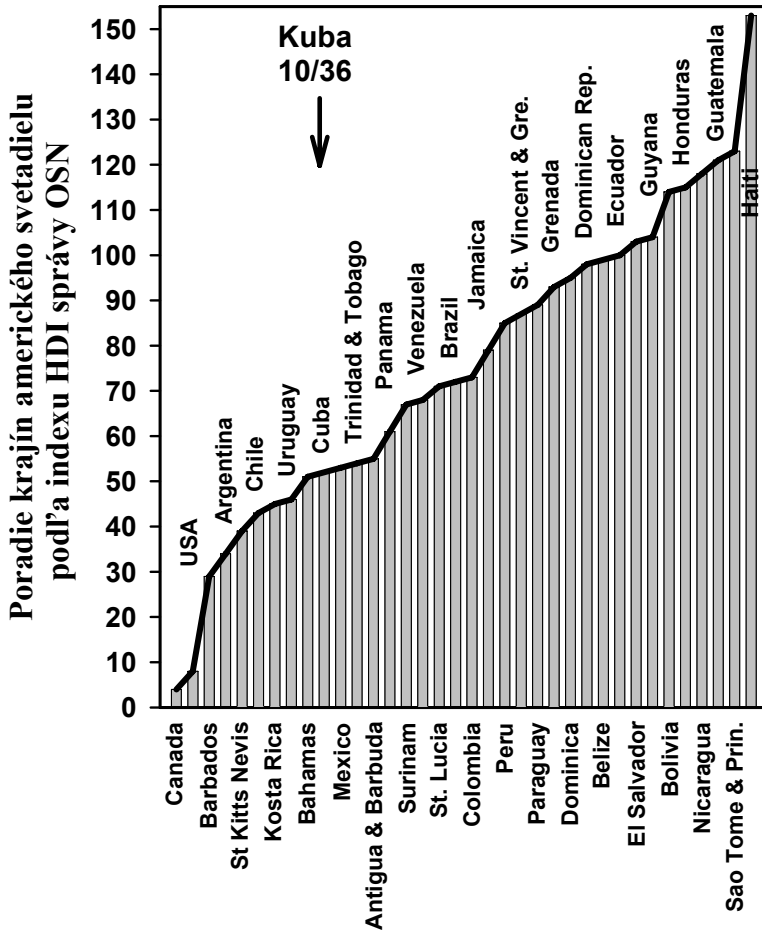
Ekonomický informačný systém Slovensko

Obrázok 69

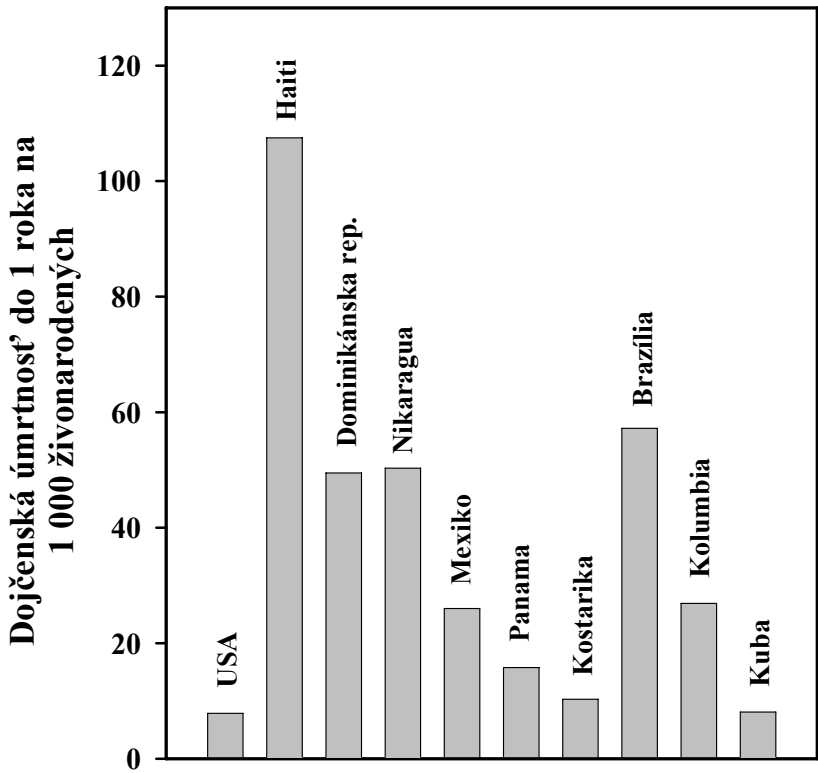

Štatistické ročenky ČSSR a SR
Ekonomický informačný systém Slovensko

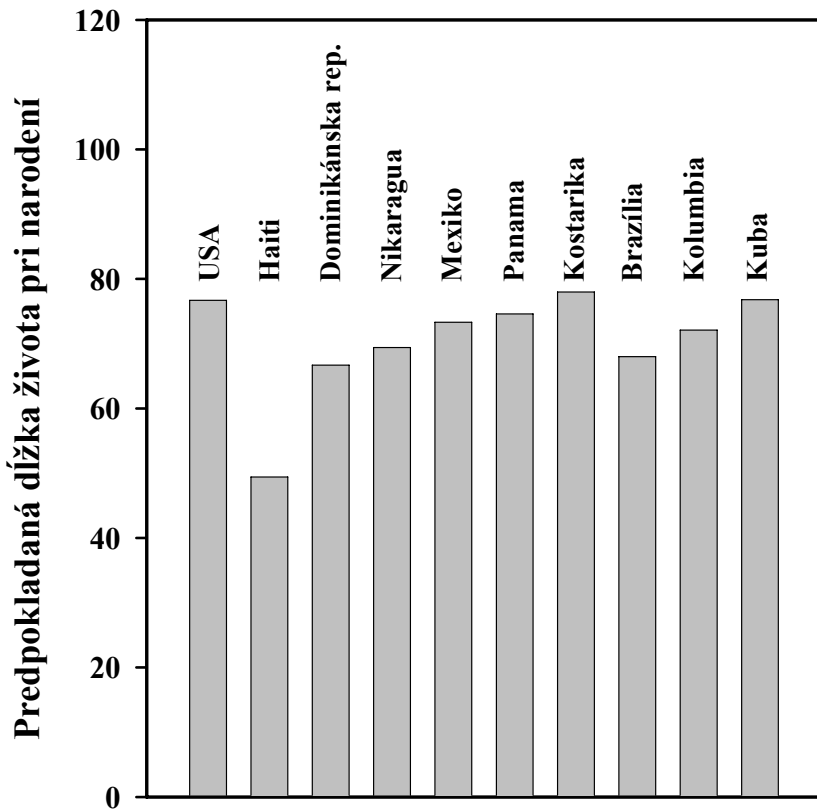
Obrázok 70

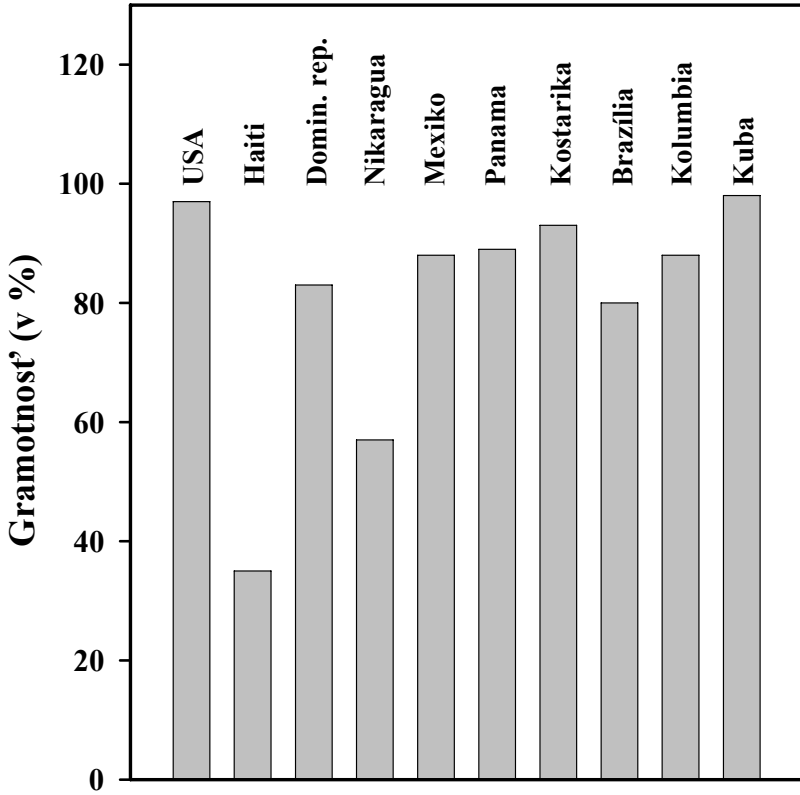
OSN: Human Development Report 2003

The World Factbook 1996-1997
(Central Intelligence Agency, Brassey's, Washington-London 1996)

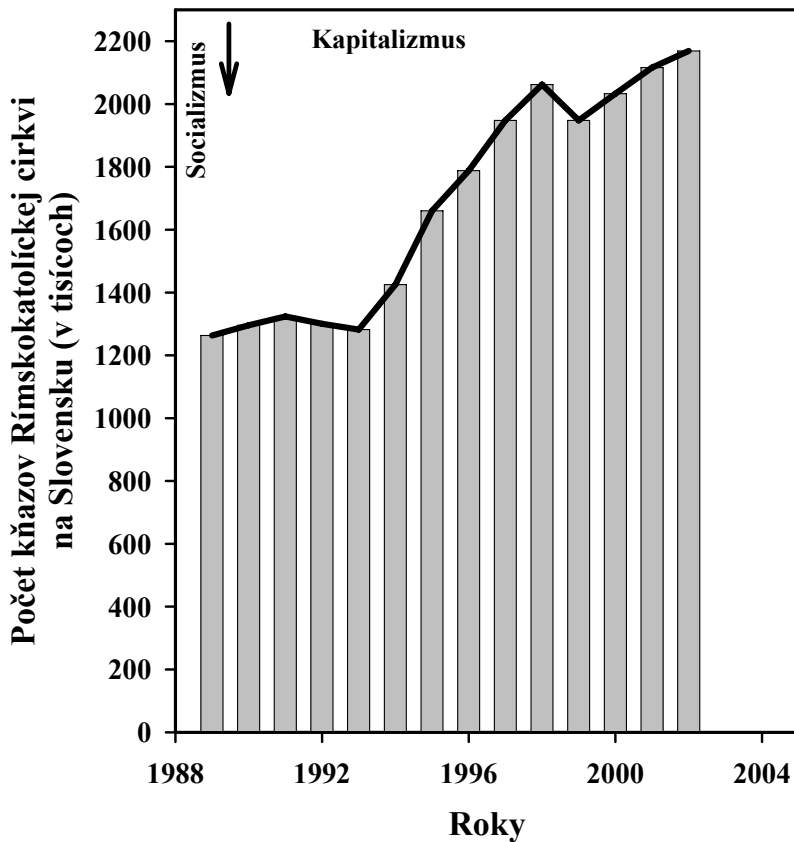

OSN: Human Development Report 2004

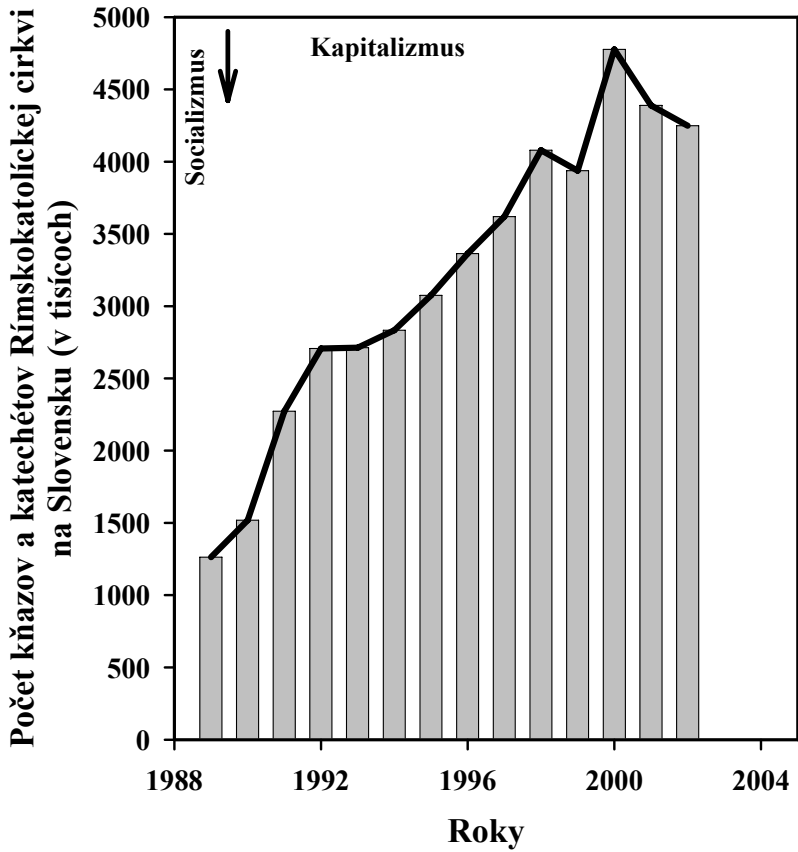

The World Factbook 1996-1997
(Central Intelligence Agency, Brassey's, Washington-London 1996)

Obrázok 74

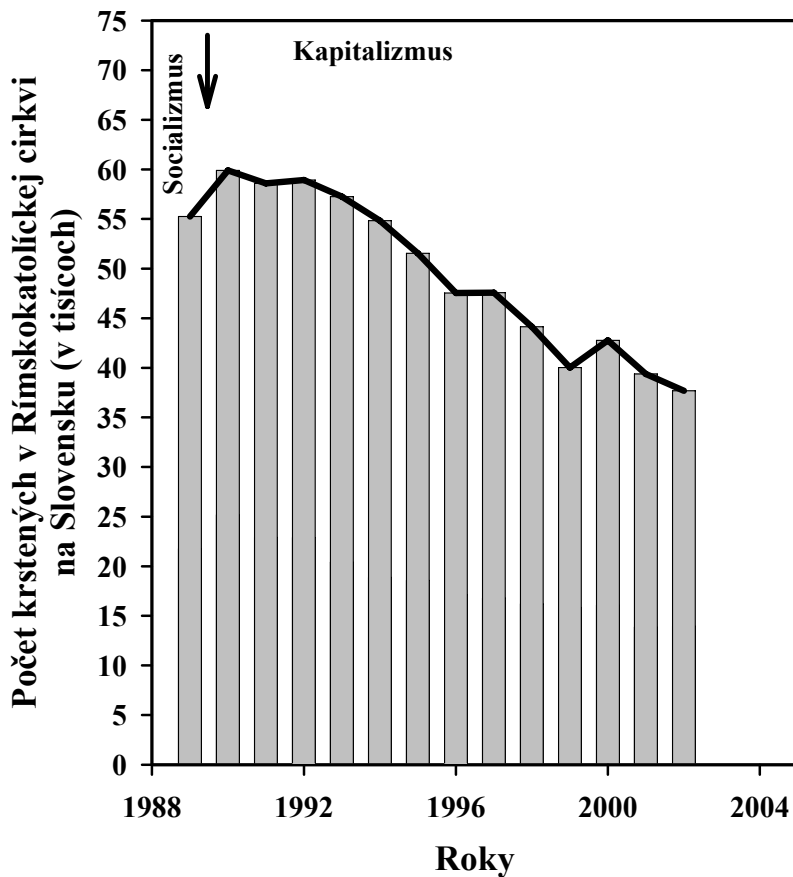

Štat. roč. SR 1994-2003

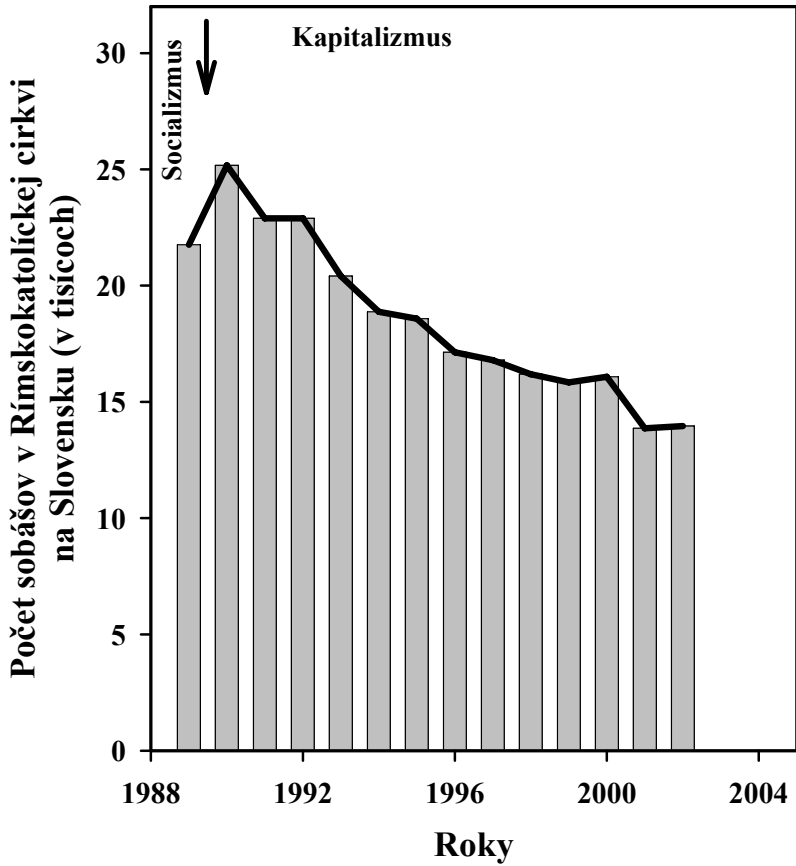

Štat. roč. SR 1994-2003

Obrázok 76

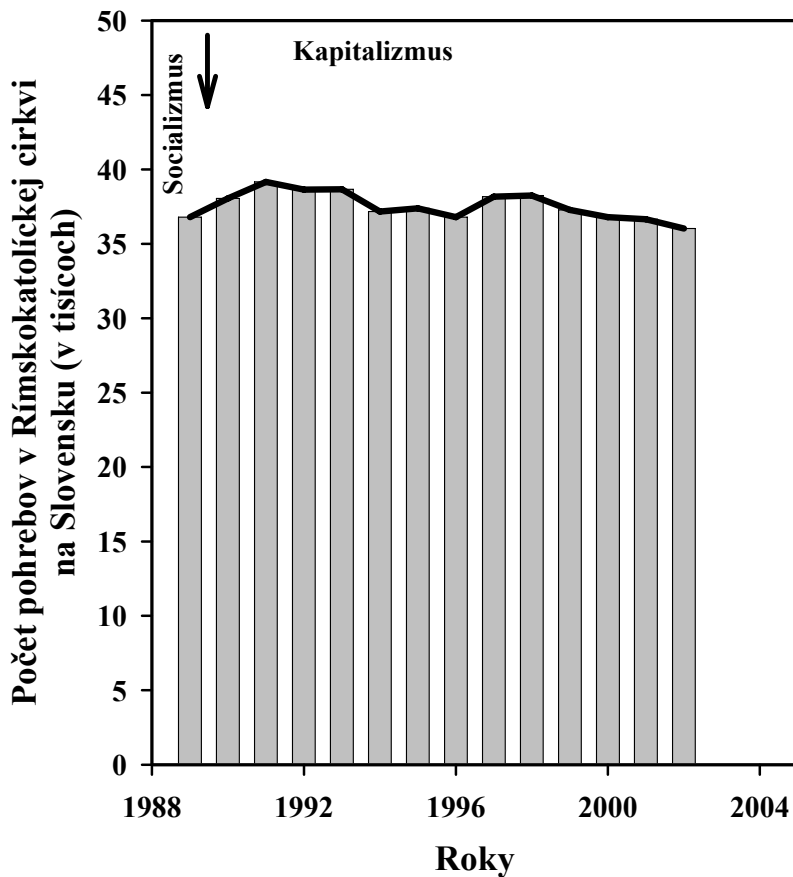

Štat. roč. SR 1994-2003

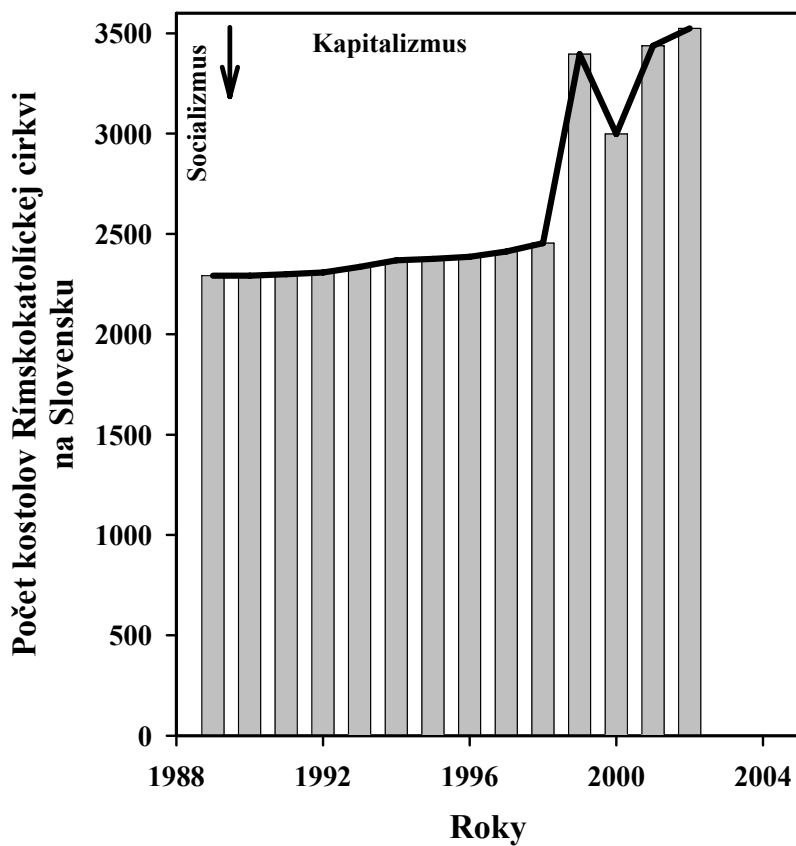

Štat. roč. SR 1994-2003

Obrázok 78

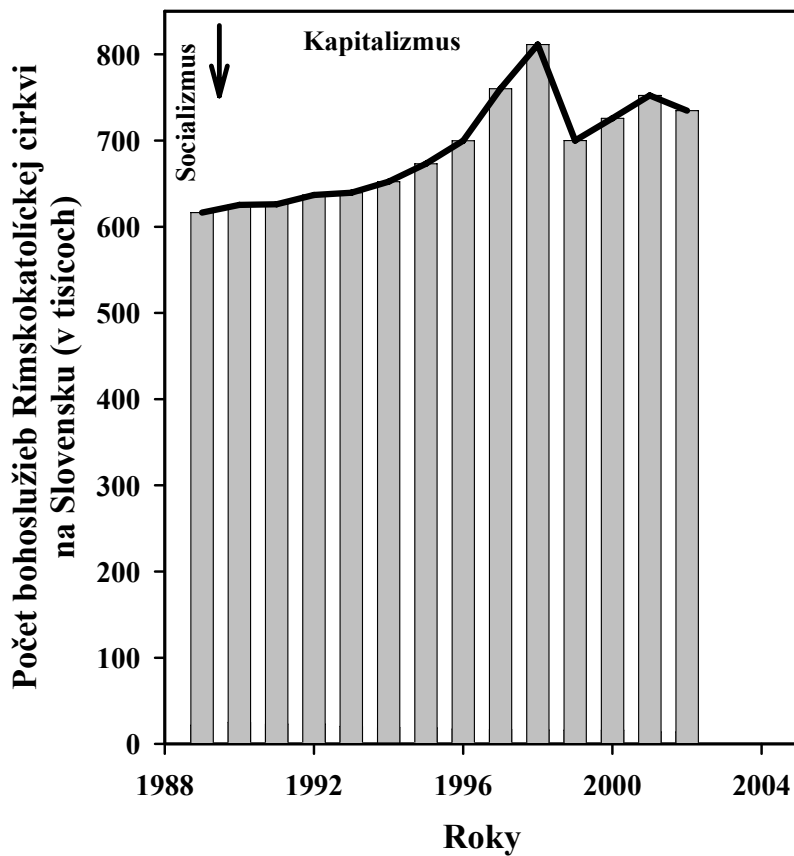

Štat. roč. SR 1994-2003

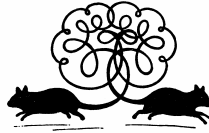
Štat. roč. SR 1994-2003

Obrázok 80

Štat. roč. SR 1994-2003

2. Hry, sex a terorizmus

SLOBODA JE OTROCTVO

George Orwell: 1984

...čo očakáva človeka za tohto stavu v blízkej budúcnosti: Stále menej slobody a stále väčšia závislosť od informačnej presýtenosti. Masmédiá budú doslova ovládať svet. Nadnárodné koncerny budú diktovať, budú hľadať najlacnejšie pracovné sily, vlády budú povolné na úkor vlastných občanov, budú sa žmýkať najväčšie zisky. Eudom sa ako náhrada bude ponúkať zábava na zábavu. Tu nám nepomôžu hamburgery a koka-kola. Kam sa totiž podeje ozajstná radosť zo života a láska k životu? Na čo budeme hrdí? Všetko bude stanovené a naprojektované. Reklama sa o to surovo postará, nastúpi totalita demokracie.

Kardinál Ján Chryzostom Korec, 1. 1. 2005

Aby sa vo svete udržal svetový kolonizačný štandard, aby bohatí sa mali dobre a bezpečne po mnoho generácií a hlavne aby aj chudobní boli s týmto stavom spokojní, vymysleli motrokári heslo: “Nám všetko, na čo si len zmyslíme, a im všetko o čom ich presvedčíme, že potrebujú k šťastiu.“ Takto v rámci neoliberalnej demokracie vznikli tri piliere šťastného spolužitia bohatých a chudobných: Hry, sex a terorizmus. Nie je to už chlieb a hry ako v starom Ríme, pretože v súčasnosti, chlieb je drahý, ale hry zlacneli. Sex tiež zlacnel. Terorizmus je stále drahý, ale je omnoho lacnejší ako boj proti diabolskému komunizmu.

Prvý kolonizačný balíček [1 - 4], opísaný v predchádzajúcich kapitolách, obsahoval „pravdy“, ktoré mali odstrániť socializmus na Slovensku a v bývalom socialistickom bloku. Súčasný, druhý kolonizačný balíček obsahuje aj tri piliere: Hry, sex a terorizmus, využíva sa na udržiavanie a zosilnenie šťastného spolužitia chudobných a bohatých na Slovensku a vo svete. Piliere na Slovensku mali rôzne názvy, ako privatizácia, transformácia priemyslu a poľnohospodárstva, reštrukturalizácia bánk alebo dôchodková a zdravotnícka reforma.

Hry, sex a terorizmus sú tri piliere neoliberalnej demokracie, ktoré sú súčasťou vlády bohatej menšiny nad chudobnou väčšinou. Nové biblické mýty o hrách, sexe a terorizme postupne nahrádzajú vieru v nadprirodzené sily, odmenu v nebi a pekelný trest, a je možné, že v budúcnosti ich nahradia úplne.

Ako je známe [citácie v knihách 1, 2] až 80% populácie možno manipulovať prostredníctvom masmédií. Systém propagandy slúži na usmernenie tejto časti populácie, ponúka im účelové odpovede na všetko, čo ich zaujíma. Usmerňuje ich aktivitu na relatívne bezvýznamné otázky o živote, o spoločnosti, v ktorej žijú, a o vývoji ľudstva.

Slovensko má už úspešne za sebou obdobie, keď motrokári propagandou podporili takých politikov a strany vo voľbách, ktoré zaručili, že systém motroctva a platenie kolonizačnej dávky sa na Slovensku úspešne praktizuje. Koalície globálnych investorov ovládajú väčšinu médií (a tým aj naše vedomie), finančný kapitál, banky, poisťovne, priemyselné podniky a služby na Slovensku. Tak, ako sa to už dlho praktizuje v Latinskej Amerike, v Afrike i vo Východnej Ázii.

Máme už za sebou obdobie, keď sa na Slovensku použitím prvého kolonizačného balíčka [1-4] úspešne znížila úroveň kultúry, vzdelania a morálky, pretože Slovensko bolo do roku 1989 spoločnosťou s relatívne vysokou morálkou, kultúrou a vzdelaním, a takáto spoločnosť mohla robiť problémy v systéme motroctva. Slovenský motrok je štandardne vychovávaný, verí v „superdôkazy“ a šťastnú budúcnosť, a darí sa mu.

Aby súčasný stav ovládania slovenskej spoločnosti trval čo najdlhšie, a hlavne, aby občania boli pritom šťastní a podporovali ho, prvý kolonizačný balíček boja za slobodu, demokraciu a proti

komunizmu bol nahradený druhým udržiavacím kolonizačným balíčkom obsahujúcim hry, sex a terorizmus. Úspešné pôsobenie súčasného kolonizačného balíčka zabezpečujú zákony kapitalistickej liberálnej demokracie.

2. 1. Hry na demokraciu a jej ochranu

Celé dlhé veky sa zdá, že tí hore sú bezpečne pri moci, ale skôr či neskôr vždy nastane chvíľa, keď alebo stratia vieru v samých seba, alebo schopnosť účinne vládnuť, prípadne aj jedno, aj druhé.

George Orwell: 1984

Mali by sme znova objaviť takmer stratenú dušu Slovenska. Mali by sme sa vzoprieť zlu a premáhať ho vedome dobrom. Mali by sme sa vzoprieť tým masmédiám, ktoré tlačou alebo cez obrazovky úslužne šíria kalnú záplavu demoralizácie a apatie po celom Slovensku. Mali by sme obnoviť v sebe, v rodinách, inštitúciách, v obciach a mestách život ducha, pravú kultúru, kultúru života, priamo život viery a lásky. Náš básnik kedysi napísal: Nebude bez lásky života, ani dobrej smrti, len rozpad vecí v nás.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Základom hry na demokraciu je ovládať majetok a myslenie ľudí, zväčšiť kapitál a majetok motrokárov a bezpečne ho dediť z generácie na generáciu. Ešte pred pár desiatkami rokov, keď sa skupina ľudí rozhodla rozšíriť svoj majetok a moc, zobrala tanky, delá a vojakov, a vojnou obsadila územie. Táto viac ako tisícročná tradícia stála vždy veľa peňazí a veľa nevinných obetí. Tento primitívny a zastaraný proces skvalitnila hra na demokraciu. Napríklad na Slovensku stačilo 15 rokov pôsobenia tvrdých a nekompromisných zákonov demokracie a prišli sme o rozhodujúce banky, poisťovne, priemyselné podniky, médiá atď., väčšinu ich vlastní motrokári v zahraničí, ktorým musíme platiť navyše kolonizačnú dávku. Nedá sa uprieť, stalo sa to demokraticky, t.j. väčšina si to odsúhlasila v demokratických voľbách. Nevie, prečo sa teraz sťažujú.

Podobne „demokraticky“ sa obsadila väčšina krajín bývalého socialistického bloku – s podobným výsledkom, ako na Slovensku. Tvrdé a nekompromisné zákony demokracie u nás pôsobili štandardne, boli mnohokrát úspešne odskúšané v krajinách Strednej a Latinskej Ameriky, Afriky a Juhovýchodnej Ázie.

Súčasťou hier je aj ochrana demokracie. V jej mene každý telefonát, e-mail, fax, banková transakcia sú zaznamenávané a v prípade potreby vyhodnotené a použité. Mnohí ju zažili na vlastnej koži, často nevediac, koľko anjelov strážnych okolo nich obletuje.

Hru na ochranu demokracie vysielali aj dňa 9. 11. 2001, keď som pozeral televíznu stanicu CNN, ktorá v priamom prenose komentovala horiace veže Svetového obchodného centra v New Yorku po teroristickom útoku. Pár hodín po útoku na dvojčiky CNN v priamom prenose priniesla správu, že FBI má dôkaz, že to urobili teroristi. FBI získala zvukový záznam telefonického rozhovoru ženy v unesenom lietadle (volala z toalety) s manželom na zemi. CNN ihneď telefonický záznam rozhovoru odvysielala. Oceňoval som rýchlosť, s akou pracuje FBI, len som nevedel, ako pracovníci FBI mohli vedieť, že lietadlo bude unesené a bude potrebné mať záznamy telefonických rozhovorov pasažierov lietadla. Predpokladám, že telefonický hovor odpočúval manžel. V prípade, že nie, predpokladám, že bezpečnostné zložky USA odpočúvali všetky telefóny v USA a počítaču trvalo pár hodín, kým našiel telefonát z lietadla.

O pár týždňov bezpečnostné zložky USA oznámili, že majú dôkaz o spojení Bin Ládina s teroristickým útokom na dvojčiky v New Yorku. Získali ho od francúzskej bezpečnostnej služby. Dôkazom bol záznam telefonického rozhovoru Bin Ládina z Afganistanu s matkou v Paríži, asi mesiac pred teroristickým útokom, v ktorom jej oznamuje, že niečo chystá, a preto sa bude musieť na čas odmlčať. Predpokladám, že počítačom hľadajúc podľa frekvenčnej charakteristiky hlasu telefonáty Bina Ládina trvalo niekoľko týždňov, kým našli z množstva odpočutých telefónov ten pravý. O niekoľko týždňov bezpečnostné zložky USA zatkli niekoľko podozrivých teroristov a tvrdili, že boli v spojení s teroristami, ktorí podnikli útok na dvojčiky v New Yorku. Opäť mali jednoznačné dôkazy. Záznamy ich telefonických rozhovorov s únoscami lietadiel.

Hra na ochranu demokracie zahŕňa odpočúvanie a kontrolu všetkého, čo by mohlo byť „nedemokratické“. Mnoho rokov fungujúci systém ECHELON, súčasný USA PATRIOT Act, snaha vybudovať EU-FBI (ENFOPOL) sú toho dôkazom. Národná bezpečnostná agentúra USA (NSA) sa tajne dohodla ešte

v päťdesiatych rokoch so švajčiarskou firmou Crypto AG, najväčším vývozcom kódovacích zariadení, aby mohla dekódovať posielané správy. Firma predávala kódovacie zariadenia 120 štátom sveta, pričom NSA mala prístup k správam a možnosť dekódovať ich. V septembri 1999 Duncan Campbell (neskoršie Andrew Fernandez z „Cryptonym in North Carolina“) zistil, že NSA sa dohodla s firmou Mikrosft aby do softvéru Windows vsunula špeciálny dekódovací „kľúč“ na posielanie a prijímanie kódovaných správ (správa z internetu hovorí, že Windows 2 000 obsahuje až 3 kódovacie kľúče, ktoré tam dodala NSA) [podľa 34]. Tento kľúč majú veľmi pravdepodobne aj všetky verzie Windows od verzie 95-OSR2

(<http://www.heise.de/tp/english/inhalt/te/5263/1.html>). Potvrďuje to aj správa Ministerstva obrany Francúzska z februára 2000, ktorá tvrdí, že NSA pomohla inštalovať tajné programy do softvéru Mikrosftu. Správa hovorí, že Pentagón bol najväčším zákazníkom Mikrosftu na svete.

Takže ak čitateľ používa internet, počítač operujúci pod Windows je vydaný na milosť a nemilosť bezpečnostným službám USA.

2. 2. Hry malé a veľké

Obecenstvo šalelo pri záberoch, keď mohutný túčko sa snažil uplávať pred helikoptérou, ktorá ho prenasledovala; najprv sa prevaľoval vo vode ako sviňucha, potom sme sa naň pozerali cez cieľník na guľomete helikoptéry, potom už bol samá diera a more vôkol neho sa zafarbilo do ružova a potom sa rýchlo potopil, akoby sa cez tie diery napil vody, a keď sa potápal, obecenstvo revalo od smiechu. Potom sa objavil záchranný čl plný detvákov, nad ním sa vznášala helikoptéra. na prove sedela žena v stredných rokoch, možno Židovka s vari trojročným chlapčekom v náručí chlapček pišťaľ od hrôzy a tvár si prtláčal na jej prsia, akoby sa chcel do nej zavrtáť, a tá žena ho objímala a chlácholila, aj keď sama bola od hrôzy bledá ani krieda, stále ho kryla vlastným telom, akoby si myslela, že ho takto ochráni pred guľkami, potom tam helikoptéra zvrhla 20-kilovú, bombu strašný záblesk a z člna zostali len márne triesky. Nasledoval fantastický záber na detskú ruku, ako stúpa a stúpa čoraz vyššie do vzduchu, ten musela nafilmovať nejaká helikoptéra s kamerou na jej špičke...

George Orwell: 1984

Triedené a denne dávkované informácie utvoria z nás jednomyselných ľuď – aj v pohľade na neresti a zločiny. Všetkému budú ľudia veriť a všetko budú prijímať ako stádo – povedal psychiater. A ak sa ľuďom, ako sa plánuje, začnú implantovať čipy, potom už neskryjeme ani zo svojho tela, ani zo svojej duše naozaj nič. Budú nás pozorovať a špehovať družice pre centrálnu databázu. Čo z nás potom zostane? – povedal docent psychiater. Ak sa ľudia nevzopru proti týmto trendom, naši vnuci budú mať možno plné žalúdky, ale prázdne hlavy, prázdne srdcia a vykradnuté svedomia.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Hry poznáme malé-lokálne a veľké-svetové. Nebudem hovoriť o malých-lokálnych hrách s SMS-kami, telefonátmi a lokálnymi súťažiacimi v televízii alebo v rozhlase o malé radosti a malé peniaze. Patria medzi ne aj hry o dobehnutí Rakúska za päť rokov, o dvojnásobných platoch alebo pomoci Slovensku zo všetkých strán. Malé hry hrajú denne poslanci v parlamentoch, vláda vo svojich vyhláseniach a hovorcovia firiem pri uspokojovaní zákazníkov. Nebudem hovoriť o malých hrách, ktoré nahrádzajú riešenie problémov spoločnosti, ako hry, čo všetko by mali občania vedieť: ktorému

hokejistovi sa narodil tretí syn, ktorej speváčke sa stratil pes alebo ktorá celebrita vymenila nádejného diskdžokeja za koňa. Malé hry sú súčasťou nášho kolonizačného štandardu, sú výsledkom fungovania kapitalizmu. Pomáhajú stabilizovať súčasný ekonomický a mentálny mozgový systém, každý ich pozná, mnohí ich aj hrajú, je to jednoducho zábava. Veď sme sa narodili na to, aby sme si užívali.

Opíšem len niektoré veľké hry o myslenie a dušu človeka, t.j. hry o veľké peniaze.

Od dávnych dôb mali hry svojho autora, hrali sa na javisku a obecnosť aplaudovala, keď sa im hra páčila, vypískali ju, keď sa im nepáčila. V súčasnosti podľa inštrukcií totality neoliberalnej demokracie dej veľkej hry spriadajú tímy motokárov a hra sa po schválení prenesie do redakcií televízie, novín alebo rozhlasu a hrá sa v médiálnych správach, komentároch, dokumentoch a prognózach, často s mnohými reprízami, kým ich obecnosť dokonale neovláda, t.j. kým nie je obecnosť dokonale ovládané hrami. Často v hrách vystupujú herci zvolení v demokratických voľbách. Napríklad minister zahraničia USA Collin Powell, ktorý v hre o zmocnení sa druhých najväčších zásob ropy na svete ukazoval na medzinárodných podujatiach obrázky irackých nákladných áut, kde boli pojazdné skryté laboratóriá na výrobu biologických a chemických zbraní. Ministerský predseda Veľkej Británie Tony Blair, ktorý v hre o ochranu Veľkej Británie tvrdil, že o niekoľko desiatok hodín Irak môže biologickými alebo chemickými zbraňami napadnúť Britániu.

Hry o veľké peniaze hrajú veľkí dobre platení herci. Len veľmi výnimočne v divadielku demokracie, hercov v hrách, sexe a terorizme hrajú aj skutoční divadelní herci, ako to bolo čiastočne počas prevratu na Slovensku v roku 1989.

Diváci už neaplaudujú v divadle alebo pred televíziou, ale keď ich hra presvedčila, a to je účel demokratických hier, idú demonštrovať na ulicu, voliť v slobodných demokratických voľbách alebo násilím obsadia demokratický zvolený parlament alebo vládne budovy (ako sa to stalo na konci roka 2004 na Ukrajine a v marci 2005 v Kirgizku). Hry o demokracii, totalite, zločinoch komunizmu, čestnosti a spravodlivosti, o terorizme a humánnom bombardovaní vídavame denne na televíznych obrazovkách lokálnych a svetových televíznych staníc. Sú súčasťou nášho motroctva. Dobře zostavená mediálna hra nahradí kopu diel,

tankov, lietadiel a vojakov. Je lacnejšia a nekrvavá. Autori mediálnych hier sú uznávaní a dobre platení. Vidieť, že civilizácia ide napreduje.

Spomeniem aspoň najnovšie mediálne hry:

- Hry o zlom štátnom vlastníctve podnikov, bánk a poisťovní, aby sa mohol ľahko rozkradnúť náš spoločný majetok.
- Hry o hľadaní strategického investora, aby sa mohol vypredať náš majetok do zahraničia.
- Hry o totalite na Kube a slobode v krajinách Latinskej Ameriky, aby bolo možné Kubu kolonizovať.
- Hry o čínskych disidentoch, aby bolo možné kolonizovať Čínu.
- Hra o oslobodení Panamy od dílera drog [1], aby sa zabezpečila kontrola nad Panamským prieplavom.
- Hra o oslobodení východoeurópanov spod komunistickej totality, aby sa zabezpečili vysoké kolonizačné príjmy pre motokárov. Viac ako 9,7 milióna obetí a strádanie viac ako 100 miliónov ľudí sa v hrách interpretuje ako úspech slobody a demokracie. Takéto hry treba reprízovať niekoľkokrát týždenne, aby diváci náhodou neprišli na iné myšlienky.
- V roku 1999 mediálna hra o zavraždení 100 000 Albáncov Srbmi a znásilnení 100 000 albánskych žien Srbmi presvedčila demokratov a humanistov, že je potrebné v rámci demokracie bombardovať Juhosláviu [3].
- Hra o Afgánskych teroristoch zabezpečila demokratické bombardovanie Afganistanu a splnila cieľ – vybudovať ropovod cez Afganistan a tak zabezpečiť prenos ropy z nálezísk v okolí Kaspického mora.
- Veľká mediálna hra o druhé najväčšie zásoby ropy sveta v Iraku, s mnohými reprízami, bola úspešne zahraná najdemokratickejšími a najväženejšími politikmi sveta v rokoch 2001 až 2004. Hry o zbraniach hromadného ničenia v Iraku, o napojení Iraku na teroristov Al-Kaidy slávil úspech, aby sa motokári zmocnili zásob ropy. Táto hra mala za cieľ aj zvýšiť cenu ropy a tým priniesť majiteľom ropného priemyslu a zbrojného priemyslu vyššie zisky.
- Ako už bolo vyskúšané v mnohých krajinách, posledné mesiace roku 2004 bola na Ukrajine úspešne uvedená hra na demokratické voľby. V dramatickom deji hry Juščenkovi demokrati obsadili demokraticky zvolený parlament a demokraticky blokovali vládne

budovy. Stačilo len pár úspešne zahraniých repríz tejto klasickej hry, a motrokári obsadili Ukrajinu.

Dnes, 4. 1. 2005 a posledný týždeň som videl pekné hry, väčšinou jednoaktovky o humanite, demokracii a ľudskej spolupatričnosti a pomoci. Tieto hry mali veľa repríz. Dávali ich na CNN, BBC, Euronews a na všetkých televíznych a rozhlasových kanáloch sveta. Hovoria o tom, ako ľudia spolucítia s obeťami zemetrasenia a následnej prílivovej vlny cunami, ktorá zabila koncom roka 2004 viac ako 200 000 ľudí v juhovýchodnej Ázii a zničila domovy niekoľkým miliónom ľuďom. Ľudia a štáty celého sveta spolucítia s nešťastníkmi, posielajú materiálnu pomoc a peniaze do postihnutých oblastí. Mnohí najvyšší predstavitelia najvyspelejších a najbohatších štátov osobne navštevujú postihnuté oblasti a vyjadrujú sústrasť, sľubujú a poskytujú pomoc. Najbohatšie štáty sľúbili, že poskytnú pomoc viac ako miliardu USD. Samozrejme, v rámci demokracie sa v hrách nikto nepýta, prečo zemetrasenie malo tak veľa obetí. Prečo v juhovýchodnej Ázii nebol vybudovaný varovný systém proti zemetraseniu a vlnám cunami?

Budem parafrázovať brazílskeho arcibiskupa Heldera Camara: *Ak poskytnieš postihnutým vlnami cunami pomoc, budeš humanista a demokrat, ale ak sa opýtaš, prečo toľko ľudí muselo zomrieť, prečo celá juhovýchodná Ázia nemala vybudovaný varovný systém proti cunami, tak ťa obvinia z komunizmu a možno aj zo zločinov komunizmu.*

Prečo toľko ľudí zomrelo? Pravdepodobne aj preto, že krajiny juhovýchodnej Ázie platia vysokú kolonizačnú dávku a pravdepodobne nemajú navyš peniaze na varovný systém. Podľa BBC (5.1.2005) Indonézia má zaoceánsky dlh 98 mld USD (57% GDP), Srí Lanca 10 mld USD (57% GDP), Thajsko 57 mld USD (45% GDP), India 104 mld USD (21% GDP).

Len Indonézia a India zaplatili v roku 2002 totálny dlhový servis 30 mld USD (v parite kúpnej sily 140 mld USD), z ktorého by sa dalo vybudovať veľa superzáchraných systémov.

Verím, že motrokári majú pre nás pripravených veľa zaujímavých hier, ktoré už študujú veľkí herci slobody a demokracie. Už sa na ne tešíme.

2. 3. Sex

Chudobnejšie štvrte sa hmýrili ženami ochotnými predať sa. Niektoré ste mohli dostať na flašu džinu, ktorý mali proleť zakázaný. Strana dokonca prostitúciu tajne podporovala, lebo to bol spôsob vybijania pudov, ktoré nemožno celkom potlačiť...

... Dokonca ju vybrali (čo bolo neklamným znakom jej dobrého mena) na prácu v Pornoseku, podsekcii Oddelenia umeleckej literatúry; tá vydávala lacnú pornografiu, ktorá sa distribuovala medzi proletmi.

George Orwell: 1984

Ak sa nevzoprieme, to isté platí o inej hrozivej neresti – o bezhlavom sexualizovaní života, ktoré sa šíri masmédiami a inými cestami. Čítali sme, že učiteľka etiky učí žiakov v Bratislave „kreatívnemu sexu“, čiže príprave na rodičovstvo, ale omnoho viac im vraj hovorí o „rekreačnom sexe“, čiže o „zábavnom sexe“.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Sex ako pilier neoliberalnej demokracie šťastného spolunažívania bohatých a chudobných hovorí jasne o zmysle života: narodil si sa, aby si si užíval, riadil sa svojimi pudmi, a hlavne, aby si pritom čo najviac konzumoval. Propagácia sexu je všadeprítomná. Dokonca pred pár týždňami som zistil, že káblová televízia UPC nám doma rozšírila program o nový TV kanál „soft-porno Private Blue“. Zatelefonoval som do káblovej televízie a informoval som ich, že omylom máme nový TV kanál a žiadal som, aby bol odstránený. Odpovedali mi, že kanál je súčasťou balíčka programov a nedá sa zrušiť, inými slovami, ak chcem mať kanály ako Euronews, BBC a CNN, Private Blue je povinný.

Propagovanie sexu, okrem vytvárania si vnútorných antidepresantov, má odkloniť myšlienky od posudzovania reálnosti sveta a riešenia komplexných problémov života a civilizácie.

Budem však diskutovať o niečom inom. Najskôr pripomeniem ópiové vojny [1], pretože predpokladám, že to môže súvisieť so sexualizáciou spoločnosti po prevrate 1989.

Keď na začiatku 19. storočia Angličania hľadali spôsob, ako kolonizovať Čínu a mať z nej maximálny zisk, rozhodli sa, že budú predávať v Číne ópium a celá Čína nájde vo fajčení ópia zaľúbenie a zmysel života. Samozrejme, Čína si uvedomovala dôsledky celonárodného fajčenia ópia, a preto sa návrhom Angličanov bránila. Preto Angličania museli vojensky donútiť Čínu, aby vyhovela ich požiadavkám. Anglické vojenské námorníctvo bojovalo s čínskym námorníctvom od roku 1839 až do roku 1842 v prvej ópiovej vojne a v rokoch 1856 – 1860 v druhej ópiovej vojne. Čínska strana vojny prehrala a bola donútená odstúpiť Hong Kong Veľkej Británii, otvoriť prístavy pre obchodné anglické lode dovážajúce ópium do Číny a povoliť fajčenie ópia. V Číne vzniklo vyše milióna verejných čajovní, kde sa masovo fajčievalo ópium, a tým sa začalo obdobie utrpenia a úpadku Číny, ktoré trvalo vyše sto rokov.

Vrátim sa k sexu ako nástroju zábavného a spokojného spolunažívania bohatých a chudobných.

V poslednom čase sa zistilo, že puberta u mladých ľudí (a tým aj sexuálny život) sa začína skôr, ako to bolo pred niekoľkými desiatkami rokov. Napríklad časopis [30] publikoval výsledky štúdie, že v USA pubertálne fyzické znaky sú vyvinuté v 7. roku života u 27,2% afroamerických dievčat a u 6,7% belošíek. V 8. roku u 48,3% afroamerických dievčat a 14,7% belošíek. Pritom pred niekoľko desiatkami rokov sa puberta začínala v priemere v 11. – 12. roku života.

Rast, pubertu a dospievanie ovplyvňujú hormóny, ktoré sa v určitom období začnú vo zvýšenej miere tvoriť v mozgu a vylučovať do krvi. U dievčat je to hlavne estrogén a u chlapcov testosterón. Dôvody, prečo puberta štartuje skôr, nie sú ešte úplne preštudované. Predpokladá sa, že nadváha môže štart potenciováť, alebo sa do krvného obehu dostávajú chemikálie z okolia, z potravín alebo z kozmetiky (*PCB-polychlorinové bifenyly, produkty DDT, phtaláty*). Tieto chemikálie majú podobnú štruktúru ako estrogén, a tým ho môžu čiastočne nahrádzať.

Predpokladá sa aj význam sociálnych faktorov. Niektoré štúdie indikujú, že dievčatá, ktoré vyrastajú v „stresovej“ rodine [31] alebo sú vychovávané bez otca [32], prichádzajú do puberty skôr. Sú aj názory, zatiaľ nie vedecky preštudované, že zvýšené propagovanie sexu v populárnych médiách stimuluje rozvoj skoršej sexuality [33].

Skorá sexualita je charakteristická pre niektoré kultúry, národy, menšiny alebo kmene. Životná úroveň a všestranný rozvoj spoločnosti i jednotlivca, môže byť, i keď len čiastočne, spojený so skorou sexualitou. Existujú indicie, že kultúry, národy, menšiny, kmene a možno aj jednotlivci charakterizovaní skorou sexualitou nedosahujú životnú úroveň a všestranný rozvoj jednotlivca ako kultúry, národy, menšiny, kmene a možno aj jednotlivci s neskorou sexualitou. Je možné, že skorá sexualita obmedzí všestranný vývoj mozgu a nasmeruje ho viac na sexualitu skôr, ako u jedincov s neskorou sexualitou. Sú indicie, že skorá puberta a skorší sexuálny život môžu byť spojené s väčším rizikom pokusu o samovraždu, používaním alkoholu, drog, kriminalitou a tehotenstvom. Súvisí to s problémom, že mladý človek je skôr dospelý fyzicky, sexuálne ako mentálne. Je možné, že skorá sexualita ovplyvňuje mentálne dospievanie mozgu počas puberty, ktorého výsledkom je znížená schopnosť všestranného rozvoja jednotlivca.

Z tohto dlhého úvodu o skorej sexualite vyplývajú štyri otázky:

1. Je možné, že keď sa nejakým vonkajším vplyvom dosiahne skoršia puberta a tým aj skoršia sexualita kultúry, národa, menšiny, kmeňa alebo jednotlivca, zníži sa z akýchkoľvek dôvodov ich všestranný rozvoj, ktorý súvisí s „nedozretím mozgu“?
2. Je možné použiť propagovanie sexu v populárnych médiách a v bežnej kultúre na zabezpečenie skoršej puberty a fyzickej sexuality?
3. Je všadeprítomná mediálna propagácia sexu na Slovensku a v mnohých krajinách sveta účelová, a je súčasťou výchovy kvalitného motroka?
4. Je sexualizácia spoločnosti v bývalom socialistickom bloku paralelou ópiových vojen a výsledkom vojny o vývoj mozgu, ktorú sme v roku 1989 prehrali?

Odpoveď nepoznám, hoci by sa o nej dalo špekulovať. Obávam sa však, že motrokári už vedia na tieto otázky odpovedať veľmi presne.

2. 4. Terorizmus

Ak je vôbec nejaká nádej, tak sa musí zakladať na proletoch, lebo jedine medzi týmito hmýriacimi sa podceňovanými masami, ktoré tvoria 85% obyvateľstva Oceánie, môže raz vzniknúť sila schopná zničiť stranu.

George Orwell: 1984

Eudia sa vydali na cestu deštrukcie planéty Zem spolu s jej obyvateľmi. Ničia pôdu, likvidujú vzácne pralesy i lesy, znečistili vody riek i morí, znehodnotili dýchaný vzduch. A podtínajú samotné základy života ľudí tým, že podkopávajú posvätnosť manželstva a rodiny, ktoré boli po stáročia základom zdravého života národov, aj nášho slovenského národa. Mnohé masmédiá hovoria o manželstve a rodine bezmála ako prežitku. Jednotlivci i skupiny žiadajú, aby parlamenty odhlasovali zákony o ich novom chápaní.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Predstavme si lokálnych, pouličných vyberačov výpalného, ktorí by zistili, že sa náhle zmenila situácia a nemá kto vypalovať bary, reštaurácie, obchody či podniky. Z hrôzou by museli rýchlo nájsť niekoho alebo niečo, pred kým alebo pred čím by mohli opäť chrániť bary, reštaurácie, obchody či podniky, aby mohli opäť vyberať výpalné.

V podobnej situácii sa ocitli veľké medzinárodné výpalnícke združenia, keď po roku 1989 prestal existovať „diabolský“ komunistický režim, pred ktorým bolo potrebné chrániť slobodný, bohatý a demokratický svet. S hrôzou museli rýchlo nájsť niekoho alebo niečo, pred kým alebo pred čím by mohli opäť chrániť slobodné, bohaté a demokratické štáty sveta. Trvalo len pár rokov a nebezpečie terorizmu bolo na svete. Zo strany medzinárodných výpalníckych združení tomu predchádzalo vytvorenie optimálnych podmienok na budovanie filozofie terorizmu, často priame školenie teroristov a mediálne rozširovanie myšlienok terorizmu. K tomu prispela, ako živná pôda, sociálna bieda v mnohých krajinách a zvyšovanie rozdielu medzi bohatými a chudobnými.

Jednu z najväčšich škôl pre teroristov vybudovali a prevádzkujú USA od roku 1946. V súčasnosti má názov „Western Hemisphere Institute for Security Cooperation“ (WHISC). Nachádza sa vo „Fort Benning, Georgia, USA“. Pred niekoľkými rokmi sa škola volala „School of the Americas“ (SOA), ktorá od roku 1946 vchovala 60 000 ojakov a policajtov z Latinskej Ameriky, z ktorých mnohí terorizovali a vraždili občanov nepohodlných diktátorským vládam v Latinskej Amerike (školu som opísal v [3]). Počas vojny Sovietskeho zväzu v Afganistane USA vyzbrojovali a školili afgánskych teroristov.

V roku 1996 vláda USA bola nútená zverejniť sedem učebných osnov, podľa ktorých sa učilo na SOA a ktoré boli poskytnuté mnohým totalitným vládam sveta. Manuály obsahovali tipy pre teroristov ako vydieranie, mučenie, popravy a zatknutie rodinných príslušníkov svedkov, mnohé z nich teroristi úspešne používajú.

Prezident USA George Bush vyhlásil, že „každá vláda, ktorá podporuje zločincov a zabijakov nevinných, stáva sa sama zločinnou a vraždiacou“. Nerozumiem, prečo koalície vlády, bojujúce proti terorizmu, nenariadili bombardovať SOA vo Fort Benning v USA, podobne ako bombardovali teroristické tábory v Afganistane. Zrejme sila profesionálnej totality to nielenže nedovolí, ale nedovolí sa týmito myšlienkami ani zaoberať.

Definícia terorizmu

Ako riadiaci funkcionár vnútrostraníka často vie, že tá či oná správa nie je pravdivá, a často si môže uvedomiť, že celá vojna je len výmysel a že sa alebo nevedie, a ak, tak z iných dôvodov, než sú tie vyhlasované; takéto poznatky sa však ľahko dajú neutralizovať technikou doublethinku. Prítom nijaký vnútrostraníka si ani na chvíľku nedá nahlodať mystickú vieru, že vojna je ozajstná a že sa musí doviest' do víťazného konca, s Oceániou ako neodškriepiteľným pánom celého sveta.

George Orwell: 1984

Podľa „*The Random House of the English Language*“ terorizmus je: použitie násilia a vyhrožok na zastrasovanie alebo prinútenie, hlavne na dosiahnutie politických cieľov (*the use of violence and threats to intimidate or coerce, especially for political purposes*).

Podľa „*Columbia encyclopedia*” terorizmus je: hrozba alebo použitie násilia, často proti civilnej populácii, na dosiahnutie politických cieľov (*The threat or use of violence, often against the civilian population, to achieve political ends*).

Podľa FBI, terorizmus je: násilný úkon... s úmyslom zastrašiť alebo donútiť civilné obyvateľstvo, ovplyvniť politiku vlády alebo pôsobiť na rozhodovanie vlády (*violent acts... intended to intimidate or coerce a civilian population, influence the policy of a government, or affect the conduct of a government*).

Podľa týchto definícií v minulom storočí najväčšie teroristické útoky vykonali vlády, ktoré rozpúťali prvú a druhú svetovú vojnu. Po druhej svetovej vojne najväčšie teroristické útoky vykonali vlády USA, v malej miere vláda Sovietskeho zväzu a úplne zanedbateľné boli útoky jednotlivých teroristov.

Len teroristické útoky USA po druhej svetovej vojne vo Vietname (viac ako dva milióny obetí), v Kórei, Kambodži, Laose, Guatemale, Afganistane, Iraku a v ďalších 20 krajinách sveta, kde použili humánne bombardovanie, si vyžiadali viac ako 5 – 10 miliónov obetí.

Veľkí šéfovia teroristických skupín, väčšinou zvolení v demokratických voľbách, sú vždy podporení demokratickými inštitúciami, ktoré aplaudujú, keď sa teroristický útok podarí. Napríklad teroristický útok bývalého prezidenta USA Clintona v roku 1998 na Sudán a Afganistan. Prezident nariadil odpáliť 70 riadených striel Tomahawk na východný Afganistan pod zámienkou, že sú tam trénujú teroristi. V Sudáne údajne Osama bin Ládín vyrábala chemické a ďalšie zbrane hromadného ničenia. Až po bombardovaní sa zistilo, že továreň vyrábala aspirín.

Teroristické útoky bývalého Sovietskeho zväzu môžu mať na svedomí menej ako dvadsatinu obetí útokov USA, a teroristické útoky jednotlivých teroristických skupín sú ešte zanedbateľnejšie.

Záhľadné ostáva, prečo demokratický a humánný svet, v súlade s definíciou terorizmu, nebojuje proti veľkým štátnym a nadnárodným teroristickým organizáciám, ktoré vždy teroristický útok potvrdia v televízii, ale bojuje len proti teroristom, ktorých výsledkom sú relatívne zanedbateľné obeť a ktorých často podporovali.

Neviem, koľko bolo nevinných obetí jednotlivých teroristických skupín za posledných 20 rokov vo svete. Je možné, že ich bolo menej ako 50 000, alebo skôr menej ako 10 000. Naproti tomu nevinných obetí

len v bývalom socialistickom bloku po zavedení kapitalizmu, za posledných 15 rokov, bolo viac ako 10 miliónov.

Záhľadné ostáva, prečo demokratický a humánny svet nebojuje proti kapitalizmu, ktorého obeť len v bývalom socialistickom bloku sú viac ako 100-krát väčšie, ako obeť jednotlivých teroristických skupín.

Prečo tak vehementne ako proti terorizmu nebojuje aj proti zabijakom nevinných občanov v Európskej únii? Každý rok v dôsledku dopravných nehôd zomrie na cestách okolo 40 000 nevinných obetí. Na predávkovanie drogami zomrie okolo 7 500, samovraždu spácha okolo 50 000 ľudí a 6 500 obyvateľov je ročne zavraždených.

Z porovnaní s počtom týchto nevinných obetí obeť terorizmu nedosahujú ani 1%, takže sú relatívne bezvýznamné a teroristi ohrozujú obyvateľov oveľa menej ako dopravné nehody, depresia, drogy, vraždy.

Prečo sa venuje neadekvátne veľa pozornosti „medzinárodnému terorizmu“ v porovnaní s inými zdrojmi nebezpečenstva pre obyvateľov? Je to preto, lebo terorizmus jednotlivých skupín má byť náš spoločný nepriateľ, ktorý nás má zjednotiť a proti ktorému nás majú ochraňovať veľké výpalnícke združenia.

Vzťah medzinárodných výpalníckych združení a teroristov má svoje zákony:

- Hlavný zákon hovorí, že nikto nesmie pozvať teroristov do diskusie v priamom prenose v televízii a diskutovať o argumentoch teroristov, prečo robia terorizmus.
- Nikto nesmie pozvať teroristov do diskusie v priamom prenose a diskutovať o názoroch teroristov, za akých podmienok by terorizmus nerobili.
- Nikto nesmie pozvať teroristov do diskusie v priamom prenose a diskutovať o príčinách terorizmu.

Teroristický útok na WTC 9/11

Najznámejšie teroristické útoky v posledných rokoch boli vojny v Iraku v rokoch 1991 a 2003 a teroristický útok na Svetové obchodné centrum „The World Trade Center“ (WTC, dvojičky) v New Yorku

11. 9. 2001. O tomto teroristickom útoku sa bude ešte veľa písať a hovoriť, podobne ako o zavraždení prezidenta USA J. F. Kennedyho. Niektoré otázky týkajúce sa teroristického útoku na WTC opíšem bez záruky a overenia z webových stránok

<http://911Timeline.net>, <http://www.standdown.net/>. Prakticky, stručne, amatérsky preložím bez komentára len niektoré časti do slovenčiny. Ďalšie články možno nájsť na:

<http://www.AttackOnAmerica.net>. Bohužiaľ, nenašiel som oficiálne vyjadrenia armády a vlády USA k otázkam, ktoré nachádzame v správach na webových stránkach. Pre zjednodušenie budem unesené lietadlá nazývať podľa čísla letu. Napríklad lietadlo Boeing 767 – let č. 11 budem nazývať lietadlo 11.

Webová stránka <http://www.standdown.net/> je venovaná Scottovi Shugerovi, ktorý ako prvý opísal základné fakty o činnosti vojenských stíhačiek F-15 a F-16, ktoré mali zabrániť útoku na WTC. Scott Shuger zomrel počas nehody pri potápaní 15. 6. 2002. Stránka opisuje chronologicky udalosti od 7:59 hod. do 10:06:05 hod. dňa 11. 9. 2001.

7:59 hod.

Lietadlo 11 odlieta z Bostonu do Los Angeles. Lietadlo má kapacitu 181 pasažierov. V lietadle má byť 92 ľudí, ale zoznam publikovaný na CNN.com mal len 86 obetí. (Podobne je to aj s ostatnými tromi unesenými lietadlami. Počet pasažierov a členov posádok na 4 unesených lietadlách bol oficiálne 266, ale na oficiálnom zozname obetí bolo len 229 mien. Niekde sa stráca 37 ľudí. V zozname chýba 37 ľudí, zahŕňajúc všetkých 19 únoscov. Dokonca v zozname publikovanom na CNN.com nie je ani jedno arabské meno. Prečo?) (<http://911Timeline.net/36or37missingand70percentempty.htm>).

CNN.com oznámila, že v lietadle let 93 je 45 obetí, iné správy hovoria, že len 44. Takže stále chýba 36 ľudí a počet mŕtvych na všetkých štyroch unesených lietadlách je 265 (<http://aviation-safety.net/database/2001/010911-2.htm>). 4 lietadlá, dva Boeingy 767 a dva Boeingy 757 majú plnú kapacitu 762 ľudí. Na zozname spolu s posádkami je však len 229 mien. Takže lietadlá boli 70% prázdne

(<http://911Timeline.net/36or37missingand70percentempty.htm>).

8:01 hod.

Lietadlo Boeing 757 let 93 odlieta z Newarku do San Francisca. Lietadlo 93 má kapacitu 200 pasažierov. V lietadle má byť 44 ľudí, ale zoznam publikovaný na CNN.com mal len 33 obetí.

8:13:31 hod.

Lietadlo 11, posledné vysielanie z letiska v Bostone. Lietadlo 11 neodpovedá. (Medzi 8:14 a 8:20 hod. lietadlo 11 je unesené a odklonilo sa od kurzu).

8:14: hod.

Lietadlo Boeing 767, let 175 odlieta z Bostonu do Los Angeles. Lietadlo 175 má kapacitu 181 pasažierov. V lietadle má byť 65 ľudí, ale zoznam publikovaný na CNN.com mal len 56 obetí.

8:17: hod.

Po 3 minútach a 30 sekundách stratenia kontaktu s lietadlom 11 FAA (The Federal Aviation Administration – Federálny úrad pre letectvo) mal začať „štandardnú procedúru zastavenia lietadla“.
(<http://www.StandDown.net/FAAStandardInterceptProcedures.htm>)

8:20 hod.

Vysielač identifikácie z lietadla let 11 prestal vysielat' IFF (Friend or Foe) majákový signál. (Ak lietadlo prestane vysielat' majákový signál, signál identifikácie, kontrola na zemi o tom musí pilota ihneď informovať, pretože nevie zistiť jeho výška a polohu, čo je veľmi nebezpečné. Po 6 minútach a 30 sekundách po strate hlasového kontaktu s lietadlom 11 a po strate vysielania identifikácie FAA mal už dávno začať vykonávať „štandardnú procedúru zastavenia lietadla“. V inom prípade FAA začal vykonávať „štandardnú procedúru zastavenia lietadla“ o niekoľko minút, keď lietadlo golfového hráča Payne Stewarta stratilo hlasový kontakt so zemou. Prečo to FAA neurobil aj v prípade lietadla 11? Alebo informoval FAA NORAD (Veliteľstvo radarovej a leteckej ochrany Severnej Ameriky) medzi 8:14-8:20 hod.? Ak bol NORAD informovaný, prečo potom nič neurobil počas 26 – 32 minút, pokiaľ konečne informoval vojenskú letku v Falmouth (Otis), a nariadil štart stíhačiek o 8:46 hod. Niekde medzi 8:13:31 hod. a 8:20 hod. lietadlo let 11 bolo unesené a o 8:20 jeho vysielač identifikácie prestal vysielat', a NORAD nenariadil Otisu štart lietadiel až do 8:46 hod.)

8:20 hod.

Lietadlo Boeing 757, let 77 odlieta z letiska Dulles (30 míľ/48 km západne od Washingtonu a Pentagónu) do Los Angeles. Lietadlo 77 má kapacitu 200 pasažierov. V lietadle má byť 64 ľudí, ale zoznam publikovaný na CNN.com mal len 56 obetí.

8:24:38 hod.

Pilot lietadla 11 alebo jeden z únoscov aktivoval gombík vysielajúčky a umožnil vyslať správu leteckému kontrolnému stredisku na zemi: „Máme niekoľko lietadiel. Buďte ticho a všetko bude O. K. Vraciame sa na letisko. Nech sa nikto nehýbe.“ Pravdepodobne jeden z únoscov si pomýlil vonkajšie vysielanie s vnútorným. Kontrola na zemi odpovedala: „Kto sa ma pokúša volať?“

8:25 hod.

Kontrola letov v Bostone oznámila niekoľkým kontrolným centráam, že lietadlo 11 je unesené. (Kontrolne stredisko v Bostone stratilo komunikáciu s letom 11 pred viac ako 11 minútami. Prečo tak dlho trvalo aby začala „štandardnú procedúru zastavenia lietadla“? Prečo v tom čase taktiež neinformovala NORAD? Alebo informovala aj NORAD v tomto čase? Ak kontrolné centrum v Bostone začalo „štandardnú procedúru zastavenia lietadla“ a oznámilo NORAD-u únos lietadla o 8:25 hod. a NORAD podľa protokolu nariadil štartovať vojenským lietadlám z Falmouthu o 8:26 hod., potom dve lietadlá F-15 by štartovali najneskôr o 8:32, a doleteli by o 14 minút a 26 sekúnd k WTC skôr, ako lietadlo 11 narazilo do severnej veže WTC-1 o 8:46:26 hod. Keby tieto F-15 leteli maximálnou rýchlosťou, tak 14 minút a 26 sekúnd je presne dva razy dlhší čas, za ktorý sú schopné dosiahnuť WTC. Tieto dve lietadlá by dosiahli WTC za niečo viac ako 7 minút, o 8:39. Dokonca Otis povedal, že lietadlá F-15 mohli dosiahnuť WTC za 10 – 12 minút, takže mohli byť pri WTC o 8:42-8:44 hod. Tieto dve lietadlá mohli ľahko zastaviť unesené lietadlo 11, ak kontrola letov v Bostone, ktorá oznámila niekoľkým kontrolným centráam o 8:25 hod., že lietadlo 11 bolo unesené, oznámila to aj NORAD-u. Prečo to NORAD-u neoznámila? Alebo to NORAD-u oznámila a NORAD nehovorí o tom pravdu. Poznávam, že povinnosťou NORAD-u je vedieť, čo sa deje na každom štvorcovom centimetri oblohy nad USA, takže NORAD mal vedieť, že lietadlo let 11 bolo unesené medzi 8:14-8:20 hod.)

8:26 hod.

Lietadlo 11 letí západno-severo-západne, jeho poloha je medzi Albany a Lake George, v štáte New York, keď sa náhle otočí o 100 stupňov na juh a smeruje na mesto New York. Lietadlo letí pozdĺž rieky Hudson až k WTC. (Asi 60 km na sever od WTC na rieke Hudson sú tri jadrové elektrárne pri Indian Points, dve v prevádzke a tretia je skladiskom rádioaktívneho odpadu akumulovaného za 65 rokov. Prečo si teroristi nevybrali skladisko rádioaktívneho materiálu z jadrových elektrární za cieľ, keď leteli vedľa neho, čo by malo obrovský negatívny účinok, smrť niekoľkých miliónov ľudí a rádioaktívne zamorenie celého východného pobrežia USA?)

8:33:59 hod.

Ďalšie vysielanie zachytené z lietadla 11: „nikto nech sa nehýbe. Ideme naspäť na letisko. Nepokúšajte sa urobiť nejaký hlúpy pohyb.“

8:36 hod.

Bolo oznámené, že hovorca NORAD-u, major Mike Snyder (údajne) povedal, že FAA oznámil NORAD-u o unesenom lietadle 11 (asi 10 minút pred nárazom do WTC).
(<http://www.attackonamerica.net/didhijackersflythroughholesinusairstdefense.htm>)

8:37 hod.

Kontrola letov žiada pilotov lietadla 175, aby hľadali stratené lietadlo 11 okolo 15 km na juhu. Piloti odpovedali, že ho vidia. Pilotom bolo oznámené, aby sa držali ďalej od neho. (Táto udalosť nie je uvedená v prepise letovej kontroly, ktorú uverejnil New York Times. Prečo?)

8:38 hod.

Kontrola letov v Bostone oznámila NORAD-u, že lietadlo let 11 bolo unesené.

8:39 hod.

Lietadlo let 11 letí priamo nad teroristickým cieľom č. 1 v USA, jadrovými elektrárnami v Indian Point, ktoré sú okolo 60 km severne od WTC. (Keby lietadlo narazilo do skladiska rádioaktívneho materiálu, ktorý je tam sústredený, predčasne by zomrelo okolo 20 miliónov ľudí na následky radiácie a oblasť by bola neobývateľná po tisíce rokov. Prečo lietadlo 11 letelo ďalej ďalších 7 minút (a teroristi nevedeli, či doletia) na WTC a nevyužilo

cieľ na Indian Point? Prečo teroristi, ktorí plánovali útok na WTC, ho nenaplánovali na 11:00 hod., keď sú budovy plne obsadené 50 000 ľuďmi? Prečo nenarazili teroristi lietadlami do WTC na 30. poschodí, a tým by zvýšili účinnosť nárazu? Prečo teroristi zabili len 3 056 ľudí, keď mohli zabiť mnohonásobne viac? Prečo unesené lietadlá nenapadli jadrové elektrárne Indian Point, keď za 10 minút tam mohli doletieť? Až tri unesené lietadla mohli naraziť do Indian Point medzi 8:39 a 8:52, stačilo na to len okolo 13 minút letu?) (<http://www.AttackOnAmerica.net/JetCouldWreckNuclearNRCAdmits.htm>)

8:40 hod.

Nasty a Duff sú kódovacie mená pilotov F-15 zo základne vo Falmouthe, ktoré mohli odletieť a prerušiť let 175. Nasty hovorí, že v tomto čase mu kolega povedal, že lietadlo, ktoré odlietalo z Bostonu, bolo unesené, aby bol pripravený štartovať. Letec si obliekol oblek a bol pripravený.

8:40 hod.

FAA oznámil NORAD-u, že lietadlo 11 bolo unesené. Dokonca NORAD oficiálne pripustil, že FAA ho o 8:40 hod. informoval o unesení lietadla 11. (Ako sa už povedalo, lietadlo 11 stratilo hlasový kontakt s pozemnou leteckou kontrolou o 8:13:31 hod., to znamená, že za 26 minút a 29 sekúnd sa nič nedialo. Lietadlo 11 prestalo vysielat' kódovanú polohu o 8:20, t.j. 20 minút sa nič nedialo. Takže FAA oznámil NORAD-u, že lietadlo 11 bolo unesené. Čo urobil NORAD? Dal ihneď rozkaz do Falmouthu, aby vojenské lietadlá vzlietli? Nie, nedal. Dal rozkaz až o 8:46 hod.) (<http://StandDown.net/NORADSeptember182001PressRelease.htm> <http://www.AttackOnAmerica.net/8MinutesAway.htm>)

8:41:32: hod.

Lietadlo 175 prestalo komunikovať z riadiacim centrom letov v New Yorku.

8:42 hod.

Lietadlo 93 odlieta z letiska Newark, New Jersey, do San Francisca. Lietadlo má kapacitu 200 pasažierov, na palube má byť 44 obetí, ale publikovaný zoznam na CNN.com má len 33 obetí.

8:42 hod.

Kontrolór riadenia letov hovorí o lietadle 175, že pravdepodobne ide južným smerom, ale nevyslať signál o údajoch a nikto s ním nehovorí.

8:43 hod.

FAA oznamuje NORAD-u, že lietadlo 175 bolo unesené. NORAD oficiálne pripustil, že FAA im oznámil únos lietadla 175 o 8:43. (Takže teraz NORAD vie už o dvoch unesených lietadlách. Lietadlo 11 po otočke na juh smeruje na New York a je len 3 minúty od nárazu do WTC. Čo robí NORAD s touto novou informáciou? Nariadi ihneď vojenským lietadlám vo Falmouthe štartovať, keď má informáciu, že dve lietadlá boli unesené? Nie.)

8:46 hod.

NORAD nariaduje štartovať dvom lietadlám F-15 vo Falmouthe. (Vyhlásenie vojenskej základne vo Falmouth: „Naše lietadlo a naši letci sú nepretržite 24 hodín, 365 dní pripravení chrániť našu oblohu, 500 000 štvorcových míľ/1,3 milióna km², 90 miliónov ľudí. Boston, New York, Filadelfiu a mesto Washington. NORAD, podľa vlastných údajov, držal dôležitú informáciu o unesení lietadla let 11 po 6 minút, kým nariadil Otisu štartovať. Držal 3 minúty dôležitú informáciu o unesenom lietadle 175, kým nariadil Otisu štartovať lietadlá. Možno NORAD podržal dôležitú informáciu o lete 11 po 8 minút, možno 10 minút (pozri vyjadrenie majora Mike Snydera), možno až 26 minút (o 8:20 hod. vysielateľ lietadla let 11 prestal vysielateľ), a nezabúdajme, že posledný hlasový signál medzi lietadlom let 11 a kontrolou na zemi v Bostone bol o 8:13:31 hod. Možno NORAD čakal viac ako 32 minút, kým informoval Otis, aby štartovali dve F-15. Prečo NORAD zdržal informáciu o unesení lietadla 11 o 8:40 a ihneď nedal rozkaz štartovať vojenským lietadlám? Podobne zdržal informáciu o unesenom lietadle 175. Musíme si uvedomiť, že New York a Washington D. C. s Pentagónom sú najdôležitejšie mestá a chránené objekty v USA, ktoré môžu byť napadnuté teroristami. V tomto prípade by nebolo správne nariadiť základni Langley štartovať lietadlá o 8:46 aby chránili Washington D. C.? NORAD povedal, že čakal až do 9:24 hod., kým nariadil základni Langley štartovať. Prešlo 38 minút, kým nariadil lietadlám štartovať.)

(<http://StandDown.net/NORADSeptember182001PressRelease.htm>)

<http://www.AttackOnAmerica.net/8MinutesAway.htm>

<http://www.attackonamerica.net/pentagontrackeddeadlyjet.html>

<http://www.attackonamerica.net/ordersattimeofimpact.html>)

8:46:26 hod.

Unesené lietadlo 11 narazilo do severnej veže WTC-1. Lietadlo 11 išlo rýchlosťou 490 míľ/788 km za hodinu. (Keď lietadlo 11 narazilo do WTC-1, spôsobilo vibrácie, ktoré zaznamenali seizmografy na Lamont-Doherty a iných miestach. Sila vibrácií bola 0,9 stupňov zemetrasenia.)

8:46 hod.

Lietadlo 175 prestalo vysielat' identifikačný signál IFF.

8:47 hod.

FAA informoval NORAD, že lietadlo 11 narazilo do WTC. NORAD povedal, že neoznámil dvom pilotom F-15, ktorí štartujú z Otisu, že lietadlo 11 narazilo do WTC. (Oznámil im to až o 8:57 hod. Prečo? Najmä ak aj iné lietadlo (let 175) je unesené a nachádza sa v blízkosti New Yorku, o 8:49 sa otočilo a smeruje priamo na mesto New York?)

8:47 hod.

Veliteľ záchranárov v New Yorku Joe Pfeiffer hlásil poplach, kde oznámil, že náraz lietadla 11 do veže WTC-1 nebola nehoda, ale účelový útok. Na videozázname (je to jediný videozáznam nárazu lietadla let 11 do WTC-1) hasiči a očití svedkovia tvrdili, že lietadlo narazilo priamo do veže.

8:48 hod.

Objavili sa prvé správy v TV a rozhlase, že lietadlo mohlo stroskotat' na WTC.

8:49 hod.

Lietadlo 175 sa odchýlilo od plánovaného smeru letu.

8:50:51 hod.

Stratilo sa spojenie s lietadlom 77, okolo 285 míľ/458 km západne od Pentagónu.

8:52 hod.

Dve lietadlá F-15 odštartovali s vojenského letiska z Falmouthu. Lietadlo F-15 má najvyššiu rýchlosť 1875+ MPH (míľ za hodinu/3017 km za hodinu). (Podľa NORAD-u, Otis je 153 míľ/385 km východo-severo-východne od WTC. Stíhačky vyštartovali o 6 minút od vydania rozkazu o 8:46 hod. Dobrá práca. Takže po 38

minútach, ako bolo lietadlo 11 unesené, boli konečne dve lietadlá obrany USA vo vzduchu. Ale letci stále nevedia, že lietadlo 11 už narazilo do WTC-1 a že lietadlo 175 zmenilo smer a letí smerom na mesto New York už 3 minúty. Prečo to nevedia?)

8:53 hod.

Kontrolór letov oznámil lietadlám na oblohe okolo lietadla 175: „Môžeme mať ďalšie unesené lietadlo. Máme tu teraz nejaké problémy.“

8:55 hod.

Barbara Olsonová, pasažierka v lietadle 77, „údajne volala“ manželovi, hlavnému právnenému zástupcovi USA Theodorovi Olsonovi na ministerstvo spravodlivosti. Manžel pozerá správy o WTC v TV. Ona mu hovorí: „Oni majú rezacie lišty a nože. Oni nahnali pasažierov dozadu do lietadla.“ Spýtala sa manžela „Čo mám povedať pilotovi, aby urobil?“ Spojenie bolo prerušené. On telefonuje veliacemu centru na ministerstve spravodlivosti a informuje o únose lietadla. Ona volá späť a hovorí, že lietadlo sa otáča. Je to jediná pasažierka, ktorá v lietadle 77 zavolala niekoho na zemi. Prečo je práve ona jediná pasažierka, ktorá „údajne volala“ z lietadla 77?

(<http://www.sianews.com/modules.php?name=News&file=article&sid=48>

http://feralnews.com/issues/911/dewdney/ghost_riders_1-4_1.html

http://feralnews.com/issues/911/dewdney/media_release_030304.html

<http://www.physics911.org/911/index.php/articles/2>)

8:56 hod.

Vysielač lietadla 77 prestal vysielat’.

8:56 hod.

Lietadlo 77 sa odchyľuje od kurzu a otáča sa o 180 stupňov.

8:57 hod.

FAA formálne oznamuje armáde, že lietadlo 11 narazilo do WTC-1. Lietadlá F-15 nevedia, že lietadlo 11 narazilo do WTC, pričom o 8:47 NORAD bol o tom informovaný. (Prečo trvalo 10 minút, kým boli piloti F-15 informovaní o náraze do WTC? Vedeli piloti F-15, že lietadlo 175 zmenilo kurz a že už prinajmenšom 8 minút smeruje priamo na mesto New York?)

8:59 hod.

Lietadlo 77 ukončilo 180-stupňový obrat nad Ohio/severovýchod Kentucky a letí priamo späť na Washington D. C. a Pentagón, vzdialený 333 míľ/536 km.

9:00 hod.

Letecká spoločnosť United Airlines varovala pilotov spoločnosti o potenciálnom násilnom vniknutí do priestoru pilota (cockpit intrusion). Lietadlo 93, letiace nad Pennsylvániou, odpovedalo „potvrdené“.

9:00 hod.

Zaznamenaný posledný radarový signál z lietadla 175: výška 18 000 stôp/5 486 m, klesá, rýchlosť 480 knots/875 km za hodinu.

9:00 hod.

FAA začína kontaktovať všetky letecké spoločnosti, varuje ich pred únosom.

9:00 hod.

Pentagón zvyšuje stav pohotovosti o jeden stupeň vyššie, z normálu na Alpha. Je na stupni Alpha, až kým lietadlo 77 nenarazilo do Pentagónu.

9:01 hod.

Prezident USA Bush vyhlási: „Sedel som pred triedou a čakal, kedy pôjdem dovnútra, a videl som lietadlo, ako narazilo do veže – televízor bol samozrejme zapnutý, a ja som tiež kedysi pilotoval, a povedal som, 'to je ale hrozný pilot', a povedal som 'to musela byť hrozná nehoda'“. (Prezident Bush nemal možnosť vidieť prvé lietadlo 11, ako narazilo na WTC-1, pretože jediný videozáznam, kde to bolo zaznamenané, bol uvedený v televízii až neskôr v ten deň. Takže ako to mohol prezident Bush vidieť a hovoriť o tom?)

9:02:54 hod.

Lietadlo 175 narazilo do južnej veže WTC-2 medzi 78. – 84. poschodím, rýchlosťou vyše 500 MPH/800 km za hodinu. Časť lietadla spolu s motorom sa oddelila a bola nájdená na zemi šesť blokov od veže. Keď lietadlo 175 narazilo na južnú vežu WTC, vytvorilo vibrácie, ktoré seizmografy v Lamont-Doherty a na iných miestach zaznamenali ako 0,7 stupeň zemetrasenia. NORAD oznamuje, že keď lietadlo 175 narazilo do WTC o 9:02:54, dve lietadlá F-15 z Otisu sú stále vo vzdialenosti 71 míľ/114 km. (To znamená, že ich priemerná rýchlosť bola len 23,9% ich maximálnej

rýchlosti počas úlohy zastaviť lietadlo let 175. Otis je 153 míľ/246 km od WTC. F-15 majú maximálnu rýchlosť 1 875+ MPH/3017+ km za hodinu. Teda 153 míľ/246 km bez 71 míľ/114 km je 82 míľ/132 km, potrebovali na to 11 minút od štartu o 8:52 hod do 9:03 hod. To znamená, že leteli rýchlosťou 447,3 míľ/720 km za hodinu, čo je 23,9% maximálnej rýchlosti. Ako je možné, že F-15 leteli pomalšie ako štvrtina maximálnej rýchlosti, aby prerušili lietadlo 175? Nasledujúce pasáže sú z článku BBC publikovaného 30. 8. 2002. Dvaja z pilotov, ktorí patrolovali na severovýchode USA, povedali v programe, ako robili všetko preto, aby sa dostali do New Yorku čo najskôr po tom, ako prvé lietadlo narazilo do WTC-1. Piloti „Duff“ a „Nasty“ si spomenuli, že boli len 1 minútu od WTC, keď druhé lietadlo narazilo do WTC. Pilot Duff povedal: „Dlho som rozmýšľal, čo by sa stalo, keby sme boli odštartovali načas. Tisíckrát sme rozmýšľali o tom lete, a neviem, čo sme mali urobiť, aby sme sa tam dostali rýchlejšie.“ Možno keby leteli trochu rýchlejšie ako 23,9% maximálnej rýchlosti. „Major Gen. Paul Weaver“ povedal, že obaja piloti F-15 leteli „ako obarený ľudoop“, dosahujúc 500 MPH/805 km za hodinu, ale neboli schopní dosiahnuť lietadlo let 175.)

<http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/americas/2222205.stm>

http://www.staugustine.com/stories/091601/ter_0916010027.shtml

Lietadlo 77, ktoré ešte ostalo na oblohe s vypnutým IFF vysielateľom, práve urobilo 180-stupňovú otočku nad Ohio/severovýchod Kentucky a smeruje späť na Washington D. C. a Pentagón od 8:59 hod. (Prečo dve F-15, ktoré boli 71 míľ/114 km od New Yorku a WTC, nezmenili smer a neleteli smerom k lietadlu 77, ktoré bolo nebezpečné. Tieto dve F-15 mali 34 minút na to, aby doleteli do Washingtonu D. C. predtým, ako lietadlo 77 narazilo do Pentagónu o 9:37 hod. Účel stíhačiek F-15 z Otisu, základne leteckej národnej ochrany, je ochrana oblohy nad Washingtonom a územím na sever. F-15 majú maximálnu rýchlosť 1 875+ MPH/3 017+ km za hodinu, takže mohli preletieť 300 míľ/483 km, t.j. vzdialenosť z pozície, ktorú mali, do Washingtonu približne za 11 minút. Keby leteli maximálnou rýchlosťou, tak sa dostanú k Pentagónu o 23 minút prv, ako lietadlo 77 narazilo do Pentagónu. Dokonca ak by leteli rýchlosťou, ktorú oznámil NORAD (532,5 MPH/857 km za hodinu, t.j. len 28,4% maximálnej rýchlosti), ktorou leteli posledných 71

míľ/114 km, boli by dosiahli Pentagón skôr, ako lietadlo 77. Prečo F-15 neleteli priamo k lietadlu 77, ktoré bolo jediné na oblohe, bolo unesené a mierilo na Washington? Ešte horšie, prečo stíhačky F-15 po dosiahnutí WTC o 9:11 a vediac, že lietadlo 77 letí na Washington už 12 minút, sa ho nepokúsili zastaviť? WTC je okolo 250 míľ/400 km od Pentagónu. F-15 mali stále 26 minút času, aby zastavili lietadlo 77, prv ako narazilo do Pentagónu o 9:37 hod. Stačilo, aby leteli rýchlosťou 576,9 MPH/928 km za hodinu, t.j. 30,8% maximálnej rýchlosti a boli by nad Pentagónom skôr ako lietadlo 77. Za čo platíme takých pilotov? Je stále neuveriteľné, že tieto F-15 čakali v New Yorku až do 9:26 hod. kým nabrali smer na Washington a Pentagón, aby ich chránili. O 9:26 hod. unesené lietadlo 77 už letelo smerom k Washingtonu 27 minút, ako jediné lietadlo na oblohe, ktoré malo vypnuté signalizačné vysielanie a neletelo podľa kurzu už 30 minút. Ak by tieto F-15 leteli maximálnou rýchlosťou, doleteli by k Pentagónu za menej ako 10 minút. Dokonca keby odleteli z New Yorku o 9:26, tak doletia do Pentagónu o minútu skôr ako lietadlo 77. Prečo neodleteli F-15 z priestoru New York medzi 9:03-9:26 hod., aby zabránili lietadlu 77 dostať sa do Washingtonu? Prečo, NORAD?)

(<http://StandDown.net/NORADSeptember182001PressRelease.htm>

<http://www.AttackOnAmerica.net/8MinutesAway.htm>)

<http://www.attackonamerica.net/pentagontrackeddeadlyjet.html>

<http://www.attackonamerica.net/ordersattimeofimpact.html>)

Na videozázname sa zdá, že stíhačka F-15 letí okolo WTC v čase, keď lietadlo 175 naráža do WTC-2 veže. Prečo nikto nehovorí o tomto videozázname?

(<http://www.MyCountryRightOrWrong.net/F-15.htm>)

9:03 hod.

Kontrola letov v Bostone zastavuje všetky lety nad priestorom New Yorku.

9:05 hod.

Andrew Card prichádza k prezidentovi Bushovi, ktorý počúva v triede medzi žiakmi základnej školy na Floride rozprávku, a pošepká mu: „Druhé lietadlo narazilo do WTC. Amerika je napadnutá.“ Prezident Bush (najvyšší veliteľ ozbrojených síl) počúva rozprávku s deťmi ďalších 7 a možno až 18 minút. (Prečo sa prezident ihneď neospravedlnil a nezačal sa zaoberať bezpečnosťou

situáciou USA? Jeho počínanie je nelogické a neospravedlňiteľné. Za situácie, keď bezpečnostná služba prezidenta Busha zistila, že lietadlo 175 narazilo do WTC – nevediac, že to bol „teroristický“ útok – mali ho ihneď zobrať na neznáme bezpečné miesto. V nijakom prípade nemala bezpečnostná služba nechať prezidenta v základnej škole, keď každý vie, že tam je.)

9:05 hod.

Letová kontrola v Yápadnej Virgínii zistila nové lietadlo smerujúce na východ, ktoré sa objavilo na radare, ale nemalo rádiový kontakt a nevysielalo identifikačné kódy. Nie sú si istí, či je to lietadlo 77. (Čakali ďalších 19 minút, kým to oznámili NORAD-u. Prečo NORAD nenariadil o 9:05 štart stíhačiek, aby bránili Washington? Prečo to neurobil? Dve lietadlá už narazili do WTC. Pred 9 minútami vysielateľ na lietadle 77 prestal vysielateľ, lietadlo sa otočilo a letí priamo na Washington už 6 minút. Možno teraz je správny čas opäť pripomenúť, že mestá New York a Washington sú najvýznamnejšie mestá, ktoré by boli cieľom útoku teroristov. Prečo NORAD nenariadil vojenským stíhačkám chrániť Washington D. C. o 9:05 hod.?)

9:06 hod.

Bolo nariadené zastaviť lety na celom severovýchode od Washingtonu do Cleveland. FAA letová kontrola oznámila všetkým leteckým spoločnostiam, že je podozrenie, že lietadlo 11 bolo unesené.

9:06 hod.

FAA formálne oznámila armáde, že lietadlo 175 bolo unesené.

9:08 hod.

FAA nariadila všetkým lietadlám, aby opustili vzdušný priestor New Yorku, a nariadila všetkým lietadlám, ktoré majú letieť do New Yorku, aby nevzlietli.

9:10 – 9:20 hod.

Lietadlo 93 bolo unesené.

9:11 hod.

Dve stíhačky F-15 z Otisu z Falmouthu doleteli do New Yorku a WTC. (F-15, ktoré majú maximálnu rýchlosť 1 875+ MPH/3 017+ km za hodinu, trvalo 19 minút, aby preleteli 153 míľ z Otisu do WTC. To znamená, že leteli priemernou rýchlosťou 483,2 MPH/778

km za hodinu, t.j. 25,8% maximálnej rýchlosti. Ďakujeme, NORAD, za vaše údaje z 18. 9. 2001.)

9:12 hod.

FAA formálne oznámila armáde, že lietadlo 175 narazilo do WTC.

9:15 hod

Letecká spoločnosť American Airlines, ktorej lietadlá boli unesené, nariadila pozastaviť lety spoločnosti na území USA.

9:16-9:20 hod.

FAA oznámil NORADu, že lietadlo 93 bolo unesené. (Nijaké vojenské lietadlo nedostalo rozkaz štartovať teraz ani neskôr. Je tu možnosť, že stíhačky poslané za lietadlom 77 neskoršie smerovali k lietadlu 93. Záznamy NORAD-u, nevysvetliteľne, neobsahujú údaj, kedy im FAA oznámil o unesenom lietadle. Toto je jediný let, o ktorom NORAD nebol schopný podať údaje. Prečo?)

9:17 hod.

FAA zastavil prevádzku všetkých letísk v oblasti New Yorku.

9:20 hod.

Letecká spoločnosť United Airlines zastavila odlety v USA.

9:21 hod.

V New Yorku uzavreli všetky mosty a tunely.

9:22 hod.

Detektor zemetrasení v južnej Pensylvánii zaznamenal aerodynamický treskot. Pravdepodobne ho spôsobila stíhačka, keď prekročila rýchlosť zvuku.

(http://www.worldnetdaily.com/news/article.asp?ARTICLE_ID=30682)

9:23 hod.

Prezident Bush telefonuje súkromne s viceprezidentom Cheneyom, poradkyňou pre národnú bezpečnosť Condoleezza Riceovou, riaditeľom FBI Robertom Muellerom a guvernérom New Yorku Georgeom Patakim. (Prečo Bush čakal od 9:05 (keď mu Card povedal, že lietadlo 175 narazilo do WTC) až do 9:23, aby konečne telefonoval? Prezident ešte vždz nedal povolenie zostreliť každé nepriateľské lietadlo.)

9:24 hod.

FAA oznámil NORAD-u, že lietadlo 77 bolo unesené. (FAA stratil s lietadlom signál o 8:56 hod, keď vysielač lietadla prestal vysielať.

Prečo trvalo 33 minút, kým FAA informoval NORAD o unesenom lietadle?)

9:24 hod.

NORAD nariadil dvom, možno aj trom stíhačkám F-16 zo základne Langley v Hamptone (Virginia), aby odštartovali. (Tentoraz NORAD reagoval ihneď, nie ako predtým. Langley je 130 míľ/209 km južne od Washingtonu a Pentagónu. F-16 majú maximálnu rýchlosť 1 500 MPH/2 414 km za hodinu. Prečo nenariadili základni v Langley, aby lietadlá odštartovali o 8:20 alebo 8:40, alebo 8:46:26, alebo aspoň o 9:02:54 hod.? Ako mohol NORAD možno čakať 21 minút od momentu, keď lietadlo 175 narazilo do WTC o 9:02:54, aby konečne nariadil štartovať lietadlám o 9:24 hod.? Týchto 21 minút čakania, kým nariadil štart lietadiel, je reálna záhada. Nepochopiteľne, letecká vojenská základňa Andrews Air Force Base je len 11 míľ/18 km od Pentagónu, ale nijaký rozkaz na štart lietadiel nedostala, až kým sa všetkz teroristické útoky neskončili. Muselo im byť povedané, aby nevzlietli (Stand Down). Podobne ako nevzlietli (Stand Down) vojenské lietadlá z leteckej základne Andrews Air Force Base, nevzlietli lietadlá prinajmenšom z ďalších 35 leteckých staníc, ktoré boli vo vzdialenosti, že mohli prerušiť let unesených lietadiel. Všetkým staniciam bolo povedané, aby lietadlá ostali na zemi.) Zoznam 7 základní v plnej pohotovosti a 28 v oblasti:

<http://www.StandDown.net/USAFbases.htm>

9:25 hod.

Kontrola letov informovala tajnú službu USA, že lietadlo 77 prilietava do Washingtonu.

9:26 hod

FAA zastavila všetky odlety v USA. Medzinárodné lety majú pristáť v Kanade.

9:26 hod

Z lietadla 77 pasažierka Barbara K. Olsonová opäť telefonuje manželovi, hlavnému právnenmu zástupcovi USA Theodorovi Olsonovi na ministerstve spravodlivosti, hovorí o únose lietadla a že pasažieri a piloti sú držaní vzadu v lietadle. (Opäť ona je jediná osoba, ktorá telefonovala z lietadla 77. Nie je to čudné, že len jedna osoba mohla telefonovať z lietadla, a to až dva razy?)

9:28 hod.

Lietadlo 93: zapnutý mikrofón na palube lietadla odhalil, že niekto v kabíne pilota povedal: „Chod' preč odtiaľto.“

9:28 hod.

Lietadlo 93: „V kabíne pilota počuť v pozadí problematické zvuky.“ Kontrola na zemi počuje krik a vydieranie cez zapnutý mikrofón. Potom počujú únoscov rozprávať sa v arabčine. (Toto sa deje prinajmenšom 8 minút a možno aj 12 minút po tom, čo únoscovia obsadili kabínu pilota a urobili niečo, čo spôsobilo, že FAA oznámil NORAD-u, že lietadlo 93 bolo unesené.)

9:30 hod.

Dve a možno tri stíhačky F-16 s kódovým menom Huntress odlietajú z Langley smerom k New Yorku. Za pár minút podľa generála Haugena: „Osoba, ktorá sa rádiom identifikovala ako súčasť tajnej služby“ povedala, „chcem, aby ste ochránili Biely dom za každú cenu“. Stíhačky F-16 otočili smer na Washington. (Pretože Washington a New York ležia na sever od Langley a nariadenie prišlo pár minút po štarte, toto nebol faktor, prečo F-16 leteli tak pomaly. Prečo stíhačky leteli smerom na New York, keď lietadlo 77 letelo priamo na Washington už 31 minút a malo komunikáciu a vysieláč vypnutý už 34 minút? Žiadne lietadlo s vypnutou komunikáciou neletelo k New Yorku. Takisto o 9:25 hod. letová kontrola informovala tajnú službu vo Washingtone, že lietadlo 77 letí na Washington veľmi rýchlo. Prečo F-16 leteli najskôr smerom na New York?)

9:30 hod.

Prezident Bush prehovoril k národu, hovoril o zjavnom teroristickom útoku a že bude naháňať teroristov. Bush sľúbil vyšetriť útok. (Henry Kissinger ako predseda a George Mitchell ako podpredseda sa vzdali úlohy viesť vyšetrenie.)

<http://www.AttackOnAmerica.net/BushAtEmmaEBookerSchool.mo>

v

9:32 hod.

Agenti tajnej služby v Bielom dome vtrhli do úradu Cheneyho a odniesli ho do bunkra. (Prečo im to trvalo tak dlho?)

9:32 hod.

Zatvorili Newyorskú burzu.

9:33 hod.

Podľa New York Times lietadlo 77 bolo stratené od 8:56 hod., keď prestalo vysielat', až doteraz. Letová kontrola vo Washingtone vidí na radare rýchlo sa pohybujúcu stopu a posíla varovanie na letisko Dulles vo Washingtone. (Je vôbec predstaviteľné, že lietadlo sa môže stratiť nad územím USA na 37 minút?)

9:35 hod.

Lietadlo 93 sa odkláňa od kurzu blízko Clevelandu, Ohio, kde urobí 135-stupňovú otáčku a smeruje na juhovýchod. Lietadlo 93 je 375 míľ/600 km od Newarku, New Jersey a 280 míľ/450 km od Washingtonu, kde smeruje. (Mediálna stanica ABC zistila, že krátko predtým, ako lietadlo zmenilo smer, niekto z kabíny pilota žiadal rádiom nový letový plán s konečnou destináciou Washington. To by však malo byť jasné upozornenie, pretože lietadlo zvyčajne žiada pristáť na najbližšom letisku. Urobil to pilot preto, aby poslal signál letovej kontrole?)

9:35 hod.

Spoločnosť American Airlines nariaďuje lietadlám pristáť na celom území USA.

9:36 hod.

Letisko Ronald Regan vo Washingtone nariaďuje vojenskému lietadlu C130, ktoré práve odštartovalo zo základne Andrews Air Force, aby identifikovalo lietadlo 77. C130 oznámilo, že je to Boeing 767 a letí nízko a veľmi rýchlo.

9:37 hod.

Lietadlo 77 sa stratilo z radaru a narazilo na západnú stranu Pentagónu. Je to sekcia Pentagónu, ktorá sa práve renovuje a nie je obývaná. Pentagón oznámil, že lietadlo 77 narazilo do Pentagónu o 9:37 hod. (Iné publikované správy udávajú časy od 9:40 do 9:43 hod. Noviny New York Times dokonca uviedli čas 9:45 hod. Fotografia Pentagónu predtým, ako sa sekcia E o 10:10 hod. zrútila, ukazuje diery, ktorá isto nevyzerá, že by ju spôsobil náraz lietadla Boeing 757-223. V stene neboli diery po motoroch. Prečo?)

9:37 hod.

NORAD oznámil, že F-16 z Langley boli stále 105 míľ/170 km a 12 minút vzdialené. (Neuveriteľné, to znamená, že priemerná rýchlosť letu bola len 14,3% maximálnej rýchlosti, keď sa pokúšali prerušiť let 175 lietadla, ktoré narazilo do Pentagónu. Ak by tieto F-16 leteli

maximálnou rýchlosťou, boli by na mieste práve po 9:37 hod. Langley je 130 míľ/209 km od Pentagónu. Maximálna rýchlosť F-16 je 1 500 MPH/2 414 km za hodinu. Námietka, že F-16 leteli niekoľko minút smerom na New York, neobstojí, lebo New York a Washington sú tým istým smerom na sever od Langley. Tri letecké stanice v plnej pohotovosti boli v okruhu Washingtonu. Tyndall na Floride je vzdialená 800 míľ/1 287 km od Washingtonu, odtiaľ stíhačky maximálnou rýchlosťou doletia do Washingtonu za 35 – 40 minút. Homestead na Floride je vzdialený 1 000 míľ/1 609 km, let trvá 45 – 50 minút a zo stanice Ellington v Texase vzdialenom 1 250 míľ/2 000 km by let do Washingtonu trval 66 – 60 minút. Pamätaj, že o 8:40 FAA oznámila NORAD-u, že lietadlo 11 bolo unesené, a o 8:43 FAA oznámila NORAD-u, že lietadlo 175 bolo unesené. Takže o 8:43 hod., t.j. plných 54 minút predtým, ako lietadlo 77 narazilo do Pentagónu, NORAD priznal, že vedel o týchto dvoch unesených lietadlách. Okrem F-15 z Otisu, ktoré štartovali o 8:52 a F-16 z Langley, ktoré štartovali o 9:30 hod., stíhačky zo základní v Tyndalle a Homesteade mohli priletieť do Pentagónu skôr ako unesené lietadlo 77. Lietadlá z Tyndallu a z Homesteadu mali byť poslané aj ochraňovať prezidenta v lietadle Air Force One, ale ani to sa nestalo. Od 8:56 hod. vysielateľ identifikácie v lietadle 77 prestal vysielateľ. Prestal vysielateľ 41 minút pred tým, ako lietadlo narazilo do Pentagónu. Opäť okrem stíhačiek z Otisu a Langley, ak by dostali rozkaz o 8:56 aj stíhačky v Tyndale, doleteli by do Pentagónu pred lietadlom 77.)

(<http://StandDown.net/NORADSeptember182001PressRelease.htm>

<http://www.AttackOnAmerica.net/8MinutesAway.htm>)

Opísali to dva články v New York Times:

<http://www.attackonamerica.net/pentagontrackeddeadlyjet.html>

<http://www.attackonamerica.net/ordersattimeofimpact.html>.

9:38 hod.

Lietadlo 93 ukončilo 135-stupňovú obrátku a smeruje k Washingtonu.

9:40 hod.

Vysielateľ identifikácie lietadla 93 prestal vysielateľ.

9:40 hod

Minister dopravy Norman Y. Mineta, zavolaný do krytu v Bielom dome, bol v telefonickom spojení s Federálnym leteckým centrom,

monitoroval na radare každých 7 sekúnd, ako lietadlo 77 letí k Washingtonu. Prichádzajúce správy hovorili, že lietadlo je vzdialené 50 míľ/80 km, 30 míľ/50 km, 10 míľ/16 km, až bolo počuť výbuch v Pentagóne. FAA zastavila všetky lety v USA okrem vojenských a zdravotných.

9:42 hod.

Z lietadla 93 Mark Bingham volal matke. „... boli sme premožení. Sú tu traja ľudia a majú bombu.“

9:45 hod.

Prezident Bush odchádza zo školy a sprievod ide na letisko, kde čaká lietadlo Air Force One.

9:45-9:48 hod.

Evakuujú Parlament a Biely dom.

9:47 hod.

Vojenský veliteľ USA dostali rozkaz najvyššej pohotovosti „Delta“.

9:49 hod.

Stíhačky F-16 konečne doleteli z Langley do Washingtonu. Trvalo im to 19 minút z Langley, ktorá je 130 míľ/200 km na juhu. (Ak by leteli maximálnou rýchlosťou, trvalo by im niečo vyše 7 minút doletieť nad Pentagón v rovnakom čase, ako lietadlo 77 narazilo do Pentagónu o 9:37 hod. Stíhačky F-16 leteli 410,5 MPH/661 km za hodinu, t.j. 27,4% maximálnej rýchlosti, aby ochránili hlavne mesto USA od teroristického útoku. Stíhačky F-16 vyštartovali o 9:30, čo je 43 minút po tom, ako lietadlo 11 narazilo do WTC-1, a 27 minút po tom, čo lietadlo 175 narazilo do WTC-2. Aký je to účel, že stíhačky sú schopné vyvinúť rýchlosť 1 875+3 017+ a 1 500 MPH/2 414 km na hodinu, ale keď sú ohrozené USA, tak letia len štvrtinovou rýchlosťou? Letecké sily USA sú najsofistikovanejšie na svete a nemali v okolí 1 000 míľ/1 609 km okolo New Yorku a Washingtonu ani jedno vojenské lietadlo, ktoré by toho rána hliadkovalo alebo cvičilo? Keď som sa na to pýtal ľudí z armády, povedali, že to nie je možné. Vždy sú nejaké lietadlá, ktoré hliadkujú alebo cvičia. A nakoniec, prečo vzdušné sily USA nepostupovali podľa postupu a nevydali rozkazy na štart lietadiel ihneď, ako sa dozvedeli o unesených lietadlách, ako to bolo v prípade, keď sa lietadlo slávneho golfového hráča odklonilo od

kurzu? Ponúka sa len jedno vysvetlenie. Vzdušné sily dostali rozkaz, aby ostali na zemi.)

(<http://StandDown.net/NORADSeptember182001PressRelease.htm>
<http://www.AttackOnAmerica.net/8MinutesAway.htm>)

9:58 hod.

Dispečer v Pensylvánii prijal telefonát z lietadla 93. Pasažier povedal: „Boli sme unesení“.

9:58 hod.

Muž, pasažier z lietadla 93, zavolał operátorovi Glenovi Cramerovi, že sa zavrel na toailete, a opakoval: „Sme unesení“. Povedal, že počul nejakú explóziu a videl biely dym idúci z lietadla. V zápätí s ním stratili kontakt.

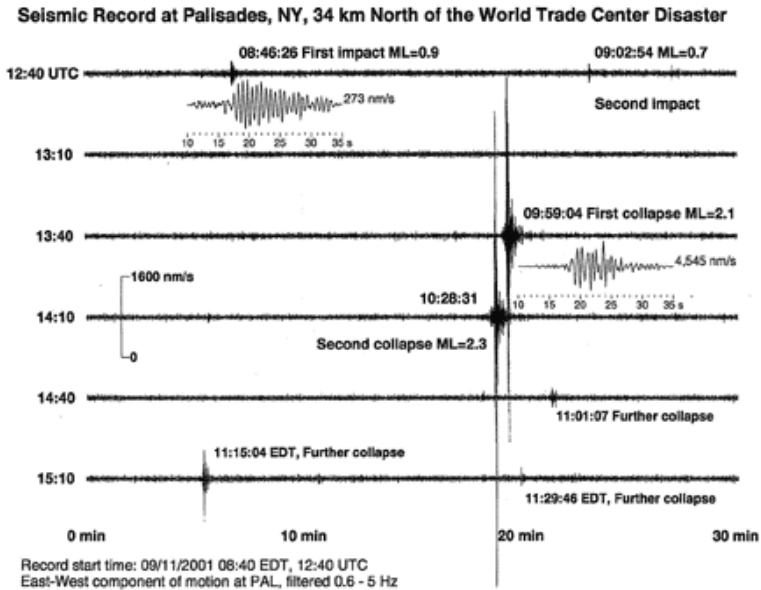
9:59 hod.

Prezidentské lietadlo Air Force One odlieta z letiska Sarasota, Florida bez leteckej ochrany. (Čo je nemožné. Pričom dve zo siedmich vojenských základní v plnej pohotovosti sú na Floride.)

9:59:04 hod.

Južná veža WTC sa náhle zrútila. (Neskôr sa vysvetľovalo, že zrútenie spôsobila teplota horenia paliva lietadla. Veže WTC boli tak stavané, aby odolali nárazu lietadla Boeing 707. Boeing 767 má približne rovnaké množstvo paliva. Seizmograf na „Columbia University“ v Palisades, 21 míľ/34 km severne od WTC, zaznamenal zaujímavé seizmické aktivity 11. 9. 2001, ktoré neboli doteraz vysvetlené. Keď lietadlá narazili do veže, bolo zaznamenané len minimálne zemetrasenie. No silné zemetrasenie bolo zaznamenané na začiatku kolapsu každej veže. Seizmické údaje z Palisades zaznamenali zemetrasenie 2,1 stupňa počas 10-sekundového pádu južnej veže WTC o 9:59:04 hod. a 2,3 stupňa počas 9-sekundového kolapsu severnej veže WTC o 10:28:31 hod. Záznam s Palisades ukazuje, že na začiatku kolapsu bola zaznamenaná najvyššia aktivita ešte pred dopadom veže na zem. Objavila sa teória, že silná explózia sa musela odohrať v základoch WTC.)

<http://911research.wtc7.net/talks/towers> / <http://wtc7.net>

10:01 hod.

FAA nariadil stíhačkám F-16 štartovať zo základne Toledo, Ohio. (Aj keď lietadlá nemali pohotovosť, vyštartovali za 16 minút, ale bolo to 11 minút po tom, ako posledné unesené lietadlo zhavarovalo. NORAD vysvetlil, prečo proti uneseným lietadlám nepoužil stíhačky, ktoré boli na základniach blízko unesených lietadiel. Oznámil, že použil len základne, ktoré sú na obranu (sedem takých základní bolo v plnej pohotovosti). Základňa v Tolede však nebola na obranu a NORAD je predsa použil.)

10:02 hod.

Podľa záznamu radaru lietadlo 93 bolo zistené blízko Shanksville, Pennsylvánia.

10:03 hod.

Podľa FBI skončil palubný záznam zvuku a lietadlo zhavarovalo blízko Shanksville v Pennsylvánii.

10:06:05 hod.

Podľa seizmických údajov lietadlo 93 zhavarovalo blízko Shanksville, Pennsylvánia. (F-16 z Langley doleteli do

Washingtonu o 9:49 hod. Unesené lietadlo 77 narazilo do Pentagónu o 9:37 hod. Na oblohe ostalo len jedno unesené lietadlo 93. Prečo F-16 neleteli za uneseným lietadlom 93, ktoré mohli maximálnou rýchlosťou dosiahnuť za 5 alebo 8 minút? Bývalý pracovník kontroly letov z Pentagónu povedal: „Keď som pracoval v Pentagóne, toto sa nemohlo prihodiť. ATC obrázky z radaru boli (*a síu*) k dispozícii v Pentagóne pri každom komerčnom lete v okruhu 300 míľ/483 km od Washingtonu, ak by lietadlo náhle zmenilo smer k Washingtonu alebo ak by vysielateľ identifikácie prestal vysielat', alebo keby lietadlo odmietlo komunikovať s letovou kontrolou. Každé takéto lietadlo by boli o pár minút zastavili stíhačky zo základne Andrews AFB. Keď sme vtedy mohli oznámiť a nariadiť štart, lietadlá štartovali do 6 minút. Ak to bolo možné vtedy, je to možné aj teraz.)

<http://StandDown.net/NORADSeptember182001PressRelease.htm>

<http://www.AttackOnAmerica.net/8MinutesAway.htm>

(Krátko po 11. 9. 2001 letový kontrolór z New Hampshire ignoroval zákaz hovoriť do médií a povedal, „že stíhačka F-16 išla za lietadlom 93... F-16 urobila 360-stupňový obrat, aby bola blízko lietadla 93. Pilot F-16 musel vidieť haváriu lietadla 93“.)

2. 5. Socializmus verzus kapitalizmus vo svete

Vtedy začali vznikať školy mysliteľov, ktorí interpretovali históriu ako cyklický proces a snažili sa dokázať, že nerovnosť je nezmeniteľný zákon ľudského života.

George Orwell: 1984

Kapitalizmus je 200 rokov starý systém, pozostávajúci zo sústavy inštitúcií a praktík, ktoré ženám a mužom s tvorivým talentom legislatívne zabezpečujú právnu registráciu, počiatočný kapitál, ochranu finančných záväzkov, finančné nástroje, patentovú a kopirajtovú ochranu, slobodný vstup na trhy, priaznivé dane a regulačné predpisy, analytické nástroje, účtovnú prax a všetko potrebné na realizáciu svojich snov.

Jedna z definícií kapitalizmu

Mýty

V rámci kolonizačného štandardu motrokári v hrách, sexe a terorizme nás stále bombardujú dôkazmi o zločinnosti komunizmu v bývalom socialistickom bloku a dôkazmi o oslobodení východoeurópskych národov spod komunistickej totality po roku 1989, keď sme sa konečne dočkali slobody, demokracie a dodržiavania ľudských práv a nastúpili cestu všeobecného rozvoja. Motrokári nám denne podávajú množstvo dôkazov, ako v socializme totalita nedovolila žiť ľuďom dôstojný život, ako žili v chudobe a biede, v strachu, ako nemohli písať knihy, nakrúcať filmy, cestovať a žiť šťastný život.

Ako vyzerá sloboda, demokracia a dodržiavanie ľudských práv v bývalom socialistickom bloku teraz? Bolo výsledkom prechodu na kapitalizmus dodržiavanie ľudských práv, alebo všeobecný úpadok, zločiny, alebo dokonca genocída v bývalom socialistickom bloku? Čo hovoria fakty porovnávajúce socializmus a kapitalizmus v krajinách bývalého socialistického bloku?

Fakty – zločiny demokracie

Kacírstvom nad kacírstva je zdravý rozum.

George Orwell: 1984

Pred mesiacom boli v pražských uliciach zmasakrovaní československí študenti.

Výzva VPN 19. 12. 1989 (Verejnosť 22. 12. 1989)

Fakty publikované svetovými organizáciami jednoznačne dokumentujú všeobecný úpadok spoločnosti v bývalom socialistickom bloku po zavedení slobody, demokracie a dodržiavaní ľudských práv, po zavedení kapitalizmu. Samozrejme, v rámci kolonizačného štandardu totalita demokracie účinne zabránila, aby sa fakty o všeobecnom úpadku dostali do povedomia širokej verejnosti alebo aby sa o nich diskutovalo, alebo nedajbože, aby sa prijali logické závery. Totalita demokracie nahradila fakty hrami, sexom a terorizmom.

Všeobecný úpadok a zločiny demokratickej genocídy v bývalom socialistickom bloku po zavedení kapitalizmu sú dobre zdokumentované v mnohých publikáciách [5, 16, 17]. Uvediem niektoré závery zo správy OSN [5], citujem: „Hlavný problém ekonomickej stratégie obhajovanej počas prechodu (zo socializmu na kapitalizmus) je, že boli založené na minimalizovaní úlohy štátu. Naopak, pretože proces prechodu je zdĺhavý a komplexný, zodpovednosť štátu sa mala zvýšiť a nie znížiť.“ Správa OSN hodnotí životnú úroveň za socializmu v bývalom socialistickom bloku nasledujúco, citujem: „Pred rokom 1990 krajiny bývalého socialistického bloku boli pozoruhodné tým, že poskytovali občanom vysoký stupeň sociálnej bezpečnosti. Plná celoživotná zamestnanosť bola garantovaná. Hoci peňažný príjem bol nízky, bol stabilný a bezpečný. Veľa základného tovaru bolo dotovaného a bol regulárne dodávaný. Občania mali potravinovú bezpečnosť a boli adekvátne oblečení a ubytovaní. Vzdelanie a zdravotníctvo bolo garantované pre každého zadarmo. Občania po odchode do dôchodku mali zaistenú penziu a výhody z mnohých foriem sociálnej zábezpeky. Ale od roku 1989 sa celý prepracovaný systém sociálneho zabezpečenia rozpadol.“

Nasledujúce fakty pre krajiny bývalého socialistického bloku sú z obdobia 1990 – 1998, adaptované hlavne z publikácie [17].

- Pravdepodobnosť, že 15-ročný mladík na Ukrajine sa dožije 60-tich rokov je po transformácii na kapitalizmus len 65%, pričom v roku 1980 pravdepodobnosť bola 72%.
- Zvýšenie chudoby medzi rokmi 1987 – 1988 a 1993 – 1995 bolo v Poľsku z 2,1% na 14%, v Rumunsku z 1,3% na 39%, v pobaltských štátoch z 0,1% na 29%, v Moldavsku z 0,2% na 66%, v Rusku 2,2% na 44%, na Ukrajine z 1% na 63%, v štátoch Strednej Ázie z 6,5% na 53% [16] (obrázok 82 adaptovaný z [18]).
- 60% deti v Poľsku trpelo rôznymi formami podvýživy po prechode na kapitalizmus.
- Počet tehotných žien v Rusku, ktoré trpeli chudokrvnosťou, sa medzi rokmi 1989 a 1994 strojnásobil.
- 20-50% detí v Moldavsku trpelo v roku 1996 krivicou.
- V roku 1991 bolo v Rusku spáchaných 39 000 samovrážd, z toho 8 000 žien. V roku 1992 to už bolo 43 000 samovrážd.
- Ekonomický rast po transformácii rýchlo spôsobil veľkú nerovnosť v majetku a v príjmoch, vytvoril úzku skupinu veľmi bohatých a veľkú skupinu chudobných.
- Prechod na kapitalistický systém spôsobil reálne veľkú depresiu.
- Pozícia žien v spoločnosti sa znížila.
- Masívne zníženie podpory vzdelania. Napríklad v Bulharsku sa znížila podpora vzdelania na 50%.
- Zníženie podpory predškolskej výchovy.
- Správa Unicef 1999 hovorí, že od roku 1989 sa zrušilo 14 miliónov miest, kde boli zamestnané ženy. Štátom podporovaný servis pre deti sa rozpadol. Očakávaná dĺžka života sa pre ženy znížila v 16 z 27 krajín bývalého socialistického bloku. Podiel žien v parlamentoch sa znížil s tretiny na 10%.

Podľa údajov OSN [19] ročný nárast príjmu na obyvateľa v % v deväťdesiatych rokoch pre strednú a východnú Európu a krajiny bývalého Sovietskeho zväzu (CIS) bol -1,9% (to znamená, že po zavedení kapitalizmu v krajinách bývalého socialistického bloku každý rok reálny príjem obyvateľov klesol o 1,9%), a redukcia chudoby za toto obdobie bolo -13,5% (to znamená nárast chudoby o 13,5% ročne počas deväťdesiatych rokov). V porovnaní so všetkými regiónmi sveta náš

región obsadil prvé, teda najhoršie miesto. Pričom druhé najhoršie miesto obsadili krajiny Subsaharskej Afriky, kde bol nárast chudoby len o 1,6% ročne.

Je neuveriteľné, ako reformy kapitalizmu, slobody a demokracie dokázali ničiť vedecko-technickú základňu, priemysel, poľnohospodárstvo, školstvo, kultúru atď., v bývalom socialistickom bloku až tak účinne, že náš všeobecný rozvoj bol počas desiatich rokov horší ako v krajinách Subsaharskej Afriky. Pravdepodobne išlo o systematické, účelové ničenie celého bývalého socialistického bloku, tak ako to vyplýva zo zákonov kapitalizmu. Ešte neuveriteľnejšie je, že rozsiahlejší úpadok v krajinách bývalého socialistického bloku ako v Subsaharskej Afrike dokážu naše aj svetové médiá, naši a svetoví bojovníci za demokraciu a rozvoj interpretovať ako oslobodenie porobených národov od komunistickej totality. Toto všetko dokáže sila profesionálnej totality, ktorej sme od roku 1990 súčasťou.

Naproti tomu, ako to dopadlo v krajine, kde nedovolili západným poradcům robiť transformáciu socializmu na kapitalizmus, kde si vláda udržala samostatnosť a moc a nepodľahla kapitalistickému voľnému trhu a neoliberálnej demokracii? Hovorím o socialistickej Číne. Správa OSN [20] uvádza, že impresívna redukcia globálnej chudoby je vďaka fantastickému ekonomickému rozvoju Číny, kde sa 9% populácie každoročne vymanilo z chudoby, spolu to bolo 150 miliónov ľudí. (Citujem: *Much of the impressive reduction in global poverty has been driven by China's incredible economic growth of more than 9% a year in the 1990s, lifting 150 million people out of poverty.*) Keď sa nezahrnie do svetovej štatistiky komunistická Čína, tak počet chudobných, ktorí majú menej ako 1 USD na deň, sa v roku 1999 zvýšil na 936 miliónov v porovnaní s 916 miliónmi ľudí v roku 1990 [21]. V roku 1975 príjem na obyvateľa, v parite kúpnej sily, v Číne k OECD bol 1/21, v roku 2000 sa znížil na 1/6 [22]. Viem si živo predstaviť úpadok Číny, keby nastúpila transformáciu podľa vzoru bývalých socialistických krajín. Fakty publikované v správe OSN jednoznačne dokazujú, že nie neoliberálna demokracia voľného trhu, ale centrálné plánované hospodárstvo odstraňuje chudobu.

Demokracia alebo demokratická genocída?

(V učebniciach dejepisu stojí, že pred Revolúciou) ... ohromná masa ľudí (sa) za celý život nikdy dosýta nenajedla. Polovica z nej nikdy nepoznala topánky. Denne sa lopotila dvanásť hodín, školu opúšťala v deviatich rokoch, v jednej izbe spávalo zo desať ľudí. Zároveň zopár ľudí, zopár tisíc (vravelo sa im kapitalisti) bolo bohatých a mocných. Patrilo im všetko, čo im patriť mohlo. Bývali v honosných palácoch, mali do tridsať sluhov, vozili sa v autách a v kočiaroch so štvorzáprahom, pili šampanské a nosili cylindre...

George Orwell: 1984

Genocída podľa medzinárodného práva je úmyselná, systematická deštrukcia rasovej, náboženskej, politickej alebo etnickej skupiny. V roku 1946, pod vplyvom odhalení zločinov v Norimberskom procese a v ďalších procesoch s vojnovými zločincami, Valné zhromaždenie OSN potvrdilo, že podľa medzinárodného práva genocída je zločin, ktorý civilizovaný svet odsudzuje a ktorého hlavní vinníci a spolupáchatelia budú trestaní. Valné zhromaždenie v roku 1948 schválilo Konvenciu prevencie genocídy a Trest zločinu genocídy, ktoré nadobudli platnosť v roku 1951. Podľa Konvencie genocída je zločin spáchaný v čase vojny alebo mieru s úmyslom zničiť celok alebo časť národnej, etnickej, rasovej alebo náboženskej skupiny.

Bol proces po roku 1989 v bývalom socialistickom bloku systematická deštrukcia politickej skupiny, t.j. bola to genocída? Pravdepodobne áno, pretože budovateľov socializmu môžeme pokladať za politickú skupinu a proces po roku 1989 v bývalom socialistickom bloku, ktorý viedol k smrti 9,7 milióna ľudí, bol vedený úmyselne a uskutočňovaný systematicky. Myslím si, že pri genocíde je jedno, či milióny ľudí zahynuli následkom streľby z pušiek alebo hlasovania „demokraticky“ zvolených poslancov v parlamente. V druhom prípade ide len o zločiny demokracie alebo dokonca o demokratickú genocídu.

Dôkazov o demokratickej genocíde v bývalom socialistickom bloku je veľa, paradoxne, nikto o nich nevie, a mienkotvorne médiá v rámci totality demokracie sa neopovážia o tom ani zmieniť.

Zločiny demokratickej genocídy v bývalom socialistickom bloku sú dobre zdokumentované v mnohých publikáciách [5, 16, 17]. Ja sa budem opierať o publikáciu OSN [5], i keď publikácia slová zločin alebo genocída nepoužíva.

Správa má 112 strán a popisuje zmeny vo všetkých oblastiach života obyvateľov bývalého socialistického bloku po zavedení kapitalizmu. Správa dokumentuje, že veľká väčšina zmien v praktickom živote obyvateľov po roku 1989 bola negatívna. Podáva dôkazy o všeobecnom až neuveriteľnom úpadku spoločnosti. Zaujímavosťou správy je, že z neznámych dôvodov sa v správe nepoužíva slovo socializmus, namiesto neho používa frázu „obdobie pred prechodom na trhovú ekonomiku“. Stručne opíšem zo správy len zmeny, ktoré viedli k strate ľudských životov.

Správa uvádza, že od roku 1989 do roku 1999 „zmizlo“ z bývalého socialistického bloku 9,7 milióna „mužov“. Správa na strane 42 hovorí: „Skoro 5,9 milióna mužov sa stratilo v Ruskej federácii, 2,6 milióna na Ukrajine. Spolu v bývalých krajinách Sovietskeho zväzu je to 9,0 milióna, a súčet pre všetky krajiny bývalého socialistického bloku je blízko 9,7 miliónov.“ Správa doslova hovorí: „Prechod na trhovú ekonomiku bol doslova smrteľný pre veľmi veľa ľudí“ (*The transition to a market economy has literally been lethal for a great many people*).

Správa analyzuje, že najviac strát na životoch bolo v dôsledku zníženia predpokladanej dĺžky života v mladom a strednom veku. Doslova hovorí, že najpoľutovanejšie je, že trendy v znížení dĺžky života znamenali, že niekoľko miliónov ľudí neprežilo roky 1990 – 1999, a že títo ľudia by teraz žili, keby očakávaná dĺžka života ostala na úrovni osemdesiatych rokov. Ďalšou príčinou strát na životoch bola úmrtnosť (morbidity) v dôsledku nedostatkov v zdravotníctve, zvýšenie počtu chorôb ako tuberkulóza, sexuálne prenášané choroby alebo HIV/AIDS. Vysoký podiel strát na životoch bol v dôsledku mimoriadneho (správa uvádza anglické slovo „extraordinary“) zvýšenia chudoby, kde v niektorých oblastiach viac ako 50% domácností malo príjem pod hranicou chudoby. Tá prudko narástla v dôsledku zníženia reálnych príjmov a zvýšenia rozdielu príjmov medzi chudobnými a bohatými. Keď použijeme hranicu 4 USD na deň ako hranicu chudoby (v parite kúpnej sily USD v roku 1990), potom OSN (United Nations Development Programme) odhadla, že vo východnej Európe a v bývalých krajinách Sovietskeho zväzu spadali v roku 1988 iba 4% populácie (13,6 milióna ľudí) do kategórie chudobných. V roku 1994 to bolo už 32% populácie (119,2 milióna ľudí). Správa sucho konštatuje, že masová chudoba bola neznáma pred

prechodom na trhovú ekonomiku (t.j. počas socializmu). Úpadok vzdelania a nezamestnanosť sa takisto podpísali na straty na životoch.

Prechod na kapitalizmus spôsobil obrovské škody na ľuďoch nielen zvýšením chorobnosti, úmrtia, znížením dĺžky života, ale aj stratou sociálnych istôt, čo dokazuje rast alkoholizmu, dramatický rast narkománie a väčší počet samovrážd. Toto sprevádzal demografický kolaps a zvýšenie prípadov samozničujúceho poškodenia, špeciálne u mužov. Ďalším dôkazom úpadku ľudského rozvoja po roku 1989 je trvalé znižovanie prirodzeného rastu populácie v mnohých krajinách bývalého socialistického bloku. V niektorých krajinách počet potratov prevýšil počet živonarodených.

Záhady

Znovu opakujem. Výsledky profesionálnej totality ovplyvňovať mentálne obyvateľov celého sveta sú ohromujúce a sú neoddeliteľnou súčasťou nášho motroctva. Motrokári pomocou štandardných metód tunelovania mozgov dokázali nielen zakryť všeobecný úpadok, strádanie obyvateľov, milióny obetí, zločiny demokracie a pravdepodobnú genocídu, ktorá nastala po roku 1989 v bývalom socialistickom bloku, ale dokonca ich interpretovať ako oslobodenie východoeurópskych národov od komunistickej totality, ktorá priniesla slobodu, demokraciu, dodržiavanie ľudských práv a lepší a kvalitnejší život, ktorý povedie k všestrannému rozvoju jej obyvateľov. Interpretovať všeobecný úpadok a viac ako 9,7 milióna nevinných obetí ako niečo pozitívne, demokratické a progresívne pokladám za dôkaz vysokej profesionality demokratického tunelovania mozgov. Taká je súčasná sila profesionálnej totality.

V súvislosti s obeťami kapitalizmu v bývalom socialistickom bloku bolo pre mňa neuveriteľné prezentovanie života pápeža Jána Pavla II. pred, počas a po jeho pohrebe 8. 4. 2001. Uvedomujem si mnohé pozitíva činnosti pápeža, ale mnohé podstatné fakty ostali zamlčané. Samozrejme, uvedomujem si, že nesmiem prekročiť určité tabu, pretože slovenská spoločnosť nie je na mnohé skutočnosti pripravená. Ale aj tak musím naznačiť niektoré fakty. Pápeža veľmi pozitívne prezentujú ako jedného z hlavných bojovníkov proti komunizmu, ktorý sa veľkou mierou zaslúžil o jeho pád. Prezentuje sa ako bojovník proti

nespravodlivosti, násiliu, proti chudobe a za sociálnu rovnosť. Jeho boj proti komunizmu viedol k paradoxnému výsledku – k smrti 9,7 milióna nevinných obetí v bývalom socialistickom bloku do roku 1999. Aký je podiel pápeža na smrti týchto obetí? Výsledkom jeho boja proti chudobe je, že sa podieľal aj na obrovskom náraste chudoby v bývalom socialistickom bloku (podľa údajov Svetovej banky „World Development Indicators 1999“ od roku 1989 počet obyvateľov žijúcich pod hranicou chudoby sa zvýšil za 5 rokov zo 14 miliónov na 147 miliónov, každý tretí obyvateľ bol chudobný; podľa správy detského fondu OSN – UNICEF – z roku 1999, väčšina z odhadovaného počtu 150 milióna detí zo strednej a východnej Európy a bývalého Sovietskeho zväzu sa po roku 1989 zhoršila životná úroveň). Aký je podiel pápeža na zvýšení chudoby? Výsledkom činnosti pápeža proti sociálnej nerovnosti je, že sa podieľal na obrovskom náraste sociálnej nerovnosti v bývalých krajinách socialistického bloku (paradoxne, podľa správ OSN jedine komunistická strana Číny dokázala úspešne znížiť chudobu).

Prečo sa uvedené skutočnosti neprezentujú objektívne? Pretože sila profesionálnej totality to nedovolí a pravdepodobne kresťanstvo je inkorporované do súčasného systému motroctva.

V rámci totality kapitalistickej demokracie, aby systém motroctva, v ktorom žijeme, bol pre motrokov prijateľný a aby im nenapadlo ho zmeniť, motrokári vybudovali systém právd a zaklínadiel. Napríklad: „Chráňte si demokraciu, aby sa nevrátili späť stalinské gulagy.“ Keď porovnáme straty na ľudských životoch, ktoré vyprodukovali komunistické gulagy a kapitalistická demokracia v Rusku, tak výsledok je jednoznačný. Počet ľudí (vrahov, zločincov a politických väzňov), ktorí zahynuli v ruských gulagoch za celé obdobie rokov 1921 – 1953, t.j. za 33 rokov, bol približne 2,3 milióna väzňov, t.j. 69 697 väzňov ročne [23,3]. Za 9 rokov kapitalistickej demokracie (1990-1998) v krajinách bývalého Sovietskeho zväzu zahynulo 9 milióna ľudí, t.j. 1 milión ročne. Z uvedeného vyplýva, že kapitalistická demokracia, ktorej sa klaníme, zabíjala 14-krát účinnejšie ako komunistické gulagy.

Počet ľudí (vrahov, zločincov a politických väzňov) popravených za Stalina v Sovietskom zväze počas obdobia 1921 – 1953, t.j. za 33 rokov, bol 799 455 [23,3], ročne 24 226 obetí. Keď tieto obeť porovnáme s obeťami kapitalistickej demokracie za 9 rokov, tak kapitalistická

demokracia zabíjala 41 ráz účinnejšie ako popravoval Stalin. Tu je potrebné pripomenúť, že medzi obeťami gulagov a popravenými za Stalina bolo mnoho, ak nie veľká väčšina kriminálnikov, pričom obeťami kapitalistickej demokracie boli vo veľkej väčšine nevinní ľudia.

Kedy bude proces v Norimbergu s ľuďmi, ktorí zariadili smrť 9,7 milióna ľudí v bývalom socialistickom bloku za 9 rokov, do roku 1999? Koľko podobných obetí je do 15. 2. 2005, keď píšem tieto riadky? Je ich viac ako 10 – 12 miliónov? Zaoberá sa tým niekto? Zaujímá to vôbec niekoho?

Prečo nám stále pripomínajú, aký bol Stalin zločinec, prečo sa to učia všetky deti v školách celého sveta a prečo nikto nespomenie zločiny kapitalistickej demokracie v bývalom socialistickom bloku? Pretože sila a profesionalita súčasnej totality je obrovská.

Všetci vedia o 6 miliónoch obetí Židov v dôsledku genocídy počas svetovej vojny. Stále ma prekvapuje, že nikto nevie, koľko Slovanov zahynulo v dôsledku 2. svetovej vojny a nediskutuje sa o tom, či to nebola náhodou aj genocída Slovanov.

Obrázok 83 dokumentuje najvýznamnejšie počty obetí v 2. svetovej vojne v jednotlivých štátoch. Najviac obetí, až 33 miliónov, bolo z troch slovanských štátov – Sovietskeho zväzu, Poľska a Juhoslávie. Koľko z nich bolo Slovanov? Bolo ich viac ako 20 miliónov? Možno aj áno. Bola to genocída na Slovanoch? A ak nebola, čo to bolo? Zrejme, život a smrť Slovana nie sú až také významné, aby sa tým vôbec zaoberali demokratickí myslitelia.

Bola v bývalom socialistickom bloku genocída po roku 1989? A ak nebola, čo to bolo? Boli to obeť kapitalistickej demokracie? Čo sú to za ľudia, ktorí spôsobili smrť 9,7 milióna obyvateľov v bývalom socialistickom bloku, kde obeťami boli zväčša Slovania? Čo sú to za ľudia, ktorí priniesli systém, ktorý zabíjal 14 ráz účinnejšie ako komunistické gulagy a 41 ráz účinnejšie ako popravoval Stalin? Bol to kmeň Šošónov alebo Hurónov, alebo prišli noví Árijci z ďalekých a divokých stepí? Prečo sa nevytvoril medzinárodný vyšetrovací výbor na vyšetrenie obetí Východoeurópanov a prečo zodpovední činitelia nie sú súdení v Norimbergu, v Haagu alebo v New Yorku?

Alebo sa už rozdeľujú zločiny a genocída na dobré a zlé, na totalitné a demokratické? Zlá bola genocída Židov, Albáncov, Arménov,

Kambodžanov, Tutsiov v Ruande, a dobrá a demokratická bola genocída amerických Indiánov, Slovanov, Rómov, Vietnamcov, Afgáncov, Iračanov? Kto rozhoduje, čo je genocída a čo nie? Kto rozhoduje, či genocída je dobrá-demokratická alebo zlá-totalitná? Patrí aj toto rozhodovanie do agendy motrokárov ako súčasť demokracie? Ak áno, čo ešte?

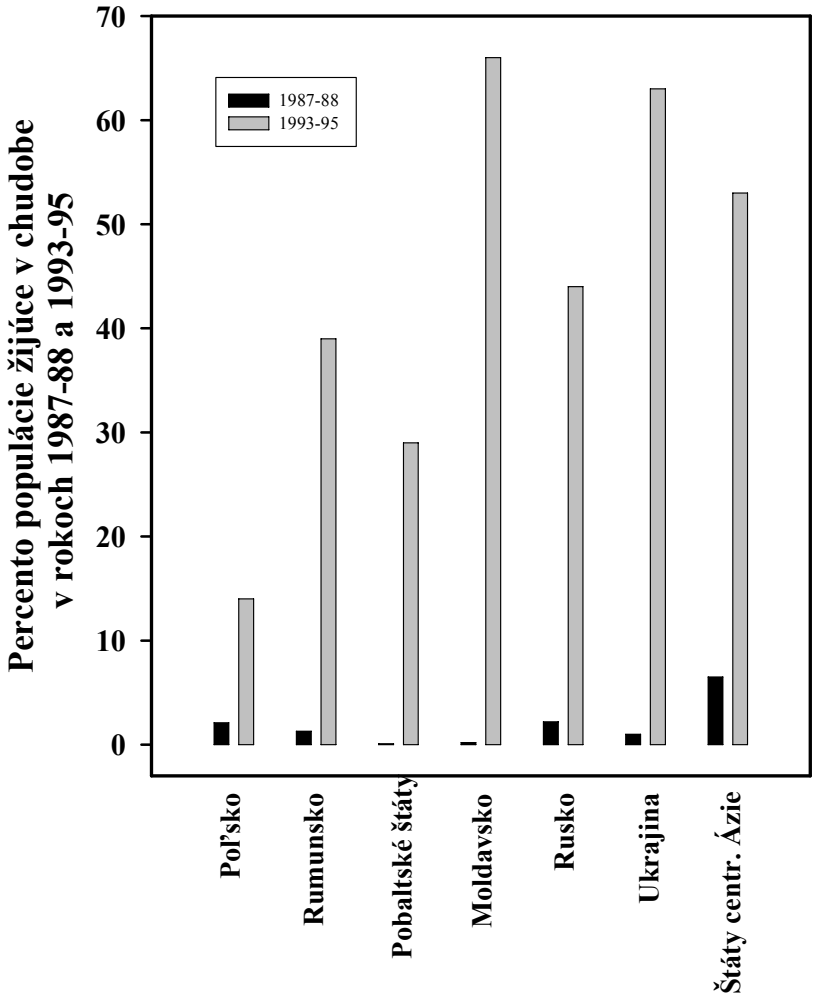
Výsledok reálneho experimentu

Z uvedených údajov prezentovaných v tejto knižke vyplýva, že napriek najlepším kapitalistickým teóriám, praktikám, odborníkom a pomoci v reálnom experimente kapitalistický systém neumožnil dosiahnuť životný štandard a kvalitu života pre občanov na takej úrovni ako to umožnil socialistický systém. Priniesol smrť, biedu a utrpenie.

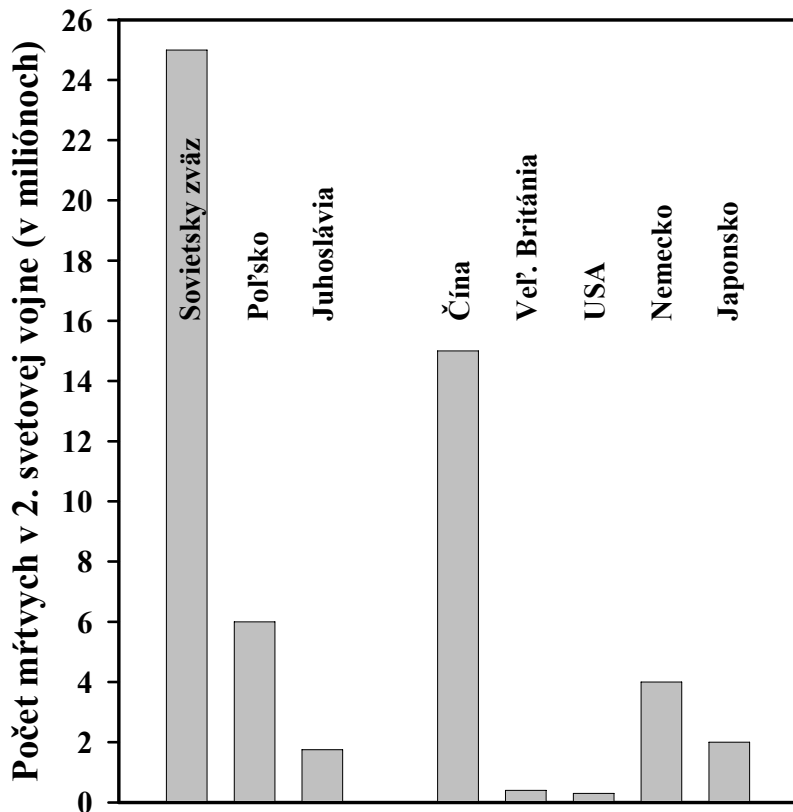
Na základe kapitalistických zákonov súboj o majetok, zisk a o moc svetovej šľachty bude pokračovať. Bude stáť stále viac a viac peňazí a môže vyústiť do ďalšej veľkej katastrofy.

V súčasnosti neexistuje spoločný ideový základ filozofie života obyvateľov na našej planéte. Výsledkom toho je množstvo náboženských a svetských ideológií, ktoré sú často zdrojom rozbrojov.

Predpokladám, že marxizmus je v súčasnosti najvhodnejší základ pre spoločnú filozofiu života obyvateľov našej planéty.

The World Bank report: World Development Indicators 1999

G. L. Weinberg: A World at Arms
A Global History of World War II
(Cambridge Univ. Press 1994)

2. 6. Svetový kolonizačný štandard

Preto z pohľadu nových skupín, ktoré sa mali ujať moci, rovnosť ľudí už nebola ideál, o ktorý by mali zápasit', ale nebezpečenstvo, ktoré treba odvrátiť'.

George Orwell: 1984

Pozorovateľ planéty Zem z Mesiaca by žasol nad tým, aké obrovské finančné sumy dávajú pozemšťania na výrobu zbraní, na zbrane chemické, biologické či jadrové, zatiaľ čo milióny ľudí na svete hladujú. Tento nerestný a zvrátený život sa pritom šíri po celom svete globálne. Veľká časť masmédií šíri aj najzvrátenejšie názory, až sa ľudia v tom priam dusia a sú ako v narkóze.

Kardinál Ján Chryzostom Korec 1. 1. 2005

Dôkazov motroctva, svetového kolonizačného štandardu, ako výsledku pôsobenia zákonov neoliberalnej kapitalistickej demokracie, je veľa. Sú publikované vo výročných správach svetových verejných a súkromných inštitúcií ako OSN alebo Svetová banka.

Kapitalistická neoliberalná demokracia znamená, že sa riadi zákonom maximálneho zisku, pričom neoliberalizmus jej poskytuje optimálne podmienky na jeho dosiahnutie a poskytuje záruky, že nikto sa proti tomu nemôže účinne brániť.

Svetový kolonizačný štandard sa začína vždy celkom nevinne, keď dve pouličné výpalnicke združenia sa začnú zabíjať kvôli kontrole nad nočným barom na okraji ulice, a s ním súvisiacim predajom drog, prostitúciou a premývaním špinavých peňazí. Keď jedna skupina získa kontrolu nad nočným podnikom, poobzerá sa po okolí a začne zápasit' o obsadenie nočných a denných podnikov v celej štvrti. Víťazná skupina postupuje ďalej, bojuje a obsadzuje podniky a služby v celom štáte. Neskôr v boji o kapitál sa jedna finančná skupina snaží okradnúť a zničiť susednú finančnú skupinu, pričom už zapája do boja prokuratúru, vládu, poslancov o ďalšie demokratické zložky spoločnosti. Neskôr využije armádu a zdroje štátu v boji o kolónie,

rozpúta prvú a druhú svetovú vojnu, ako aj dnešný boj za dodržiavanie ľudských práv a proti terorizmu. V súčasnosti pôsobenie veľkých výpalníckych združení sa nazýva bojom za demokraciu a slobodu. Táto realita motroctva vyplýva zo zákonov kapitalizmu a jeho demokracie.

Hlavný dôkaz motroctva, t.j. svetového kolonizačného systému, je stále narastajúca nerovnosť v životnej úrovni medzi bohatými a chudobnými. Rozdiel medzi príjmami v bohatých a chudobných krajinách sa stále zvyšuje (obrázok 84). Rast príjmov v chudobných krajinách je nevýrazný v porovnaní s narastajúcim príjmom v bohatých krajinách.

Keď ešte v roku 1960 pomer medzi príjmami 20% populácie najbohatších a 20% populácie najchudobnejších bol 30:1, v roku 1990 bol 62:1 a v roku 1997 bol už 74:1. Keď to zopakujem slovami Karla Marxa tak vykorisťovanie chudobných bohatými sa len za posledných 37 rokov viac ako zdvojnásobilo. Opakujem, zákony, ktoré zabezpečujú nárast nerovnosti a zvyšujú vykorisťovanie, sú zákony neoliberalnej kapitalistickej demokracie [citácie v 1 – 3]. Výsledkom týchto zákonov je, že namiesto toho, aby sa nerovnosť znižovala a vyrovnala, na svete je 7 – 8 najbohatších štátov združených v G7 (G8), ďalších 50 bohatých kapitalistických štátov a 120 chudobných štátov.

Pomer medzi príjmami bohatých a chudobných, 74:1, je vysoký, a neviem, či zákony neoliberalnej demokracie ho budú môcť ďalej významne zvyšovať. Už teraz na zabezpečenie takého vysokého pomeru medzi príjmami bohatých a chudobných (povedané slovami Karla Marxa – takého vysokého vykorisťovania) sa inkorporuje do zákonov liberálnej demokracie zákon preventívneho vojenského zásahu, humanného bombardovania a štandardný kolonizačný balíček obsahujúci hry, sex a terorizmus. Terorizmus je výsledkom pomeru 74:1, a pritom ešte nevieme, ako bude vyzerat' svet pri pomere 100:1.

Niektoré dôkazy o globálnej nerovnosti z údajov svetových agentúr

Strana má dva ciele: dobyť každú piad' zemegule, a raz navždy odstrániť čo len možnosť nezávislého myslenia.

George Orwell: 1984

Správy OSN [22,24]

- 5% najbohatších vo svete má príjem 114-krát vyšší ako 5% najchudobnejších.
- 1% najbohatších vo svete má príjem ako 57% najchudobnejšej populácie (viac ako 3 mld obyvateľov).
- 25 miliónov najbohatších Američanov má príjem ako skoro 2 mld najchudobnejších.
- Na začiatku deväťdesiatych rokov zomieralo 19-krát viac detí do 5 roku v krajinách Subsaharskej Afriky ako v bohatých krajinách. Na konci deväťdesiatych rokov ich zomiera 20-krát viac.
- V rokoch 1980 – 1990, len v 4 krajinách sa znížila kvalita života (Human development index), v rokoch 1990 – 2001 to bolo už v 21 krajinách.
- Viac ako 1,2 mld ľudí má na deň menej ako 1 USD, 2,8 mld má menej ako 2 USD na deň.
- Počet žijúcich ľudí z 2 USD na deň. Stredná a východná Európa a krajiny bývalého Sovietskeho zväzu (CIS): v roku 1990 to bolo 6,8% (31 miliónov ľudí) a v roku 1999 to bolo 20,3% (97 mil.).
- V deväťdesiatych rokoch v bývalých socialistických krajinách sa znižoval reálny príjem o 1,9% ročne a narastala chudoba o 13,5% ročne.

Správa OSN [25]

- Príjem 200 najbohatších bol od roku 1994 do roku 1998, t.j. počas 4 rokov 4772 USD za sekundu.
- Príjem každého bol v priebehu 4 rokov 2 mil. USD denne.
- Majetok 200 najbohatších ľudí sa rovná majetku 41% populácie sveta.
- 1% z bohatstva 200 najbohatších by stačilo na základné vzdelanie 7 – 8 mld ľudí.

Správa World Watch Institute (State of the World 2003):

- Do „globálnej triedy“ konzumentov patrí 1,7 mld ľudí.
- Od roku 1960 do roku 2000 sa hodnota osobnej spotreby zvýšila štvornásobne, na 20 biliónov USD.
- 2,8 mld ľudí prežíva z menej ako 2 USD denne.
- 1 mld nemá prístup k bezpečnej pitnej vode.
- USA a Kanada majú 5,2% populácie, ale podiel na celosvetových výdavkoch na osobnú spotrebu je 31,5%.

- Západná Európa má 6,4% populácie a osobnú spotrebu 28,7%.

Ročné výdavky na:

- make-up sú 18 mld USD,
- reprodukčnú zdravotnú starostlivosť pre všetky ženy 12 mld USD,
- potrava pre domáce zvieratá v USA a Európe 17 mld USD,
- odstránenie hladu a podvýživy 19 mld USD,
- parfumy 15 mld USD, výdavky na všeobecná gramotnosť 5 mld USD.
- oceánske výletné plavby 14 mld USD,
- čistá pitná voda pre všetkých 10 mld USD,
- zmrzlina v Európe 11 mld USD,
- očkovanie každého dieťaťa 1,3 mld USD.

Podľa Economical Journaj (január 2002) reálne príjmy v parite kúpnej sily vo svete u 5% najchudobnejších klesli v roku 1993 na polovicu v porovnaní s rokom 1988, reálne príjmy u 10% najchudobnejších klesli na 68% a reálne príjmy priemerne zarábajúcich klesli na 80% počas tohto obdobia. Naproti tomu reálne príjmy vzrástli o 14% u 10% najbohatších a o 20% u 1% najbohatších (obrázok 85).

Nerovnosť stúpa ako výsledok vykorisťovania podľa zákonov kapitalizmu. Napomohol tomu aj rozvoj informačných technológií, kde mld USD sa presúvajú elektronicky v zlomku sekundy z jednej krajiny do druhej, a preto bežný obyvateľ nevie postrehnúť, komu vlastne platí desiatok, a už vôbec nevie prečo.

Podľa časopisu Forbes (10. 3. 2005) za posledné dva roky počet dolárových miliardárov sa zvýšil o 215. V roku 2003 ich bolo 476 a v roku 2005 už 691. Ich majetok narástol za toto obdobie z 1 400 mld USD na 2 200 mld USD, čo je zvýšenie o viac ako 57% za posledné dva roky. To znamená, že počas dvoch rokov celkový príjem každého zo 691 najbohatších obyvateľov sveta (alebo rodín) bol 1,58 milióna USD denne.

Za posledný rok sa majetok dolárových miliardárov zvýšil z 1 900 mld USD na 2 200 mld USD, t.j. o 300 mld USD. Z porovnania zvýšenia majetku dolárových miliardárov a celkového HDP v roku 2002 v najmenej rozvinutých krajinách (49 krajín, 700 miliónov obyvateľov), ktorý bol len 204,7 mld USD, vyplýva, že miliardári za rok zarobili o 46% viac, ako bol HDP v týchto krajinách. T.j. celkový príjem 691

najbohatších obyvateľov sveta bol za posledný rok o 46% vyšší ako hodnota, ktorú spoločne vyrobilo 700 miliónov obyvateľov v 49 najmenej rozvinutých krajinách v roku 2002. Je neuveriteľné, že ročná produkcia 700 miliónov obyvateľov v týchto krajinách nestačila pokryť ročný príjem miliardárov. Povedané inými slovami, priemerný ročný príjem jedného miliardára sa rovná produkcii, ktorú vyrobilo za rok 1,48 milióna obyvateľov v najmenej rozvinutých krajinách (myslí sa tým počet obyvateľov v aktívnom i neaktívnom veku).

Podobné výsledky dostaneme porovnaním ročného príjmu miliardárov s krajinami Subsaharskej Afriky, kde žije 641 miliónov obyvateľov, a v roku 2002 mali HDP 303,5 mld USD. Príjem 691 miliardárov za posledný rok bol podobný hodnote, ktorú vyrobilo 641 miliónov obyvateľov v krajinách Subsaharskej Afriky v roku 2002. Po prepočítaní priemerný ročný príjem jedného miliardára sa rovná produkcii, ktorú vyrobilo za rok 0,9 milióna obyvateľov v Subsaharskej Afrike.

Porovnaním ročného príjmu dolárových miliardárov s bývalými socialistickými krajinami (27 krajín, 409 miliónov obyvateľov, 971 mld USD HDP v roku 2002) vychádza, že na priemerný ročný príjem 691 miliardárov išla celá produkcia, ktorú vyrobilo za rok 126 miliónov obyvateľov v bývalých socialistických krajinách strednej a východnej Európy (myslí sa tým počet obyvateľov v aktívnom a neaktívnom veku).

Na vyváženie zvýšenia počtu miliardárov publikovaných v časopise Forbes v rovnakom čase časopis Time referuje o zvyšujúcej sa chudobe. Skoro polovica zo 6 miliárd obyvateľov je chudobná. Viac ako 1 miliarda z nich prežíva za menej ako 1 USD na deň. V USA podľa „US Census Bureau“ počet chudobných Američanov sa zvýšil o 3,7% v roku 2003. Počet detí žijúcich v chudobe sa zvýšil o 6,6%.

Priame platby chudobným bohatým posúdim podľa údajov OSN. Podľa správy OSN [26] HDP rozvojových krajín bol v roku 2002 vo výške 6 189,3 mld USD. Z toho zaplatili v roku 2002 totálny dlhový servis (Total debt service) 4,8% HDP [27], t.j. 297 mld USD.

Keď zoberieme do úvahy, že 1 USD má inú reálnu hodnotu v rozvojovej krajine ako v najvyspelejších krajinách, t.j. keď výšku splácania totálneho dlhového servisu vyjadríme v parite kúpnej sily, tak dostaneme nasledujúce hodnoty: Rozvojové krajiny mali v roku 2002 HDPppp (HDP v parite kúpnej sily) vo výške 19 848,5 mld USD. Z toho

zaplatili v roku 2002 totálny dlhový servis 4,8% HDPppp, t.j. 953 mld USD. Splácali 2,6 mld USD denne.

Do platenia chudobných bohatým nie sú zahrnuté zisky bohatých krajín z bánk, poisťovní, podnikov a služieb, ktoré v rozvojových krajinách vlastnia bohaté kapitalistické štáty. Súhrnne sa mi zdá, že motrokári vyhlásili súťaž v zdieraní.

Správa OSN [28] uvádza splátky totálneho dlhového servisu všetkých krajín sveta. Paradoxne, v 20-24 najbohatších krajinách výška splátky sa neuvádza, pravdepodobne najbohatšie krajiny dlhy nespĺcajú, ale ich prijímajú.

Bohaté krajiny každoročne pomáhajú chudobným krajinám. V roku 2002 chudobné krajiny získali pomoc ODA (Official development assistance) vo výške 55 mld USD, čo je 28% splátky totálneho dlhového servisu chudobných krajín. Keď predpokladám, že podobne ako na Slovensku chudobné krajiny svoj dlh už raz splatili, potom jednoducho povedané, bohaté krajiny za každý dolár, ktorý obetujú na pomoc chudobným krajinám, dostanú od nich 4 doláre naspäť.

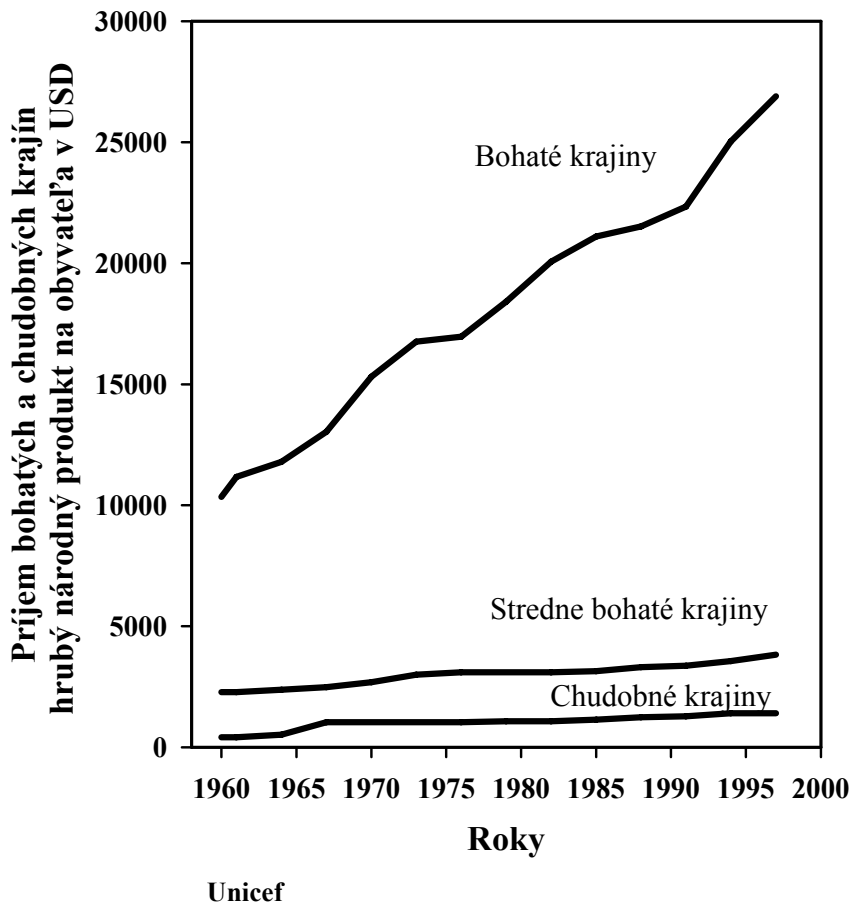
Stúpanie nerovnosti vo svete a zvyšovanie kolonizačnej dávky dokladajú aj nasledujúce údaje: Podľa správy OSN [27] pomoc ODA pre rozvojové krajiny v roku 1990 bola vo výške 1,5% ich HDP. V roku 2002 pomoc ODA klesla na 0,7% (55 mld USD), zhruba na polovicu. Keď ešte v roku 1990 pomoc na obyvateľa v rozvojových krajinách bola 8,8 USD, v roku 2002 to bolo len 1,5 USD.

Opačný trend mal splácanie celkového dlhového servisu rozvojových krajín. Celkový dlhový servis v roku 1990 bol 3,5% HDP a v roku 2002 sa zvýšil na 4,8% HDP rozvojových krajín. Opakujem, je to výsledok totality neoliberalnej demokracie, ktorá zabezpečuje, že bohatí bohatnú čoraz viac na úkor chudobných.

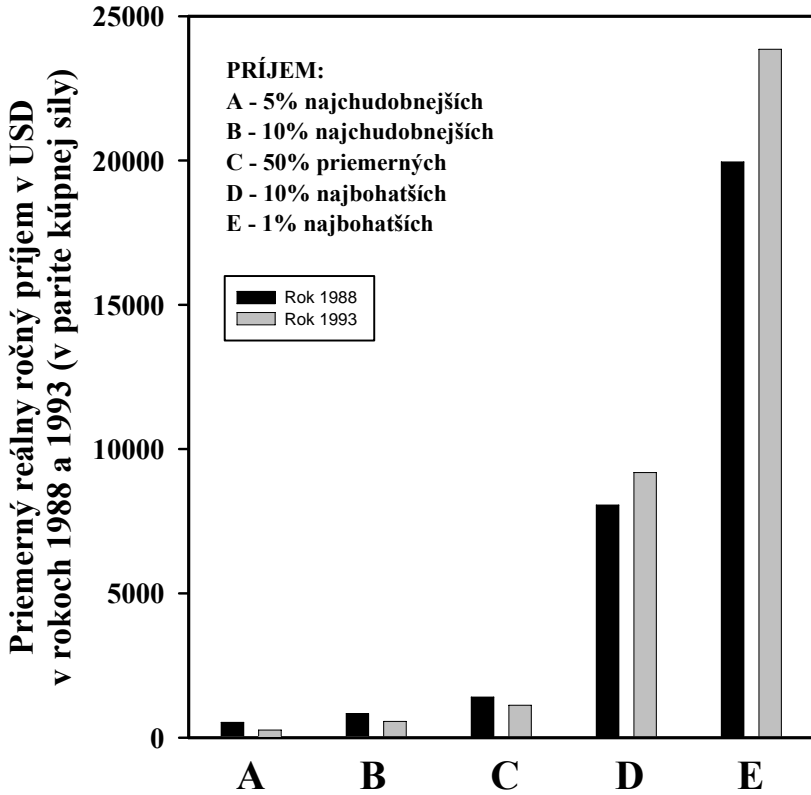
Podobné trendy platia aj pre krajiny strednej a východnej Európy a krajiny CIS, t.j. krajiny bývalého socialistického bloku. V roku 1990 splátky celkového dlhového servisu boli len 0,7% HDP, v roku 2002 to bolo už 7,3% HDP. Splátky sa zvýšili za 12 rokov 10-krát. HDP v roku 2002 pre tieto krajiny bol vo výške 971,1 mld USD [26]. Z toho zaplatili v roku 2002 totálny dlhový servis 7,3% HDP [27], t.j. 71 mld USD. Pri prepočítaní na HDPppp splátka bola 213 mld USD za rok 2002. Len splátka za rok 2002 vrátila motrokárom niekoľkonásobne náklady, ktoré investovali do odstránenia socializmu a následnej kolonizácie bývalého socialistického bloku. Podobne ako v prípade rozvojových krajín do

týchto splátok nie sú zahrnuté zisky z bánk, poisťovní, podnikov a služieb, ktoré patria bohatým zahraničným korporáciám.

V roku 2002 krajiny centrálnej a východnej Európy a krajiny CIS dostali pomoc ODA vo výške 7,1 mld USD. Paradoxne, životná úroveň za socializmu bola vyššia, keď tieto krajiny žiadnu pomoc ODA ani žiadne zahraničné investície nedostávali.

Obrázok 84

Economic Journal, január 2002

2. 7. Sila profesionálnej totality

Obrazovka vedela zaznamenávať i prijímať zároveň. Zachytávala každý Winstonov zvuk, pravda hlasnejší ako šepot, a keď sa nachádzal v zornom poli kovovej dosky, videli ho i počuli. Samozrejme, človek nikdy nevedel, či ho práve nepozorujú.

George Orwell: 1984

V súčasnosti o svete rozhodujú neviditeľné sily totalitnej demokracie. Sú to zákony voľného trhu, neoliberalného kapitalizmu a s ním spojenej neoliberalnej demokracie. Tieto zákony dokázali v reálnej praxi vyvolať mnoho vojen, demokratického bombardovania suverénnych štátov [1 - 4], biedu, utrpenie a smrť niekoľko miliónov ľudí v bývalom socialistickom bloku, a zariadili, že bohatí bohatnú a chudobní chudobnejú. Tieto zákony vyplývajú zo sily súčasnej totality. Pretože súkromné vlastníctvo je základom sily súčasnej totality, akýkoľvek systém, ktorý obmedzuje alebo ruší neobmedzené súkromné vlastníctvo, je nebezpečný a pre motrokárov neprijateľný. Preto bol socializmus neprijateľný a smrteľne nebezpečný pre súčasný systém motroctva a preto svetová kapitalistická šľachta vyvinula obrovské úsilie, aby ho odstránila. Pretože myšlienky socializmu obleteli už celý svet, v súčasnosti sila profesionálnej totality sa snaží riadiť naše myslenie, aby sme aj v podvedomí odmietali všetko, čo sa vymyká z rámca kapitalistickej neoliberalnej demokracie, a hlavne aby sme podvedome odmietali socializmus a komunistov pokladali za zločincov.

Príkladov sily profesionálnej totality v ktorej žijeme je veľa. Niektoré som opísal v predchádzajúcich kapitolách a ďalšia môžeme nájsť v mnohých knihách. Stretávame sa s ňou dennodenne a pretože je profesionálna, pre mnohých je ťažké odlíšiť ju od slobody a demokracie, za ktoré sa vydáva. Pre niektorých je alfou a omegou pri vyjadrení životných postojov a pre ďalších rebríčkou na výslnie. Sila profesionálnej totality presne ohraničuje, kde je hranica sterilných diskusií v médiách, hranica vymyslených a skutočných faktov, ktoré máme vedieť a podporovať. Presne ohraničuje to, čo je zakázané za hranicou sterility, ktorej prekročenie sa trestá tvrdými zákonmi.

Prekročenie hraníc sterility bolo len po druhej svetovej vojne potrestané, napríklad bombardovaním v 25 suverénnych štátoch [citácie v 3].

Sila profesionálnej totality tkvie v tom, že slobodný občan ju vyznáva, verí jej, obhajuje ju a aj bojuje za ňu úplne slobodne. Niektorí ju verejne vyznávajú a často aj obraňujú, pretože si jasne uvedomujú jej silu a trest za jej porušenie.

Ja opíšem aspoň tri príklady sily profesionálnej totality, ktoré v súčasnosti slobodne prezentujú médiá.

Oslobodenie Iraku od totality a Charta OSN

Irak má druhé najväčšie zásoby ropy na svete, surovinu, ktorej cena bude stále stúpať. Po odstránení sankcií OSN bolo na jej ťažbu pripravené Rusko, Francúzsko a Čína – štáty, ktoré podpísali zmluvy so Sadajmom Husajnom za niekoľko desiatok miliárd USD. Keby nedošlo k okupácii Iraku, náleziská by obsadilo Rusko, Francúzsko a Čína, cena ropy by tak dramaticky nestúpala a mohla by aj klesnúť. V dôsledku toho by USA a majitelia ropného biznisu boli vo veľkej ekonomickej nevýhode, a preto sa spustila hra o zbraniach hromadného ničenia, ktoré vlastní Irak a tým ohrozuje demokratický svet, o irackej podpore terorizmu a o oslobodení Iraku spod totality. Cieľom hier, v rámci štandardného postupu kapitalizmu, bolo zmocniť sa druhých najväčších zásob ropy na svete, čo sa pomocou vojenskej agresie aj podarilo. Pričom v dôsledku vojenskej agresie v Iraku zahynulo viac ako 100 000 civilistov.

Na príklade vojenskej agresie USA a ich spojencov v Iraku od roku 2003 až doteraz (1. 3. 2005) by som dokumentoval silu profesionálnej totality.

Nová rezolúcia Bezpečnostnej rady OSN prijatá 8. júna 2004 pod číslom 1 546, v druhom článku hovorí, že okupácia Iraku sa skončí 30. 6. 2004. To znamená, že Bezpečnostná rada OSN potvrdila, že koalíčné vojská v Iraku boli okupačné. Jednoznačne to potvrdil aj generálny tajomník OSN Kofi Annan dňa 15. 9. 2004, ktorý prvýkrát priamo a oficiálne pre BBC vyhlásil, že vojna v Iraku je nelegálna a porušuje chartu OSN. Nebudem opakovať ďalšie dôkazy nelegálnosti vojny v Iraku, generálny tajomník OSN Kofi Annan to povedal veľmi jasne.

Len pripomeniem, čo to znamená a čo z toho vyplýva. Znamená to, že koalíčné vojská, a tým aj Slovensko, sa v Iraku dopustilo, *de iure* a *de facto*, vojenskej agresie a vojenskej okupácie. Že vojna v Iraku bola a je zločin proti ľudskosti a všetci predstavitelia štátov, ktoré poslali vojakov do Iraku, by mali byť súdení medzinárodným súdom. Že v Iraku koalíčné vojská zabilí desiatky tisíc nevinných civilných obyvateľov, a všetci predstavitelia štátov, ktoré poslali vojakov do Iraku, sú zodpovední za tieto zločiny.

Podľa charty OSN cudzie štáty nemajú právo vojensky intervenovať, keď sa im vláda v inom štáte nepáči, a nemajú právo intervenovať ani v prípade občianskej vojny. Podľa Charty OSN, ktorú podpísali jej členské štáty, teda aj SR, každý člen OSN súhlasí, že nepodnikne agresiu do cudzieho štátu. Štát môže použiť silu len v prípade, keď je napadnutý iným štátom a musí sa brániť, alebo ak ho požiada iný štát, ktorý bol napadnutý, o pomoc pri obrane. Zákony Charty OSN sa stali súčasťou zákonov SR.

V preambule Všeobecnej deklarácie ľudských práv, ktorú vyhlásilo Valné zhromaždenie OSN v roku 1948, sa hovorí, že „členské štáty prevzali záväzok zaistiť v spolupráci s Organizáciou Spojených národov všeobecné uznávanie a zachovávanie ľudských práv a základných slobôd“.

Článok 5 tejto deklarácie hovorí: Nikto nesmie byť mučený alebo podrobený krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Všetko toto koalíčné okupačné vojská porušili.

Sila profesionálnej totality sa prejavila nielen vo vojenskej agresii do Iraku, ale hlavne v tom, a to chcem zdôrazniť, že nijaký predstaviteľ vyspelých kapitalistických, slobodných a demokratických štátov sveta sa neopovážil oficiálne obviňovať predstaviteľov štátov, ktorí nariadili vojakom okupovať Irak, zo zločinu proti ľudskosti a nežiadali ich súdenie pred medzinárodným súdom. Takéto obvinenie je súčasťou silou profesionálnej totality zakázané, pretože je za hranicou demokratickej sterility. Práve naopak, sila profesionálnej totality prezentuje predstaviteľov, ktorí by mali byť súdení pred medzinárodným tribunálom, ako humanistov a demokratov, bojovníkov za slobodu a demokraciu a proti komunizmu.

Stalinské gulagy a Guantanamo Bay

V časoch všeobecnej lži je hovorenie pravdy revolučným činom.

George Orwell

Bývalí minister Iraku pre ľudské práva Abdel Basset Turki informoval v novembri 2003 predstaviteľov USA o neprávostiach páchaných na zadržaných ľuďoch v Iraku. Počet ľudí zadržovaných v Iraku bol okolo 10 000.

Podľa Amnesty International tisícky Iračanov sú zadržávaní bez obvinenia, bez súdu, ako podozriví teroristi alebo sú zadržávaní z bezpečnostných dôvodov vo väzeniach v Iraku, v Afganistane alebo na vojenských lodiach. Podľa správy amerických vojenských predstaviteľov vo väzniciach v Afganistane a v Iraku zomrelo už 25 zadržovaných.

Podľa novin Herald Correspondent zo 4. 5. 2004, americký brigádny generál Janis Karpinski viackrát zopakoval, že väzenské bloky, kde sa neprávosti konali, boli pod kontrolou vojenského spravodajstva, tam boli väzni bití, znásilňovaní, sexuálne pokorovaní a mučení.

Medzi hry demokracie patrí štandardné odsudzovanie hitlerovských koncentračných táborov a stalinských gulagov (pritom sa nikto nezmieňuje o cárskych gulagoch), ktoré už sú minulosťou.

V súčasnosti vo svete je fungujúci koncentračný tábor na území Kuby, Guantanamo Bay, ktorý zriadili a spravujú USA.

Od 1. 1. 1959, keď na Kube zvíťazila Castrova revolúcia, USA sa snažili opäť nastoliť na Kube „slobodu a demokraciu“. Paradoxne, na území Kuby sa im namiesto toho podarilo vybudovať väzenie – koncentračný tábor, kde sústredujú nepohodlné osoby z celého sveta.

Územie na Kube, Guantanamo Bay, ktoré si USA prenajali počas vojenskej okupácie v roku 1902, sa stalo v roku 1991 utečeneckým koncentračným táborom pre utečencov z Haiti a v roku 1993 pre utečencov z Kuby. Utečenecký tábor sa zmenil na ostnatým drôtom ohradený koncentračný tábor, keď 11. 1. 2002 v ňom USA začali umiestňovať ľudí, ktorí bojovali proti USA v Afganistane. USA ich nazvali „nezákonní bojovníci“, aby sa na nich podľa Ženevských

konvencií nevzťahovali práva vojnových zajatcov. Umiestnili ich výhodne na kubánskom území, aby nepodliehali zákonom USA.

Koncentračný tábor v roku 2003 mal okolo 600 väzňov zo 43 krajín. Boli to ľudia, ktorých bezpečnostné sily USA zadržali kdekoľvek vo svete, uniesli a uväznili bez obvinenia, bez advokáta, bez súdu a bez toho, aby sa to verejnosť dozvedela. Väzni boli a sú držaní v klietkach koncentračného tábora, kde boli a sú fyzicky a psychicky terorizovaní a aj mučení, výsledkom čoho je, že do júna 2003 sa pokúsilo o samovraždu 27 väzňov [29]. Len veľmi malé percento väzňov bolo formálne súdených a prepustených.

Sila profesionálnej totality sa prejavila vo fakte, že nijaký predstaviteľ vyspelých kapitalistických, slobodných a demokratických štátov sveta, ktorý pravidelne odsudzuje Hitlerove koncentračné tábory a stalinské gulagy, sa neopovážil oficiálne obviňovať predstaviteľov USA za zriadenie a prevádzkovanie koncentračného tábora na Guantanamo Bay. Nijaký predstaviteľ vyspelých kapitalistických, slobodných a demokratických štátov sveta sa neopováži oficiálne vyhlásiť, že chytiť ktoréhokoľvek občana vo svete, držať ho bez obvinenia ako „nezákonného bojovníka“ v koncentračnom tábore je proti všetkým zákonom slobody a demokracie. Títo predstavitelia nežiadajú okamžité zrušenie tábora, prepustenie väzňov a odsúdenie predstaviteľov, ktorí sú za bezprávia v tábore zodpovední, medzinárodným súdom. Prečo? Pretože sila profesionálnej totality, v ktorej žijeme, to nedovolí, bolo by to za hranicou sterility demokracie.

Zvláštny vzťah ku koncentračnému tábore na Guantanamo Bay má aj Národná rada SR. Predseda Výboru NR SR pre ľudské práva, národnosti a postavenie žien navštívil v roku 2004 Kubu, kde sa stretol s predstaviteľmi kubánskeho disidentského hnutia a odovzdal im podporný list predsedu NR SR. Protestoval proti tomu, že kubánsky socialistický režim neprávom (?) odsúdil 76 disidentov.

Oceňujem snahu o obhajobu ľudských práv na Kube, len mi nie je jasné, prečo predseda výboru, keď už bol na Kube, nenavštívil americký koncentračný tábor Guantanamo Bay. Prečo neodsúdil kapitalistické USA za zriadenie a prevádzkovanie koncentračného tábora a neodovzdal podporný list predsedu NR SR „nezákonným bojovníkom“, ktorí sú v tábore zadržávaní, mnohí už viac ako dva roky

bez vznesenia obvinenia, mnohí bez advokáta, bez súdu, bez toho, aby ich niekto mohol navštíviť alebo aby mohli podať o sebe správu.

Fakt, že cestovať na Kubu, aby sa odsúdila socialistická kubánska totalita, pretože uväznila 76 disidentov (pričom svet sa nesmie dozvedieť, čo tvrdí obžaloba) a pritom sa nezmieníť o koncentračnom tábore Guantanamo Bay, je výsledok sily profesionálnej totality, kde ani predseda výboru pre ľudské práva a hlavný predstaviteľ demokraticky zvoleného parlamentu nesmú prejsť za hranicu sterility a musia sa tváriť, že porušovanie ľudských práv Spojenými štátmi a ani koncentračný tábor na Guantanamo Bay neexistuje.

Výročie oslobodenia Slovenska od nemeckých okupantov, SNP a sovietska Červená armáda

Sloboda je slobodne vyhlásiť, že dva a dva sú štyri. Ak to platí, všetko ostatné z toho vyplynie.

George Orwell: 1984

Sila profesionálnej totality sa denne predvádza v bežnom živote aj na Slovensku, pričom väčšina obyvateľov to nestačí ani zaregistrovať. Ako príklad uvediem každoročné oslavy oslobodenia Československa od fašistickej okupácie sovietskou Červenou armádou v druhej svetovej vojne a oslavy Slovenského národného povstania (SNP) po prevrate 1989.

V oslobodzovacích bojoch od fašistickej okupácie v rokoch 1944 a 1945 stratila sovietska Červená armáda na území Československa 160 tisíc vojakov. Nevie, koľko stratila americká armáda vojakov pri oslobodzovaní Slovenska, odhadujem, že menej ako 160 vojakov a možno menej ako sedem vojakov.

Pri oslobodzovaní Slovenska v SNP bojovalo 65 tisíc povstaleckých vojakov v radoch 1. čs. armády a okolo 18 tisíc partizánov. Povstaniu pomáhal hlavne Sovietsky zväz. Proti povstalcovi bojovali jednotky šiestich divízií – 48 tisíc esesmanov a príslušníkov Wehrmachtu. Po potlačení povstania do hôr nemeckí fašisti vypálili na Slovensku 90 obcí, 5 396 ľudí skončilo v masových hrobách, 50 tisíc občanov bolo odvedených do koncentračných táborov!

Koncom augusta 2004 boli v Banskej Bystrici pompézne štátne oslavy 60. výročia SNP s účasťou zahraničných hostí a diplomatov. Na

oslavách vystúpili prezident Slovenskej republiky, predseda parlamentu a predseda vlády SR. Vo svojich slávnostných prejavoch k 60. výročiu SNP dvaja najvyšší predstavitelia Slovenska nepoďakovali sovietskej Červenej armáde a sovietskym vojakom, ktorí najviac pomohli SNP. Dokonca sovietsku Červenú armádu a obeť sovietskych vojakov pri oslobodzovaní Slovenska a v SNP ani nespomenuli.

Paradoxne počas každoročných osláv oslobodenia Československa od fašistickej okupácie a osláv SNP po prevrate 1989 sa nikto oficiálne neopovážil spomenúť termín „oslobodenie Slovenska sovietskou Červenou armádou“, neopovážil sa spomenúť termín „Červená armáda“ a dokonca ani termín „sovietski vojaci alebo sovietski partizáni“. Médiá a nikto z vládnych predstaviteľov na oslavách sa neopovážil spomenúť 160 000 obetí sovietskych vojakov alebo poďakovať sa Sovietskemu zväzu za pomoc. Jednoducho sila profesionálnej totality to nedovolila. Dokonca pri oslavách sa začala zdôrazňovať pomoc americkej armády a amerických vojakov, ktorých najväčšou pomocou bolo bombardovanie Slovenska.

Na Slavíne v Bratislave, kde sú pochovaní sovietski vojaci, sa počas osláv oslobodenia nezúčastnil nikto z vládnych predstaviteľov. Tento morálny úpadok je výsledkom sily profesionálnej totality, ktorá dostala zelenú aj na Slovensku po prevrate roku 1989.

Záver

Včera na lúke som pozoroval nášho psa Harina, aký bol šťastný, keď som mu vysvetľoval zvyšovanie rozpočtu na zbrojenie v USA, v Číne a v Rusku. Vrtel chvostom, ceril sa a asi si myslel, že mu rozprávam rozprávku starej matere.

Literatúra

- [1] Karol Ondriaš: Všeobecné kecy, fakty a nezodpovedané otázky (Agentúra IQ+, Janošovský, 2. vydanie Bratislava 2001)
- [2] Karol Ondriaš: My, motroci XXI. storočia, takto prisaháme (Agentúra IQ+, Janošovský, 2. vydanie Bratislava 2000)
- [3] Karol Ondriaš: Bohovia súčasných mytológií a komunizmus (Agentúra IQ+, Janošovský, Bratislava 2000)
- [4] Karol Ondriaš: Zamatová revolúcia a rodeo Veľkých samcov (Agentúra IQ+, Janošovský, Bratislava 2000)
- [5] United Nations Development Programme: TRANSITION 1999, Human Development Report for Central and Eastern Europe and the CIS
- [6] Human Development Report 2004, str. 215, tab. 23
- [7] Human Development Report 2004, str. 198, Tab. 18
- [8] Human Development Report 2004, str. 197, tabuľka 17
- [9] Total debt service (Celkový dlhový servis): The sum of principal repayments and interest actually paid in foreign currency, goods or services on long-term debt (having maturity of more than one year), interest paid on short-term debt and repayments to the International Monetary Fund
- [10] Štatistický úrad SR, Mikrocenzus 2002
- [11] Hospodársky vývoj Slovenska v roku 2002, str. 8. Ústav slovenskej a svetovej ekonomiky SAV
- [12] Neporovnávam kapitalizmus za Slovenského štátu, keď v Európe vládli neštandardné ekonomické podmienky
- [13] Frantisek Mikloško, Gabriela Smoliková, and Peter Smolik (vydavatelia): Zločiny komunizmu na Slovensku 1948 – 1989, zv. 1. Ladislav Takáč, (vydavateľ): Zločiny komunizmu na Slovensku 1948 – 1989, zv. 2., Prešov, Michal Vašek, 2001, 743 a 575 strán
- [14] V rokoch 1991 – 1992 sa menil systém vyhodnocovania HDI.
- [15] Pelikan J. (Editor): Deuteronomy 5: 6 – 18, in Sacred Writing, Vol. 1., Judaism: The Tanakh., 1992, New York
- [16] Správa Svetovej Banky: World Development Indicators 1999
- [17] Socialist Action Review (December 1999): 10 years after 1989 <http://www.socialistaction.org.uk/b10yrs.htm>
- [18] Karol Ondriaš: Človek alias programovaný biologický stroj a jeho

lásky (Agentúra IQ+, Janošovský, Bratislava 2002)

- [19] Human development report 2003, str. 41. tab. 2. 2.
- [20] Human development report 2003, str. 41. tab. 2. 3.
- [21] Human development report 2002, str. 18, tab. 1. 2.
- [22] Human development report 2002, str. 19, box 1. 1.
- [23] J. Arch Getty, Gabor Rittersporn, Victor Zemskov: Victims of the Soviet Penal System in the Pre-War Years: A First Approach on the Basis of Archival Evidence. *American Historical Review*, 98 (October 1993) 1017-1049
- [24] Human Development Report 2003, str. 39, box 2. 2.
- [25] Human Development Report 1999, str. 38
- [26] Human Development Report 2004, str. 185, tab. 13
- [27] Human Development Report 2004, str. 201, tab. 18
- [28] Human Development Report 2004, str. 198, tab. 18
- [29] Jane Franklin: Guantanamo Prison (ZNet Commentary, 30.10.2004)
- [30] Marcia E. Herman-Giddens and others: Secondary Sexual Characteristics and Menses in Young Girls Seen in Office Practice: A Study from the Pediatric Research in Office Settings Network. *PEDIATRICS* 99 (April 1997) 505-512
- [31] Moffitt, TE, A Caspi, J Belsky, and PA Silva: Childhood experience and the onset of menarche: a test of a sociobiological model. *Child Development* 63 (1992) 47-58.
- [32] Ellis, BJ, and J Garber: Psychosocial antecedents of pubertal maturation in girls: Parental psychopathology, stepfather presence, and family and marital stress. *Child Development* 71 (2000) 485-501
- [33] *Toront Observer*: January 23, 2002
- [34] William Blum: *Rogue State: A Guide to the World's Only Superpower*. Common Courage Press, 2000

[218] Socializmus verzus kapitalizmus

Na adrese:

E-mail: janokery@hotmail.com

Mobil/odkazovač: 0908-577943

si môžete objednať aj nasledujúce knihy Karola Ondriaša:

Všeobecné kecy, fakty a nezodpovedané otázky

94 strán. 40,- Sk. Druhé vydanie, Bratislava 2001.

Knižka podáva fakty a tzv. demokracii vo svete.

My, motroci XXI. storočia, takto prisaháme

70 strán. 40,- Sk. Druhé vydanie, Bratislava 2000.

Knižka opisuje jedenásť príkázaní moderných otrokov – motrokov.

Bohovia súčasných mytológií a komunizmus

192 strán, 80,- Sk. Bratislava 2000.

Knižka hovorí o zločinoch kapitalizmu vo svete a v bývalých socialistických krajinách.

Zamatová revolúcia a rodeo Veľkých samcov

168 strán, 80,- Sk. Bratislava 2000.

Porovnáva 40 rokov socializmu a 10 rokov kapitalizmu na Slovensku.

Človek alias programovaný biologický stroj a jeho lásky

175 strán. 100 Sk. Bratislava 2002.

Populárno-vedecká knižka prináša argumenty, ktoré dokazujú, že človek je len programovaný biologický stroj. Hovorí o základoch správania človeka a jeho mozgu, o vytváraní ilúzie viery a ilúzie pravdy, ako aj o princípoch premývania mozgov.

V zátiší modrých vlajok víťazstiev

23 strán. 40 Sk. Bratislava 2002.

Scénky z fiktívneho „moderného“ života.

RNDr. Karol Ondriaš, DrSc. sa narodil v Žitavoch 30. 3. 1952. Po maturite na Strednej lesníckej technickej škole v Liptovskom Hrádku vyštudoval Prírodovedeckú fakultu UK v Bratislave, odbor fyzika, špecializácia biofyzika. Od roku 1977 pracoval ako vedecký pracovník Slovenskej akadémie vied na Ústave experimentálnej farmakológie a v súčasnosti ako vedúci vedecký pracovník na Ústave molekulárnej fyziológie a genetiky SAV. Absolvoval postdoktorálne študijné pobyty v základnom výskume biofyziky v USA na „The Connecticut University Health Center“ vo Farmingtone, USA, na „The Mount Sinai Medical Center“ a „Columbia Univerzity“ v New Yorku. Počas päťapoločného postdoktorálneho štúdia sa venoval základnému výskumu funkcií vnútrobunkových membránových kanálov v bunkách srdca a mozgu. Je spoluautorom 25 vedeckých prác, ktoré boli publikované v renomovaných vedeckých časopisoch v USA, 28 vedeckých prác publikovaných v západnej Európe a 30 vedeckých prác publikovaných v ďalších medzinárodných vedeckých časopisoch. Citovanosť vedeckých prác je viac ako 1 000. Je autorom piatich faktografických knížiek o socializme a kapitalizme. V súčasnosti je podpredsedom Komunistickej strany Slovenska.